

Specimens of Medieval Malayalam.

VOL. II.

BY

S. Parameswara Aiyar,

M.A., B.L., M.R.A.S.,

*Assistant Secretary to the Government of Travancore,
‡ Chairman of the Board of Examiners for the Oriental Titles
Examination in Malayalam to the University of Madras.*

Printed at the "Ananda" Press.

TRIVANDRUM:

1091

മദ്ധ്യകാല മലയാള മാതൃകകൾ.

രണ്ടാം ഭാഗം.

(മാധവപ്പണിക്കരുടെ ഭഗവൽഗീതയും
രാമപ്പണിക്കരുടെ ശിവരാത്രി
മാഹാത്മ്യവുമടങ്ങിയതു്)

പ്രസാധകൻ,
ഉള്ളൂർ, എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യർ,
എം. എ., ബി. എൽ., എം. ആർ. ഏ. എസ്സ്

പ ക പ് പ വ ക ാ ശ ാ .

(എല്ലാപ്രതികളിലും പ്രസാധകന്റെ
മുദ്രയുണ്ടായിരിക്കും)

വില രൂപ ഒന്ന്.

അവതാരിക.

‘മദ്ധ്യകാല മലയാള മാതൃകകൾ, എന്ന ഗ്രന്ഥപരമ്പരയുടെ ഒന്നാം ഭാഗമായി കണ്ണശ്ശ രാമായണം ആരണ്യകാണ്ഡം ഞാൻ ഗവേഷ-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ അവതാരികയിൽ “ഭാഷാഭിമാനികളുടെ സഹായം വേണ്ടതുപോലെ ഉണ്ടാകുമെങ്കിൽ രാമായണത്തിന്റെ ശേഷം കാണ്ഡങ്ങളും, ഉത്തര രാമായണവും, ഭാരതവും, ഭഗവൽഗീതയുൾപ്പെടെ എന്റെ കൈവശമുള്ളതു ക്രമേണ അച്ചടിക്കാമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു” എന്നൊഴുതിയിരുന്നു. അവയിൽ ഭഗവൽഗീതയും, അന്നു ഞാനും ഇന്നുവരെ മറ്റാരും കാണാത്തതായ ശിവരാത്രി മാഹാത്മ്യമെന്ന ഒരു പുസ്തകത്തിലും ഇപ്പോൾ മഹാജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തിരുവല്ലാത്താലൂക്കിൽ ചേർന്ന നിരണം എന്ന സ്ഥലത്തു തൃക്കപാലീശ്വരം എന്നൊരു ശിവക്ഷേത്രമുണ്ട്. ഈ ക്ഷേത്രത്തിനു മുൻകാലത്തു് ഇന്നത്തേക്കാൾ അധികം പ്രസിദ്ധി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനു കുറെ അകലത്തായി കണ്ണശ്ശൻ പാറമ്പ് എന്ന പേരിൽ ഒരു പുരയിടം ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. ഈ പുരയിടമാണ് മഹാകവി കണ്ണശ്ശപ്പണിക്കരുടെ ജന്മഭൂമി. ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നു സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു് പോകുന്നതിനുള്ള ലക്ഷ്യം കാണിച്ചു് അദ്ദേഹം “വെമ്പൊടിയമ്പുമുരുകു ശരഭാലമ്പത്തിരടി മുൻപു വലത്തു്” എന്നൊരു കവി പാടീട്ടുള്ളതായി ഐതിഹ്യമുണ്ട്. ഇതിന്റെ

അർത്ഥം ക്ഷേത്രത്തിനു സമീപം ഒരു മൃശാരിയുടേയും അതിനപ്പുറത്തായി ഒരു കൊച്ചുവേലായും അതിനുമപ്പുറത്തായി ഒരു മുരുകുചെട്ടിയുണ്ടാകുന്നവേലായും അതിനുമപ്പുറത്തായി ഒരു ശാരിയുടേയും വീടുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ആശാരിയുടെ വീട്ടിന് അൻപത്തിരണ്ടിമാറി ചലതു വശത്തായിരുന്നു തന്റെ ഗൃഹമെന്നുമാണ്

നിരണത്തു ജനിച്ചവരായി ഏകദേശം സമകാലീനന്മാരെന്നു പറയാവുന്ന മൂന്നു ഭാഷാകവികളുടെ പേർ നമുക്കിപ്പോളറിവുണ്ട്. അവരിൽ ഒന്നാമൻ, ഭഗവൽഗീതകർത്താവായ മാധവപ്പണിക്കരും രണ്ടാമൻ, ഭാരതമാലാകർത്താവായ ശങ്കരപ്പണിക്കരും മൂന്നാമൻ, രാമായണാഭിവിവിധ ഗ്രന്ഥ നിർമ്മാതാവായ രാമപ്പണിക്കരുംമാണ്. ഇവരിൽ രാമപ്പണിയേയാണ് സാക്ഷാൽ കണ്ണശ്ശപ്പണിക്കരെന്നു പറയുന്നത്. അദ്ദേഹംതന്നെയും തന്റെ വംശത്തേയും പറ്റി ഉത്തര രാമായണത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ താഴെക്കാണുന്ന വിധം പറയുന്നു:—

“വാനുലകിനു സമമാകിയ നിരണ-
 മഹാദേശതാൻ വന്നുളനായാ-
 ന്നനമിലാത മഹാഗുരുവരനാ-
 യുഭയ കവീശപരനായ മഹാത്മാ,
 മാനിതനാകിയ കരുണേശൻ പര-
 മാത്മാവേ.താനെന്നറിവുറേറ
 ഭീനത വാരാതേ മഹോരോ
 ദേഹികളെപ്പോൽ വാണുൻ ചല നാൾ.
 ആനവനിരുവർ തന്ത്രജരുളനാ-
 രായരവരുടെ നോദരി മാരായ”

മാനിനിമാരൊരു മൂവർ പിറന്നാർ
 മറ്റതു കാലമവർ തിരുവടിയും
 താനടനേ തനടലൊടു വേറായ്
 തനിയേ പരമാത്മാവേയായാ-
 നാനവനോടെതിരായ് വിദ്യാധിപ-
 രായാർ പുനരവനുടെ തനയന്മാർ.
 തനയന്മാരാ മവരിരുവർ-
 സഹോദരിമാർ മൂവർക്കും മകനാ-
 യനുപമ യായവരും മൂവരിലിളയവ-
 ളുകിയ മാനിനി പെററുളനായാൻ
 ഇനിയ മഹാദേവാജ്ഞ യിനാലേ-
 യിതമൊടു വാലകനാകിയ രാമൻ
 പുനരവനം നിജ പാപം കളവാൻ
 പുരുഷോത്തമ കഥ ചൊൽക തുനിഞ്ഞാൻ.”

ഇതിൽ നിന്നു കണ്ണശ്ശപ്പണിക്കരുടെ മാതാമഹൻ *പ്രസിദ്ധ
 പണ്ഡിതനും പരമയോഗിയും മഹാവിശിഷ്ടനുമായ ഒരു പു
 രുഷ രത്നമായിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം “ഉഭയ കവീശ്വരൻ”
 അതായതു “സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും കവനം ചെ
 യുന്ന മഹാമാരിൽ പ്രഥമ ഗണനീയനായിരുന്നു എന്നും
 അദ്ദേഹത്തിനു രണ്ടു പുത്രന്മാരും മൂന്നു പുത്രിമാരുമുണ്ടായി
 രുന്നു എന്നും പുത്രന്മാർ രണ്ടുപേരും അഹമനപ്പോലെ
 തന്നെ വിദ്യാധിപർ അഥവാ മഹാവിദ്വാന്മാരായിരുന്നു
 എന്നും രാമപ്പണിക്കർ അവരുടെ ഒടുവിലത്തെ സഹോദ
 രിയുടെ പുത്രനായിരുന്നു എന്നും തെളിയുന്നുണ്ടു് രാമായ
 ണം, കവിയുടെ ബാല്യത്തിലെ കൃതിയാണെന്നുള്ളതിനു് യു
 ള കാണു്ത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ

“അവനിയിൽ നന്മചേർ നിരണം തന്നിക്കൊരുദീപമായ് മ-
 റാവതരണം ചെയ്യാൻ കരുണേശനുകീയ ഭേശികൻ മ-
 റാവനവണ്ണം പിറന്നുള്ള പുത്രരാമവർകൾക്കേലാമൻ-
 പമർ മരുകൻ കനിഞ്ഞൊരു രാമദാസനതീവ ബാലൻ
 അവനിയിൽ മുൻപു മാമുനിതാനിയററിയ ചാരു രാമാ-
 യണമതു കണ്ടതീവചുരുക്കമായിവണ്ണം മൊഴിന്താൻ.

എന്നു കാണുന്ന പാട്ടു ലക്ഷ്യമാണ് ‘മരുകൻ’ എ-
 ന്ന പദത്തിനു മരുമകൻ എന്നാണർത്ഥം. രാമായണാനന്ത-
 രമാണ് രാമപ്പണിക്കർ ഭാരതമുണ്ടാക്കിയത്.

“കളവാൻ പാപം മൂന്നേ രാമ-
 കഥാമൊട്ടായ പ്രകാരം ചൊന്നേ-
 നീളയാതെ ശ്രീകൃഷ്ണകഥായാ-
 മിനിയെടുത്തൊരു പടിചൊൽക തുനിഞ്ഞേതൻ.
 എളിയാനകുതിയിവൻ പുനരേന്ദൻറാർ-
 ത്തെന്നെയിതിന്നികഴാരറിവുടയോർ
 ജളരാമവരപരാധം ചൊന്നാൽ
 ചേതവുമില്ലനുരണ്ടു നമക്കോ.”

എന്നുള്ള ഭാരതത്തിലെ പാട്ടു നോക്കുക. ‘അകുതി’ ‘അഗ-
 തി’യുടെ തത്ത്വമാണ്

ഈ കവിയുടെ കൃതി തന്നെയാണ് ശിവരാത്രി മാഹാത്മ്യ-
 വും.

“ഇതു നിരണത്തു കപാലീശ്വരമാ-
 ന്നീടിന പശുപതിതന്നരുളാലെ-
 യിതമൊടവർ തിരുവടിയുടെ ചരിത-
 മിയമ്പുമതിനു തുനിഞ്ഞിതു മുറും

‘ബന്ധ! തുരുനാഥനാരിവീടിയ
 വേദവ്യാസാദികളുമെനിക്കി-
 ണ്ണതിസുഖമായ് നൽകീടുക വരമി-
 ണ്ണണയാമമപാതകമിതു ചൊന്നാൽ’
 ആരണരാദിസമസ്ത പ്രാണിക-
 ളാമവർകൾക്കു? പാപം കളവാൻ
 കാരണമാകിയ ശിവരാത്രൗ വ്രത-
 കഥയിതു തന്നാലായ പ്രകാരം
 സാരതയില്ലാതെ കൃതി രാമൻ
 താൻ നിരണന്തുകപാലീശപരമേ
 ചേരുമമാപതിതന്നരുളാലേ
 ചെയ്യാനേവം ഭാഷയിനാലേ”

എന്നുമുള്ള പാട്ടുകൾ നോക്കുക.

രാമപ്പണിക്കരുടെ ഭാരതം ശങ്കരപ്പണിക്കരുടെ ഭാ-
 രതമാലയിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ്. ഭാരതമാലാകർത്താ-
 വ് , ഗ്രന്ഥാവസാനത്തിൽ തന്നെപ്പാറി

“തന്നുണർവേ സംസാരച്ഛേദ
 സമസ്തവുമായേ കാലവുമെങ്ങും
 തുന്നിനിറന്തവിലത്തിനുമൊത്തു
 തുരീയാതീതവുമായുണർവായേ
 തന്നുണർവായുണർവേ വടിവാകിമ-
 ഹാഭാരത കഥ ശങ്കരനൻപൊട്ട
 ചൊന്നതുരസ്തവരെയുവരെന്നും
 ശോകമൊഴിഞ്ഞവനന്തസുഖത്തെ”

എന്ന പാട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രാമപ്പണിക്കരുടെ
 ഭാരതം ഭാരതമാലയെക്കാൾ വളരെ വിസ്തരിച്ചു എഴു

തീട്ടുള്ളതാണ്. അതു അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ കവിക്ക് ഇടവന്നുവോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദ്രോണ പർവത്തിനു മേലുള്ള ഭാഗങ്ങൾ എനിക്കു കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

സാക്ഷാൽ ശങ്കര കവി ശ്രീകൃഷ്ണവിജയ കർത്താവാണ് ഇപ്പോൾ തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഭാരതമാലാകർത്താവ് അന്യനാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കണ്ണശ്ശ രാമായണത്തിന്റെ അവതാരികയിൽ മാധവപ്പണിക്കർ പുത്രനും ശങ്കരപ്പണിക്കർ പിതാവുമായിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഊഹിച്ചതു ശരിയല്ല. ഭഗവതഗീതാകർത്താവുതന്നെയാണ് പിതാവെന്നു അനുമാനിക്കുവാൻ ന്യായങ്ങൾ അധികമുണ്ട്.

ഈ മൂന്നു കവികളും കൊല്ലം ആറാം ശതവർഷത്തിലാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത് അവരുടെ കൃതികൾ അന്നു നാട്ടിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ഭാഷയിലത്രേ എഴുതപ്പെട്ടതു്. മലയാളത്തിനും തമിഴിനും തമിഴുള്ള വ്യത്യാസം അന്ന് ഒരു വിധം പ്രചുരമായിത്തന്നെയിരുന്നു എങ്കിലും മലയാളം തമിഴിൽ നിന്നു ഭിന്നമാണെന്നുള്ള ബോധം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അക്കാലത്തും അങ്കുരിച്ചിരുന്നില്ല. ബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാണം, രാമപ്പണിക്കരുടെ ഒരു ഗദ്യഗ്രന്ഥമാണ്. അതിൽ അദ്ദേഹം “ശ്രീവേദവ്യാസ മഹർഷി അരുളിച്ചെയ്ത ബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാണത്തിൽ മദ്ധ്യമഭാഗത്തെ ഇതാ ഞാൻ തമിഴായ് കൊണ്ടറിയിക്കുന്നേൻ” എന്നാണ് ഉപക്രമ രൂപേണ എഴുതുന്നത് ഏകദേശം ആകാലത്തു തന്നെ ഉണ്ടായ ലീലാതിലകത്തിൽ ആണ് മലയാളത്തെ ഇദം പ്രഥമമായി ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷയുടെ നി

അതിനുസമീപമുള്ള വേഴനഗരത്തിൽ വാസുദേവാരാധനത്തിനുവേണ്ടി സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ഗരുഡലാപജപ്രതിമ പുരാണവസ്തുസംരക്ഷകന്മാർ ഈയിടെയ്ക്കുകണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഭക്തിയോഗം ശതപഥബ്രാഹ്മണ കാലത്തിൽതന്നെ ഹിന്ദുക്കൾക്കു സുപരിചിതമായിരുന്നു. അതിൽപ്രതിപാദിക്കുന്നതുപോലെ ഐശ്വര്യത്തേയും സാമ്രാജ്യത്തേയും ആധിപത്യത്തേയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന സർവ്വമേധം ഭക്തിയോഗത്തിന്റെ പദ്യായമല്ലെന്നു ആർക്കും പറയത്തക്കതല്ല. നേരേമരിച്ച ഭക്തിശബ്ദത്തിന്റെ നിവ്ചനം പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഈശ്വരാരാധനമാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയമതത്തെ ഹിന്ദുക്കൾ ഏതാവൽ ചെയ്യുന്നതും അങ്ങീകരിച്ചിട്ടുമില്ല. ഈവ്യതിയാനം ഇവിടെനില്ക്കട്ടെ.

കേരളഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ ദാരിദ്ര്യ ഭൂഖത്തെപ്പറ്റി ശോചിക്കുന്നവർ പലരുമുണ്ട്. അവരോടു് ഞാൻ ആ ഭൂഖയിലാണ് ലോകത്തിൽ ഭഗവൽഗീത ആദ്യമായി സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നു തജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടു കാണുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവരുടെ മനസ്സിൽ അങ്കുരിക്കുന്ന വികാരങ്ങൾ എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഹിന്ദുക്കൾ കൂടിയും തൽകാലം എനിക്കു ശക്തിയില്ല. ഈ ഒരു സംഗതി കേരളീയർക്കു മഹത്തു ശാശ്വതവുമായ അഭിമാനത്തിനു കാരണമാണെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്. “ഉഴുറിയരുളിന ചൊഴികളുപനിഷത്താകയാലോതിനാർ ഗീതയെന്നാദരാൽ ജ്ഞാനികൾ” എന്നു മാത്രം ഭഗവൽഗീതയേപ്പറ്റി എഴുതി കൂടുതൽ ഒരക്ഷരം മിണ്ടാതെ തുഞ്ചൈഴുത്തച്ഛൻ അപ്പുറത്തെക്കു കടന്നത് മലയാള ബ്രാഹ്മണരേക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം നിമിത്തമാണെന്നു ചിലരുടെ ഇട

ശിവരാത്രി മാഹാത്മ്യ കർത്താവിന്റെ കവിതാസാമർത്ഥ്യം സുപ്രസിദ്ധമാകയാൽ അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. കണ്ണശ്ശരാമായണത്തെ ലെ സാരജ്യാദി ഗുണങ്ങൾ മുഴുവൻ ഈ ഖണ്ഡകാവ്യത്തിലും പ്രതിഫലിച്ചു കാണുന്നു എന്നു മാത്രമെ സമഷ്ടിയായി അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറയേണ്ടതുള്ളൂ.

സകലോപനിഷൽസാരസർവ്വവും ഭാരതീയരുടെ ആത്മാഭിമാനത്തിനു ശാശ്വതഭജനവുമായ ഭഗവൽഗീതയുടെമാഹാത്മ്യത്തേയും മറ്റുംപറ്റിഎന്തെങ്കിലുംഏഴുതുകഎന്നുവെച്ചാൽ അതുതന്നെ ഒരുപ്രത്യേകപുസ്തകമായി തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുള്ള ഭയംഎന്നെ ആ സാഹസത്തിൽ നിന്നു വിരമിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെമാനസികങ്ങളായ നന്ദനങ്ങൾക്കു് ഈഗ്രന്ഥപാരായണത്തിൽ നിന്നുസിലിക്കുന്ന നിവൃത്തി അന്യാദൃശമാണെന്നുള്ളതു് ആർക്കുംഅനുഭവഭവഭൂമാണു്. ഈമാഹാഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആവിർഭാവം ബുദ്ധാവതാരത്തിനുമുൻപാണെന്നുള്ളതിനു യാതൊരുസംശയവുമില്ല. ഭാരതഭൂമിയിൽ കൃഷ്ണാരാധനംക്രിസ്തുവിന്റെജനനത്തിനു പിന്നീടാണെന്നും കൃഷ്ണപദം തന്നെ ക്രിസ്തുപദത്തിന്റെ തത്ഭവമാണെന്നും ചിലരുടെഇടയിൽ സമീപകാലംവരെ ഉണ്ടായിരുന്നവിശ്വാസം ആപാദകൃദ്ധം അസസ്തമാണെന്നു ഇപ്പോൾ പാതിവിമാർപോലും സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. അതിനുകാരണം ക്രിസ്തുവിന്റെജനനത്തിനുമുൻപുതന്നെ ഡിയോൺ എന്നഗ്രീക്കുകാരന്റെ പുത്രനായ ഹെലിയൊഡോസ് എന്നകൃഷ്ണഭക്തൻ ഗാളിയോർ രാജ്യത്തിന്റെ ഭക്ഷിണഭാഗത്തിൽ വിദിശാനഗ

FOREWORD.

This volume of the 'Specimens of Medieval Malayalam' contains two important works of that period—Madhava Panikkar's *Bhagavatgita* and Rama Panikkar's *Sivaratrimahatmyam*. Both these poets, of whom the former was the grand-uncle of the latter, flourished in the fourteenth century of the Christian era. Malayalam has good reasons for congratulating itself on the fact that it was the language into which the immortal *Gita* was, for the first time, translated from Sanskrit. As for *Sivaratrimahatmyam*, I may be permitted to state in this connection that I was the first to discover its existence. A portion of this poem was excerpted in my *Padyamanjari, Part VII*. The whole work is now presented to the public.

Trivandrum. }
30th October-1915. }

S. Parameswara Aiyar,

അഴുതളവേ കണ്ണീർ മെയ് മാവി-
 ലതീവചൊഴിഞ്ഞുടനജ്ജനവൃദയേ
 മുഴുതുമഴും ശോകാഗ്നിശമിക്ക
 മുകന്ദാഗജനമേഘം തന്നിടയേ
 അഴുകിയ മന്ദസ്മിതമിന്നോടു-
 മനന്തരമേചൊൽധാരകളോടും
 വഴിയേയുണജ്ഞാനാമൃതമഴ
 വർഷിപ്പാൻ വടിവൊടുനിനവ്വാരാൻ

൧-൩.

അംഭോജങ്ങൾ വിരിഞ്ഞതിനാലേ-
 യഖിലതരം വാപികൾ ശോഭിക്കും
 കൊമ്പൊടുയർ കരിയും ശോഭിക്കും
 ക്രൊഴുകീടിനമദജലമതിനാൽ
 പൊൻഭ്രഷണമതിൽ മണിശോഭിക്കും
 ഭൂവാനം ശോഭിക്കും ഭാസ്കരനാ-
 ലമ്പേരീടിന ഭഗവാൽഗീതയു-
 മറിവോർസഭനടുവേ ശോഭിക്കും

൧൮-൪൩

പാണിക്കരുടെ കവിതാവാസന മൂലത്തിന്റെ വിഷ-
 യ സ്വഭാവത്താൽ ഏറെക്കറെ ബലമെന്നപോലേയും,
 ആ ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് അവിടവിടെ മോചനം ലഭി-
 ക്കുമ്പോൾ പൂർവാധികം ലളിതമനോഹരമായും കാണപ്പെടു-
 ന്നു. “തുടരില്ലാമദവാനകണകേ” “പൊന്നിൽവിളങ്ങും
 മണിപോൽ” “വിലയറിവാനരുതാകിയ രത്നം.....
 മഹിമവിരോധം വരുമോ” “പേയ്യയിർമുലയൊടുമുണ്ടള-
 യും തയിർ.....ആലലയിൽ വളന്നോൻ” ഇത്യാദി പ്ര

യോഗങ്ങൾ നോക്കുക. പണിക്കരുടെ ഫലിരസത്തിലുള്ള പ്രതിപത്തിക്കും ഗീതയിൽ നിന്നു പല ഭൂഷാസൂത്രങ്ങൾ കണ്ടു പിടിക്കാവുന്നതാണ്. അവയിൽ ചിലതു ഞാൻ ടിപ്പണത്തിൽ പ്രത്യേകമെടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകപ്പാടെ : ശ്ലോക്കമ്പോൾ ഈ മഹാൻ “ഉഭയകവിശ്വരൻ” എന്നും മറ്റുമുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ സർവ്വം അർത്ഥം ഒരു പുണ്യപുരുഷൻ തന്നെയാകുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ഭഗവൽഗീതയ്ക്കു ഇപ്പോൾ ഭാഷയിൽ പദ്യമായും ഗദ്യമായും പലതർജ്ജിമകളുമുണ്ട് എന്നിരുന്നാലും കേരളീയർ അറുനൂറ്റോളം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപു, അന്യഭാഷകളിൽ ഈ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം സംക്രാന്തമാകാതെയിരുന്ന ഒരു കാലത്ത്, അത് അവരുടെ ഭാഷയിൽ തർജ്ജിമ ചെയ്ത ഒരു കവിയെ ആദരിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതവായിച്ചു രസിക്കുന്നതിലും പരാങ്മുഖന്മാരായിരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസമാണ് എന്നെ ഈ പുസ്തകപ്രകാശനത്തിന് ഇപ്പോൾ പ്രേരിപ്പിച്ചത്

തിരുവനന്തപുരം. } ഉള്ളൂർ എസ് പരമേശ്വരൻ.
20—3—9.

ശ്രീ
ഭഗവൽഗീത

ഭാഷാഗാന്ധി

അതുതമായമുതായ്. മറനാലിന-
മറിവായഖില ജഗൽപൃണ്ണവുമാ-
യുതഭവമരണാദികൾ കരണാദിക-
ഛൊന്നിനൊടും കൂടാതൊളിവാഭയേ
പുഷ്പമണംപോൽ സ്ഥാവരചരമൊടു
പുണ്ണരാതേ പുണ്ണരും പൊരുളായ് നി-
ന്നെപ്പൊഴുതും സച്ചിത്സുഖമായ് നി-
ന്നീടിയ പരമാത്മാനം തൊഴുതേൻ.

മ

തൊഴുതേൻ തൊൻ ദീപം ദീപത്തിൻ .
ചുടരൊളി കാട്ടീടിനതിനൊത്തും
പഴിയില്ലാദിത്യനെയാദിത്യൻ-
പരിരശ്മികൾ കാട്ടിനതിനൊത്തും
മുഴുതും താനായ് മുടിയായ് വടിവായ്
മൂലമതാമദൈവതമഹാപഥ-
മഴകിനൊടും ദർശനചെയ്യാനാ-
യറിവായ്നിന്ന മഹാശക്തിയെയും:

൨

ശക്തി ശിവൻ കരിയും കരിണിയുമായ്
 സംഗമിയന്നുളവേയുളനാകിയ്
 മത്തമഹാഗജമുഖനെയുമഴുകിയ
 വാഗീശപരിയെയുമടിമലർ തൊഴുതേൻ;
 ഭക്തിയിനാൽ ഭഗവ്ത്ഗീതാത്മം
 പരിചൊടു ചൊൽവാനായ് നിനവുറേ-
 നത്തലെന്നിടുകു വരാതേ കാത്തരു-
 ഉഖിലജഗൽ ഗുരു നാരായണനും. ൩

നാരായണനമലൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ
 നരപതി പാണ്ഡുതന്ത്രജൻ വിജയന
 നേരേ പോർമീതിട്ടരചെയ്തൊരു
 നിരപമത്താനാത്മങ്ങളെയെല്ലാമു
 പാരാശർയ്യാമഹാമുനിതിലകൻ
 പതിനെട്ടദ്ധ്യായത്തിലുരത്തതു
 നാരായണനരുളാലൊരു നരകൃമി
 ഞാനുമിതൊരുപടി ചൊൽകതുന്നിഞ്ഞേൻ. ൪

ഒരുപടി യോഗത്താലുള്ളിൽക്ക-
 ണ്ടത്തമനാകിയ വേദവ്യാസൻ
 കീരവടി ചൊല്ലിയ പുണ്യപുരാണം
 തികയ്ച്ചൊല്ലവനെന്നു നിന്നുതു
 പെരുമതകും ശ്രീ പാൽക്കടൽകണ്ടു
 വിപീലികുടിപ്പാൻ കരുതിയതൊക്കും
 ഗുരുജനമായ മഹാജനമിതിനൊരു
 കുറച്ചൊരാളെയെന്നടിമലർ തൊഴുതേൻ. ൫

മലയെന്നൊടുനേർ വേദവ്യാസൻ

• മറ്റൊ സംസ്കൃതപുദ്യങ്ങളിനാൽ
നലനലത്തൊന്നാത്മങ്ങളുരത്തതു

ഞാനാ ഭാഷാകവിയിലുരപ്പേൻ;
വിലയറിവാൻതാകിയ രത്നം

വേദൊരുപൊന്നിൽചെപ്പുതിലല്ലാ-
ലലവലയാകിയ തുകിലിൽപ്പൊതികിലു-

മതിനുടെ മഹിമ വിരോധം വരുമോ?

൩

വരുമൊരു പുണ്യക്ഷേത്രമനത്തിനു

വരമാകിനകരുക്ഷേത്രത്തിൽ

പധികരി തേർ കാലാളൊടു നാമും

പാണ്ഡവരും ചെല്ലവയെന്തെൻറതു

അരചൻധൃതരാഷ്ട്രൻ ചോദിച്ചുള-

വന്ദേവിയ സഞ്ജയനുരചെയ്യാൻ

തപരിതം പാണ്ഡവർതമ്മുടെ സൈന്യം

ഭൂയ്യോധനനം കണ്ടാനെന്നേ.

൪

ഭൂയ്യോധനനാചാർച്ചനെ നോക്കി-

ച്ചൊന്നാൻ പാണ്ഡവർ സൈന്യംപാരായ്;

സുരപതി നേരരചകൾ ഭീമാർജ്ജുന-

തുല്യമഹാരഥരിവർപലർകാണായ്;

നരപതിമാർകൾ നമുക്കും പലരുളർ

നായകനായ ഭവാൻ ഭീഷ്മാദികൾ

വിരവൊടു പ്രാണത്യാഗമെന്നിടേക്കേ

വേണ്ടിയിരുകയെന്നാനരചൻ.

൫

അരചകൾ തന്മദ്ധ്യേ ശ്രീഭീഷ്മ-
 മഴകൊടു ശംഖമടുത്തുവിളിച്ചു
 കരുതലരിളകൊന്നാത്തതു നേരം .
 കടൽപോലാത്തിതു കൌരവസൈന്യം.
 മുരച്ചൊടു പണവദാകിൾ പലവാദ്യം
 മുറുമുരൻറിതു; മററതുകേട്ടേ
 ഹരിയഖിലേശ്വരനും നിജശംഖിനെ
 യടലിടിപോലേ നാദം ചെയ്യാൻ.

൯

താനതുകേട്ടേ വാനവർദത്തം
 ശംഖിനെ യുതീതർജ്ജുനനടനേ
 യുനമില്ലാതൊരു വിജയമതുതി
 യുധിഷ്ഠിർ പൌണ്ഡ്ര്യം ഭീമൻമുതി;
 മാനിതരശ്ചിനിപുത്രരുമുതീ
 മററ സുഷോഷമഹാമണിപുഷ്പേ
 വാനും ഭൂവനവുമൊക്കെ നടുങ്ങി
 മാററലരുടെ ഹൃദയം ഭേദിച്ചു.

൧൦

മാററലർമദ്ധ്യേ മുരരിപുമായൻ
 മരതകമുകിൽവണ്ണൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ
 ക്കാറിനു മുൻചെല്ലും വരരാഥമതു
 കരുതി വിർണ്ണു കടാവിനനേരം
 പോറി മഹാപുരുഷോത്തമ രഥമിതു
 പുനരിവിടത്തിൽ നിറുത്തുക മറിനി
 മാററലരെനൊടു ചോർ കരുതീടിന
 മന്നരെ യറിവാണെന്നാൻ വിജയൻ.

൧൧

എന്നതു കേട്ടുടനേ രണഭ്രമേ
 ഘോരമച്ഛ്യാഴ്ചതു നിരന്തീതമഖൻ
 നന്നിമികം ഭീഷ്മദ്രോണാദികൾ
 നല നല മണിമുടി മന്നരെയവിഭേ
 ഒന്നൊഴിയാതേ കണ്ടിന്ദ്രാത്മജ-
 നൊരക്രപയാ പരിവേഷിതനായേ
 വന്നവിഷാദ മടക്കരുതാഞ്ഞു
 വരന്തി മുകന്ദനെ നോക്കിച്ചൊന്നാൻ.   ൧൨

ചൊന്നാനെന്നുടെ താതന്മാരൊടു
 ചൊല്ലേരുന്ന പിതാമഹർ പുത്രർ
 തന്നാലാമതു വിദ്യകൾ നൽകും
 തക്കഗുരുകളെ യുയിരൊടു തമരാം
 മൂന്നാളുള്ള മഹാബന്ധുക്കളെ
 മുറും മാതൃലരൊടു മമ സഖികളെ
 യെന്നാലേ കൊൽവാൻ നിനവുററതു-
 മെന്തൊരു കഷ്ടമിതെന്നാനരചൻ.   ൧൩

എന്ന ധനഞ്ജയനവൊടു പിന്നെയു-
 മെമ്പെരുമാൻ കേശവനൊടു ചൊന്നാ-
 നൊന്നറിഞ്ചേനിനി വായൊടു മുഖവു-
 മുലന്നിതു വെന്തു ചൂട്ടുന്നിതുടമ്പും;
 ഷണ്ണിമികം മമ ഗാണ്ടീവാം വിൽ
 വീഴിന്നുവിതിനെന്തുരചെയ്തോം
 വന്നിവിഭേ നമൊടു പോർകരുതും
 മാററലരെക്കണ്ടീടുംതോരും.   ൧൪

കുണ്ടേനരിയ നിമിത്തപ്പിഴ്ഞാൻ
 കാണേനൊരു മലമിവളെക്കൊന്നാ-
 ലുണ്ടോ സപ്തമനത്തിന്റേയുംകൊ-
 ന്നലകാണ്ടാലൊരു സുഖമൊരുവർക്കും? *
 വണ്ടാർതുളസീമാലാലംകൃത!
 മാധവനേ ജയമൊടു രാജ്യവുമിനി
 യുണ്ടാകിലുമതെനിക്കിനി വേണ്ടാ-
 യുറവരൈക്കലചെയ്യേനെന്നും.

൧൫

ഉറമഹാകൊറവർകലമെല്ലാ-
 മൊക്കനശിപ്പിച്ചാലതിനാലേ
 കുറമൊടേ കലധമം മുടിയും
 കലധമം മുടിവുറതിനാലേ
 പറും പഴിയൊടു പാതകമെല്ലാം
 പതിവൃതകൾക്കതിനാലഴിയും നില
 ചുറും തലകേടായേ മുടിയും
 ചൊല്ലമർനല്ലസ്ഥലം കലമതിനാൽ.

൧൬

അക്കലമതിനെയഴിച്ചവർ തക്കള-
 മതിലേ ചേർന്നിടുന്നവരും പോ-
 യൊക്കമഹാനരകെയ്യവർ മുൻവാ-
 ന്നലക പുക്കന്തവരും നരകാൾവാർ;
 തക്കമഹാപിണ്ഡാദകനൽക്രിയ
 തന്നെയടുത്തവർ ചെയ്യായ്ക്കയിനാൽ
 ഭുഖമൊടേ കലധമം മുടിയും
 ഭൂരിതമിതിൽക്കാളിനിമേലുണ്ടോ.

൧൭

ഇനിയിവരെല്ലാം രാജ്യശ്രീ പു-
 ണ്ടിതമൊടീരിപ്പാനായ് നിനവുറേറ
 മൂനിവൊടു വന്നെന്നൊടു പോർചെയ്യാൻ
 മുട്ടുകിന്നിതു ശ്രീകരുണാകമനേ.

കുന്ദചിലയാലവരെക്കലചെയ്തേ
 കൊടിയ പെരുമാറ്റം കൈക്കൊൾവാൻ
 തന്നിയേ ഞാൻ ചിന്തിച്ചതുമോ ബത!
 തക്കതുമല്ലതൊരന്ധതമുറും.

പ്ര

മുറും രാജ്യസുഖാദികൾ കരുതി
 മുതിന്നുരചരെ ഞാനെന്നും കൊല്ലേൻ
 മറവരെണക്കൊരുകിലുമതിനു
 മരുകാതിന്നു പൊരുപ്പതു യോഗ്യം;
 ചുററമൊടേ മായനൊടിച്ചു ചൊല്ലി-
 ചൊല്ലാൻ വില്ലും ശരവു കൈവി-
 ടുറമില്ലാത വിഷാദത്തോടേ-
 യർജ്ജുനനും തേർമീതിലിരുന്നാൻ.

പ്ര

ഇതിപ്രഥമോദ്ധ്യായഃ.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

ആനവനകതാരഴിവുറതിനാ-

ലശ്രുജലങ്ങൾ പൊഴിഞ്ഞു പൊഴിഞ്ഞത
ദീനതയോടമറിന്നതു കണ്ടു

ദയാപരനജനമലർകമലാക്ഷൻ
താനിതിവണ്ണം ചൊന്നാനരചകൾ

ധർമ്മമല്ലബലകളുടെ തൊഴിലിതു
ഹീനതയും മാനക്ഷയവും വര-

മിത്തൊഴിൽവിട്ടെഴുനിൽക്കുകല്ലിതു. ൧

എഴുനിൽക്കെന്നതു കേട്ടിന്ദ്രാത്മജ-

നെങ്ങനെ ഞാൻ കൊൽവേൻ മുകിൽവണ്ണം
യഴുകൊടു ഞാൻ തൊഴുതടിമകൾ ചെയ്യാ-

നർത്തയുള്ള ജനങ്ങളെയെല്ലാം
ഒഴിയാതേ തൻ ഗുരുജനമാകിയ-

വൃത്തമരൈക്കൊന്നരചാളുകയിൽ
പഴിയോടേ പോയവനിയിൽ നിന്നും
ഭൈഷ്മിരന്നുണമതു നന്നെന്നാൻ. ൨

എന്നതുമല്ലറികൊന്നാലവരുടെ

രക്തം കൂട്ടിയ ചോറോവുണമതു-
വിന്നിതിളയ്ക്കുന്നോ പൊരുകെന്നോ-

വിനിവെൽവതുഞാനോ പുനരവരോ?
ഒന്നറിയേ,നവരിൽ ചിലർ പടുകിലു-

മൊഴിയാരതിനാലെനായിരം പോം
നിന്നിതു രണഭൂമിയിലരചകളും

നിത്തരാം പോർ ചെയ്യാൻ നിനവുറേ. ൩

ഉറവരിൽ പെരുകീടിന കൃപയാ-
 മൊരുതിമിരം വന്നെന്നുടെ ഹൃദയേ
 യുററിവാം കണ്ണോര മറഞ്ഞി-
 ഞ്ഞൊന്നെയും കാണാതിടരുറോൻ;
 അറമില്ലാതള ഭുഖവുമെന്നുടെ-
 യജ്ഞാനവുമിവയൊക്കുകൾവാനായ്
 മറടിയേനാൽ വേണ്ടുമതെന്തിനി
 മാധവനേയരുളിച്ചെയ്തൊന്നാൻ.

൪

അരുളിച്ചെയ്തൊന്നിന്നിഹ ലോകവു-
 മമരുലകം വരുമെങ്കിലു മിങ്ങൊരു
 പൊരുളിപ്പുയുമില്ലെന്നുടെ ബോധം
 പോകാതേ കാപ്പാനൊരു വഴിയിനി
 അരുളിച്ചെയ്തൊന്നിന്നിന്നായ് നി-
 ന്നംശ്രീദായപങ്കജമെന്നകതാ-
 രുരുകിത്തൊഴുതെന്നിന്ദ്രാത്മജ-
 നരിയാടാതേ പിന്നെയുമഴുതാൻ.

൫

അഴുതളവേ കണ്ണീർ മെയ്മാവി-
 ലതീവു പൊഴിഞ്ഞുടനജ്ജനഹൃദയേ
 മുഴുതുമെഴും ശോകാഗ്നി ശമിക്ക
 മുകന്ദാജനമേഘം തന്നിടയേ
 അഴുകിയ മന്ദസ്മിതമിന്നോടു-
 മനന്തരമേ ചൊൽയാരകളോടും
 വഴിയേയുമെജ്ഞാനാമൃതമഴ
 വർഷിപ്പാൻ വടിവാടു നിന്നവുററാൻ.

൯

* 2 *

ഉറുര ചെയ്യാനിക്കാണായവ-
 രൊരുവരുമേ ചാകിന്നവരില്ലറി
 മററതുനിലൂ; മഹാരഥരാകിയ
 മന്നവർ പോരിൽ മരിക്കുമതെന്നേ
 കൊറവനേ! ദുഃഖിപ്പതു പഴുതിവർ
 കുറവിയലാതൊരു പുണ്യബലത്താ-
 ലറമില്ലാത സുഖം പ്രാപിക്കു-
 മനന്തരമരമഹാപുരിപുക്കേ.

൭

പുക്കുടൽനിന്നയിർ പോകിലുമുടനതു
 പോകാതമകിലുമൊരുപോലൊത്തേ;
 ദുഃഖമിയന്നറിയാരറിവുടയോർ
 ചൊല്ലുകിലിക്കാണാകിയ പ്രാണികൾ
 ക്ഷയമേതാമൊരു നാളഴിയാ-
 തുടലതിൽ വാണിടു, മഴിവതുദേഹം,
 മിക്കൊളിവാർദേഹിക്കഴിവില്ലറി
 വേറതിനുടെ നിലകേൾ മുടിമന്നാ.

൮

മുടിമന്നവകേൾ ദേഹവിശേഷം
 മൂന്നേ കൌമാരം പ്രായം ചാറ
 വടിവുടയൗവന്യംചാറ പിന്നെ
 വയോധികവും ചാമൊക്കയു മൊരുപോൽ.
 ദുഃഖമൊടുമകതാർ തെളിവുറവീടിന
 ധീരന്മാർ ചലിയാർ ചാമ്പൊഴുതിലു-
 മടവേ രൂപമതായുളവായതി-
 തഖിലവുമഴിയു മതാർ തടചെണ്ണാർ.

൯

ആരകമേയുണർവഴിയാതുടൽവിടു-
 മവരയർ ഗതിയടയും മറുജ്ജവ-
 രാരുയിർപോം പൊഴുതജ്ഞാനം കൊ-
 ണഭക്താർ തുജ്ജമധോഗതിയടവാൻ
 നേരിതു ശീതോഷ്ണം സുഖദുഃഖം
 നിനവാടറിഞ്ഞിടുമറിവതനിത്യം
 നേരിതറിഞ്ഞതുമിന്ദ്രിയ വിഷയം
 നിതരാമതിനാലെനെയുമറിയാ.

൧൦

അറിവാകിന്നതു രണ്ടുപ്രകാര
 മതിൽപ്പഞ്ചേന്ദ്രിയവിഷയാദികളാ-
 ലറിവതുപൊയ്യഴിവെയ്തു മതിന്നുട-
 നരിയ മഹാമെയുറിവഴിയാതതു
 നെറിയൊടു രണ്ടുമറിഞ്ഞവരെന്നുടെ
 നിലയറിയും മറെറാരുവരുമറിയാ-
 റി നീ ശബ്ദാദികൾ വാനാദിക-
 ഉഖിലവുമുണ്ടാവതു മെന്നിടയേ.

൧൧

ഉണ്ടാംനാളിലുമഴിയും നാളിലു-
 മുണമകളറികാരണമായെങ്കൽ
 തണ്ടാരണിമാർവാ! തടയാർവഴി
 താനവികാരമരൂപവുമായേ
 പണ്ടേയുള്ള പരംപൊരുളായേ
 പരിപൂർണ്ണവുമായ് നില്പതു ഞാനേ
 യുണ്ടായഴിവതു രൂപമതല്ലാ-
 ലുണമയ്ക്കാരുകാലവുമഴിവുണ്ടോ?

൧൨

ഒന്നാൾ വന്നുപിറക്കും പിന്നെ
 യുടൻവളരും ബാലപ്രായം പോം
 തെരുതെരമുറും തേയും മായും
 തേരുകിലാറും ദേഹപ്രകൃതികൾ;
 ഒരു കാലവുമൊരു നാശംവാരാ-
 തുടലിലിറപ്പുപിറപ്പില്ലാതൊരു
 പൊരുളതു നിത്യമരൂപമതിൻ നില
 പോർവിജയാ! കേളെന്നരുൾ ചെയ്യാൻ.   ൧൩

പോത്തിടുന്ന പഴംതുകിൽ പോക്കി-
 പ്പുതമതകുന്തുകിൽ വേരനരന്മാർ
 പോത്തിടമതുപോൽ ജിണ്ണശരീരം
 പോക്കിപ്പുതിയശരീരം തങ്കൽ
 ചേർത്തിടും ദേഹിയൊരായുധമതിനാൽ
 ജ്വേദംവാരാ തീയാൽവേകാ
 ഓർത്തിടീൽ നീരാലൊഴുകിപ്പോകാ-
 യുടനതുവായുവിനാലും ചലിയാ.   ൧൪

ചലിയാതെന്നാളും മേവീന്നതു
 ശാശ്വതമവികാരമതവ്യക്തം
 നിലയതചിന്ത്യമരൂപം നിമ്ബല-
 നിഷ്കളമായ സന്നതനമായതു
 കലയാതതു കുറയാതതതിന്നൊരു
 കലവുണ്ടെന്നു നിനച്ചുകതാർ നീ
 മെലിവാനമ്തയില്ലറി വിജയാ
 വേറിതു കേളെന്നരുളി ചെയ്യാൻ.   ൧൫

ധരണിയിൽവന്നു പിറക്കിത്തമരിക്കും
 സംശയമില്ല മരിച്ചവരുളരാം
 വിരവിനൊടേവിടേ നിന്നവർവന്നതു
 വേറവർപോകിന്നെടവുമിവെല്ലാം
 ഇരുൾ തീർന്നിടയിൽനിന്നവരാഭേ-
 ിടയിലിറന്നതെയറിയാതെല്ലാൽ
 നരവരരാമവർ ദേഹിതനിക്കൊരു
 നാശമൊരിക്കലുമില്ലറി വിജയാ

൧൩

അറിയാൻകണ്ടൊരുനാളൊരുവൻ പുന-
 രതിനെക്കണ്ടതുപോലുണർവുണ്ടാ-
 മറിയാൻ കേട്ടൊരുനാളൊരുവൻ പുന-
 രതിനെക്കേട്ടതുപോൽ പ്രിയമുണ്ടാം;
 അറിയാനൊരുവരനുത്തൊരുനാൾ പുന-
 രതിനെക്കേട്ടതുപോലുരചെയ്യുമി-
 തറിയാനരുതൊരുവനു പലനാൾക-
 ണ്ടതിനാലും ഞാനപ്പൊരുൾ തോരായ്"

൧൪

തോരുതാകിയയുഗ്മകളെല്ലാം
 തെളിവൊടുതേറിയഹംഭാവങ്ങളെ
 മാറിമകിഴ്ത്തമർ ചെയ്തരചാനീ
 മറയിൽചൊല്ലിയ പൊരുളിന്നും കേൾ
 വീരൊടു സംഗ്രാമം നൃപധർമ്മം
 വേറൊന്നാൽ വാരാഗതിയരച-
 ക്കേറിയ പുണ്യമിതെന്നു നിനച്ചേ
 യിനിനീ യുദ്ധംചെയ്തു നരേന്ദ്ര!

൧൫

രുദ്ധം ചെയ്തുമരിച്ചിൽ നിനക്കമെ-
 തലകുതിൽ വാഴാം ജയമുണ്ടാകിൽ-
 ഋത്രുദ്ധപജവെൺ ചാമരവിചരണം
 സൈന്യത്തോടവനീതലമാളാം
 രുദ്ധമിരണ്ടു പ്രകാരവുമേന-
 ന്നടനതുവെ. യ്യായ്യിൽപ്പകഴും പോ-
 മത്തലൊടേവമാ നവുമുണ്ടാ-
 മധികമതിൽക്കാൾ നല്ലതുമരണം.

൧൯

നല്ലമഹാരണഭീത്യാ മാടിന
 നരപതിയെമ്പതു നീളനടന്നാൽ
 ചൊല്ലമരും ശൈത്യം നീയും പോയ്
 ചുഴ്ന്നതുമതിദൃഷണമായ് മുടിയും.
 ചൊല്ലുകിലില്ലാരു വഴിയിതിനെക്കാൾ
 സുഖദുഃഖം ലാഭത്തൊടു നഷ്ടം
 വെൽവതുപജയവും സമമായേ
 വിരയപ്പോർ ചെയ്യിടുക വിജയാ!

൨൦

ജയമൊടു പഞ്ചേന്ദ്രിയവിഷയാദികൾ
 തെളിവൊടറിഞ്ഞിനിയെല്ലാം ചെയ്യാ-
 ലിയൽപിനൊടതിനാൽ നൽവിന തീവിന
 യിന്നിവരണ്ടുമരും പുനരറാൽ
 മയലഖിലവുമരമതിനാലെനറി
 മരൊരനന്നിയിതിന്മലുണ്ടോ?
 നയമൊടുമറിവുള്ള വർനിനവേകും;
 നാനാനിനവറിയാതവർ നിനഭവ.

൨൧

അറിയാതവർ ഫലമേ കരുതീടുവ-

രരിയ മഹാവേദപ്പൊരുൾ കേൾക്കിലു-
മറിയാർനിപുണതചേർപൊരുളൊന്നെയു-

മവരൊടു ചൊല്ലാരിവുടയവരും
നെന്നിനില്ലാതൊരുതൂണർ മായയിനാൽ
നിതരാം ഫലമുറാർ; തൊഴിൽ വിട്ടേ
യറിവൊടു നിർണ്ണരാമവർ ചെയ്തൊഴി-
ലതുചെയ്തതു ബ്രഹ്മത്തിനൊടടു.

൨൨

ചെയ്യും കർമ്മഫലങ്ങളെ വിട്ടേ

ചെമ്മേയകർമ്മങ്ങൾ വിടാതേ
ചെയ്തവനിടരഖിലവുമറവിട്ടേ
ചേതസിഭക്തിയൊടൊന്നെയുമറിയും;
ചെയ്തന്യത്തിനൊടറിവുള്ളവർതൊഴിൽ
ചെമ്മേലാഭാലാഭവുമൊരുപോൽ
കൈതവർമരമാരുള്ളിൽ നിനച്ചേ
കർമ്മിയറവീടിനതുവേ കാൺ!

൨൩

അതിനടേനില നീ കേൾഫലമൊന്നിലു-

മഭിരുചികൂടാതേ വിനചെയ്താ-
ലതിമോഹാദികളകലപ്പോമ-
തകന്നാലറിവുണ്ടാമറിയാലേ
അഥസുകൃതം ഭുജ്യതമരമറാ-
ലത്ഥമനത്ഥമിരണ്ടിനൊരുപോൽ
മതിവരുമമ്മതിയാലൊൻ സുകൃതം
വടിവിനെയറിയാമതിനിതുപായം.

൨൪

അതിമതി തെളിവതിവണ്ണമതെന്നു
 ള്ളായ് വരമന്നു മഹാശാസ്രുങ്ങളി-
 ലുദിച്ചെയാമാനസമതിനാലെ-
 ന്നുമയയാശ്രിക്കുന്നെറി കേരനീ
 പതിപരമം പൊരുളിവയെന്നകമേ
 പാത്തുമനാ ചലിയാമലിരിപ്പൊ-
 ന്നതിശയത്താനമഹായോഗംപുന-
 രവനകമേയുണ്ടാമറിവിജയാ.

൨൫

വിജയനമെന്നിവ രണ്ടുപ്രകാരം
 വിനചെയ്യും ഭാഷകളെങ്ങനെയെ-
 നജനരണാംബുജനയനനൊടിരുവക
 യറിവാൻ ചോദിച്ചുളവരൾ ചെയ്യാൻ.
 വിജയ! മഹാത്താനങ്ങളുണന്നേൻ
 വേശകളാശയനത്തുതൊഴിഞ്ഞ
 നിജകാമക്രോധാദികളഴിവും
 നിതരാം സുഖദുഃഖങ്ങളുമെല്ലാം.

൨൬

എല്ലാംലാഭിക്കിനാളിവവു-
 മിടയെത്തിന്നഴിവെയ്യിടുന്നാൾ
 വല്ലാതേദുഃഖിപ്പതുമെല്ലാം
 വകവകവിട്ടു ശുഭാശുഭവുപോയ്
 നില്ലാതേ രാഗദേഷാദികൾ
 നീങ്ങി നിജാംശമതഞ്ചും ക്രമം
 മെല്ലേ തങ്കലടക്കിനതുപോൽ
 വിഷയമതുളളിലടക്കംചെയ്തേ.

൨൭

ഉള്ളംചലിയാ വായ്യിനാലേ
 യുറൊല്ലാരും വാഴ്ത്തേ നടുപ്പവർ
 തെള്ളിയവരിവുടയോരറിവില്ലാർ
 തേരുകിലിതുവഴിനില്ലാതെപോയ്
 തള്ളിയ നിനവൊടുകൂവനെനേ
 ശാസ്ത്രംകണ്ടറിവുററതു ചെയ്തുവർ
 പൊള്ളെന വിഷയാദിയിൽ വീണ്ണാരവർ
 പുനരതിനാൽ വിഷയങ്ങളുടങ്ങാ.

൨൮

അടങ്ങാത്തീൽ പുനരതിലൊരു നിനവെഴു-
 മന്നിനവാലേ യുണ്ടാം സംഗവു-
 മുടനതിസംഗാലുണ്ടാം കാമവു-
 മുണ്ടാകിയകാമാൽക്രോധംവരും
 അടയും മഹാക്രോധാൽ മോഹവുമുട-
 നതിനാലേയുണ്ടാം സ്തംഭിതിവിഭ്രമ-
 മടയതുകൊണ്ടുടനഴിയും ബുദ്ധിയു-
 മതുകൊണ്ടഖിലവുമൊക്കനരീക്കും.

൨൯

അതുവാരാതേ രാഗദേഷ്ഠി-
 മടങ്ങിയുടൻ വിഷയങ്ങളുളളിപ്പോൻ
 മതിചലിയാനതിനാൽത്തന്നകതാർ
 വശമാം വശമായാൽ വിധേയംവരും
 അതുവിധേയംവന്നാൽ വരുമുള്ളി-
 ലതീവപ്രസാദവു മതീവപ്രസാദാ-
 ലഥകരുതരിയ മഹാദുഃഖാനാം
 ഹാനിവരും പുനരെന്നതുമറിനീ.

൩൦

* 3 *

എന്നപ്രസന്നതയാലേരുളി

ലവകും ബുദ്ധിനിരന്താമിതുകേ-
ളെന്നമടുത്തവ ചെയ്തുവർകൾക്കിനി-

യില്ലൊരുബുദ്ധിയതില്ലായ്ക്കയിനാൽ
വെന്നിമികമെയ്യണർവുണ്ടാകാ

മെയ്യണർവുടനില്ലായ്ക്കയിനാലേ-
യൊന്നിയ ശാന്തിവരാ വാരായ്ക്കി-

ലൊരിക്കലുമേയൊരു സുഖമുണ്ടാകാ. ൩൧

കാതലൊടേ വിഷയങ്ങളെയെല്ലാം

കരുതിയവിന്തിരിയത്തിനു പിൻപോം
ചേതയഴിപ്പുതുമച്ചെവിയാദികൾ;

ചെമ്മേ കൂടവരും വായുവിനാൽ
മോതിയെഴുന്നു മറിഞ്ഞലയാഴിയിൽ

മുഴുകീടുന്ന മരക്കല മൊത്തേ
ബോധമൊടിവയെല്ലാമറിവുറേ

ചൊറുതിയിനാൽ വാഴ്ന്നീ നരവീരാ. ൩൨

നീയിതുകേൾ സർവ്വപ്രാണിക്കും

നിശയതു സംയമിതന്നുടെ പകലാ-
മായ മഹാസംയമിയുടെ നിശയേ-

തതു പകലവില മഹാജന്തുനാം
തോയമതഴുകൊടു പൂരിതമാംകടൽ

തൂടരും തോയമതെന്നതുപോലേ
പോയടവേ കാമികളിൽത്തന്നെ

പുനരപി ഹിന്നെയുമുണ്ടാംകാമാ. ൩൩

കാമമശേഷകന്നാഹ്നിസ് പ്ലവ
 കൈക്കൊണ്ടീടിയ നിമ്ബലനായേ
 നിമ്ബനായ് നിരഹങ്കാരത്തൊടു
 നിന്നവസെച്ചെന്നടയും ശാന്തിയും
 ആമളമിവയറിവുറവർത്തന്മര-
 ണാനേതെയെന്നൊടുചേർപുനർ ഭവ-
 മാമവയില്ലവെകുന്നറിനീ
 യജ്ജനനേയെന്നാനാനന്ദൻ.

൩൪

ഇതിദപ്രിതീയോദ്ധ്യായഃ

മൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

അനന്തനനാദികൾ നാജമമന്തുണർ-
 വാലുമൊരുത്തനുമുള്ളിലശേഷം
 നിന്നന്തറിവാനരുതാവടിവാകിയ
 നിരുപമശൗരിമുരാരിമുകുന്ദൻ
 ധനഞ്ജയനോടീവണ്ണംചൊല്ലിയ
 താൽപര്യങ്ങളെയൊന്നറിയാഞ്ഞു
 മനഃകനിവുറു മരത്തു ഘാൽഗുനി
 മാധവയാദവനോടരുൾചെയ്യാൻ.

൧

ചെയ്തിടുകിൽ കർമ്മാനെന്നെന്നായ്
 ചെയ്തേത്താനമതുംനെന്നെന്നായ്
 മെയ്യികഴ് മേനിമനോഹരനേ! ചൊൽ
 മഹിമയിരണ്ടിലുമേതിനതെന്നേ
 ചെയ്യിപെടേച്ചാദിച്ചവനോടേ
 ശ്രീകൃഷ്ണൻ തിരുവടിയും ചൊന്നാൻ
 മെയ്യികഴിതുരണ്ടുംനന്നാശ
 വിടാതവർകർമ്മം വിടുകിലതാകാ.

൨

ആകാംക്ഷകളൊഴിയാതേ കർമ്മ-
 മടങ്ങുമവന്നുവരാകൈവല്യം
 നീകേൾകർമ്മിയുമല്ലവനവനറി
 നിൽക്കുന്നോനുള്ളം വിഷയത്തിൽ
 പോകാതേമാമാശ്രിതനായേ
 പുനരപികർമ്മിയറവീടുന്നവ-
 നാകംനെയ്തെപ്പോയ് മരപിറവിയി-
 ലാകാതവനെന്നരുളിച്ചെയ്യാൻ.

൩

അരുളേറിയദേവകളെപ്പൂജി-
 ച്ചാലതിനാൽ വാരാതവയുണ്ടോ
 പൊരുളോടുംകർമ്മത്താൽ മാനുഷർ
 പൂജിപ്പാർവാനവർകളെയതിനാൽ ;
 ഇരുളേറിയമുകിലാൽ മഴപെയ്തവ-
 രീടിയപ്രത്യപകാരമിയറവർ
 മരുളാതേയിതു ചെയ്യിൽ സുരരൊടു
 മാനുഷരും വന്നെന്നൊടടുക്കും.

൪

അടുക്കും ദേവകൾ നൽകീടുംചൊര-
 ഉതിനാലമ്പൊടവകും പൂജ
 നടത്തായിനതുതീതെന്നറിക;
 നലത്തൊടുമുന്വരെയുട്ടിയശേഷം
 എടുത്തുളജിക്കാതേയുണ്ണിനവ-
 രീടിയപാതകമേയുണ്ണിനതു-
 മുഖൊടുക്രൂടി പ്രാണികളെല്ലാ-
 മുളവാകിനതുമന്നരസത്താൽ.

൫

അന്നരസംമഴയാലുളവാം മഴ
 യമരകൾസന്തോഷത്താലുളവാം
 ചൊന്നമഹാസന്തോഷമതേററം
 ശുഭകർമ്മത്താലുണ്ടാംകർമ്മം
 മൂന്നമഹാമറയതിലുളവാംമറ
 മുഴുതും ബ്രഹ്മമതികൽത്തോന്നം
 മന്നവനേബ്രഹ്മാക്ഷരമതിലുള-
 വായുലകത്തിൽ നിറഞ്ഞതുബ്രഹ്മം.

൬

നീറവാലേജ്ഞാദികളാകിയ
 നിരുപമകർമ്മത്താലുലകെല്ലാം
 കുറയാതെ വർദ്ധിച്ചുതന്നെറി
 കൂറിയവിതുവഴിനില്ലാതേപോയ്
 അറിയാതേവിഷയാദിയിൽ വീണ്ണക-
 മഴിവവരപനെറിയേ വാഴിനവർ
 മറവാതേഹലമതിലാകാംക്ഷ-
 മരത്തിനിനീയുമടുത്തവചെയ് വായ്

൭

അടുത്തവചെയ്യാർക്കുയർഗതിയുണ്ടോ -
 മഴകൊടു ജനകാദികളതുവേതൊഴിൽ
 മുടിത്തുയർഗതിപെറാവർകളെയെണ്ണുകിൽ
 മുടിയാതളകേൾനീമുടിമന്നാ
 അടുത്തവപൂർച്ചന്മാർചെയ്യുതൊഴി-
 ലപരന്മാരുമവണ്ണാചെയ്യാ-
 ലെടുത്തുലകിന്നമെനിക്കൊചെയ്യ-
 ണ്തിന്നവയില്ലയിതെന്നിവിശേഷാൽ.

൮

വിശേഷിച്ചും ഞാനീയുലകത്തിനു
 വേണ്ടിയിരുന്നീടും തൊഴിൽകാണുക
 വിചാരിച്ചീടുകിലാഭംചെയ്യാ
 വിരവൊടുത്താനിതു ചെയ്യാതൊഴികിൽ;
 വിശേഷിച്ചും വരുമതിനാലുലകിൽ
 വിരോധമതെന്നുസരോജസമാന-
 വിശാലാക്ഷൻ തിരുവടിയും ചൊല്ലി
 വിരന്തിനിയും കേളെന്നുരചെയ്യാൻ.

൯

താനായതൊരുമുഖമുളവാകിയ
 ശബ്ദാദികളറിവും വെച്ചുറെ-
 ന്നനാവസ്ഥകളുണ്ടുണ്ടുരപ്പെടു-
 മുത്തമർത്തൻതൊഴിൽബലതനീക്കും;
 താനായിത്തരപം തെളിയാതവർ
 തനിയേധർമ്മാധർമ്മിരണ്ടു
 ഞാനേചെയ്യവനെന്നുനിനയ്ക്കും
 നരചരനേയിതുന്നീയറികിന്നെ.

൧൦

അറികയെനിക്കപ്രിയമാം കാല്പ്യ-
 മനത്തുമിക്ക്കണ്ണുകൾപ്രിയമായവർ
 നെറിയേചെയ്തീടുമ്പോൾ കർമ്മം
 നിഖിലമുത്തുതെളിഞ്ഞവരെന്നറി
 ഉദതിയിൽത്താനിച്ഛാപ്രിയകർമ്മമി-
 തുജ്ജിലുപേക്ഷിപ്പോർവമ്പാരാം
 തറമേൽനിന്നമരംപോലേയവർ
 തഃഴ്വരയച്ചിവരാതൊരുനാളും.

൧൧

വാരാതേവിഷയാഭിയിൽവീണ്ണു
 വരന്തിടംതൻപഞ്ചേന്ദ്രാഭിഷു
 തീരാതുഴലുമയിക്ക്കഴൽതീപ്പാൻ
 തിറമുറനിലയിതുചേതസിനെജീവായ്;
 നേരേതൻതൊഴിൽചെയ്തതിനാലേ
 നിതരാംകേടുണ്ടാകിലുമതന-
 ന്നാരാനുംചെയ്യുംതൊഴിൽചെയ്താ-
 ലഴകായ് വരുകിലുമതനന്നാകാ

൧൨

കാരൊളിവണ്ണുനിവണ്ണുംചൊന്നതു
 കരുതിയകരുവീരൻചോദിച്ചാ-
 നാരിതിവണ്ണും പുണ്യം ചെയ്തി-
 നവരെ വിരോധിക്കുന്നവരെന്നേ
 നേരരചെയ്തു നിരാമയനേയിനി
 നിഖിലവുമെന്നതുകേട്ടു മുക്തൻ
 ചേരും രജഗുണമതിലുണ്ടായതു
 ചിനമൊടു കാമവുമെന്നിവരണ്ടും.

൧൩

എന്നിവ രണ്ടിനടേ നിലയും കേ-
 ള്ളരിയുന്നഗനിയുടേയൊളിധൂമം
 നിന്നു മറപ്പതിനൊത്തും ദുപ്പണം
 നീടൊളി മലമതിൽ മുടിയതൊത്തു
 വന്നുമറയ്ക്കൂ ക്രാമക്രോധം
 മാനുഷർ തന്നുണ്ടിനൊരിരുളായേ-
 യൊന്നിയത്തൊനത്തൊടു വിജ്ഞാനാവു
 മൊക്ക വിരഞ്ഞു നശിപ്പതുമതിനാൽ.

൧൪

അഴിവെയ്യും നന്മകളഖിലവുമതി-
 നാലേ ശത്രുവിതല്പാലുണ്ടോ
 വഴിയേയിതിനകമേ കടിപൂവാൻ
 വാതിലതിന്ദ്രിയമെന്നതറിഞ്ഞേ
 പിഴവാരാതേയിന്ദ്രിയവിഷയം
 പേണിയടക്കുക നീയെന്നാലിനി
 യൊഴിയും ക്രാമക്രോധാദികൾ വര-
 വൊരു വഴിയും കാണായ്ക്കയിനാലേ.

൧൫

കാൺകനിവോടുടലിൽ പ്പരമിന്ദ്രിയ-
 കരണമതായതതിൽ പ്പരമുള്ളം
 താങ്കിയ ബുദ്ധിമനസ്സിനുപരമാം
 ചരതം ബുദ്ധിയതിൽപ്പരമാത്മാ
 തീങ്കിയലാതിതറിഞ്ഞുമറയ്ക്കൂ
 ജയിക്കമഹാകാമത്തിനെയെന്നാൻ
 ശാജ്ജധരൻ ശ്രീപതിശ്രീകൃഷ്ണൻ
 സകല ജഗൽ ഗുരുവച്യതനമലൻ.

൧൬

ഇതി തൃതീയോദ്ധ്യായഃ

നാലാം അദ്ധ്യായം.

അപ്യതനജ്ജനനോടുരചെയ്താ-
 നാദിയിൽ ഞാനിതു രവിയൊടുചൊന്നേൻ
 നിശ്ചയമായവനും തൻ പുത്രൻ
 നിരുപമനാം മനുവിനോടുരചെയ്താൻ
 ഇല്ലയൊടേ മനുവിഷ്ണുപാകുവിനാ-
 യിതമൊടുരത്താനേവമിതതിനാ-
 ലച്ചമില്ലാത ഞാപന്മാർക്കുവനിയി-
 ലരികപരമ്പരയായതിതെന്റ.

൧

എന്നാൽ നീയതു കേളിരഹസ്വമി-
 തിനിയ പുരാതനയോഗജ്ഞാനം
 നന്നായിതു ചൊൽവതു മമ സഖിനീ
 നമ്മുടെ ഭക്തൻ മാനുഷനാലേ
 ഇന്നേ ചൊല്ലു തുനിഞ്ഞെന്നെനഖി-
 ലേശപരനരുളിച്ചെയ്തതു കേട്ടേ
 നന്നായ് നീയിതു രവിയൊടു ചൊന്നതു
 നലമൊടറിഞ്ഞ പ്രകാരം ചൊൽവായ്.

൨

അറിവുററതനീയെങ്ങനെപണ്ടേ-
 തല്ലുവുടമ്പിതു മരൊന്നെന്നാൽ
 നെറിയേ നീയിയറിഞ്ഞതു ചൊല്ലുക
 നിരുപമനേയെന്നാനിന്ദ്രാത്മജൻ
 അറിവേ വടിവാകിയ യോഗേശ-
 നനേകമുടമ്പു നിനക്കുമെനിക്കുമ-
 തറിയാനീ കീഴ്പ്പേയതുമിനിമേ-
 ലാവതുമിടയു മതൊക്കെയുമറിവേൻ

൩

4*

ഞാനൊരുകാലവുമഴിയാവടിവായ് -
 നാടുകിലരിയ ചരാചരതരുവാ-
 യുനംവാരാതേനിലുതൊ-
 നൊളിവൊടുസാധുനാംരക്ഷയ്ക്കും
 താനഥദുഷ്ടകൃതനാശത്തിന്നും
 ധർമ്മത്തെപ്പുരപാലിപ്പാനമൊ-
 രുനംവാരാതേമമമായൊ-
 ടോരോരോരുഗമതിലുളനാവേൻ.

൪

ഉളനാമമജന്മവുമതിദിവ്യമ-
 തുത്തമമധുതവരാമലനത്തും
 തളരാതേയറിവതുമതിനാൽത്താൻ
 തദനുപുനർജന്മംവാരാതേ
 എഴുതായേത്താനതുകൈവിട്ടുട-
 നിനിയപരസ്ഥാനംപ്രാപിക്കും
 തെളിവതുപോലുള്ള വർകൾക്കെല്ലാം
 തേരുകിൽമാംപ്രാപിക്കാമെന്നേ.

൫

എന്നാളിലുമെന്നെത്തൊഴുമടിയാ-
 ക്കില്ലപ്പതുനല്ലീടുമതുംതൊ-
 നൊന്നാമെന്നുടൊമ്ഗ്ഗമിവണ്ണ-
 മുണൻവരയർഗതിപെററതനേകം
 നിന്നാദരവൊടുചതുർവണ്ണങ്ങളെ
 നിമ്മിച്ചതുപരിപാലിപ്പതുംതാൻ
 കുന്നാതതിനൊരുകർത്താവുതാൻ
 കുറമെന്നിക്കുവരാതൊരനളം.

൬

ഒരു നാളുംചെയ്യും കർമ്മങ്ങളി-
 ലുദയ്യ ഫലം വേണ്ടാമലിയറുവ-
 രരുതത്തിനാലെനൊടു ചേർവാൻമി-
 തകർമ്മങ്ങളുനത്തിൻ മരചാ
 ഗുരുമുഖമതിലിതുണന്നവർചെയ്യും
 കുറമരും തൊഴിൽ ചെയ്യാനായേ
 കരുതുക വിജയാ. ചെയ്യും മെയ്യും
 കണ്ടറി നീയിനിത്താനതു ചൊല്ലാം.

൭

അറിനീ നദിയിലമന്നൊരു തോണിയി-
 ലതിവോത്താലോടു മൊരുത്തൻ
 തറമേലനദിതീരേനില്ക്കും
 തരുവോടുന്നതു താനല്ലെന്നേ
 അറിതോന്നുംചോൽ ചെയ്യും തൊഴിലുക-
 ളറിവൊടു ചെയ്യിൽച്ചെയ്യില്ലൊന്നും;
 പിറകതുചെയ്യാവിനകൾ പിന്നെയ്കും
 പിൻ വിഷയാദികളാലെനറിവായ്

൮

ആയം പണ്ഡിതരറിവൊടുകർമ്മ-
 മന്ദത്തും ചെയ്യാൽ ജ്ഞാനാഗ്നിയിനാൽ
 മായും വിഷയാദിയിൽ മേവിന്നവർ
 മറ്റതു ചെയ്യാകിലുമതിൽ വീഴാ
 ചായും നിലയോടകന്നീനിപുണത-
 തന്നെ യറിഞ്ഞവനേ സർവ്വജ്ഞൻ
 വായും മനവുമടങ്ങിയ യോഗിയു-
 മായതവൻ കർമ്മിയുമവനല്ലോ.

൯

കമ്മങ്ങമതിനാൽ വരും ഫലവും
 കരുതുകിൽ ഞാനാഗ്നിയിനാലഴിയും;
 ബ്രഹ്മമതായവർ ബ്രഹ്മാഗ്നിയിലേ
 ബ്രഹ്മമതായ മഹാമന്ത്രത്താൽ
 ബ്രഹ്മമതാകിയ ഹവിഷാ മുറും
 ബ്രഹ്മാപ്തനമയ്തനെയിരറും
 ബ്രഹ്മമതാകിയൊരാഹുതികേരുന്നീ
 ബ്രഹ്മത്തിൽതാൻപയമെയ്തിന്നതു.

൧൦

കേട്ടറിശ്രോത്രാദീന്ദ്രിയമെല്ലാം
 ക്ഷണമപിച്ചുടുവർ ശമാഗ്നിയിനാലേ
 വാട്ടുടുശബ്ദാദികൾ വിഷയങ്ങളെ
 വകവകയിന്ദ്രാഗ്നിയുംഹോമിക്കും
 കാട്ടിടും സവാണീന്ദ്രിയ മതിനൊടു
 കമ്മാദികളിഖിലം യോഗാഗ്നിയെ
 യുട്ടീടുവാൻ ചിലരതിനാലവരുടെ
 തുള്ളിൽ മഹാജ്ഞാനം ദീപിക്കും.

൧൧

ദീപിച്ചീടിനഞാനംകൊണ്ടും
 ദിവ്യമതായ തപസ്സുകൾകൊണ്ടും
 സ്ഥാപിച്ചീടിന ^{ദ്രി}ദ്രിയംകൊണ്ടും
 സന്തതമീടിയ യോഗംകൊണ്ടും
 ആപത്തിൻറിയിരറീടുവാൻ ചില-
 രഴകിയ യജ്ഞമതിപ്ലാതുളളവർ
 നീ ഭക്ത്യാകേൾക്കെന്നരുൾചെയ്യാൻ
 നിമ്ബന്തം ചിലഹോമവിശേഷം.

൧൨

ഹോമമീയറീടുവർ നൽപ്രാണനെ
 യുടനതാപാനങ്കൽപ്പനരതുപോ-
 ലാമളവും പ്രാണങ്കലപാനനെ
 യാക്കുവർ പിന്നെയിറക്കയുമൊഴിയും
 താമവരണ്ടുമീയക്കുമൊഴിക്കും
 തൽപ്പരദശികളേനൽപ്രാണാ-
 യാമപരായണരാമവർ നിയതാ-
 ഹാരവുമറികിലവർ്നിയവേകാൺ.

൧൩

അതുചെയ്യാകെജ്ഞാതീകൾ ശി-
 ഷ്ടാമൃതമാകിനതുബ്രഹ്മമിതറി
 മതിതെളിവോരെയുവരവരരിയ
 മഹത്വമിയന്നസനാതനബ്രഹ്മം
 വിധിയാലേയിവർയജ്ഞമറിഞ്ഞവർ
 വേദേയിച്ചൊല്ലിയയോഗാദികൾ
 മുതലാംകർമ്മനത്തും മൂന്ന-
 മുരത്തിടിയബ്രഹ്മത്താലുണ്ടാം.

൧൪

ഉണ്ടാകിയകർമ്മംചെയ്യുംപോ-
 തുടനേ ബ്രഹ്മജ്യാനമതുളളിൽ
 കൊണ്ടുചെയ്തന്നാലകർമ്മം
 കുറവേറിയപിറവിയേവേദാകും;
 പണ്ടുതാനമിതിന്നുപദേശം;
 പാർത്താൽതാനത്തെക്കാൾ നല്ലവ-
 യുണ്ടാംനന്മയനത്തിലുമില്ല-
 ന്നോർത്തറികിതുതാൻ തീർത്തുചെയ്തൻ.

൧൫

ഉർചയ്യാമിനിഞാനഫലങ്ങളെ -
 യുറമഹാകർമ്മാബുധിമദ്ധ്യേ
 കരയറിയാതേമോഹമിയന്നവർ
 കരകൊൾവതുഞാനത്തോണിയിനാൽ
 ഒരുവനമതിലേതീപിടിപേട്ടാ -
 ലൊക്കയുമേവണ്ണീറാമതുപോൽ
 കരുതുകകർമ്മാടവിവെണ്ണീറാം
 കറുണരും ഞാനാഗ്നിയിനാലേ.

൧൬

ഞാനിയൊടഴുകിയകർമ്മിയുമായവർ
 നാടരുതാകിയ ധീരതയോടേ
 യുനംവാരാതേയിന്ദിരിയമ -
 തുള്ളിലടക്കീടിനവരെന്നറി;
 മാനുഷരാജമിതറിയാരകമേ
 മയലൊടുസംശയമെയ്യവതല്ലാൽ
 ഞാനത്താൽസംശയമററിയാം
 നാടുകിൽമരൊന്നാലറിയാമോ?

൧൭

അറിവില്ലാതപിറപ്പെടുചേർന്നി -
 ടുകമേസംശയമായ് വരുമെല്ലാ -
 മറമിന്നുംഞാനാഗ്നിയിളക്കിയ -
 താമളവുഖണ്ഡിച്ചുകളഞ്ഞേ
 തിരമിന്നുംരാജാവിനടുത്തവ
 ചെയ്യുമുടിക്കെന്നരുളിച്ചെയ്താൻ
 നിരമിന്നുംമണിഭൂഷിതനാകിയ
 നീലാഞ്ജനനിരമുടയമുകുന്ദൻ.

൧൮

ഇതിപതുതേമാദ്ധ്യായഃ

അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

അംഭോജാക്ഷനനന്തനജൻകരു-

ണാകരനേവമുരത്തവയെല്ലാം
തന്വാശങ്ങളകറിയതറിവാൻ
സാമർത്ഥ്യംപോരാത്തുധീനാലെ
അന്വോടേയജ്ജനനരചെയ്യാ-
നശുകിയകർമ്മിതെന്നായ് മൂന്നേ
പിന്വേസന്യാസംനന്നെന്നം
പേർത്തുരചെയ്തുമെന്തു മുരാദേ?

൧

എന്നതിൽനല്ലതു രണ്ടിലുമേതെ-
ന്നെന്നൊടുചൊല്ലുകനിമ്ബലനേ നീ
യെന്നതുകേട്ടേചസുദേവാത്മജ-
നിന്വമിയന്നുടനരുളിച്ചെയ്യാൻ
നന്നിതുരണ്ടുമിതെന്നാലുംകേൾ
നലമീടിയസന്യാസമിതിൽക്കാൾ
വെന്നികൊൾകർമ്മജ്ഞാനമതിന്നു
വിശിഷ്ടതയുണ്ടെന്നാൻ വിശേഷൻ.

൨

ഏശാന്തയാശാപാശങ്ങളി-
ലെപ്പൊഴുതും വിജിതാത്മാവായേ
നാശാദികൾ വരുമളവിലൊരിടരും
നല്ലതു വരുമളവതിലൊരു സുഖവും
വാചാമനതാൽകായത്താലും
വാരാന്തേകർമ്മങ്ങളിയറി-
ദ്ദേശാവസ്ഥയിൽനിന്നൊഴിയിന്നോൻ
ശിവമാകിയസന്യാസിയൊടൊപ്പോൻ.

൩

കൈമഹാകർമ്മങ്ങളുമിതിൽ വേ-
 റൊന്നാം സന്യാസവുമെന്നലകേ
 തക്കവരണ്ടെയുമുടയവരെന്നൊടു
 സംഗിപ്പാൻ പണിയുണ്ടുനിനച്ചാൽ
 ഉൾക്കമലത്തിലിതൊന്നെന്നറിവവ-
 നുടനെന്നെയുമാറിവാനല്ലാതാ-
 യൊക്കെയുമേമയലായ്ക്കുമതിനാ-
 ലുടനെന്നൊടു ചേർവാൻമസാദ്ധ്യം.

൪

സാധുതപത്തൊടു കർമ്മിയറി-
 ത്താനതിനടയഫലം ത്യാഗിച്ചേ
 ഭേദിക്കാതെന്നോടേ കൂടും
 പെരിയവർ ഞാൻചെയ്യുംതൊഴിലറിയും
 തീതിയലും പണ്ടുനൂറ്റിയമതിനൊടു
 ജയമില്ലാതവർ കർമ്മമൊഴിഞ്ഞാ-
 ലെതമോടേ നരകെയ്യമതല്ലാ-
 ലെന്നുമാവകൊരു സുഖമുണ്ടാമോ?

൫

ഗതിവരുവാൻ കർമ്മമഹായോഗം
 കെൽപ്പെടുമെന്നുമിയാർവീടുന്നവർ
 ചതികെടവേ സാംഖ്യത്താലേയതു
 സ്ഥാനപ്രാപിക്കും വൈകാതേ
 ജിതനായേസാംഖ്യത്താലിയൽപൊരു
 ദർശനയവനുണ്ടാമതു തന്നേ
 മതിമാൻകർമ്മ മഹായോഗിക്കും
 വടിവിയലും ദർശനയെന്നറി നീ.

൬

അറിവൊടു കേൾക്കും കാണും വിരവൊ-
 ടശിക്കും പ്രാണിക്കും സ്പർശിക്കും
 നെറിയിൽ നടക്കും പറയും മുരി
 നിവിക്കു മുറങ്ങുമനന്തരമുണരും
 ചെറുകയടക്കും പുനരിവയെല്ലാം
 ചെന്നെഴുതിനൂിയങ്ങീനൂിയ വിഷയേ
 യുറവൊടുപൂക്കും തൊഴിലിവയെന്നോ-
 ഞ്ഞാനിനുമേ ചലിയാരുണർവുടയോർ. ൭

ഒന്നൊഴിയാതെല്ലാക്കമ്മങ്ങളു-
 മുടനെ ഞാൻകാരണമായ്ചെയ്തേ-
 യനതിനടയഫലം കരുതാവ-
 രക്കമ്മത്തൊടു സംഗമകന്നിടും.
 എന്നും താമരയിലയും നീരുമ-
 തെന്നതുപോലെചെയ്തവ ചെയ്തവ
 പിന്നമതല്ലാലെന്നമതവർമേൽ
 പിരളാതൊരുപാപം മമവിജയാ. ൮

ജയമൊടു ബുദ്ധിമനംകായം പ-
 ണ്ബേനൂിയ വിഷയമതെല്ലാം കൊണ്ടേ
 നയമൊടു നടമാടിനവനെപ്പോൽ
 നലമീടിയ യോഗത്തൊടു കമ്മം
 നിയതവുമമ്പൊടിയറുകിലേ തൊഴിൽ
 നിതരാമുകതി വരുത്തും മായാ-
 മയമാംചല സിദ്ധികൾ ചിന്തിച്ചാൽ
 മററതിൽ സിദ്ധിക്കും സംസാരം. ൯

സാരതയായ് ഞാനൊമ്പതുവാതിൽ
തകുംപുരമതിലതി സുഖമൊടിരിപ്പാൻ
കാരണമായതു കുർമ്മപലാനാം
കാംക്ഷയൊഴിഞ്ഞതു ചെയ്തയ്യിനാലേ
ചോരംഫലസിദ്ധിക്കൊരു കർമ്മം
ചെയ്തയ്മിപ്പിച്ചെയ്യിക്കയ്മിലത്തൊ-
നാരുമറിഞ്ഞില്ലതന്നുടെ നിപുണത-
യറിവാനായ് ഞാൻ ചൊല്ലാമിന്നും. ൧൦

ചൊല്ലാപഞ്ചമലാദികളെല്ലാം
ഭൂരെപ്പോക്കിയിവണ്ണം കർമ്മ-
തെല്ലാംചെയ്യും കെഴുശലമറിവാ-
നിടമുടയോർകൾ ജിതേന്ദ്രിയരറിനീ
വല്ലാതജ്ഞാനേനാവൃതമായ്
വളരൊളിത്താനം വെളിയിൽവരാതേ
യെല്ലാപ്രാണികളും മോഹിച്ചേ-
യിരുളാമതിലുഴലിന്നിതു മുറുരും. ൧൧

മുററീടും ജ്ഞാനത്താൽ മൃഡത
മുഴുതുമകന്നാലവർ തന്നണർവൊളി-
വുററീടും ദിനകരനാകാശം
യൊളിച്ചെയ്യിന്നതുപോലെഊളിച്ചെയ്യും
ചുററീടും പാശവുമററവനതി-
ശുദ്ധാത്മാവാം പിന്നെപ്പിറവിയു-
മുററീടും പിഴവിയുമററാൽപ്പര-
മാനന്ദവുമുണ്ടാമറി വിജയാ. ൧൨

അറിവിന്നുനേരമമൃതവുമുണ്ടോ-
 യറിവേറുജ്ജ്വാല മറയോനാകിലു -
 മുരുകലഹീനൻ ശൂനിമാംസാദിക-
 ളുപജീവിച്ചുഴലിന്നവനാകിലും
 ധർമ്മിയെലിലപദാത്മവുമെന്നെയു-
 മൊന്നായ് ഭാവിക്കും സമദർശികൾ
 കുറവുപണ്ഡിതരവർ മഹിമാനം
 ഗുണങ്ങളുരപ്പവർ ഭൂമിയിലുളരോ?

൧൩

ഭൂമിയിലിന്ദ്രിയമതുവിഷയാദി
 ഭുജിക്കും സുഖമതനിത്യമിതെന്നോ-
 ത്താമളവതിനെയുമുള്ളിലികണ്ണു
 യഴകൊടുനിത്യാനന്ദാശ്രിതനായ്
 തീമവരാതേ നില്പവനെന്നും
 ചിരറിന്ദ്രം ചേരാനിഹലോകേ
 താമഴിയും സുഖമതിനൊടുചേർന്നാൽ
 താനവകൾ കഴിയാതിടരുണ്ടാം.

൧൪

ഉണ്ടാകിയദേഹത്തൊടുക്രൂടി-
 യുടമ്പെട്ടേകാമുക്രോധാദികൾ
 കൊണ്ടാടാമഹിയറുമതിങ്കൽ
 ക്രൂറിയത്താനവുമേറിയസുഖവും
 തണ്ടാതേവരുമവനതിനാൽമെയ്
 തകുമാനന്ദചദം പ്രാപിഷും
 പണ്ടുമായയിനാൽ ചിരറിന്ദ്രം
 പരമവക്ട വരാചറിന്ദ്രം.

൧൫

മരും വിഷയാദിയിലഴിയാതെ
 മനസിപൊറുപ്പിച്ചിട്രിയമെല്ലാം
 വെറുമിമിക്സപുരുവത്തിൻമദ്ധ്യേ
 വിഴികൊടുനോക്ക മുറച്ചുകോടേ
 ഉററിടുംപ്രാണാപാനസമംചൈ-
 യുടനേ കാമക്രോധഭയാദികൾ
 പററവിട്ടോർ സംസാരാണുവ-
 പാരമറിഞ്ഞവർ ഭാരതവീരം.

൧൩

ഭാരതകലതിലകയജ്ഞാദികൾ
 പരിചിയലുംദാനം തവമുലകം
 ചേരമതൈകലതെല്ലാമുള്ളിൾ
 തേറിയുണൻമജ്ഞാനപ്പൊരുൾ
 ധീരതയോടുമറിഞ്ഞവരെന്നൊടു
 ചേരമതൈന്നതെളിഞ്ഞുരചെയ്താൻ
 നാരദവാണിയിലും വീണയിലും
 നടമാടും പുകഴടയപുരാണൻ.

൧൪

ഇതിപഞ്ചമോദ്ധ്യായഃ

ആറാം അദ്ധ്യായം.

പുകഴ് മികമയിന്ദ്രിയൊടു പിന്നയു മുരത്താൻ
 പുണ്യപുരുഷൻമുനികൾ നണ്ണുംമുകിൽവണ്ണൻ
 അകമുണർ വിയന്നഖിലകർമ്മഫലമൊക്കെയു-
 മനാശ്രിതനുമായിവയിച്ചറിമരുവിനോൻ
 മികവുടയണാനി നല്ലയോഗിയജ്ഞംചെയ്യും
 വിനയമുരുകർമ്മിയിവർമുവരുമിവൻകാൺ;
 പകയരൊടുനേർകൊടിയകാമമൊടുടൻവിനകൾ
 പലവകചെയ്തിന്നവനിയോഗിവടിവാകാ. ൧

യോഗമതിയാറുവതുയോഗംവരുവാനുമതി-
 ലൊക്കച്ചരിതക്കവിനചെയ്തുന്നിമിത്തം
 നീകരുതുയോഗമിതുവർണ്ണിച്ചെയ്തിനളവിൽ
 നിന്നവിനയൊക്കയെരിപുക്കുവിറകൊക്കും;
 ഭോഗവിഷയാദികളിൽമേവുംചെയ്യാദികൾ
 പൊരുകനൈനിരുന്നി വളർകർമ്മഫലംവിട്ടോൻ
 നീകരുതുകിൽപ്പരമയോഗികളിൽമേലായ്
 നിന്നവനവന്നുനികർമ്മനില്പിനിയാരേ. ൨

ഇനിയറികെല്പാവരിലുംതന്നെമേലാക്കുവതു-
 മെളിമയൊടുകീഴ് പ്പെടുത്തിടുവതുമതുതാൻ
 തന്നെമുനിവുചെയ്യുന്നരർകളാർതാനല്ലാൽ
 തകമുറവുതാൻതന്നിക്കെന്നിമറാരരുളോർ
 മനതളിമടക്കമവനേയവനുബന്ധു
 മറാവർതമക്കുപകയായവർകൾദപന്ദം
 വിനയരമവന്നുണർവുമായതറിവേകേൾ
 പ്രിയമെഴുംവിളക്കിനെമറയ്ക്കുമിരുളുണ്ടോ. ൩

ഇരുളറവിളങ്ങും നല്ലൊന്നും വിജ്ഞാനമാ-
 യിതമുള്ളമൃതത്തിനാലൊരായും തൃപ്തനാ-
 യൊരുമനമിയന്നു ശീതോഷ്ണസുഖദുഃഖമോ-
 ടുപകിലവമാനവും മാനവ്യാതുല്യമായ്
 പെരിയ കനകത്തിനോടോടുമൊത്തങ്ങനെ
 വിനമനസികണ്ടുസഖി ബന്ധുസാധുക്കൾ മ-
 ററമിശ മുടയോൻ മകിഴുവോൻ മഹാപാപിയെ-
 നവരെയൊരുപോൽനിന്നനോൻമഹായോഗിയാം.

യോഗമതുതംകലണയും പരിചുകേൾനീ-
 യൊന്നിനൊമാശായിലൊതു നില നിന്നേ
 ആകലമില്ലാമലപരിശ്രമിച്ചുമായേ-
 യദ്രിഗുഹയാദികളിൽ നല്ലതൊരിടത്തിൽ
 നീഴ്കശനിരത്തി മൃഗചർമ്മതിൻ മേലേ
 നിലയൊടുപടുത്തു തുകിലിട്ടതിലിരുന്നേ
 തുകിവിതാതു മനമൊന്നുപെട നന്നായ്
 ശ്രോത്ര മുതലിന്ദ്രിയ ക്രിയാദികളൊഴിഞ്ഞേ. ③

ജേയമൊടു ചിത്തമുടനെത്തിടുമന്നേരം
 നെഞ്ചിനതി ശുദ്ധതയുമെയ്യമതുമൂലം
 കായമൊടു ഗ്രീവമുടനേ ശിരവുംനേരേ
 കരുതിയതിലൊന്നു ചലിയാതതു ധരിച്ചേ
 നോയകലവേ തെളിഞ്ഞു നാസികതന്നശ്രോ
 നോക്കിയമി ശാന്തതയു മാക്കിമനതാരിൽ
 പോയഭയമോടിരുന്ന കാമവുമകന്നേ
 പുനരണവീനോടണയ മേവുവതുയോഗം. ൩൯

മേവമവനൈനൈയണയംമരണകാലേ
 വേറിതരിചോരമികവുണ്ണമവരുണ്ണാർ
 ജീവനതുപോയതിനു നേരുറങ്ങുവോനും
 ചിന്തയിൽ മറന്നൊരുനൂറുണ്ടുമുറങ്ങാനും
 കേവലമിയോഗമണയാതൊഴിയുമെന്നാൽ
 കേൾപ്പെഴുവിഹാരമൊടുക്കമരണം മ-
 റവീവകപെരുക്കുകുറുക്കുകയൊഴിഞ്ഞത
 ഇമ്പമൊടിയറമവനെയ്തും നല്ലയോഗം.

൭

എയ്തിവിഷയാദികളിൽ വീണ്ണുഴലുമപ്പ-
 ണ്ബേന്ദ്രിയമറ്റിഞ്ഞറിവകന്നു പരമാന്തം
 മെയുറിവിലെയ്തുകതാരുമതന്നേരം
 മേവിവരും വായുതടയാതവിടെ വയ്ക്കും
 തുയ്യവളർദ്ദിപസമമായവൻ വിളങ്ങും
 ശോഭയൊടുമങ്ങവനുടേയുണർവുചെന്നേ
 വൈയ്യമഖിലാനിറഞ്ഞുനിന്നു: പരമാത്മാ-
 വാമതിനൊടേതുമധികം സുഖമൊടൊപ്പോൽ.

൮

അപ്പൊഴുതിലെയ്താ വരമിമ്പമതുചൊൽവാ-
 നററമിപ്പയതിനുന്നികർ മററസുഖമുണ്ടോ?
 എപ്പൊഴുതുമിന്ദ്രിയമതിൻ വിഷയമെയ്താ-
 തെത്തുംസുഖംയാതൊരുസുഖം സുഖമതേകേൾ
 തപ്പമിഹലോകമതിലുള്ള സുഖംമററം
 തത്രസുഖദുഃഖമുടൽ ചൂടുള്ളിരൊല്ലാം
 എപ്പൊഴുതിലും സമമിയന്നു ഹൃദയേത-
 നിന്ദ്രിയമദാദികളടക്കവതുയോഗം.

൯

യോഗമതിയറുമളവേഴുടലിൽവേലാ-
 ലുടുരുവവേയൊരുവർ ചാടുകിലും നീടാർ-
 നാഗങ്ങളണഞ്ഞിടർ ചെയ്യിടുകിലും മെയ്മേൽ
 നാടിയനൽമുടുകിലും നിട്ടയമകന്നേ
 ആകമതിലേറിയപരം സുഖമല്ലാലൊ-
 ന്നാലീടർചെയ്യാനരിയതേ പരമയോഗം.
 നീ കരുതിവെറുവിഷയത്തിലഴിയാതേ
 നിറുത്തുകൾനൈശ്ശ്ശൈർനിൻ മാനസസരോജം.

മനസരസിജംചെവിമുതൽ കരണമെന്നും
 വലയിൽവലയാതതുധരിച്ചു നിജബുദ്ധ്യോ
 ദിനമിവണ്ണം യോഗമിയനീടിനവനുള്ളിൽ
 ദിവ്യസുഖമെയ്യുമതു നിൽക്കുവിതുകേൾ നീ
 പുനിതമൊടുതങ്കൽ നൽഭ്രതമഖിലത്തെയും
 പുനരഖിലഭ്രതവൃദയത്തിലേതെന്നെയും
 മനസിസുഖമോടുകാണാം തെളിഞ്ഞേററവും
 മഹിമയുടെയോഗമതിനാലിന്നു മിതുംകേൾ.

൧൧

ഇതമൊടുതെളിഞ്ഞുടൻതന്നെയെല്ലാവുയി-
 ക്കിടയുമുയിരൊക്കയും പാടുതന്നുള്ളിലും
 സതതമഴകോടുകണ്ടാനുകേടാശയും
 ചരതമൊടുത്താൻ നിനച്ചാലുമൊന്നാവതോ?
 കതമൊടവനാലെന്നിക്കും വരാകേടനൽ-
 ക്കനിവിനൊടുത്താനവൻ താനതായ്നിന്നതും
 മനസിതെളിവോടിവെല്ലാം ഗ്രഹിക്കുന്നതൻ
 മനസിതെളിവൊടുശ്രീ വല്ലഭൻ ചൊല്ലിനാൻ.

൧൨

ശ്രീവല്ലഭനേവം തിരുവുള്ളം

ചെയ്തുകേട്ടജ്ജന നരചെയ്താൻ
ദേവ! ചരാചരമഖിലവുമൊന്നായ്
ദർശനചെയ്തു യോഗമതെന്നായ്
കാവലിൽനിപ്പാതേയോടുന്ന
കരുത്തുപിടിച്ചതരുപ്പം; കാററിനെ
യേ വരികന്നു പിടിച്ചു നിർത്താ-
മെങ്കിലിതാമെന്നേ കരുതിന്നേൻ.

൧൩

കരുതീടുക നീ യെന്നവനോടേ

കരുണാകരനരുണാംബുജനയനൻ
വരുമിതു വൈരാഗ്യമൊടഭ്യാസം
വഴിയേ ചെയ്തിൽ വരാതവയുണ്ടോ
കരണാദികളീരേഴും വെന്നവർ
കൈക്കൊള്ളുംയോഗവുമഴകോടെ-
നരചെയ്യും മുകിൽമേനിമുകന്ദനൊ-
ടുടനരചെയ്താനജ്ജനനവിടെ.

൧൪

വിടനായേ യോഗം നെടുനാളും

വിയ്ക്കെന്റു ചെയ്യുന്നതിനുടമജ്യേ-
യുടനേവിഷയാദിയിൽ മോഹിതനാ-
യുരൂയോഗം മറന്നവനായിർപോയാൽ
അടയുന്നതു പുനരവനയർഗതിയോ-
വച്യതനേ യോഗത്തൊടു കർമ്മവു-
മടയ നശിച്ചു മരിച്ചാലടവ-
തധോഗതിയോയെന്നരുളിച്ചെയ്തായ്

൧൫

അരുൾചെയ്തതിനുടെ സംശയമൊക്കെ-
 യകറിടുവാൻ നിന്തിരുവടിയല്ലാ-
 ലൊരുവരുമുളരോ സ്വപാമീയെന്ന-
 വുവന്നങ്ങുൾ ചെയ്യാൻ വിജയനൊടമലൻ
 പരമജ്ഞാനികളിതു ചെയ്യിലുമൊരു
 പഴിയില്ലതു നിൽക്കവിനൊടിതുകേ-
 ളിരുളൊടുയോഗം മറന്നമരാച്ചാ-
 ലെയ്തും ഗതിയേതെന്നതു ചൊല്ലാം. ൧൬

ചൊല്ലേറും യജ്ഞാദികൾ ചെയ്യാൽ
 ശോഭയൊടവർ മരുവീടിനലോകെ
 കല്യാണത്തൊടീരുന്ന സുഖിച്ചേ
 കാലമശേഷമകന്നവസാനേ
 എല്ലാരുംപുകഴ്തുപകലമതിലോ
 യീടിയയോഗികൾ തൻകലമതിലോ-
 വല്ലാസത്തൊടു മുളനായ് മുൻചെ-
 യ്തൂണ്ടാകിയ യോഗത്തൊടു ചേരും. ൧൭

യോഗമിതൊരുവൻ പൂർവ്വമിയന്നവ-
 യൊരുവർതരാതേ തനിയേവരുമതു
 ഭോഗമകന്നേ യോഗമിവണ്ണം
 പുരിയുമവർക്കും പുനരിതുന്നനെ-
 ന്നാകും തെളിവൊടുരപ്പവനും വരു-
 മഴുകിയ ഗതിവിഷയം നിലനില്ലാ-
 താകിലുമുയർ ഗതിയതിലേ യോഗിയ-
 രജ്ഞാനാദികൾ തീർന്നുടനെയ്തും. ൧൮

ഏതീ വനേ നിന്നരിയ തപസ്സുക-
 ളെല്ലാം ചെയ്തീടിനവർകളിലും
 പൊയ്ക്കവിരം ശാസ്ത്രാദികളെല്ലാം
 ബുദ്ധ്യ കരഠപരിപ്ലവർകളിലും
 കൈതവമീനീ മഹാകർമ്മങ്ങൾ
 കരുത്തൊടു ചെയ്തീടിനവർകളിലും
 മെയ്തീയയോഗമിയറീടിനവ-
 നെല്ലാരിലുമധികൻ പുനരറി നീ.

൧൯

ഏല്ലാക്കർമ്മിയിലും ഞാനികളിലു-
 മീടിയ താപസർ യോഗികൾതമ്മിലു-
 മെല്ലാരിലുമെന്നെ പ്രിയമുടയവ-
 നേവനെന്നിക്കവനേ പ്രിയമെന്നേ
 നല്ലാ നീയറികെന്നഥ സാരസ-
 നയനൻ മഹേന്ദ്രാത്മജനൊടുചൊന്നാ-
 നെല്ലാ പ്രാണികളിലുമുയിരായ്ത്താ-
 നേകാത്മാവായ് നിന്നമഹാത്മാ.

൨൦

ഇതിഷ്യേഷ്യാദ്ധ്യായഃ

ഏഴാം അദ്ധ്യായം.

നിന്നമനസ്സുകൊണ്ടെന്ന നിനച്ചു
 നിരന്തരവും യോഗം ചെയ്തിടുകിൽ
 വന്നുടനെ മാമാശ്രിതനാകി
 മകിഴ് നവനെന്നോടേ കൂട്ടുകേൾ
 എന്നതിനില്ലൊരു സംശയമരചാ
 യെന്നടെയുമെഗ്രഹിപ്പാനിന്നും
 നന്നിമികം ഞാനും വിജ്ഞാനം
 ഞാനരചെയ്യാമെന്നരുൾചെയ്താൻ.

താനറിവുടയവനെമ്പതനേക-
 സഹസ്രംമാനുഷർ തങ്കളിലൊരുവൻ
 താനതിൽവച്ചുമനേകസഹസ്രം
 തന്നിലുമൊരുവനുളൻ തത്പണ്ടുൾ
 താനതിൽവച്ചുമനേകസഹസ്രം
 തന്നിലുമെന്നെയറിഞ്ഞവനൊരുവൻ
 താനതിവണ്ണം നീയറികെന്നായ്
 ധരണീവർണ്ണനരുളിച്ചെയ്താൻ.

ധരണീജലംതീമാരുതഖംമന-
 താരോടു ബുദ്ധിയഹങ്കാരവുമെ-
 ന്നൊരുപടിച്ചൊന്നവയെടുമിതല്ലാ-
 ലുടൽ നേത്രം ജീവനുമായ് മേലായ്
 മരുവിയതെന്നുടെ മായയതെന്നറി
 മറും കണ്ടതു കേട്ടതു നിൽപ്പതു
 ചരമുലകതിലുരുവനാശാദികൾ
 താനെന്നാലഖിലവുമെന്നറിവായ്.

അറിവൊടനത്തുയിരോടുലകെല്ലാ-
 മമ്പൊടുഞാൻ കാണിന്നിതു കേൾന്നീ
 യുറവിനൊടൊരു സൂത്രമണിഗണമിവ
 യുടുരുവുപോൽ നാടരുതായേ
 തിറമൊടുഞാനഖിലത്തിനുമുള്ളിൽ
 ചേന്നതുജലമതിലേ രസമതു ഞാ-
 നിറയവ! ചന്ദ്രാഭിത്യന്മാരുടെ
 രശ്മിയതായ് മേവിന്നതു ഞാനേ.

൪

ഞാനെന്നറിവേദത്തിനു പ്രണവാ
 നലമീടിയ വാനിനു ശബ്ദാ ഞാൻ
 മാനുഷരിൽ പെരുരുഷമായതുഞാൻ
 മറവനിക്കസുഗന്ധമതും ഞാൻ
 ദീനതയീന്നീ വൈശ്യാനരനുടെ
 തേജസ്സുഞാൻ ഭൂതമനത്തിനു
 ഹാനിവാരാതൊരു ജീവനഹം തവ-
 മാളിനവർകൾ തപസ്സും ഞാനേ.

൫

ഞാനേ ബുദ്ധിമതാം ബുദ്ധിയുമറി
 നലമൊടു തേജസ പികൾതേജസ്സും
 ഞാനേ ബലവാന്മാർത്തൻ ബലവും
 ഞാനികൾതന്നുടെ ഞാനമതും ഞാൻ
 ഞാനേ ക്ഷമയുടയോഷ്ഠാവായതു
 നന്നിമികും പടയാളികൾപുകൾഞാൻ
 ഞാനേ കാമമനത്തു മകന്നഥ
 നാടുകിലതിലതിൽ നിന്നീവണ്ണം.

൬

നാടിയസതപരജസ്തമഗുണമൊടു
 നമ്മിദയേ പൊരുളഖിലവുമുളവാം
 കൂടയവററിനു ഞാനാധാരം
 കൂറിയവററിനുടൈത്തോന്നാം ഞാൻ
 ഈടിയുടൻ ത്രിഗുണത്താൽമോഹ-
 മിയന്നുഴലും പ്രാണികളെല്ലാമിനി
 നീടിയഗുണമിവയൊക്കെകുന്നതി
 നിർഗ്ഗുണനാമെന്നെയു മറിയാ കാൺ.

കാണായ് നീന്നാളും മായയിനാൽ
 കൺകൾമറഞ്ഞു കരുത്തുമഴിഞ്ഞ
 പൂണാരിവുളളിലൊരളളവു
 പുനരപി പുനരപി മായയിനാലേ
 ചേന്നാൻഖിലജഗത്തുമതീവ
 തികപ്പെടു മോഹിക്കിനയല്ലാൽ
 നാന്നാളും ഭുഷ്കമ്മികളായ
 നരാധമരൊരുവരുമെന്നൊടുചേരാർ.

ചേരുന്നതമാം ചതുർവിധമതുകേൾ
 ഭൂവ്യമില്ലാതവനാത്തിയിയന്നോൻ
 നേരഴുമമ്പുടയോൻ മെയ്യണരും
 നിരുപമഞാനിയുമെന്നിവർ നാൽവരിൽ
 വേരിതകും പുകൾ ഞാനിയിലേററം
 വേഴ്ചയെനിക്കവനെനെയുമതുപോ-
 ലീരമൊടേയിരുവകും ഭൂതിയു-
 മേകമതായ് വരുമെന്നതുമറിനീ.

അറികിലവൻതന്നെ ഞാനായതു-

മവനൊടു നേരുര ചണ്ഡതിനാമോ-
യറിയൊടവൻ ചെയ്യും തൊഴിലവിലവു-
മഹമെന്നതിനൊരു സംശയമുണ്ടോ
പിരിയാനരനിമിഷവുമെന്നോടും

പ്രിയമതിനാൽ മമപൈതൃവനെപ്രതി
പിറവിയകഞ്ഞെന്നൊടു സായുജ്യം
പെരുവതിനൊരു സംശയമതുമുണ്ടോ.   ൧൦

ഉണ്ടുവകളിലൊളിത്തുമിഴുപര-

നൊരുപൊരുളാമഖിലേശനിവുലകിൽ
കണ്ടവയവിലവുമെന്നുടനകമേ
കരുതിന്നവനതിദുർല്ലഭമോത്താൽ
പണ്ടുള്ള ജ്ഞാനത്തിമരപോം

പരിചൊടു ഞാനാർക്കോദയമതിനാ-
ലിണ്ടൽ വരാത്താൻ ഞാൻചൊല്ലിന്നവ-
യിന്നു മിതത്തൊടു കേൾക്കയിവണ്ണമേ.   ൧൧

ഇന്ദ്രഭംഗപടിയാവനൊരുത്ത-

നിയായൊരു ദേവതയും പൂജിച്ചാൽ
വാടാതവനഭിമതമാകിനതു
വടിവൊടു നൽകിടുന്നതു ഞാനേ
തേടാതേ കളിയാപേ യൊരുവൻ

ചിന്തയൊടേയർ ച്ചിക്കിലുമവനക-
മാടാതേ കേടില്ലാതോര-
മ്പരുളിടുന്നതു ഞാനിന്നും കേൾ.   ൧൨

കേളിമിങ്കും മെയ്യാകിയ ദൈവം
 കെൽപ്പൊടുമിതുതാനെന്നൊരു ദൈവം
 നാൾതോറും തൊഴുമവർകൾക്കുണ്ടാം
 നന്മയിയന്നഫലങ്ങളെത്തും
 കേൾനീമാമാരാധന ചെയ്യിൽ
 കേടില്ലാനന്മകൾ ചങ്ങമരച
 മേളമിതറിയാർ മായയിനാൽ ഞാൻ
 വെളിയാകാമൽ മറഞ്ഞതിനാലേ.   ൧൩

മറവേൻ ഞാൻ പ്രകൃതിയിലതിനാലൊരു
 മാനുഷരുംമവടിവിനെയറിയാ-
 റിറവനിവൻ നാരായണനെനേ-
 യേവകും തെളിയാ ഗോചാലൻ
 മറവനിവൻ പുനരെന്നുനിനപ്പോർ
 മാടൊടു സമമറിയാ മൃഗന്മാ-
 രാമൊടു വേദമഹം സമതീതവു-
 മായെന്നിന്ന പരംചൊരുളും ഞാൻ.   ൧൪

ഞാനറിവേൻ പോയതുമിനി നടുവിൽ
 നടപ്പുതുവും മേൽ വരുവതുമെല്ലാം
 താനൊരു ചങ്ങമനൊടു നിലച്ചാറിയാർ
 സന്തതവും ദ്വന്ദ്വങ്ങളിനാലേ
 മാനമികഴ്ന്നഥ ഞാനമകന്നു
 മയങ്ങിമറന്നു പിറന്നിടുമതിനാ-
 ലുനമിയന്നേ നാനായോനിയി-
 ലുഴലും തൊഴിലൊരു കാലവുമൊഴിയാ.   ൧൫

ഒരുകാലവു മൊഴിയാതേ പൂർവ്വ-
 മുഴുത്തുണ്ടാകിയ പാപമനത്തും
 വിരവൊടു പുണ്യമഹാകർമ്മത്താൽ
 വേരമതു വേരറാൽ മുറും
 മരുവീടിയ ദ്വന്ദ്വങ്ങളിനാലേ
 വന്നമഹാമോഹം പോം; പോയാൽ
 കരുതീടുവൻ പുനരെന്നയുമതിനാൽ
 കരുതാർ പിറവിയെയവരൊരനാളും.

൧൬

നാളുംജന്മജരാമരണാദികൾ
 നാടിയറിഞ്ഞാൽ പേടിവരാക്കാൻ
 കേളിനിയദ്യാത്മമതോടധികം
 കേവലമധിദൈവമൊടധിയജ്ഞം
 മീളവുമെന്നിവ തന്നൊടുമൊന്നായ്
 മേവീടുംമമതത്വം തെളിയാർ
 മാളംപൊഴുതിലുമെന്നജ്ജനനോടു
 മാധോനന്ന മകിഴ്ത്തുരചെയ്യാൻ.

൧൭

ഇതിസപ്തമോദ്ധ്യായഃ

എട്ടാമദ്ധ്യായം.

• മായവനോടേ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ
 മന്നവനാകിയ കുരുകുലതിലകൻ
 നായകനേ ബ്രഹ്മമൊടദ്ധ്യാത്മം
 നലകമ്ത്തിനൊടേയധിഭൃതം
 നീയധിയജ്ഞവുമധിദൈവവുമിനീ
 നിരപമനെ ദേഹത്തിലമന്തു-
 മീയ്യിർ പോമളവിൽപ്പരമുണ്മയെ
 യെങ്ങനെ തെളിയിന്നതുമുരചെയ്തായ്

൧

ഉരചെയ്യാനരിയതു ബ്രഹ്മംപുന-
 രത്തമതിലുത്തമമായ് നിന്നതു
 പരമസപദാവോദ്ധ്യാത്മം ഭൃതോ-
 രഭൂകരമായതു കമ്വുമെന്നെറി
 ക്ഷരഭാവം മമ ഭൃതവുമെന്നറി
 കേവലമാമധിദൈവം പുരുഷൻ
 പരിചിനൊടധിയജ്ഞം ഞാനെന്നറി
 പാത്ഥീവനേയിനും ചിലവറി നീ.

൨

അറിവാടിവണ്ണാ മരണദശായാം
 യാതൊരുവൻ താൻ നിനവിലുറച്ചാൻ
 കുറവിയലാതവനെനൊടു കൂട്ടം
 കൂറുകിലതിനൊരു സംശയമുണ്ടോ?
 അരതിവരന്നേരം യാതൊരുവൻ
 യാതൊന്നിനെ നിനവുറാനതിലേ
 കർകിയടഞ്ഞിടുമെന്നതു പോലെ
 കൂറാമിന്നും കേൾകരുവീരാ?

൩

കരുവീരാ തസ്താലേൻ വദിവുൾ-
 ക്കൊണ്ടൊരു നേരവുമേപിരിയാതേ
 പൊരുകതിനാലെന്നോടും കൂടും
 പുനരതിനില്ലൊരു സംശയമെന്നാൻ
 അരിയ മഹായോഗാദ്യാസം ചെ-
 യ്തല്ലിലാഷകളൊന്നിലു മിച്ഛാതേ
 മരുവീടിനോൻ സൂർ്യപ്രഭയെന്ന
 വദിവാണൊരു പ്രഭദർശനചെയ്യാ.

൪

ദർശന ചെയ്തിനായരുതാകിയ
 തേജോരൂപനെ വാചാ മനതാൽ
 പെരുമയെവർക്കും സ്തുതിചെയ്യാനും
 പേർത്തതു ഭാവികരുമരുതാകിയ
 നിരുപമപരമാനന്ദനെയരിയ
 നിരഞ്ജന നിർമ്മലനിത്യനെ മരുവും
 പരിചൊടു യോഗം മരണദശായാം
 ഭയമൊടു മനചഞ്ചലമകലമ്പാൽ.

൫

അമ്പൊടുമേ ഭൂവോർമദ്ധ്യേ പ്രാണനെ
 യാവേശിച്ചുളവേയുടൽ വിടുവോൻ
 മുമ്പുരചെയ്തു പരപൊരുളോടേ
 മുറുംചേർവതു നിശ്ചയമരചാ;
 ഇമ്പമൊടീടിയ ദൈവജ്ഞന്മാ-
 റിയാതൊന്നിനെ യശിയാതിതുവെൻപാ-
 റൊമ്പതു വാതിൽതകും കൂടിട്ടാൽ
 യോഗികളെയ്തിന്നതു യാതൊന്നിനെ.

൬

യാതൊന്നിനെ നിനവിക്കലുറച്ചു-
 ലാശയകന്നിടുമതുസംക്ഷേപി-
 ച്ചാദരൈവാടു ചൊൽചൻദപാരുങ്ങ-
 ഉനത്തുമടച്ചു മനസ്സിനെ ഹൃദയേ
 ചോദനയോടു നിരത്തിയിതത്തൊടു ●
 ചൊല്ലമരും പ്രാണനെ മുർദ്ധാവിൽ
 ബോധമൊടേറിയുടൻയോഗത്തൊടു
 പൂണ്ടു മഹാനന്ദാത്മാവായേ

൭

വായാലോമിത്യക്ഷരമോതി
 മകിഴ്നകമേയ്ക്കെന്നദ്ധ്യാനിച്ചേ
 മായാവടിവാകിയ യുടൽവിടുവോൻ
 വടിവൊടു പരാതിയെയയ്ക്കിതെന്നാൽ
 ആയാതേ മരൊന്നെയുമെന്നു -
 മനസ്സുനന്ദസ്സാടുമെന്നനിനയ്ക്കിൽ
 കായാപുനിറമൊടു ഞാനവനുടെ
 കൈവശമായ് വരുമെന്നതു മറിനീ.

൮

നീയറി പുണ്യബലങ്ങൾ തുലഞ്ഞാൽ
 നിരുചമനായ പിതാമഹലോകേ
 ആയപ്രകാരമിരുന്നാനന്ദി-
 ചുവർകളുമവനിയിൽ വന്നുപിറക്കും
 തുയൊരുമൽചദമെയ്ക്കീടുകിലവർ
 സുഖമഴിയാമീളാതൊരു കാലവു-
 മായവകയ്ക്കൊരു നാളാമതിനുടെ-
 യചസാനം പറയാമതു കേൾനീ.

൯

പറയാം ചതുർവിദ്യഗങ്ങളംസഹസ്രം .
 പകരൂലാന്നജനാണ്ടോരന്തരാമതു
 മറയാതേയൊരു പകലെന്നറിനീ
 മാനിതരാകിയദേവന്മാർക്കും
 നെറിയൊടു വൃക്താവൃക്തമീരണ്ടും
 നീങ്ങി നിരഞ്ജനമായ് നിഷ്കളമാ-
 യറിവെഴുമാശ്രിതർ മീളാനിലയൊ-
 ന്നറിവോർ പുകഴ് വതുമെൻ മറിമാനം. ൧൦'

എന്നൊടു ചേന്നീടിന്നവർതാൻപു-
 രെക്കാലത്തുമരികുമതെന്നും
 പിന്നെയതല്ലാതവർ താൻമരണം
 പ്രാപിക്കു കാലവുമിവരണ്ടും
 നിന്നൊടുചൊല്ലാമഗ്നിജ്ജ്യാതി-
 നിരംചെർപകലുത്തരമയനത്തിൽ
 തന്നുടൽപിരികിലവക്കോരുപിറവികൾ
 ധരണിയിലില്ലസഖേ പുനരെന്നും. ൧൧

പുനരപിജന്മവുമുണ്ടാമിരുളൊടു
 പുകയേറും ദക്ഷിണമയനത്തിൽ
 തന്നുവൊടുവേറാം യോഗിതനിക്കും
 താനിവരണ്ടിനമിപ്പുവികല്പം.
 മനസാകർമ്മഹായോഗിക്കരു-
 മറയജ്ഞാ ദാനംതവമതിലു-
 ള്ളനുപമഹലമവയവിലവുമെയ്തി-
 യനന്തരം യോഗിപുകുപദമെയ്തു. ൧൨

ഇതിനുശ്ചമോദ്ധ്യായഃ

ഒൻപതാമദ്ധ്യായം.

പദമലർതൊഴുതമ്പരിലഭവരം
 പരമപുമാനജ്ജനനിവകൊണ്ടും
 മരുമായില്ലെന്നറിവുറവനൊടു
 മന്നവനേകേൾ പരമംഗുഹ്യം
 മതിയിലസ്മയകളുണ്ടിതു കേൾ നീ
 മനസാ ഞാനമൊടേ വിജ്ഞാനം
 പദമിതുമുക്തിപവിത്രം പുണ്യം
 പരമംശുഭമിതുസുഖകരമെന്നാൻ.

൧

സുഖമേരാജമഹാവിദ്യയുമിതു
 സുന്ദരമാമിതു രാജരഹസ്യം
 മികവിതുമവ്യയ്മിതുവഴിയെന്നൊടു
 മേവാതവർത്താൻജനിമരണാകൾ
 അകലാതതിലുഴലിന്നവരെന്നറി-
 കവൃക്താ പരിപൂണ്ണമഹംപുന-
 രഖിലചരാചരഭൂതമനത്തുമി-
 തഴകൊടുമെന്നച്ചേർന്നർവതുമറി.

൨

അരികിലവരൊടു ഞാൻചേർവതുമി-
 ല്ലറിവുടയോക്തറിയാംകേവലമിതു
 പുറമേമേവുപ്രപഞ്ചമിവെല്ലാം
 പോർത്തതിനാലുലകെന്നൊടു കലരാ
 അറിയാതെന്നുടൊയയിനാലേ-
 യഴിച്ചുറാവരവരകലമതല്ലാ-
 ലിറയവനായ് ഞാൻ നിപ്ലം നിലയതി-
 ലെങ്ങും ചേർന്നാണയാരൊരുനാളും.

൩

ഒരുവരുമെന്നൊടുടൻ ചേരാതേ
 യൊന്നാമെന്നെവിടാതെ പ്രാണികൾ
 മരുവീടിനതു കേളാകാശേ
 വായുനിരന്തരവും നില്പതുപോൽ
 ചർമ്മിവെല്ലാമഴിവെയ്ക്കും നാൾ
 തകുവതുമെങ്കലതുളുവാം പൊഴുതേ-
 യൊരുപടിമുന്വിലെ.....
 ഒന്നാർന്നിഭൂതേശ്വരനുംഞാനേ.

•

൪

ഞാനേയെല്ലാക്കർമ്മവുമുലകിൽ
 നടത്തിടുന്നതു ഭുവ്വപമകണേ
 താനതിനാലേയെന്നൊടുചോരാ
 ധരണീപാലകനേയകർമ്മം
 താനേന്തൊരാജതന്തുവിനാലേ
 തളർവാടുകെടുപെടാ കൃമിയൊടുനേർ-
 മാനുഷർഫലമാകാംക്ഷിച്ചല്ലോ
 വൽവിനയാലിടർപെടുവതുമെല്ലാം.

൫

ഏല്ലാപ്രാണികളെയുമുലകന്തിൽ ഞാ-
 നിന്വമിയന്നുണ്ടാക്കീടിനതു-
 മല്ലാതതുമഖിലവുമേഞാനെ-
 ന്നറിയാർനരനെന്നെന്നെയികണ്ണേ
 പൊല്ലാതപരസുരകളോടരക്കർ
 പൊരുന്നാരെന്നയവകൊരുന്നാളും
 വല്ലാതിങ്ങനെ ചിലർമൃഡന്മാർ
 മമമായാവശ്ശരാജുഴലിന്നോർ.

൬

ഉഴലുമനത്തുപമാഗ്ഗ്ഗമൊഴിഞ്ഞെ-
 യുള്ളിലുവൻടനെന്നെയുവന്നെ-
 യഴകൊടുവായാരസ്തുതിചെയ്തേ
 യാമളകമനെയുമാരാധിച്ചേ
 ചൊഴുതൊന്നും പഴുതാകാതെൻറക-
 ബുദ്ധിചൊരുന്നും പുണ്യജനങ്ങളെ-
 യഴകൊടുമരന്മാർ ഭൂമിയിൽ വ-
 നവതാരം ചെയ്തുവരെന്നറിനീ.

5)

അറിവൊടുകാലം പൊരുളിടമെന്നതി-
 നാലുംഞാനമഹായജ്ഞത്തെടു-
 ക്കറിയെന്നായ് ചുമയം പലവായുൾ-
 ക്കൊണ്ടുനവാനവുമെനെയർച്ചിക്കും
 പൊരുതിയിയ നവൻടെ വൃത്തികൾക്കാൻ
 പുനരുചെയ്യാമെജ്ഞമഹംകേൾ
 തിറമെഴുമമൃതമഹാമന്ത്രോഹം
 ദിവ്യപുഷ്പധമഹമാജ്യമഹം കേൾ.

വു

കേളഹമഗ്നിഹൃതംഞാൻ വിശപം
 കെൽപ്പെടുപെറൊരുമാതാവും ഞാൻ
 കോളയതാകിയ്താതപിതാമഹർ
 കുറമരും വേദ്യമൊടോംകാരം
 നീൾമറളുകൊടു സാമമെജ്ജസ്സ
 നിനയ്ക്കിലനത്തിനമീശപരനും ഞാൻ
 മേളമെഴും പ്രഭുസാക്ഷിയെവെക്കും
 ബീജമഹംപ്രളയസ്ഥാനംഞാൻ.

ൻ

സ്ഥാനനിധാന മഹം രവീയായേ
 ധരണിയിൽ നീരെയഃഷഭവതും ഞാൻ
 വാനിടെ വച്ഛമീയാറിയിരക്ഷ
 വരുത്തുവതും ഞാൻ ദീപ്തായുസ്സഹം
 ആനതിനടെ മൃത്യുവും ഞാനിവയോ-
 ന്നറിയാതവർ പല യാഗം ചെയ്തേ
 വാനുലകം വാണുവാനിയിൽ വീണു
 വരുന്തിടുവർ നാനായോനിയിലേ.

൧൦

എന്നെ നിന്ദന്തരവ്യാ പൂജിച്ചു-
 ലെന്തവരുള്ളിൽ നിനച്ചവയെല്ലാം
 പിന്നയതെന്നാതേ യെന്നകമേ
 പ്രിയമൊടു ഞാനവർകൾക്കു കൊടുപ്പേൻ;
 അന്യമഹാദൈവങ്ങളെയെല്ലാം-
 മവരവരാലച്ചിപ്പിന്നതു-
 മെന്നെയതെന്നറിയാവരറിയായ്യിലു-
 മെന്നിലടങ്ങീടും പുനരെല്ലാം.

൧൧

ആമളമരരെ യാശ്രിക്തിന്നവ-
 രമരരുമാവർ പിതൃക്കളെയടകിൽ-
 ത്താമവരനു പിതൃക്കളു മാവർ
 തനിത്തനി മററവിലവു മതവണ്ണം
 കാമമുതൽപ്പാശങ്ങളുരുത്തേ
 കനിവൊടു മാമാശ്രിതരാകിന്നവർ
 താമസിയാതേ ഞാനാമെന്നതു
 സംശയമില്ലാരു ജാതിയുമെന്നേ.

൧൨

* 8 *

എന്നാലൊരുപുഷ്പാച്ഛലചത്രമ -
 തിനിയജലം പുനരവതലിനവിനൊ-
 ടാനാകിലുമെന്നവർതരിന്നതെ-
 യുള്ളിലതീവ പ്രിയത്തൊടുകൊൾവൻ
 നന്നായ്ത്തങ്ങു ഭൂജിപ്പവ നൊൽപ്പവ-
 നലമൊടുദാനം ചെയ്തുവയെല്ലാ-
 മൊന്നായ്ക്കൊണ്ടതെനിക്കായ് നൽകി-
 ലൊളിവൊടുമവർമാമെയ്യവർമുറും.   ൧൩

മുറുമെനിക്കു സമസ്തപ്രാണികൾ
 മുഴുതും സമമൊരു മാനുഷരോടും
 ചുറ്റുമില്ലൊരു ഭേഷ്യവുമില്ലതു
 ചൊല്ലാം മാം ഭക്ത്യാ വല്ലവരും
 പറുകിലവരൊടു ഞാനുംപറും
 പാരായ്നരൊരുവരെയും പരേ-
 നരമിപ്പാതളപാപം ചെയ്യിലു-
 മമ്പരിലുണ്ടാമെൻപ്രിയമെന്നും.   ൧൪

എൻപ്രിയമെഴുമാറെല്ലാമെങ്ക-
 ലിയാറീടിന്നവനേറിയപാപം
 വൻചൊടു ചെയ്യിലുമു വന്നൊടുനേരാം
 വല്ലഭമുള്ളവർ ദുർല്ലഭമരചാ
 ഇമ്പമവനേറുംപലജാതിയു-
 മെൻഭക്തന്മാർക്കിടങ്ങളോമോ?-
 അമ്പരിലമ്പനഹം പുനരെന്നെ-
 യടുക്കിലവർക്കു പരംസുഖമുണ്ടാം.   ൧൫

ഉണ്ടാംപരഗതി മറുവൈശ്യാന-
 മുടനേ ശുഭ്രനമംഗനമാകും
 മിണ്ടാതേയെൻ പുകൾവിസ്താരം
 വേഴ്ചയൊടും കേട്ടെന്നയുവകിൽ
 പണ്ടേമേലാം ബ്രാവമണരോടേ
 പാത്ഥ്വിവരം ഗാഢഭക്ത്യാമേതസി
 കണ്ടേതൊഴുകിപാവൽതുവരുവതു
 കരുതിയുരപ്പതുമൊരങ്ങനതുകമോ? മന്ദ
 കരുതുകിലകലവുമാഴവുമാകും
 കാണരുതാകിയ സംസാരാണുവ-
 മരുമകൾക്രൂടാതേകരകൊള്ളാ-
 മജ്ജനനേമാമച്ചിച്ചിട്ടുകിൽ
 വിരവൊടുമിവയറികണരചെയ്യാൻ
 വിധിമുഖദേവമനീശപരർകണ-
 പരമപുമാൻ ഭൂദാരം തീപ്പാൻ
 പലർകാണവനിചിലളതായ്നിന്നോൻ. മ

ഇതി നവമോദ്ധ്യായഃ.

പത്താമദ്ധ്യായം.

എഴുതല്ലിതു പരമാം മമ വചനമി-
 തെല്ലാംകേട്ടതി സന്തോഷിപ്പാ-
 നളവില്ലാതള കേതിനിനക്കു-
 ണ്ടാകയിനാലിന്നും കേളരചാ
 തെളിയെഴും മുനിജനമോടു സുരാസുര
 സിദ്ധർ മഹാ വിദ്യാധരരിവർകളു-
 മുളരതിലെന്നുമഹിമാനമൊരുത്തന-
 മുന്നർവരതായൊരനാദിയതു ഞാൻ.

൧

അനാദിയതാമെന്നുടെ മഹിമാന
 മറിഞ്ഞവർ പാപമനസ്സുകൾ
 സനാതനമാമെന്നൊടു മരുവിടുവർ
 തക്കൊരു ബുദ്ധിജ്ഞാനം മോക്ഷം
 അനേക ഗുണമികം ശമഭമസുഖമിട-
 രഴിപ്പുതട്ടവമഭയം ഭയമോഹം.
 ദീനജനപ്രിയമമ്പെഴും ഭാനം
 ദിവ്യതവംപഴിപ്പുകഴൊടുസത്യം.

൨

അമ്പൊടുമെങ്കലിവെല്ലാമുളവാ-
 യരിയതവം ചേർ മുനിജനമോടേ
 പിമ്പൊരുനാലുമനുക്കൾ പ്രിയത്തൊടു
 പിന്നെ മമ മാനസ ഭാവമിതെങ്കൽ
 തുമ്പകന്നുളവായവയെല്ലാം
 സുഖമേറിയവ്യാറവരൊപ്പോതിച്ചു-
 മമ്പെടുമെന്നെ നിനപ്പാർന്നിനവി-
 നവകവസരമുണ്ടാക്കുവതും ഞാൻ.

൩

ഞാനേ യെന്നെ നിനപ്പവർകൾക്കൊരു
 നാശംവാരാതേ രക്ഷിപ്പതു
 ഭീനാവസ്ഥ വരാതവർമാനസ-
 തിമിരമശേഷമരൂപതിനായേ
 ഞാനേ ഞാനവിളക്കായ് നിന്നതു
 നന്ദിയൊടിന്നതു കേട്ടജ്ജനനം
 മാനാതീതപരബ്രഹ്മം നീ
 മഹിമയീയന്ന പരഃധാമം നീ.

൪

പരവൃഷ്ടൻ പരമാനന്ദൻപര-
 ശാശ്വത നമലനജൻ പ്രഭുവെന്നും
 നിരന്തരവും മുനിമാർകൾഭവാനെ
 * നീനന്തജ്ജിഷ്ടയ്ക്കീടിയതെല്ലാം
 തരന്തരമടിയേനോടുചെയ്തായ്
 സകലജഗന്മയഃന യഖിലേശാ
 യരിന്ദമനാകിയ ഭേദോശ്വരനേ
 യാദിജഗൽപതിയേ നീയെന്നാൻ.

൫

എന്നും നീ നിന്നാത്മവിഭൂതിയി-
 ലിതമൊടുമുലകിരിഷ്ലാരോരോന്നായ്
 നിന്നപ്രകാരവുമെന്നൊടു ചൊല്ലുക
 നിമ്ബലനേ നിൻ വചനാമൃതരസം
 ഇന്നു ഭൂജിച്ചതിനാലേ തൃപ്തി
 യെന്നിക്കണ്ടായിപ്പുവെച്ചമാനേ!
 നന്നിയൊടിന്നുമെനിക്കിതു കേൾപ്പാൻ
 നയമൊടു ചൊല്ലുക നാരായണനേ!

൬

ചൊല്ലാമിതു വിസ്താരമുരയ്ക്കിൽ
 തുലയാതതിലതിലേയ്ക്കു പ്രധാനം
 നല്ലായ് കേൾനീ ഭൂതാനാമുയിർ
 ഞാനതിനുടയാദ്യന്തമദ്ധ്യവും.
 എല്ലാതൊഴുമാദിത്യാനാമാര-
 മീടിയ വിണ്ണുവുര റിപ്പീകളിൽ
 ചൊല്ലാരംശുമാനായതുഞാനേ
 തുയമരീചി മരുത്തുകളിൽഞാൻ.

൭

ഞാനാകിന്നതു നക്ഷത്രങ്ങളിൽ
 നലമീടിയ ചന്ദ്രൻ വേദാനാം
 ഞാനേസാമം ദോഷകൾതന്നിൽ
 നലംമികമിന്ദ്രൻ ഞാനിന്ദ്രിയമതിൽ
 ഞാനേമനമാകിന്നതു പാണ്ഡവ
 നലമെഴും ഭൂതാനാം ചേതനനം
 ഞാനേരുദ്രാണാം ശങ്കരനം
 നലയക്ഷരിൽ വിത്തേശ്വരനംഞാൻ.

൮

ഞാനറി പാവകനെണ്മർ വസുക്കളിൽ
 നല മലകളിൽ ഞാൻ മേരുപുരോഹിത-
 രാനവർ തങ്കളിലസ്തി ബൃഹസ്പതി
 യരമുഖനഹമറി സേനാപതികളിൽ
 മാനിതസരസാമസ്തി സമുദ്രം
 മഹഷികളിൽ ഞാനേഭൃതമുനിവന-
 മേനൽ ഗിരാംസ"യ്യൈകാക്ഷരവും
 യജ്ഞങ്ങളിൽ ഞാനേജവയജ്ഞം.

൯

ജവമൊടുമറിനീ ഹിമഗിരിയത്ര ഞാൻ
 തിരമേരും സ്ഥാവരമാകിന്നതി-
 ലവധിയില്ലാവുഷ്ണാനാമരയാ-
 ലസ്തിമഹാദേവഹ്നികളിൽ നാരദർ
 ദിവിമരുദീടും ഗന്ധർവ്വാനാം
 ചിത്രരഥൻ സിദ്ധാനാം കപിലൻ
 ജവമെഴുമശപങ്ങളിലാമമുച്ചൈ-
 ശ്ശ്രവസൻ കരികളിലൊരവതയും.   ൧൦

ഉററ നരാനാം രാജാവു ഞാ-
 നൊളിവെഴുമായുധമതിൽ വജ്രം ഞാൻ
 മററ മഹാദഗാക്കളിൽഞാൻ സുഭദ്രി
 മനോഭവനായതുമസ്തി പ്രജാനാം
 കുറമരും വാസുകി സ്വപ്നാനാം
 തുണമെഴുമനന്തനരം നാഗാനാം
 മുററും ജലജന്തുക്കളിൽ വരണൻ
 മുന്യചിത്രക്കളിലർജുനം ഞാൻ.   ൧൧

യമതാമസ്തിയമൻ പ്രഹ്ലാദന-
 മിന്ദമിയന്നൊരു ദൈത്യാനാം ഞാ-
 നമിത പരാക്രമനായ മൃഗശൈര-
 നഹം മൃഗജാതികളിൽ പക്ഷിനാം
 സമമിയലാവിനതാസുതനം ഞാൻ
 തഞ്ചിനപവനൻ പവതാമഹമറി
 ക്ഷമയുടരഘുവരനാകിയ രാമൻ
 ഗവ്യാടു ശസ്രുമെടുത്തവർകളിൽ ഞാൻ.   ൧൨

കെല്പമരിന്ന ത്യാജാണാം മകരം
 കേവലമഹമെന്നറി നദികളിൽത്തൊ-
 നത്തുതമായൊഴുകും ഗംഗാനദി
 യാക്യ സഗ്ഗാനാമാദ്യന്തം
 തല്ലൊലി മദ്ധ്യം വിദ്യാന്താമ-
 ധ്യാത്മചഹാവിദ്യന് മഹമെന്നറി
 ചൊൽപ്പെരു വാക്യത്തിൽ പ്രതിവക്ത്രം
 സുഖമേ ഞാനെന്നറിക വിശേഷാൽ.   ൧൩

അറിനീയക്ഷരമവതൊന്നി-
 ലകാരം ഞാൻപുനരറി ഭവദപംതൊ-
 ചരിവൊടുനിന്ന സമാസാനാംക-
 മ്മങ്ങളി.ഈണ്ടിനുടേഹലവും ഞാൻ
 അറിവേ കൊൽവതുഞാൻ കാപ്പതുതൊ-
 നമ്പിനൊടുതഭവമാകുവേതും ഞാൻ
 തിറമെഴും ധൃതിത്താൻസ്മൃതിത്താൻ ക്ഷമത്താൻ
 തികഴ്ഗായത്രീച്ഛന്ദസ്സം ഞാൻ.   ൧൪

ഞാനേമാസാനാം മൃഗശീർഷം
 നല്ലവൃത്തനാം കസുമാകരവും
 ഞാനേതേജസപികൾ തേജസ്സം
 നലമേറിയ ജയമൊടു വ്യവസായം
 ഞാനേ സതപവതാം സതപം കേൾ
 നലമെഴും വൃഷ്ണീനാം കൃഷ്ണൻ ഞാൻ
 ഞാനേ പാണ്ഡവരിൽ ശ്രീവിജയൻ
 നലമുനിശ്രീവേദവ്യാസൻ ഞാൻ,   ൧൫

ഞാൻ കവികളിലുശനാം കവിയെന്നറി
 നല ഗുഹ്യനാം മൗനം ഞാനേ
 ഞാൻ കരുതാ ധ്നൻ ജ്ഞാനി ജനങ്ങളിൽ
 നന്നിമിക്ര ജ്ഞാനമതെന്നറി നീ
 വീക്ഷിയലോക മനസ്സിനുമേ ഞാൻ
 ബീജം വേദോ.നിപ്ലഹമല്ലാ-
 ലോങ്കിയതെൻ പ്രാഭവമുരചെയ്തി-
 ലൊരിക്കലുമതിനൊരൊടുക്കം വാരാ.   ൧൩

ഒടുക്കമിപ്പാതമരകളഖിലവുമെ-
 നുടെ തേജോംശമതികലുലിത്ത-
 തുടക്കിയനകവിധം പുനരപി ഞാ-
 നരചെയ്തിന്നിതുതെന്തിന ഭൂവനം
 അടക്കവുമെനുടെ യംശമതൊന്നി-
 ലടങ്ങിയതെന്നാനമ്മ ധശോഭ
 പിടിച്ചു തളച്ചുളവേയുലുഖലമോടു-
 പെരുമരുതുട്ട നടന്ന പുരാണൻ.   ൧൭

ഇതി ദശമോദ്ധ്യായഃ.

പതിനൊന്നാമധ്യായം.

നടന്നിതെന്നുള്ളിലല്ലല്ലൊമതെന്നയകന്നുമെല്ലെ
 നലമികം നിന്നുടേ തിരുവാചകാമൃതമുണ്ടുമൂലം
 തുടന്നമയക്കുമൊക്കയെന്നിക്കകന്നിതെൻ തമ്പിരാനേ
 സുഖം വരുമാറുനീയലകെങ്ങുമായ് നിന്നഭിവൃത്രുപം
 ദ്രവം വരുമാറകാൺകയിലിമയുണ്ടതു കാട്ടുകെന്നേ
 തെളിഞ്ഞുരചെയ്തു പാർവ്വനമണ്ണമമ്പൊടു കാട്ടുവാനായ്
 ഉടൻ നിജമനസ നിന്നവര വൃണ്ണിപ്പൻ ശൊഴിന്താ-
 റുവന്നിനി നീ മൊന്നൊരൂർ ചിന്തിക്കുകാൺകയെന്നേ. ൧

കയ കാട്ടാ തു മൊലതൊക്കെ നീ
 കവി ള്ള 3 മൂറണ്ണങ്ങളുണ്ടനേകം

കാൺകമരുത്തർ സൂർച്ചവസുക്കളെമെരയശ്ചിനെന നീ
 കാൺകനീരുദ്രമാരിവരാദി മരമനേകർമുററും
 കാൺകയപൂർച്ചമായവ മരമാശ്ചരിയങ്ങളും നീ
 കാൺക ജഗത്ത്രയം പലവാരം ചരാചരഭൂതമെങ്കൽ
 കാൺക നിനച്ചതും നിനയാതതും മമ ദേഹമൊന്നിൽ
 കാൺകമതിനാവതല്ല സ്വചക്ഷുഷാപുനരെന്നു പിന്നം. ൨

എന്നർ ചെയ്തുമന്നനു ചക്ഷു ദിവ്യമതമ്പിനോടേ-
 യിമ്പമിയന്നു നല്കിയദേവദേവനു മർജ്ജനന്നായ്
 വെന്തിമികം പരൻ നിജരൂപമമ്പൊടു കാട്ടിമെല്ലെ
 വിസ്മയമോടു നിന്നതു കാലമങ്ങവർ മേനിയല്ലാൽ
 ഒന്നമില്ലെങ്ങുമേയുടൽതോറും നിന്നുചൊരിഞ്ഞ തേജ-
 സ്സുററിതു പത്തുദിക്കിനമപ്പറത്തളവും ജപലിച്ചു
 ഒന്നല്ലനേകവക്ത്രമനേകനേത്രങ്ങൾ തത്രശോഭി-
 ച്ചൊന്നിയ വിസ്മയം പലഭൂഷണാദി നല്ലായുധങ്ങൾ. ൩

എന്നമതീവ ദിവ്യസുഗന്ധമാമനുലേപനംമ-
 റിന്ദമിയന്ന മാല്യമോടംണാരങ്ങേടാ ധരിച്ചുകോലം
 വെന്തിമിക്തൈരാശിരകോടിദിവ്യ ദിവാകശന്മാർ
 വിണ്ണിലുദിച്ചുയന്നതുപോൽ നിറഞ്ഞൊളിവുറിതപ്പോ-
 തന്നവിദത്തിലൊന്നൊഴിയാത റിന്ദുയമൊക്കയും ക-
 ണ്ടക്ഷണം രോമരാശിയുദിത്തു പുഷ്പരം ത്രനേത്രൻ
 ചെന്നളിചാടിനമ്പണമുണ്ടെഴും തുളസീദലാംഗം
 ചെമ്പകഴച്ചെറ്റുവായോടുകണ്ടുടൻ റിജയാൻപണിത്താൻ. ൪

പണിത്തുപണിത്തകംകനിവൊടുപാണയാനംമൊഴിത്താ-
 പരംപുഷ്പാണിൻ മെയിലനത്തു ഭൂതവിദശേഷസംഘാൻ
 ഇണക്കിനവാദകണ്ടിതനേകകൈയുദരം മുഖംക-
 ണ്ണിലങ്കിനവിന്ദം രൂപമനന്തകോടി സഹസ്രംമരദം,
 വിണ്ണിക്കൽ നിറഞ്ഞൊരാളിയു മനവുംബത! കണ്ടില്ലേ
 വിളങ്കുണിഴിരിടം നല്ലൊരുധം ഗദചക്രമോടാ
 പുനന്തരി ശോഭയാലഖിലം പ്രകാശമെഴുപ്രകാരം
 പുരന്ദരവന്ദ്യനേ പണിതിന്നെന്നോക്കുവതിന്നുപോലും. ൫

നോക്കുകിലേറെരിഞ്ഞനലാർക്കുസന്നിഭ മിപ്രകാശം *
 നൃൽത്തിരുമാർവരോടിമയോർകളും തൊഴുമാതിഭേവാ!
 സൂക്ഷ്മതാതന്നിൻ ചൊരുമയ്ക്കൊരൈപ്പയുമിപ്പു ചൊൽവാൻ
 സ്തോത്രമിയാറുവാൻ തവ തത്പചൊന്നറിയാവതല്ലേ
 ആക്കമെഴുതപമക്ഷർമായതപ്രേമേയം പരം നീ-
 യാശ്ചരിയത്തോടി ഭൂതനത്രരത്തിനു നീനിധാനം *
 നീക്കം വരാതധർമ്മതിനു രക്ഷയതായതും നീ
 നീക്കരുതാതനൽപ്പൊരും നീമറയ്ക്കുസനാതനൻനീ. ൬

മരയ്ക്കുറിവാമനാദിയനന്തൻ നീ തവ താമരക്കണ്ഠ
 മതിക്കുരുതാതെഴുതാ ശശിസൂര്യന്മാർ ഭൂവനൈക നാഥാ
 നിറഞ്ഞൊടു തീ യെരിഞ്ഞതുപോലതീവതവാനനം ഞാൻ
 തികപ്പെട്ടു കണ്ടിതെണ്ടിശയ്യം വിളങ്ങിനതേജസാ നീ
 നിറഞ്ഞൊടുനൈക വണ്ണവുമാകിയാനോടു ദിക്കനത്തു
 നിറച്ചിതു നീ യൊരുത്തനിൽ നിന്നിതിത്ര ബഹുരപമായേ
 അപ്പിനൊടുത്തുതം പരമഗുരൂപമിതൊക്കയും ക-
 ണ്ഠനത്തുലകം ഭയത്തൊടുക്രമിന്നതൊഴുനിതെങ്ങും. ൭

നിന്നുവന്നങ്ങിയവർപണിഞ്ഞു നില്പതുമുണ്ടനേകം
 നിമ്ബലരാം മുനീന്ദ്രൻ നിന്നെ സ്മരിപ്പതു മുണ്ടനേകം.
 വെണിമിന്നുന്ന സിദ്ധരിയക്ഷരാദികളൊക്കയും നിൻ
 വിസ്തരവേഷമിത്തരമായ് വിരിഞ്ഞതുകണ്ടുകണ്ടേ
 ഒന്നിയവിസ്മയത്തൊടുമൊക്കണിപ്പതുമിന്നുകണ്ടേ-
 ന്നരനരൂപമരമിപ്പുതളം മുഖബാഹുദനത്രം
 നന്നിമിക്കം ബഹുദരമുരപാദമഹോഗ്രദംഘ്രം
 നാവൊടുവാഴ്ചിളൻ മുഖങ്ങളുഗിയാടൊത്തുകണ്ടൻ.൮

കണ്ടുലകം കലങ്ങിയപോതിലേതുമനങ്ങൊല്ലാകാൺ
 കമ്പമടങ്ങുകെന്ന പ്രസാദമുണ്ടു ചിലാനനത്തിൽ;
 ഇണ്ടലകന്നു വാനളം മുട്ടിയേ പലവണ്ണമായേ-
 യെണ്ടിശയ്യം നിറഞ്ഞുതകുമുഖം പ്രളയാഗ്നിപോലേ
 കണ്ടിതുഞാനും മരസുയോധനാദികൾക്രമമെല്ലാം
 കമ്പമിപ്പാമഹാരഹരായ ഭീഷ്മൻലംകൊൾഭ്രോണൻ
 ചെണ്ടിലകിന്നപൊന്മുടിമന്നൻ സംഘമശേഷവുമിൻ
 ചെങ്കനൽചിത്തിനിന്നമുഖത്തിൽ വീഴ്ത്തുമിന്നുകണ്ടൻ.൯

കണ്ടമഹീശർ തന്നുടൽ ഖണ്ഡമായ് വളർവാജ്ഞാലോകോരും
 കണ്ടതുടൻ ഭമിഷ്ടമിനങ്ങളും ദശനാന്തരത്തിൽ
 പുണ്യരീകേക്ഷണാ നദിയൊക്കുവ കടലോടുക്രൂട-
 വ്യാലുകൊക്കണിജൽ വിശത്തു ചേർവതുമിന്നകണ്ടൻ
 കണ്ടരിതീയിൽ വീണ്ണഴിയും പതംഗസമാനമായേ
 കഞ്ജദലാരണായതലോചനാനിൻമുഖങ്ങൾ തോരും
 പണ്ടുതചംചെയ് പ്രാണികളൊക്കവീണ്ണാരിമപ്പിൽചായും
 ഭംഗികളൊക്കൊരാശ്ചരിയം വരുംവണ്ണമിന്നകണ്ടൻ. ൧൦

ഇന്നസമസ്തമുണ്ടതില്ലുണ് മുഴുത്തില്ലയെന്നപോലേ
 യേറനിറന്നു നാവതു നീണ്ടവായ് പിളർന്നീടും നാഥാ
 നന്നിതു നിൻപ്രവൃത്തികളെന്തിരിങ്ങനെയൊന്നുമേ ഞാൻ
 നായകനേയറിഞ്ഞില്ല നിൻ പ്രസാദമൊടുള്ള വണ്ണം
 നന്നിയിനാലെന്നിക്കാലിക്കിയെന്നു പണിത്തുപാര്യൻ
 നാടിയന്ത്രു ചേടികലൻ ചൊന്നതു കേട്ടു മായോൻ
 കൊന്നിനി നീയൊഴിഞ്ഞുള്ള മന്നർ തന്നയിരൊക്കെപ്പിപ്പാൻ
 കൊണ്ടൊരു കോലം ഞാനാമിതെന്നറിഞ്ഞു കൊൾ നീയു
 [മെന്നാൻ. ൧൧

എന്നതറിഞ്ഞു നീയെഴുനിന്നു മന്നരെയൊക്കുവേ കൊ-
 ന്നിമ്പമെഴും പെരുംപുകൾകൊണ്ടു വാഴ്കുകോടു മന്നാ
 മനീടയേമയാ ഹതരായിനാരിവരൊക്കെയെന്നാൽ
 മന്നവൻ നീയിതിന്നു നിമിത്തമാത്രമിയറി മുറും
 വെന്നിമകുത്ത രാജ്യവും നല്ല പൂജ്യവും കേവീടെന്നാൽ
 വേറിതു പോലെ നല്ലതുമില്ലയെന്നു മുക്കുന്ദവാക്യം
 നന്നിയൊടന്നു കേട്ടു പണിത്തുപേർത്തുമരീചഭീത്യാ
 നല്ല കിരീടികൃഷ്ണനോടേസഗൽഗദനായരത്താൻ. ൧൨

ഉരപെയ്യിലില്ലനിൻ്റെ പെരുമയ്ക്കൊരല്ലെപ്പൊൽവാൻ മു
[രാഠേ!

യുലകമനത്തും നിന്നുടെ മായയിൽപ്പുനന്നിനാതെന്നാൽ
കരണങ്ങളേഴിരണ്ടിനു മൂലമാകിയ കാരണൻ നീ
കരുതുകിൽ നിൻകഥയ്ക്കു പ്രിയപ്പെട്ടാമലൊരുത്തരുണ്ടോ?
സുരരൊടു സീലാർമാമുനികൾക്കു നല്ലമുതായതും നീ
സുഖമൊടതെന്നിമറുമരക്കർ ദാനവപാമവർക്കും
നിരുപമമായ ചാതുരിയങ്ങൾ മാധുര്യത്തെന്താടുണ്ടാം
നിയതവും നിൻപ്രകീർത്തികൾ കേൾക്കിലാർക്കുവരാതതി
[മ്പം? മന.

ഇമ്പമെഴും കൈകാലൊടു കൺമുഖം കമലങ്ങളുടേ-
യെണ്ടിശയ്യംവിളങ്ങിന കാർമ്മുകിൽക്കെതിർമേനിയോ
[നേ!

പണ്ടുളവരും പിതാമഹതാതനേ പരമാദിദേവാ
പങ്കുലോപനാനിന്നെ ഞാനെന്താ യിരവട്ടമമ്പാൽ
ഇമ്പമിയന്നു കൈതൊഴുതേനിതാ പിന്നെയുതൊഴുന്നേ-
നിന്നുലകന്നുനിൻതിരുമുമ്പിൽനിന്നിതകൈതൊഴുന്നേൻ.
പിന്മുഖമുണ്ണമേപലപാടുനിന്നു നമസ്കരിച്ചുൻ
ഭീതികളുണ്ടുമാംപരിപാഹിനീതിയിൽനിൻപ്രസാദാൽ.

ആലിലമേലമന്ദരളും പുരാണപുമാൻ പരൻ നാ-
രായണനായതെന്നടിയേനറിഞ്ഞില്ല നിന്നെന്നുമുന്നേ
കോലുമെടുത്തുടൻ കഴലും വിളിച്ചുപ്രഗോക്കൾ പിൻപോം
ഗോപകുമാരനായ സഖേ സഖേപുനരെന്നിവണ്ണം
ബാലതകൊണ്ടു നിന്മഹിമാനമൊന്നറിയാതു ഞാനെൻ
വായിലുദിച്ചതൊക്കെയുമേ പാഞ്ഞനന്നെത്ര കഷ്ടം
ചാലശനംവിഹാരശയ്യാസനം പുനരൊന്നുപെട്ടേ
സാഹസമോടു കൂടതുചെയ്തതും ബതപാദമോകേൾ? ൧൫

പാദവതല്പചെയ്തതെങ്കിലും പെരിയോർകളെല്ലാം
ഭക്തർ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയുമേ പൊരുപ്പർപുരാതനാകേൾ.
കുറമതൊക്കെയുംമനസ്സാൽപൊറുത്തുകൊൾകെന്നിരന്നേ

[൯

കുറമൊഴിച്ചു പെറുലകത്തെയൊക്ക വളർത്തേദോ!
മറു നിന്നെസ്തുതിപ്പവർ തങ്കളെപ്പുകഴിന്നതാ നീ
മത്സരമൊക്കൊന്നി മകിഴ്ത്തു നൽഗുരുവായ്യിന്നേ
കുറമൊഴിച്ചു കാപ്പുതുണീ നിനക്കമിത്തൊരോരേ
ഗോപനമായ്മാഞ്ഞു മനുഷ്യകേലമെടുത്തനാഥാ! മന്ന

നാഥാപണ്ടോരു കാല്പവുമറിയാ
നന്നിമികത്താ രൂപകളേ-
യേയാകിലുമടിയേൻ ഭയമുറേ-
നിക്കോലം വിട്ടിനി നിർതിരുവടി
തീതാകാത ചതുർഭുജമോദം
തിമേറിയ ശംഖൊടു ചക്രവുമായ്
ഖേദാദികൾ പോമാറി നിന്നരുൾ
കേശവനേയെന്നാൻ കരുചീരൻ.

൧൭

എന്നവനോടതൾചെയ്യാനപ്യുത-
നെന്നുടെ വടിവിതു കണ്ടരുളീരോ
നന്നിമികം നാനമകളൊടെജ്ഞാ
നലമേറീടിയ ദാനതാപസ്സുകൾ
എന്നതിനാലും നീ കണ്ടോരുവടി-
വേവകും കാണപ്പെടുവോന്ന-
ല്ലിന്നു നിനക്കിതു ഞാനിക്കാട്ടിയ-
തെന്നുടെയാത്മ മഹായോഗത്താൽ.

൧൮

യോഗത്താലിതു കാട്ടിയതെന്നുട-
 നരപെയ്ക്കുന്നു ചതുർഭുജനായേ-
 യാകംതെളിവുററജ്ജനശോകഭ-
 യാദിയൊഴിച്ചുതിസൗമ്യതയോടും
 തുകിന മർദ്ദനീതരുചയോടും
 സുന്ദരനജ്ജനനോടുരചെയ്താൻ
 നീ കണ്ടീടിയ മമ വടിവാടും
 നിതരാം കണ്ടവരിപ്പാകെനേ.

൧൯

കണ്ടിടുവാനിക്കോലം ദേവകൾ
 കാംക്ഷ മുഴുത്തമരിന്നോരെന്നാൽ
 കണ്ടിടുവാനിതരുപ്പമവർഷം
 കന്ദിവൊടുചേതസി ഭക്തിമുഴുത്തേ
 കണ്ടവയൊന്നിണാടും സംഗീപ്പാൻ
 കരുതാതേനിയെവ്വരമൊടഖിലം
 കണ്ടവനാരവനെനൊടു കൂടും
 കനിവിനൊടെന്നാൻ കരുണാകരണം.

൨൦

ഇതി ഏകാദശോദ്ധ്യായഃ.

പത്രങ്ങളാമദ്ധ്യായം.

കരുണാകരനേ നിൻകൃപയാടു മമ

കാട്ടിയരൂപമതോ മററപ്പു-
ലരുമാമറയിലുമറിയാ വടിച്ചാ

യറിവുടയവരെയ്ക്കിനവരെന്നേ
ഹരിക്കേശവനൊടു ചൊന്നാൻ ഗൃഹന-
മവൻ രിഷ്ടവടിയുമതരുളിച്ചെയ്താൻ
നരവരനേ നീകണ്ടതു തന്നേ

നാടുകിലും കൂടുവരെന്നോടേ.

൧

നാടുവതിന്നരുതാവടിച്ചായേ

നാവല്ലരചെയ്യാനരുതായേ
തേടിമറയ്ക്കും കാണരുതാകിയ
ദിവ്യാരൂപവുമായവ്യയമായ്

കേടുവരാതെ രാപൊരുളാമതു

കെല്ലെടു ചേഞ്ചെടുവിയവിഷയങ്ങളെ
നാടിയീ നുള്ളിച്ചടക്കിയതൊരുവൻ

നയമൊടു കാൺകീഴവൻ ഞാനാളേ.

൨

ഞാനമുണൻ സമസ്തേന്ദ്രിയവും

നയമൊടു കിഷിരാം ഉറച്ചത്തിനു
മാനസംതൊരുമോപാലാനേ പരമ-

മാനസംതൊരുമോപാലാനേ പരമ-
മാനസംതൊരുമോപാലാനേ പരമ-

തരപാശാവളമല്ലതു പാത്താൽ
മാനിതരാമവരുടെ മഹിമാനം

മറുലകത്തിലുരപ്പുവരാതേ.

൩

* 10 *

ആർ ചിർച്ച ചെയ്യും കർമ്മമതെല്ലാ-
 മവരുടെ യാത്നജ്ഞാനം കൊണ്ടേ
 ധീരതയാടുമെങ്കൽ ചേർന്നവർ
 ജനനാംബുധിയതിൽ വീണ്ണുഴലാതേ
 ആരമൃതഃപോലേ നചിരാൽ ഞാ-
 നവരെയെടുത്തഴകോടു മുയൽതുവ-
 നൊരുക്കനിഃവാടൈനെ ധ്യാനിച്ചു-
 ലൊരു സംശയമില്ലെന്നൊടുമൊന്നാം.

൪

ഒന്നായിച്ചെയ്യും കർമ്മങ്ങളെ-
 യൊരുപാടിയാർ കാരണമായ് ചെയ്യേ
 ചെന്നാകർമ്മചങ്ങളെയെപ്പോ
 ത്യാഗം ചെയ്യില്ലാണു ചെയ്യാമ്;
 എന്നാൽ ഞാനമഹാകർമ്മങ്ങൾ-
 കൈതിരില്ലതിന്നകാളും ധ്യാനവു-
 മന്നേ കർമ്മ ഫലങ്ങളെ വിട്ടുവ
 യതിലഴകതിലഴകതു ശാന്തതയും.

൫

ഉണ്ടാകിയ സകലപ്രാണികളിച്ചു-
 മൊരുപോലേ സ്നേഹമതുണ്ടായേ-
 യുണ്ടാംകാമമഹംകാരാദിക-
 ളൊക്കെയകന്നരിനിർമ്മലനായേ
 തണ്ടാതേ സുഖദുഃഖമിരണ്ടും
 സമമായേ ക്ഷമയൊടു സന്തോഷവു-
 മുണ്ടായവനെനെ പ്രിയമുടയോ-
 നുള്ളിലെനിക്കവനെമതു പെരുതാം.

൬

പെരിയപരംയോഗിയുമായ് നിയതം
 പേണിയതാത്മാ ഭൃശ നിശ്ചയനായ്
 പാരിലോടോ മനബുദ്ധി പിന്നാലേ
 ഭാവിച്ചുനദിനവും സേവിച്ചു
 ഒരുപോലേ സകലപ്രാണികളെ യു-
 മുടനേ തന്നയർപോൽ നിന്നപ്പോ
 മരുവിടിന്നവനെയമ്പുഴയോൻ
 മറാവനിൽ പ്രിയമേരുമെനിക്കും.

൭

ഉലകയിരൊടുതാനൊന്നാകയിനാ-
 ലൊന്നിനമേയൊരു പേടിയാഴിഞ്ഞ
 പലപലപ്രാണികളും തന്നാലേ
 ഭയമിയലാതേ താനമിരുന്നേ
 കലരും കാംക്ഷയകന്തിശുദ്ധത
 കൈകൊണ്ടതി ശൂന്യതയാടുമനിശാ
 വിലസിന യോഗിയെന്നിൽ പ്രിയമുഴയോൻ
 വേറൊരു പ്രിയമുണ്ടവനിലെന്നിക്കും.

൮

വേറായേ ദേഷ്യം കൈവിട്ടു
 വെടിഞ്ഞാകാംക്ഷ വെടിഞ്ഞു കളഞ്ഞ
 മായാശോകമഹാമോഹാദികൾ
 മാറി മഹാഗുണദോഷമൊഴിഞ്ഞ
 ന്നായിരം കേടുണ്ടാകിലുമൊരു
 നോവു നരൂങ്ങിതിനുള്ളിൽ വരാതേ
 യോതേലാഭത്തിൽ മകിഴ്ച്ചു യു-
 മെല്ലാമൊക്കെയുമെരുപോലായേ.

൯

ഒരുപോലേനേരാരോടു മിത്രം-
 മുറീടും മാനമൊടവമാനവു-
 മിരുവകശീതോണ്ണും സുഖഭുജവു-
 മിമ്പമെഴും സ്തുതി നിന്ദയുമെല്ലാം
 കരുതുകിലൊന്നൊഴിയാതെയെല്ലാം
 കനിവെടുത്തു ചുമിയാന മഹാത്മാ-
 രുരിയമഹാപ്രിയമെന്നിവിചനവ-
 നവനില്പുതിപ്രിയനായവനേ ഞാൻ.

൧൦

ആയപ്രകാരമിടുന്നിടീനിന്നട-
 നഹമുരപെയ്തൊക്കെയുമറിവോൻ
 കായമൊടേ മുക്തിയിൽ കരുവിനോൻ
 കാണായ്ഞാനവനിൽ പ്രിയനെന്നാൻ
 പേയ്യയിൽ മുഖയാടുമുണ്ടുതും തരിൽ
 പിന്നെയുണ്ടെന്നു ഹോപസ്മിജന-
 വായ്തലർമധുവുണ്ടുപകമനത്തും
 വായാലുണ്ടാലിലയിൽ വളന്നോൻ.

൧൧

ഇതിപ്രാരംഭരോദ്ധ്യായം

പതിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

ആലിലമേൽ മരുവിന്ന പുരാണനം-
 മരുളിച്ചെഴുത്താനുടലയിരറിവാൻ
 ചാലമകിഴ് നാളുട്ടുനന്ദ്രാ ! തിയൊടു
 തകമടലുണാപേ വിളവുണ്ടാം
 ചേലറിവുടയവർ ചൊല്ലുവർ ഞാണുവ!
 മെണ്ണിരുളു യതു ദേഹിയതെന്നേ
 മൂലമതറി ചവരെന്നെടുമറിഷം
 മുഴുതമുക്ക്കറിവായതു ഞാനേ.

൧

അറിവൊടു കേൾക്കു ശരീരവികാരവു-
 മാരുയിരും വേദമുള ഗുണങ്ങളു-
 മുരതിയ! നാലോരോ മനമർ പ-
 ണ്ടറുരചെയ്തതിനററവുമുണ്ടോ?
 ചെരതു ചുരുക്കിപ്പുരയ്ക്കാമിതുഞാൻ
 തിറമൊടു പാലച്ചമഹാഭൂതത്തെടു
 നെറിയൊടു ഞാനും കൂടയദിക്കും
 നീകേളതു മഹാബുദ്ധിയതെന്നേ.

൨

എന്നവയെട്ടിനു മൂലവുമൊന്നം-
 യിന്ദ്രിയമൊരു പതിനൊടു വിഷയാദിക-
 ളെന്നതുമിഹാദേവഷം സുഖമിട-
 രോരാമാഘാതം ചേതനധൃതി
 എ. നിവ ദേഹമതതപതപോധന-
 റിതിലുണ്ടാകിയ ഞാനമതും കേൾ
 നിന്നഭിമാനമൊടേയവർ തന്നെ
 നിന്നപ്പാൻ തക്കവയേ ചെയ്തിനതും.

൩

അതുമല്ലേററമഹിംസയൊടാർ ജ്ജവ-
 മകമലിവോടാർപ്പോപാസനയതു-
 മിതമെഴുന്ധുതി ശൌചം നൽകുന്നതിനു-
 മിന്ദ്രിയവിഷയങ്ങളിൽ വൈരാഗ്യവും
 ഉതിരനഹംകാരം ജന്മജരാ-
 മൃത്യുവരോഗമിച്ഛാക്കുറിവോടെ
 പുതൽവർധനം ഭാരം ഗൃഹമതിൽ നിജ-
 ബുദ്ധിഭ്രമമിപ്പാത്തതുമെല്ലാം.

൪

എല്ലാപ്പെഴുതിലുമെന്നെ നിറപ്പിതു-
 മിഷ്ടാനിഷ്ടമതിൽ സമമതിയും
 നല്ലൊരല്പാത്മജ്ഞാനത്തെടു
 നല്ലതതാദർശം ദർശനചെയ്തതും
 എല്ലാം ജ്ഞാനമിതല്ലാതുള്ളവ-
 യെല്ലാമജ്ഞാനം ഞാനത്താ-
 ലുല്ലാസത്തിനൊടുയ്യാ ചൊരള-
 തുവന്നിനി നീ കേളെന്നരുൾ ചെയ്യാൻ.

൫

അനാദി സനാതനമരിയ പരബ്ര-
 ഹ്മാനന്ദാമൃതമായൊളിവാകീ
 വീനാശവുമില്ലാത്തു ചെവികൺകൈ
 വിലസുപദാംബുജമൊടു ശിരമെല്ലാ
 വിനാവിന വിടമെങ്കു നിറവുററതു
 വെളിയിൽ മറഞ്ഞതു സർവ്വഭൂതവു-
 മനാദിഗുണാഭാസം സർവ്വഭൂത
 വർജ്ജിതമായതുമു താനായതു.

൬

• വന്നൊരു സാത്വികഗുണമെയ്യുംപോൾ
 മരണം പ്രാപിക്കുന്നവരുടനേ
 ചെന്നൊരു ദേവമഹായോനിയില്ല്വേ
 ചേരൂ തിരമൊടു രാജസഗുണമതു
 വന്നുളവേ മരണം പ്രാപിപ്പവർ
 • മാനുഷാവർ പിന്നെയുമവനിയി-
 ചെന്നിട താമസഗുണമുറളവേ
 • യുടൽ വിടുവോർ ഭൃഗജാതികളാവാർ.

൭

• ജാതിമഹാത്താനം നിമ്ബലാതു
 സാത്വികഫലാരജഃ പ.പോഭീതമാം
 ചേതസിതോന്നം പ്രമാദായകം
 ദിനമജ്ഞാനം താമസഃപലമാം
 ആദരമൊടു സത്യാസ്ഥമാർ ചെ-
 ന്നടയു പരഗതി രജതുമുടയോർ
 നീതിയിൽ മദ്ധ്യേ നില്ക്കു ധ്യോഗതി
 നിതരാം താമസഗുണമുദേളാക്കേ.

൮

ഉള്ള പ്രകാശിവെല്ലാമുള്ളി-
 ലുനന്നവർ മൽഭാവം പ്രാപിച്ചേ
 തള്ളിവിടഞ്ഞു ഗുണങ്ങളെല്ലാം
 താഴ്ന്നതിൽ മേലായേയ്യിർ തന്നിൽ
 തള്ളും ജന്മജരാമരണാദികൾ
 • തങ്കൽ വരാതതു തന്നെയകന്നേ-
 യുള്ളിലതീവസുഖതൊടു മുക്തിയി-
 ലുറവനെനന്നടയോന്നരചെയ്യാൻ.

൯

ചൊല്ലേറും തുണമായകളല്ലാൽ
 ചൊൽവാണൊന്നില്ലായ്ക്കയിനാലേ
 യെല്ലാം ഓർത്തൊരു കർമ്മം കാരണ-
 മീടിയവുടലുണ്ടാ മതുമറിനീ.
 നല്ലായ് സുഖ ഭുവന്തിന ഹേതു
 നലസുതതാ ഭുവ്വൃത മെന്നറിനീ
 യെല്ലാമുയിരുടലുണ്ടാക്കിന്ന-
 തിയന്ന തുണച്ചുതിയിനാൽ മുറുരും.

••

൧൦

മുറുമുടമ്പിലമൻ ഭജിപ്പതു-
 മുഴുതും കേൾപ്പതുവാ കണ്ണിലേ
 യുറവിലം കാണമതുമവിലമറിന-
 മൊക്കൊരുപോൽ നിൽക്കിന്നമഹേശ്വരൻ
 അറമിപ്പാതാരിവോടേയുടലുയി-
 രതിനടൈയുമെന്തിത്തവനവനറി
 പ്പററിനടക്കിലുമവനെന്നും പോയ്-
 പരുകയില്ല പുനർവുമാറി നീ.

൧൧

അറിവൊടു മാനസം മനസി വിരഹുട-
 നനേപാഴിച്ചുവീരവരി ദ്വാദശം ചില-
 അരുതിയഴുത്തൊന്നു സാമുവുത്താ-
 ലുനേ ദർശിപ്പുൻ പുനനെന്നും
 തിറമൊടുമീതിനു ഭൃശം പോരാതവർ
 ദൈവമിതെന്നൊരുവൻ ചൊൽപ്പടിരേ
 കറവറവേയച്ചിരിക്കുന്നവനും
 തുരുവരുളാൽ ധീശ പിറവിയിലേ.

൧൨

പിറന്ന മിറന്നും ഭുവനി മിലോരോ
 പ്രാണിപെട്ടാ പാടുകൂ യിരുലു-
 ജ്ജാവതു മുഴുലുയിരിൻ പകുതികളുമി-
 തൊന്നു മൂന്നു നീയായ്ക്കു യിനാലേ
 ഇറന്നഴിയും ഭൂതങ്ങളിലേ നി-
 നെന്നാളിലുമഴിയാവടിവാകി
 മറഞ്ഞ മഹാപൊരുളൊന്നെ യുമുള്ളിൽ
 മതിക്കിലതിൻ കോൾ നന്മയുമുണ്ടോ.   ൧൩

നന്മയൊടേയ്ക്കിലുത്തിനു മൊരുപോൽ
 • നടുവാകിന്ന പരം പൊരുളൊന്നെ യു-
 മുണ്മയൊടേ യറിവുററ മറ്റൊത്താ-
 വുയിർ ചോരയാരുപിറവിയിൽ വീഴാതേ
 ഉണ്മയിലേ ചേർന്നി നവാനന്നാറി
 യുണർവവികാരം കർമ്മമുന്യാം
 നിർമ്മലനാമീശനു വിനമേദം
 നിർഗ്ഗുണനായ് വിനചെയ്തയിനാലേ.   ൧൪

എല്ലാടവുമുണ്ടാകാശം പുന-
 രെന്നാചൊന്നിനൊട്ടും പാറുണ്ടോ
 ചൊല്ലാമതിനുടെ സൂക്ഷ്മ പോലേ
 സുഖമയവില ശരീരംതോരും
 ചെല്ലാനിന്നാത്മാവതിലൊന്നൊടു
 ചേരാരവിയേകം ഭുവനത്രയ-
 മുല്ലാസത്തോടൊളിചെഴ്ചമതുപോ-
 ലുടവരിലതിലൊളിചെഴ്ചമാത്മാവു.   ൧൫

ഉടലുയിർ തങ്ങളിലേയുളന്യത
 യോത്തറിവാകിയ ലോചനമതിനാൽ
 ദൃഢമാരു ജന്മനി ദർശിക്കുന്നവർ
 ചെന്നു പിറപ്പൊടു ചെവ്തുമുണ്ടോ
 ഉടനിട്ടു നീയറികെന്നുരചെയ്താ-
 നത്തമതുളസീ പരിമളമെങ്ങും
 തടവീടിനതിരുവുടൽമുൾമാനിനി
 തഴുകീടിന ദാമോദരനമലൻ.

മന്യ

ഇതി ത്രയോദശോദ്ധ്യായഃ

പതിന്നാലാമദ്ധ്യായം.

ദാമോദരനുരചെയ്താനുടനേ
 തത്രധനംജയനോടതുകാലം
 നാമാദരവൊടു ചൊല്ലാമിന്നും
 ഞാനാനാം ഞാനമിതുത്തമമാം
 ആമോദം പൂണ്ടരിയതം സ്സൊടു-
 മമർമുനിമാരറിയിന്നതു നീകേൾ
 ധീമാന്മാർക്കല്ലാലിതെറ ക്കും
 ചെവിയിലിടിച്ചാലും ചെല്ലാത്തതു.

൧

അതുചൊല്ലാമിജ്ഞാനമറിഞ്ഞവ-
 രന്വെട്ടടന്മാമാശ്രിതരായേ
 വിധിവഴിപോയവനിൽ ലോഭനാളം
 മേവീടൻ പിററിയിലതിനുടെ നില
 ഇതമൊട്ടുകേൾനീ ത്രിഗുണവികാര-
 മിയന്നനവുടൽ ഭൂതങ്ങൾക്കെല്ലാം
 മതിമാൻ ബ്രഹ്മാന്റെ നിമിത്തമായ്
 വരമഖിലപ്രാണികൾ ഭൂമിയിലേ.

൨

ഭുവനിയിൽ വാഴ് ഭൂതാശ്രിതനാത്തൊടു
 പൃഥ്വിവല്ലാലൊന്നുമിരറാ
 രവയാവതു കേൾ സതരാജസ്വ
 മതിൽ ബന്ധിച്ചതു ഭൂതമനത്തും
 ദിവസകരണതിരായ പ്രകാശം
 ദിവ്യജ്ഞാനമൊടേയാനന്ദവു-
 മവധിയിച്ചാതതു സത്വഗുണം മ-
 ററതു മൂനിലുമുത്തമ ഗുണമറി നീ.

൩

അറിനീയാശയിലേരുഭവമാ -
 മരിയകർപ്പ നിറം കൃമ്ഞൊടു-
 മുരഗുണമതു രാജസഗുണമെന്നറി
 യുടനേയജ്ഞാനത്തൊടുറക്കം
 പിറകപ്രമാദാലന്യം മോഹം
 പെരുകമതേ താമസഗുണമെന്നറി
 തിറമൊടു സുഖമുണ്ടാകും സത്വര
 ചൊയ്യും കർമ്മങ്ങളെ രജഗുണവും.

൪

ഉണർവേറിയ ഞാനത്തെ മറയ്ക്കമ-
 തുടനേ താമസഗുണമെപ്പോതും
 മണമേറിയ സാത്വിക ഗുണവാഴ്വു
 വരും പൊഴുതേ മറവരങ്ങും പോം
 ഉണർവേറിയ സാത്വികരാജസവു-
 മോടങ്ങും താമസ വാഴ്വുവരും പോ-
 തിണയോടേ സാത്വിക താമസവു-
 മിമപ്പുളവിൽപ്പോം രജഗുണവാഴ്വാൽ.

൫
2

വാഴ്യാടു നല്ലറിവെപ്പൊഴുതുണ്ടാം
 വടിവൊടു സത്വം വർണ്ണമപ്പോൾ
 മേവിന കർമ്മപ്രഭൃതിയൊടശമം
 വിനലോഭം സ്വപ്നയെപ്പൊഴുതപ്പോൾ

* * * * *
 * * * * *

തീവരതാം രാജസഗുണമുള്ളിൽ
 തികവുറൊന്നറികളുജ്ജനനേ റീ.

൩

താനതിഭൂരേനിനു തടുത്തതു
 സകലഃത്തൊടുമൊന്നായ് വേറായതു
 മാനിതഗുണമായ് നിർഗ്ഗുണമായതു
 മറ്റു ചരാചരഭൂതമുനത്തിനു
 താനതിനകവും പുറവുമുതായതു
 തന്നുടെ തനിനിലയൊരുവരുമറിയാ
 ജ്ഞാനവുമായെജ്ഞവുമായ് നിന്നതു
 നല്ലൊളിറിവിനമൊളിവാഴ്വരുവിന്നതു.

൭

മരുവിനതതു സൃഷ്ടുമമായെങ്ങും
 മററവിലത്തിനു മൂലമതായതു
 കരുതിയ ഞാനന്താലറിയും പൊരുൾ
 കാണായിപ്പൊരുളായതു നൃനം
 പരിചിയലിന്ന ശരീരവു മതുമേ
 പററിയഞാനവു മതിനാലറിയും
 നിരൂപമമാം ജേന്തയവുമഹമേവം
 നിന്നൊടു സംക്ഷേപിച്ചുരചെയ്തേൻ.

൮

ഉരചെയ്തുകൊടുമിതു മമ ഭക്തരെ-
 യുള്ളിൽ മകിഴ്ത്തുടനേ കേൾപ്പിച്ചാർ
 കരകൊൾവാനരുതായ ഭവാംബുധി
 കരകൊണ്ടാനന്ദവുമെയ്ക്കീടുവർ
 ഒരു പടയേ ഞാൻ ചെയ്യിച്ചവുലിന-
 മുയിരിനമാദിയറിഞ്ഞവരുളരോ-
 വൊരുകാലവുമൊഴിയാതേയുടലെടു
 മുയിരുഴലും കാരണമതു ചൊല്ലാം.

൯

ഉടയോനേയുടചിതിൽ മരുവും ഗുണ
 മുടനിവ മൂന്നമകന്നവ തമ്മുടെ
 നടപടിയും പുനരവർകളെ യറിയും
 നരക്കുറികളുമെന്നോടുരചെയ്തെ-
 നടവാടു ചോദിച്ചുജ്ജനനോടേ
 യറിയിച്ചാൻ കേശവനവികാരവു-
 മുടയപ്രകാശവുമുററ പ്രവൃത്തിയു-
 മുളളിലെഴും മോഹാദിയു മീവക.

൧൦

വകയിതു മൂന്നുഗുണത്താൽ വരുവതു
മനസാതെളിവുററയ്ക്കീടുംപൊതു-
ളികഴാതെയ്താ വകയിപ്പിക്കാ-

തീവണ്ണം മരുവിന്നവർ ഗുണമൊടു
അകലാതരിനൊടു കൂടിയിരുന്ന-
മകം ചലിയാതവരെന്നറി മററവ
സുഖദുഃഖവുമൊത്തൊടും പൊന്നും
തുല്യമതായ് പ്രിയമോടുപ്രിയവും.

൧൧

തുല്യമതായ് സ്തുതിനിന്ദയിരണ്ടും
തുയർച്ചെ പച്ചു നേരമോടുമിത്രം-
മെല്ലയില്ലാമാനമൊടവമാനവു-

മേതും ഭേദം വാരതൊരുപോൽ
അല്ലലകുന്നകതാരിൽ നിറപ്പവ-
രരിയഗുണം വൃത്തികളിവ മൂന്നിനു-
മെല്ലകടന്നതിൽ മേൽനിന്നവരി-
രെന്നെടുമെയ്യവരെന്നറിവിജയാ.

൧൨

അറിവിന്നമറിവായേ മററുള്ളവ-
യഖിപവുമാകി വിരഞ്ഞിടുമെങ്കൽ
കുറവിയലാതാനന്ദവുമെന്നും

കുന്നാതൊരു പരപദവു മൊരിക്കലും-
ഉരതുയരീന്നി വിളങ്ങിന പുണ്യവു-
മൊരുകാലവു മഴിയാതൊരു ബുദ്ധിയു-
മുറവൊടു തോന്നിയതെന്നുചെയ്താ-
നൊരുകാലവു മഴിവിയലാ മായാൻ.

൧൩

ഇതി ചതുർദ്ദശോദ്ധ്യായഃ.

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

മായവനൊരുവൃക്ഷം പോൽ മായയെ
 മനതാൽ കല്പിച്ചുജ്ജനനോടേ
 നീയിതുകേൾമൂലം മേഘായേ
 നിരപമശാഖകളെപ്പൊകിഴായ്
 ആയമരത്തിൻ പോശ്വരത്വമെ-
 തദ്യയമതിനുടെ പത്രമതരുമര-
 യായതാനാലവരവർ കീർത്തിപ്പതി-
 തരിയപിറപ്പാം വൃക്ഷമിതെന്നാൽ.

൧

എന്നാലിതിനുടെ വടിവിരിവണ്ണമി-
 യിന്നതുമെങ്ങനെയെന്നതു ചൊല്ലാ-
 മൊന്നായേമേൽ മൂലബ്രഹ്മമെ-
 തുടന്നതിനിടനിന്നൊന്നുപുറമുദ്രവായ്
 അന്നാകാശാമൃതൽ ഭൂതങ്ങളൊ-
 ടടവടവേദുഃഖോടുയിരഖിലം
 വന്നാമളവുമെഴുന്നു തഴച്ചൊരു
 വായുവിനാൽ ശാഖകൾ കീഴെന്നാൻ.

൨

എന്നുംകമ്മിയാറുക കാരണ-
 മിമ്മരമേറവുമിങ്ങുതഴപ്പാൻ
 നന്നിമികം പത്രാദികളെല്ലാം
 നാനരയെന്നര ചെയ്തതുമതിനാൽ
 ഒന്നിനുമേ യാദിയുമന്തവുമിവ
 യൊക്കറിവാനരുതാകയിനാലെ
 യിന്നിതിനെ പ്പനരവ്യയ മെന്നതു
 മിവയൊരു നാളിലു മഴിയായ്യിനാൽ.

൩

ഒന്നാം കഴിവതിലിതിലൊരുവക പുന-
 നടന്നില്ലായ്കയിനാലരയെന്നേ-
 യരയാനിനതിവണ്ണം മരമി-
 തുയമ്പർ താമറിയാതവയുണ്ടോ
 തിരയാഴിയിൽ നിന്നെഴുവതിനൊത്തു
 ജഗത്ത്രയമൊക്കെവിലപ്രാണികളൊടു
 വീരവാൽ ബഹുരൂപത്തിൽ വിരിഞ്ഞേ
 വീണ്ടും സ്ഥാനമതികളൊടുങ്ങും.

൪

ഒട്ടങ്ങോതാനിരയെയാദ്യന്തവു-
 മൊരുവരിഞ്ഞിപ്പുറി ചിലുമെങ്ങു-
 മടങ്ങാതൊന്നിതു മായാമരമി-
 തസംഗമഹാശസ്ത്രത്താൽ ക്ഷേദി-
 ച്ചിട്ടമവരെന്നൊടു ചേർമ്മതെന്നാ
 ലിതമൊടു ഭാരത ഗൃഹവരനേകേ-
 ള്ളടനുളവാമുയിരവിലവുമെന്തൊ
 യോജസ്സാൽ താങ്ങിനതുമറിവായ്

൫

വാനമനേകകുടങ്ങളിലുണ്ടാം
 വണ്ണവുമലയും തോയതടാകേ
 താനുടനേ തോന്നും ശശിബിംബ-
 സമാനവുമായുടൽ തേരൂരിരായേ
 ആനവരുടയ ഷന്ധിന്ദ്രിയമതിനു-
 ണ്ടായ് ചലിപ്പതിന്നൊത്ത പ്രകാരം
 ഞാനുമിരിക്കുമൊരിക്കലു മരചാ
 നാടുകിവില്ലയെന്നിക്കൊരിളക്കം.

൬

നാടുകിൽ നല്ല സുമങ്ങളിലുണ്ടാം
 നന്മണമതിനെ വഹിച്ചുസമീരണ-
 നോടമതിന്നുസമം വിഷയാദിക-
 ള്ളാക്കുമേതങ്കൽക്കൊണ്ടങ്ങനെ
 ഇരടിയദോഹമൊടകലും പോതിലു-
 മിടരൊടു വന്നു പിറപ്പതിനായേ
 കൂടൊരു കൂടെയ്ക്കുംപോതിലുമിറ
 കൂടക്കൊണ്ടു നടക്കും പ്രാണൻ.

6)

പ്രാണനിവണ്ണമുടമ്പതിനകമേ
 പരിചൊടു പുക്കെങ്ങും വ്യാപിച്ചേ
 പൂണമുടമ്പുകന്നതുമെല്ലെ-
 പ്പോമേ നിപുണത ഭവനിയിലെങ്ങും
 ചേണിയൊരുത്തരറിഞ്ഞവശ്ചരോ
 ചേർത്തു യോഗാത്താലപ്പാലതു
 കാണരുതരചാ നീയതുകാൺക
 കരുത്തിനൊടേ ചിലവിന്നും കേൾന്നീ.

വൃ

കരുത്തൊടു ചന്ദ്രാദിത്യംഗികൾതൻ
 കരുതരുതാകിയ തേജസ്സോടൊൻ
 ചെരുപ്പമോടെയുവകോടുയിർ കളയും
 പ്രിയമൊടു പരിചാലിച്ചതുത്താൻ
 നിരല്ലൊടു സർവസങ്ങളുമായ്ക്കാൻ
 നിരുപമമാമെന്തഷധികളനത്തു-
 മരുപ്പമഴിഞ്ഞുണ്ടാക്കുവതും ഞാ-
 നനുപമസോമനടേ വടിവായേ.

വൃ

വടിവിയലിന്ന വയിശ്ചാനരനായ്
 വകവകപ്രാണികളുടെദേഹപു-
 ക്കടനവർ ചതുർവിധമായുണ്ണിന്നവ
 യൊക്കഴുകൊടു ദഹനം ചെയ്തുതൊൻ
 ഇതമൊടു സജ്ജനഹൃദയസ്ഥിതനാ-
 യിനിയപരജ്ഞാനമതായ് നിന്നതു-
 മുടനേ ഭജ്ജനമാനസഗതനാ-
 യൊക്കവരുടെയജ്ഞാനമതുണ്ടാൻ. ൧൦

അതുമല്ലതമരതന്നറിച്ചു ഞാ-
 നതിനാടെല്ലെണ്മാപ്പാരുളായതൊൻ
 വിധിയാലേമറയോതുവതുണ്ടാൻ
 വിയനൊടു ഭാരതകലതിലകാകേൾ
 നിതരാമഴിവിടിന്നതുരൂപം
 നിലയൊടുമഴിവില്ലാതതരൂപം
 മതിമാന്മാർ പരമജ്ഞാനികൾനിജ-
 മതിതെളിവുററിവതുമിഹകേൾ നീ. ൧൧

നീതെളിദേഹിയതഴിവിയലാതതു
 നിലയാതഴിവതു ദേഹമതെന്നാ-
 ലേതമൊഴിഞ്ഞി:വ രണ്ടുമകന്നേ-
 യേതൊരുകാലവുമഴിയാവടിവായ്
 ജോതിയുമായതിനളുവുപ്രമാണം
 ചൊല്ലരുതാതപരംസുഖമായേ
 ബോധമതിന്നൊരു ബോധംതാനിതു
 ബോധംവന്നവരേയറിവുള്ളാൻ. ൧൨

ഓതുംവെളിയേവന്നിതുരക്കിലു-
 മുണ്മയയറിയാരുലകതിലുഭൂതാർ
 ജാതിപരം ഗുഹ്യം നമ്മിൽപ്പല
 ചാതുരിയംകൊണ്ടിന്നിതുചൊന്നേൻ
 ചേതസിതേരുകയെൻറജ്ജനനൊടു
 ചെന്താമരനയനൻ ദേവേശപര-
 നാദിപരമ്പുരുഷൻ വിശ്വാത്മാ-
 വായപുരാതനനങ്ങളിച്ചെഴ്ത്താൻ.

൧൩

ഇതി പഞ്ചദശോദ്ധ്യായഃ.

പതിനാറാമദ്ധ്യായം.

അങ്ങളിച്ചെഴ്ത്താൻ ഭൂമിയിൽ വൻറള-
 രാമാത്മാക്കളുടേ ഭേദങ്ങളെ-
 യൊരുഭയമൊൻറിലുമേ യില്ലായ്കു-
 മുററിവേറേറുണ്ടാകുകയും
 മരുവിയ ശുദ്ധി വ്യവസ്ഥിതിയാത്മ-
 മഹായോഗാത്മാനന്ദം യജ്ഞാ
 നിരപമവേദാഭ്യാസം തവമിവ
 നിലയൊടു സത്യമൊടേയക്രോധം.

൧൪

ധരണിയിൽ വാഴ്ചിർകളെയൊൻറിനെയും
 തത്ര വധിക്കായ്ക്കുമകതാരിൽ-
 പ്പെരുകിയശാന്തി ദയാലോലതപം
 പ്പേത്തും ധ്യാനമൊടേ ധൃതിശൈത്യം
 പരിചെഴുമാർദ്ദവമൊടു തേജസ്സു
 പതുപ്പൊടു ഷ്യാന്തിയുമടയവരായേ
 നരരായ് വൻറവനിയിലുളരാവവർ
 നലമീടിയ ദേവകളെന്നറിനീ.

൨

അറിനീയസുരരടേ ലക്ഷണമിനി
 യധികതരം കോപമൊടഭിമാനം
 ഗരുവാടമന്ദം ഡംഭോടു മൂഢത
 കേടൊടുമുള്ളിലസ്യയസ്യം
 മറിവുകളടയവരായ് ക്ഷമയീൻറി
 മഹാമയൽകാമമഹാഭോഗങ്ങളു-
 മരതിയില്ലാതളമുണ്ടാകയുമറ
 മറവിട്ടത്മാഗ്രഹവുമിവെല്ലാം.

൩

എല്ലയിപ്പാതതുവും ക്രൂരതയു-
 മെടുപ്പമഹംകാരവുമനുചിതമായ്
 വല്ലതുമേ ചെയ്തുമരുവയരിൽ
 വലഞ്ഞ മഹാഭോഗവുമിവയാദികൾ
 അല്ലും പകലും പൊരുളൊടു ഭോഗവു-
 മത്യന്തം വർദ്ധിപ്പാനായേ
 ചൊല്ലിയവാരല്ലാത തപസ്സുകൾ
 ദുർണ്യദ്ധ്യാ ചിലർ ചെയ്തീടുകയും.

൪

കൈപ്പൊരുളെന്നപ്പോലാരുള്ളവർ
 കാർഷ്വമറിഞ്ഞവരാണെന്നപ്പോ-
 ലിപ്പുകവെന്റനൈൻറാലിനിഞ്ഞാ-
 നെല്ലാപ്പകയുമടക്കവനൈൻറും
 തത്ത്വവനിയിചാരുള്ളതെനിക്കെതിർ
 ഞാനറിയാതവയിപ്പു നിനച്ചാ-
 ലെപ്പൊഴുതും സുഖമേ മുഷ്ടാശന-
 മെന്നപ്പോലാർ ചെയ്തുവരൈൻറും.

6

എൻറാലിനി ജാതികളെന്നപ്പോ-
 ലില്ലൊരുവർക്കിനിഞ്ഞാൻ പ്രഭുവെൻറും
 നൻറായ് സുഖവുമെനിക്കുണ്ടുള്ളതു
 ഞാനോ നാരിജനമന്മഥനും
 കുൻറാതേ യജ്ഞാദികൾചെയ്തു
 കൊടുപ്പുവരാണെന്നപ്പോലെനും
 നിൻറാമളമുഡതയൊടുമങ്ങനെ
 നിതരാം പല കോടികൾ നിനധോടും.

൩

നിനവിലൊരിക്കലുമീശപരസേവകൾ
 നാമിഷാർദ്ധം പോലും ചെയ്യാതേ
 ചിനമൊടുകാമമാമോമാദികൾ
 ചേതസിയേറവളത്തുവളത്തേ
 അനുദിനമറിവരുള്ള ജനങ്ങളെ-
 യവമാനിച്ചാക്ഷേപത്തോടേ
 ധനവാൻ ഞാനെന്നൊടു സമമായേ
 ധരണയിൽ മററാരുള്ളവരൈൻറും.

൭

എൻറമനാചാരങ്ങളുനഷ്ടി-

ച്ചെല്ലാരെയുമൊക്കേഷ്ഠപിച്ഛേ
കൊന്നം കുറളുകൾ ക്രിയ മഹിതം
കൂടുകൂട്ടച്ചെയ്തു മദത്തൊടു
വൻറം പൊയ്യം നില്ക്കും പൊരുളിൽ
മയക്കമിയൻറ മഹാമോഹാദിക-
ളൊൻറിൻമേലൊൻറാൻറ പെരുത്തുട-
നോരോരോൻററോനിനച്ചും.

൮

നിനവാകിൻറ മഹാവനമതിലേ
നെടുമയലായ മഹാപാശത്താൽ
പുനയെയുരുണ്ടുടലോടും വേറായ്
പോയ് വീഴുവർ പുനരരുനരകതിലേ
ധനമതുകൊണ്ടു മദാനപിതരായേ
തങ്കളെ മേലായേ ഭാവിച്ചു
മുനിമത ശാസ്ത്രഭികളെ മരത്തേ
മുറുയോഗമിയറാനിൽപ്പാർ.

൯

മുറുമഹംകാരം കളിഗവ്യാടു
മുനിവും കാമവുമുടയവരായേ
പറുവതും പറാത്തതുമെല്ലാം
പാരാതേ ചെയ്തെന്നയുമികഴും
കൊറവരാമസുരരെ ബലമറിയ
കൊടിയനമാധമരാവരെത്താൻ
പുററിനകത്തരവങ്ങൾപുകും പോൽ
പുനരവർ തമ്മെ വിഴുങ്ങിൻറൻ ഞാൻ. ൧൦

ഞാനമകൻറജ്ഞാനമിയന്റേറ
 നാൾതോറും പാവങ്ങളിയററിന
 ഫീനന്മാർക്കുനരകല്ലാൽ മ-
 റേറതുമൊരാലംബനമില്ലെൻറാൽ
 ഭീനതയാനരകിൽപ്പോവാനും
 നേരേപല നാശം വരുവാനും
 താനതിനാൽ വഴിമുന്നുണ്ടതു കേൾ
 സഹസാ കാമം ക്രോധം ലോഭം.

൧൧

സഹസാകൈവിട്ടുടനിവമുന്നും
 സന്തോഷം മനസാകൈക്കൊണ്ടവർ
 മഹസാപോയ് മോക്ഷം പ്രാപിക്കും
 മററഥശാസ്ത്രാദികൾ ചൊല്ലിയപടി
 മഹിമയൊടെല്ലാം ചെയ്യാതതിനെ
 മരത്തപമാഗ്നീയററീടിനവ-
 റിഹലോ കേ ജനനഃസ്സുവമതിൽ നി-
 ന്നേറാരിടരൊടു വേറായെന്നും.

൧൨

വേറൊന്നാകാതേ നീ ശാസ്ത്ര-
 വിധിപ്പടി നിൻതൊഴിൽ ചെയ്തുവിരന്തിനി
 മാറൊൻറാകാതെയതിനാലിനി
 വരുമറിവേ ഭദ്രകിളപരഗതിയും
 തേറെന്നരുളിച്ചെയ്യാൻ മലമകൾ
 തിരുമുഖമേലിഴുകുന്ന കസ്തുരി-
 ച്ചാരൊന്നിയമാവൻ ദേവാദികൾ
 ദേവനജൻ ദേവേന്ദ്രാനുജനും.

൧൩

ഇതിഷോഡശോദ്ധ്യായഃ

പതിനേഴാമധ്യായം.

മഖർമകൾചേർമണിമാവ്നിവണ്ണം
 മകിഴ് വൊടു ചൊന്നതുകേട്ടു ധനഞ്ജയ-
 നലകിതിലുള്ളവർ വേദാഗമമതി-
 ലുരചെയ്തിൻറ വിധിപ്പിച്ചില്ലാൽ
 അലിവൊടുചെയ്യും കാച്ചുതെല്ലാ-
 മായഗുണം മൂൻറിലുമേതൊൻറാൽ
 നിലകളുമതിനടെ മാഗ്ഗുവുമെല്ലാം
 നിരൂപമനേയരുളിച്ചെയ്തൻറാൻ.

൧

എന്നുമെവകും സതപരജസ്തമ-
 മെന്നതു ഗുണം മൂൻറിലുമല്ലാതേ
 യൊന്നിലുമെ നില്ലാതവർ ഭാവവു-
 മോദരാൻറിൻ ഭേദങ്ങളുമെല്ലാം
 ഇന്നിമകേൾ സാത്പികർ ദേവകളെ
 യിതത്തൊടുമാശ്രിക്കും രാജസുരം
 വെന്നിമികം രാക്ഷസരൊടുയക്ഷരെ
 വിരവിനൊടാശ്രിക്കും വിയനോടേ.

൨

വിയനൊടു ഭൂതം പ്രേതമിവററിനെ
 വേറേയാശ്രിക്കും താമസരും
 നിയതമശാസ്രത്തിൻ വിധിവഴിയേ
 നികരില്ലാതവമംകാരികളായ്
 ഭയകരമായേ കൊടിയ തപസ്സുകൾ
 പയിൽവരുടയെടുത്തതിലുയിർ വാഴ്ചാൻ
 നയമറിയാതവരസുരകളെന്നറി
 നലമീടിയ ഭാരതകലവീരാ.

൩

വീരാ കേളാഹാരം ത്രിവിധം
 വേദേയജ്ഞം ദാനതപസ്സുക-
 ഊരൊന്നിൻ ഭേദം ത്രിഗുണത്താ-
 ലൊക്കൈയുമേ മുജൂന്നവിധം കേൾ
 ആരോഗ്യം സുഖമറിവായുസ്സു-
 മന്തിപ്രീതിയുമധികം വർധിക്കും
 നേരേ മധുരമിയൻറാഹാരം
 നിരൂപമസാത്വികർ തൻ പ്രിയമായതു. ൪

ആയപുളിപ്പെട്ടു ലവണാത്യുഷ്ണ-
 മരും കൈപ്പെട്ടു കടിയവയാം ഭോജന-
 മായതുമേ രാജസപ്രിയമായതു-
 മതിനാൽ വരുമാറയശോകാദികൾ
 തീയവചേർതാമസഗുണമുടയോർ
 ചേതസിപ്രിയമിയലിന്നാഹാരം
 പോയരസം പഴകിയതുച്ഛിഷ്ടാ
 ബോധമകററീടുന്നവമറും. ൫

മറും കേൾ ഫലമിച്ഛിക്കാതേ
 മാധുർയ്വത്തൊടു വേദവിധിപ്പടി
 കുറമിയന്റേ ചെയ്യും യാഗം
 ക്രൂറിയ സാത്വികയാഗമതെന്നറി
 അറമില്ലാത ഫലങ്ങളോടത്ഥവു-
 മാകാംക്ഷിച്ഛാഥചെയ്യുമിയാഗം
 മററതു രാജസയാഗമതെന്നറി
 മന്നവനേ താമസവും ചൊല്ലാം. ൩

ചൊല്ലിയ വിധിവഴിയല്ലാതവിടെ-
 ചേർന്നു ചെറുപ്രസംഗമൊഴിഞ്ഞേ ദക്ഷിണ-
 യില്ലെൻറതുമായവിടേ മന്ത്രം
 ഹീനതയോടും ഘലമിച്ഛിച്ചു
 നല്ലറിവീൻറിയിററിനയാഗം
 നാടുക താമസയാഗമതെന്നേ
 ചൊല്ലിയതപമതു മൂന്നുപ്രകാരം
 ചൊല്ലാമതു കേളിനിമമ തോഴാ. ൭

ആയതു ദേവദപിജഗുരുവരരോ-
 രറിവുടയോർകളെയും പൂജിപ്പതു
 തീയവവാരാതേ ശൈലചമൊടാ-
 ജ്ജവവും തൈരുവയരൈതീണ്ടായ്ക്കയും
 ആയുവീരോധമതൊന്നിനേയും ചെ-
 യ്യായ്ക്കുമിച്ഛിച്ചൊല്ലിയ തപമെല്ലാം
 കായമഹാതപമെന്നുരചെയ്യാർ
 കററിവുള്ള മഹാജനമെല്ലാം. ൮

എല്ലയില്ലാതളവും നയഗുണമോ-
 ടെല്ലാക്കും പ്രിയഹിതമാകിൻറതു
 നല്ലൊരുസത്യം സപാദ്ധ്യാഭ്യാസം
 നാടുകിലതു വാങ്മയതപമായതു
 ചൊല്ലരുതാതപ്രസാദം ഔന്നം
 ശുദ്ധീസൗമ്യതയാത്മവിനിഗ്രഹ-
 മല്ലാസമേറിയ മാനസതപമെ-
 ന്നലകരചെയ്തുമറിമുടിമന്നാ. ൯

മന്നവനേകേളലകിനൊരിമ്പം
 വരുമാറിച്ചൊല്ലിയതപമെല്ലാം
 തന്നകമേഘലമീച്ഛിക്കാതേ
 സതതംചെയ്തു സാത്വികതപമാം
 തന്നെമഹാസമ്മാനത്തിന്നും
 തക്കമഹാപൊരും താനിച്ഛിച്ചും
 പിന്നെയിരറീടിൻറെ തപം മൽ-
 പ്രിയതമനേ രാജസതപമാമേ.

൧൦

ആമവയൊൻററിയാതേ തന്നുടെ
 യാരുയിരെയുമഖിലപ്രാണികളെയു-
 മാമളവും തീമയൊടിടർചെയ്തേ-
 യങ്ങനെ നിൻറെചെയ്യുമരംതപം
 ആമതു താമസമാം തപമെൻറി-
 യമ്പോടും തണ്ടാർചൊഴിലതിലേ
 കോമളമീടിയ കയിൽ നടമാട-
 ക്കയിൽ പാടും കരുന്നാടുടയോനേ.

൧൧

അമ്പൊടുദേശം കാലം പാത്രം-
 മറിഞ്ഞുചെയ്യും ദാനം സാത്വികമതു
 പിമ്പൊരുപ്രത്യുപകാരമറിഞ്ഞേ
 പ്രിയമൊടുചെയ്യും ദാനം രാജസം
 അന്വിയലാമലകാലേ പിന്നെ-
 യപാത്രേയവിടെയസൽകൃതമായേ
 തൻപ്രിയമീൻറിയീയറും ദാനം
 താമസദാനമതെന്നറിമന്നാ.

൧൨

മന്നവനജ്ജനനോടഖിലേശൻ
 മതിതെളിയും മാഗ്ഗങ്ങളൊരോന്നേ
 യുന്നരുതാതറിവിൻ നിപുണതകള-
 മുരതികളും സത്തുക്കളിയററും
 നന്നെറിചേർസാരതകളുമതിലതിൽ
 നാടരുമുപദേശങ്ങളുമെല്ലാം
 പൊന്നിൽവിളങ്ങും മണിപോലജ്ജന-
 ബുദ്ധിവിളങ്ങുംപടിയരുൾ ചെയ്യാൻ.   ൧൩

ഇതി സപ്തദശോദ്ധ്യായഃ.

പതിനെട്ടാമദ്ധ്യായം.

അമ്പിലകം സന്യാസവുമറിവാ-
 നരിയ മഹാത്യാഗവുമുരചെയ്ത-
 ന്റിമ്പമൊടേ ചോദിച്ചാനജ്ജന-
 നീശനമിതുകേളെന്നരുൾചെയ്യാൻ
 കമ്പിതകാമമൊടേ ഫലമീടിയ
 കമ്മമടങ്ങുമതേ സംസാരമ-
 തിമ്പമൊടീടിയകമ്മഫലങ്ങളി-
 ലിച്ഛയില്ലാതതു ത്യാഗവുമെൻറ.   ൧

നിശ്ചയമായിവയൊക്കറിവുറോ
 നിലയൊടടങ്ങാതെയിതടങ്ങുകിൽ
 ഇച്ഛയില്ലെൻറ ശുഭാശുഭകമ്-
 മിയറാതെപ്പോതും മരുവിനതു
 സജ്ജനമായമുനിശപരൻ മുന്വേ
 സാംഖ്യത്തിൽച്ചൊല്ലിയപൊരുളെൻറാൽ
 നിശ്ചയമതിനാലേറിയഹീനത
 നിതരാമുണ്ടായ്യാരുമതുമറിനീ. ൨

അറിനീ ത്യാഗമതും ത്രിവിധം മ-
 ററതുകളെ ജ്ഞാനതപസ്സോടു ദാനം
 മറിവെഴുമായയിനാലതരക്കും
 മററതുരപ്പതടാതതുമുറും
 കുറിയായഖിലമഹാകമ്ത്താൽ
 കൂടിയ ഘലമഖിലം ത്യാഗിച്ചേ
 നെറിയേകമ്മിയറീടിൻറതു
 നിലയതു പണ്ടുളോക്മെനിക്കും. ൩

നിലയാതേകമ്ങ്ങളെയൊരുവൻ
 നീകേളുള്ളിൽ മയക്കത്തോടേ
 തലകേടായേ ത്യാഗിക്കിനതു
 താമസമാം ത്യാഗമതെന്നറിനീ
 കലവൊടു ദേഹക്ലേശഭയത്തൊടു
 കൂടിവിടും ത്യാഗം രാജസമതു
 ഘലമതിലാശയകൻറതൊഴിലും
 പരിചൊടുചെയ്തു സാത്വികത്യാഗം. ൪

പരിചൊടുദേഹം തന്നെവിടാതെ
 പറീടിൻറെ ശുഭാശുഭകർമ്മി-
 തൊരുജാതിയുമേ നീക്കംചെയ്യാ-
 നൊരുവർക്കാവതുമല്ലനിനച്ചാൽ
 മരുവീടുംഫലമിച്ഛിക്കാതേ
 മറ്റുമഹാകർമ്മങ്ങൾവിടാതേ
 കരുതിയിരവീടിൻറെവനല്ലോ
 കർമ്മങ്ങളെയുമുത്തവനറിനീ.

൫

അറിനീയപ്രിയമായതുമിനിയതു-
 മതുരണ്ടും മിശ്രമതായുള്ളതു-
 മുറുവിനയിതു മുൻപൊടുമിച്ഛുന്നാ-
 ലുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളുമെല്ലാം
 തിറമൊടുചൊന്നും മണിയും തമ്മിൽ
 ചേർന്നതുപോലൊണ്മയിൽ മായയുമി-
 ന്റെവില്ലാതവർകൾക്കെയുള്ളത-
 തരിച്ചുള്ളോർക്കില്ലെന്നറിമുറും.

൬

മറിഹലോകേ ധർമ്മാധർമ്മം
 മടിയതേ വന്നെയുവതെല്ലാം
 ചൊറും ചലിയാതേ ചെയ്യാനായ്
 സാംഖ്യമഹാശാസ്ത്രത്തിലുരത്തതു
 മുറും കേളവയഞ്ചും ചൊല്ലാം
 മുന്നേദൈവം ദേഹമൊടാരുയി-
 രുറൊഴുമോരോകരണം കാറാ-
 ലുണ്ടാംതൊഴിൽകളു മെന്നിവയഞ്ചും-

൭

ഏൻറിവയെല്ലാമിതമൊടിഞ്ഞുട-
 നെയ്യിടിൻറ ശുഭാശുഭകർമ്മി-
 തൊൻറാഴിയാതെല്ലാ വകതന്നിലു-
 മുണ്മപ്പൊരുളാകിൻറതു ഞാനേ
 ഇന്നിതുചെയ്തതു ഞാനെന്നകമേ
 യേവരൊരുത്തർ നിനച്ചിടിൻറവർ
 നന്നിയൊടുള്ളിലൊരിവില്ലാരുവർ
 നരകതിൽ നിന്നുപിഴപ്പുതുമുണ്ടോ.

വ

പിഴവാരാതേ യാവനൊരുത്തൻ
 പിന്നെത്തന്നുടൽ താനെൻറാരാൻ
 പിഴയാതേയാവൻ കരണാദികൾ
 പേണിയടക്കിൻറാവനുലകിനേ
 മുഴുതുംകൊന്നു മുടിച്ചിടുകിലും
 മുറും പാതകമവനുണ്ടാകാ-
 യഴിയാതുയർഗതി യെയ്തമതല്ലാ-
 ലറിവുടയോക്കൊരു നരകുണ്ടാമോ?

ൻ

അറിവെൻറതുമറി ലരിയും പൊരു-
 ളായതുമറിയിൻറവനുമിവെല്ലാം
 നെറിയിൽ മഹാകർമ്മങ്ങൾ വിധിക്കും
 നിലയതിലേ നില്ക്കിൻറതുമെൻറാൽ
 ചെറിവുറുകർമ്മം കാരണമതിനൊടു
 ചേർച്ചത്താത്രിവിധം കർമ്മവുമതു
 മറുവറുത്താനംകർമ്മം കർമ്മം
 മററതുത്രിവിധത്താൽ ത്രിവിധം കേൾ.

൧൦

വിധമതനേകവുമായുലകത്തിൽ
 വീരിഞ്ഞു വിളങ്ങീടും ഭൂതങ്ങളി-
 ലിതമൊടുമഴിയാതെ നില്ക്കും പൊരു-
 ളേകമതെൻററിവീടിയ ഞാനും
 ചതിയില്ലാതൊരു സാത്വികഞാനും
 സകലാത്മാക്കളു ചൊൻറൻററിയാ-
 ത്തിലതി വെച്ചുറെൻറാരു ഭാവമ-
 തറിനീ രാജസഞാനമതെൻറ.

൧൧

ഞാനമതിൻ വടിവായ് വടിവതിനാൽ
 നാടിയറിഞ്ഞീടും നൽപൊരുളിനെ
 ഹീനപ്പൊടൊടു തതപാത്ഥവുമായ്
 ഹൃദയേകാണമതു താമസഞാനും
 വാനവർകോനുടെ നന്ദനനേകേൾ
 വടിവൊടു കർമ്മ കർത്താ ബുദ്ധിയു-
 മൂന്നമില്ലാതൊരു ധൃതിസുഖമെൻറിവ-
 യോരോൻറിനു മുമ്പു വിധംകേൾ

൧൨

ഖേദമൊടേയിതു വേണമിതെന്നും
 കേവലമിതുവെണ്ടാപുനരെന്നും
 കോതിയലാതുരചെയ്യും ദ്വന്ദ്വ-
 ഗുണങ്ങളകൻറ തങ്കലടുത്തവ
 നീതിയിനാലേ ചെയ്തീടിൻറതു
 നിരുപമസാത്വികകർമ്മം ഫലമതി-
 ലാദരവോടുമഹംകാരത്തൊടു-
 മാറചെയ്യും കർമ്മം രാജസമേ.

൧൩

കർമ്മത്തിങ്കൽ മഹാബന്ധത്തെടു
 കരുതിയ ഹിംസയൊടേ ചെറുരുഷവും
 നന്മതകും വിധിയിൽച്ചെല്ലിയക്രിയ
 നാസ്തിയൊടും മോഹിതനായങ്ങനെ
 .....കേടായു-

ജ്ജവയെത്താമസ കർമ്മത്തെൻററി
 യുണമകേരശകുണ്ടാംവണ്ണ -
 മുരക്കുംകേളിന്നും കുരുവീരാ.

൧൪

വീരാതീതവചാംകാരാദികൾ

വിട്ടുസാഹമൊടേ ധൃതികൈക്കൊ-
 ണ്ടാരായും ചൊരൾ വരുകിലുമഴികിലു-
 മതാനകതാരിൽ വികാരമൊഴിഞ്ഞ
 നേരേമരുവീടും പുരുഷനെ നീ

നിരുപമസാത്വിക കർത്താചെൻററി
 പോരാരും രാജസകർത്താവാം
 പുരുഷനെയും ചൊല്ലാമുൾക്കൊൾവായ്

൧൫

ഉൾക്കൊള്ളും ശുചികർമ്മഫലങ്ങളി-

ലുണ്ടാമാശയുമുരുതരശോകവു-
 മൊക്കെയുമേറിയ ഹർഷവുമെൻററിവ-
 ള്ളയവനെൻററിരാജസകർത്താ
 മിക്ക വിഷാധിശൻ മടിയുടയോൻ

വിധിനെറികേടൻ കോപവുമുടയോൻ
 തക്കവരെത്താൽപ്പരിയച്ചുമില്ലാൻ
 താമസകർത്താചെൻററിമന്നാ,

൧൬

മന്നവനേകേൾ ബുദ്ധിവിധങ്ങളെ
മാരപ്രവൃത്തിനിവൃത്തി നിരന്തര-
മുനിയകാർച്ചാകാർച്ചയാഭയ-

മുൾപ്പെടുബന്ധമൊടേ മോക്ഷവുമതു
തന്നിൽ വകപ്പെടുമറിവീടിൻറതു
സാത്വികബുദ്ധിതകാതതുതക്കതു
മന്നവധർമ്മാധർമ്മയഥാവൽ
മററിയിന്നതുവേരാജസിയി.

൧൭

ഈറിയലാതൊരുധർമ്മാവു-

മീടിയകാർച്ചാകാർച്ചമെൻറിവ
വേദവിപരീതത്തൊടുമറിവതു
വീരാ താമസബുദ്ധിയതെൻറി
ഏറിയധൃതികേൾ നീ മനപ്രാണേ-
ന്ദ്രിയമെൻറിവചെയ്യും ക്രിയയെല്ലാം
മാറിയചിനമൊടുകണ്ടു പൊറുപ്പതു-
മരിയമഹാസാത്വിക ധൃതിയാമേ.

൧൮

ആമളവും കാമത്താൽക്കമ-

മതിക്കൽ വരും ഘലമതിനെനിനച്ചേ

* * * * *
* * * * *
* * * * *

താമതുതാങ്ങീടും ധൃതി താമസ-
മാമതുമറിക സഖേ പുനരിനിനീ-
യഴകേറിയ സുഖവും ത്രിവിധം കേൾ.

൧൯

കേരക്കയതഗ്രേ വിഷമൊടു സമമായ്
 കേര പരിണാമേയമൃതോപമമാ-
 യാക്രം സുഖമേതതു സാത്വികസുഖ-
 മഗ്രേയമൃതസമം പരിണാമേ
 നീക്കം വാരാവിഷമൊടുസമമായ് -
 നില്ക്കും സുഖമേതതു രാജസസുഖ-
 മോക്നിലതഗ്രത്തിലുമനുബദ്ധമൊ-
 ടുരതിയിൽ മയലിടർതാമസസുഖമേ. ൨൦

ആമിവമൂന്നു ഗുണപ്രകൃതികളെ-
 യകൻറവരിപ്പുന്തന്നർ നൃപർ വണികയർ
 താമിതമീടിയശുഭ്രർ തമക്കും
 തങ്കൾ സ്വഭാവത്താൽ ചെയ്യും തൊഴിൽ
 ആമളമിച്ഛാല്പിയ ഗുണവകയാ-
 ലതുമിനിനീകേളെന്നജ്ജനനൊടു
 പൃഥകൾകാന്തൻ യദുകലവേന്തൻ
 പുണ്യപുമാൻ പുനരരുളിച്ചെയ്താൻ. ൨൧

താനഴകിയ ശമദമതപ മൊളിവെഴും
 ശൌഖം ചെല്ലാസ്തിക്യം ക്ഷാന്തിയു-
 മൃനമില്ലാജ്ഞാനം വിജ്ഞാനവു-
 മുടനിവ ബ്രാഹ്മണകർമ്മതൈൻററി
 ഹീനമില്ലാതൊരു ശൌർയ്യം തേജ-
 സ്സിതമെഴു ദാനമൊടീശപരഭാവം
 മാനിതധൃതിയുദ്ധേയപലായന-
 മാമിവയഖിലവുമരചകൾകർമ്മം. ൨൨

കമ്മംകൃഷി ഗോരക്ഷി വൈശ്യാന
 കനിവൊടു വാണിഭവം പുനരമ്പൊടു
 നന്മമികം പരിചാരകനായേ
 നലമിലകിന ശുഭ്രസ്യവിനത്തൊഴിൽ
 ചെമ്മയൊടവരവർ തത്തൊഴിൽ ചെയ്തതു
 തിരമൊടൈനിക്കാരാധനമെന്നറി
 യുണമയിതതിനാലേ യവരെയ്യവ-
 റൊരുകാലവുമഴിയാതേ സൗഖ്യം. ൨൩

അഴിയാനന്മകളതു തങ്ങൾക്കേ
 യല്ലാവിന ചെയ്തുണ്ടാകിലുമതു
 പഴിയായ് വരുമാകാതെൻറാലും
 പരിചൊടുത്തവ ചെയ്തിലുതേററവും
 അഴുകായ് വരുമകലാപുകയഗ്നിയൊ-
 ടതുപോൽ വിനയൊടു ദോഷവുമകലാ
 പിഴയുണ്ടിതിലെന്നാമലടുത്തവർ
 പേണിയിരുക തക്കതുമുററം. ൨൪

മുററം ബുദ്ധിയതൊൻറിലുമേചോയ്
 മോതാതേ കാമങ്ങളെയെല്ലാം
 പററവിട്ടോൻ ചെയ്യാ കമ്മം
 പരിചൊടുത്തവനവനതിനാലേ
 പററിയമനമുഖകരണം നാൻകിനു
 പരിശുദ്ധിയുമുണ്ടാമതിനാലേ
 മുററം ക്ഷമയുണ്ടാ മുണ്ടായാൽ
 മുറമയിലിട്രിയ വിന്ദയമടങ്ങും. ൨൫

അടങ്ങിയകാരണ മായേ ദ്വന്ദ്വ-
 മടങ്ങുമതുളളിലടങ്ങിയമൂല-
 മുടൻ വാക്കുൾക്കായം മനമെന്ന-
 തൊടുങ്ങി യടങ്ങുമവണ്ണം വന്നാൽ
 കടിയപെരും കോപം കളികാമം
 ഗവ്യാടവാംകാരാദികളെല്ലാം
 വിടുമുടനതിനാലുണ്ടാം ശാന്തി
 വിരന്തതിനാൽ ബ്രഹ്മം താനാമേ

൨൩

താനഥ ബ്രഹ്മത്തിൻ വടിവായാൽ
 തൻ മനതാഴിയാ പുനരൊന്നിലു-
 മൂനമകന്നുണരും മററതിനാ-
 ലുടനെങ്കലൊരമ്പവനുണ്ടാകും
 ആനതിനാലവരെന്നുടെ തര 1-
 മറിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞതെന്നൊടു കൂടൊന്നാം-

* * * * *
 * * * * *

൨൭

എന്നെത്തന്നേയാശ്രയമായേ -
 യെല്ലാക്കർമ്മങ്ങളെയും ചെയ്താൽ
 മന്നുക്കലരികേയഴിയാത
 മഹാപദമെയ്യുമവൻ മൽക്രപയാൽ
 നിന്നെച്ചുറ്റിയ കർമ്മതെല്ലാം
 നിതരാമറിവൊടു നീ മടിയാതേ-
 യെന്നെപ്പുറ്റിയിയറുകയെന്നാ-
 ലിരുവിനവേരോടേയറമുടിയും.

൨൮

മുടിയുടയരചേ! നിങ്കലൊരമ്പാൽ
 മുറുത്തൊൻ ചൊല്ലിയ ഞാനല്ലൊരു
 വടിവൊടു കേളാകിൽ തുയരുണ്ടാം
 മററതു മെനി മഹാരാജാക്കൾ -
 ക്കടനിതടുത്ത മഹാകാർഷ്വം പുന -
 രററനജയവും പരററമായും
 കടനാ യുള്ളവ ചെയ്യാകിൽത്തൻ
 കാലോടേകെട്ടും പുനരല്ലാം.

൨൯

എല്ലാഭൂത ഹൃദിസ്ഥിതനായേ
 ഈശ്വരനൊരുവൻതാനിവയെല്ലാം
 നില്ലാതേ തന്മായയിനാലേ
 നിതരാം മുറു ഭൂമിപ്പിക്കുന്നതു
 മെല്ലേ നല്ലയിയന്ത്രമതെല്ലാം
 വേറേമാനുഷരാടീടുമ്പോ -
 ചെല്ലാത്തൊഴിയിൽകളമീശ്വരനല്ലാ -
 ലില്ലയിയറീടിൻറവരെന്നാൽ.

൩൦

എൻറാൽഞാനിച്ഛൊല്ലിയ കാരിയ -
 മെല്ലാമുള്ളിൽക്കൊണ്ടഴകോടേ -
 യൊന്നാകെ കണ്ടഥയതിച്ചവ -
 യൊക്കെയുമേ ചെയ്തീടുകമന്നാ
 കന്നാതോരുപദേശം പരമം
 ഗുഹ്യമിതൊരുവരൊടുകൂറൊല്ലാ -
 യൊന്നായെങ്കൽ ഭക്തിനിനക്കേ -
 ളണ്ടാകയിനാൽ നിന്നൊടുചൊന്നേൻ.

൩൧

ചൊന്നേനിന്നും മന്നവനേനീ
 ശുദ്ധതയോടൊന്നെത്തന്നേനീന.
 മന്നാനീയെന്നെരവുമെന്നെ
 മറക്കാതവെൊടുറക്കത്തിലുമിതു
 തന്നെചൊല്ലാം പൂജകളും നീ
 താല്പ്യ്യത്തൊടു ചെയ്തയെന്നീക്കേ-
 യെന്നാളും നീ മാം ഗുരുവായ്ക്കൊൾ-
 കെന്നാൽ നീയെന്നൊടുക്രൊടൊന്നാം.

൩൨

ഒന്നായേനീകമ്മമനത്തെയു-
 മൊട്ടൊഴിയാതേ വിട്ടുകളേഞ്ഞേ-
 യെന്നമൊഴിവില്ലാവടിവാകിയ
 യെന്നെയൊരുത്തനെയും ശരണേന്റ
 നന്നിയിന്നാൽ മേവീടതിനാൽ നിൻ
 നാടരുതാം പാതകനാശചെ-
 യ്തെന്നമൊരിടർവാരാതപരംപദ
 മെയ്യിയിരിപ്പാൻ കൈതരുവേൻകേൾ.

൩൩

എങ്കലതീവ പ്രസാദാൽ നിന്നൊ-
 ടിയംപീട്ടിയ ഞാനാത്മമിവെല്ലാം
 തങ്കലതീവ തപസ്സില്ലാതവർ
 തമ്മോടും തൻ ഗുരുപദകമലം
 ശങ്കയകൻറ വണങ്ങീടാതവർ
 തമ്മോടും തൻ ചേതസി കനിവാ-
 ലെങ്കലൊരമ്പില്ലാതവർ തമ്മോടു-
 മേറയെടുത്തുരചെയ്തു പററാ.

൩൪

ഏറവിലപ്പൊരുളിനു മതു മേലാ-
 മിപ്പൊരുൾ നിന്നെ പ്രതികനിവൊടു ഞാൻ
 ക്രൂരീയപോലെന്നമ്പർ മനസ്സു
 കളുക്കും വണ്ണമുരപ്പവരെന്നൊടു
 വേറിയലാതൊൻരാമെൻറതിനു
 വികല്പവുമില്ലയെന്നിടൊന്നൊടും
 മാറില്ലാനന്മകൾ ചെയ്യിന്നതിൽ
 മററിതുപോലൊരു നന്മയുമുണ്ടോ,   ൩൫

മററിതിവണ്ണമതായ് ഞാൻ മുറും
 മനസാചൊല്ലിയ പുണ്യകഥാമൃത-
 മുറുടനഭ്യാസം ചെയ്യിൻറവ-
 രുത്തമത്താനമഹായജ്ഞത്താൽ
 അറമില്ലാതള പുജയെന്നിക്കാ-
 യഴകൊടിയറവീടിൻറവരെന്നറി
 മുറുമസ്തുയകളുണ്ടതിതു കേൾപ്പവർ
 മോദമെഴും വാനുലകെയ്യവരേ.   ൩൬

എന്നുടെ വാക്കാലേത്താനമ്പൊ-
 ടിയമ്പിയ പരമജ്ഞാനം കേട്ടേ
 മന്നവനേ നിന്നുടയജ്ഞാന
 മഹാമയൽ പോയല്ലീ പുനരെന്നേൻറ
 തന്നകമേ പ്രിയമൊടു മന്ദസ്തിത-
 തരളനിലാവെഴുമാറരുൾ ചെയ്യാൻ
 പൊന്നണിയും തേർമേൽ മിന്നിടമുകിൽ
 പൊലിവതുപോൽ മരുവിൻറ പുരാണൻ. ൩൭

മരുവിയുരത്തവനോടേ കരുക്കല
 മന്നവനും നീ ചൊല്ലിയ ഞാന-
 പ്പൊരുളുകതാരിലുണർന്നുമൂലം.
 പോയിതുമായാ മോഹമിതാ നിൻ
 തിരുവുള്ളത്തിനിതത്തുചെയ്യാൻ
 തിരമൊടു നിന്തിരുവടിയരുളാലേ-
 യിരുളെന്നതുപോ യിതുപലജാതിയു-
 മിടർപ്പേതുമെനിക്കിനിയെൻറാൻ.

൩൮

ഇടരിപ്പടിയേനിനിയചിലേശാ
 യിതമൊടു നിന്തിരുവടി ചൊല്ലിടിയ
 പടരിപ്പാഞ്ഞാനം കെട്ടെന്തടെ
 ഭയവും പോയിതു പുനരിനിയെൻറ
 അടൽ ചെയ്യാൻ നിൽക്കുക ധ്യാപവീരരെ
 യടയപ്പടയോടേ കലചെയ്യാൻ
 തുടരിപ്പാമദവാനകണകേ
 തുനിച്ചാറാൻ മുടർമണിമുടിവിജയൻ.

൩൯

മണിമുടി വിജയന ഞാനുംതെളിവാൻ
 മാധവനരുളിച്ചെയ്തമരപ്പൊരു-
 ളുണവാകിയ നരനഹരമാറിയാനെ-
 ന്തവകാശം പുനരെന്നരചെയ്തിൽ
 പണി മുണ്ടറിവാണെങ്കിച്ചുമടിയേൻ
 പരമപുമാൻ നാരായണനരുളാ-
 ലുണചൊടു ശ്രീവേദഗ്യാസൻപ-
 ണേജാതിയ ഗീതാമൃതമതുകണ്ടൻ.

൪൦

ഇതുനി ദിവ്യദൃശാ കാൺകെൻററി-
 വീടിയവേദവ്യാസനിയോഗാൽ
 ചരിയേകണ്ണല്ലാകണ്ണില്ലാൻ
 തരണിപതിയു നരാഘ്നനകേൾപ്പാൻ
 മതിമാനാകിയ നജ്ഞയനേവം
 മരുവിയരത്താനിതു മതിയില്ലാ-
 യതിന്മാലൻ മാധവനാമംചേ-
 രഹമിതു സംക്ഷേപിച്ചുരചെയ്തൻ.

൪൧

ഉരചേന്നമരാവതിസമമായേ-
 യററന ചെൽവമെഴും മലയിൻകീൾ
 തിരുമാതിൻ വല്ലഭനരുളാലേ
 തെളിവൊടു മാധവനഹമിടർകളവാൻ
 പരമാദരവൊടു ചൊല്ലിയത്താന-
 പ്പനവൽ മുകുന്ദപദാംബുജമമ്പൊടു-
 മരനാഴിക മറവാതുരചെയ്തുവ-
 രതുഭൃതമുകുതിപദം പ്രാപിക്കും.

൪൨

അരംഭോജങ്ങൾ വിരിഞ്ഞതിനാലേ-
 യഖിലതരം വാപികൾശോഭിക്കും
 കൊമ്പൊടുയർ കരിയും ശോഭിക്കും
 ക്രൂടൊഴുകീടിന മദജലമതിനാൽ
 പൊൻഭ്രൂഷണമതിൽ മണിശോഭിക്കും
 ഭൂവനം ശോഭിക്കും ഭാസ്കരനാ-
 നമ്പേരീടിന ഭഗവൽഗീതയു-
 മറിവോർ സഭനടുവേശോഭിക്കും.

൪൩

ശ്രീ.

ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം

ശങ്കരനംഗജവൈരി പുരാരി

ചരാചരതൂരുവിനു നന്ദനനായേ

തുംഗഗജാനനനായുളനായ

സുരാസുരപതിയെ നമസ്കൃതിചെയ്തേൻ

മംഗലമായ് മദനാന്തകരജനീ

മാഹാത്മ്യം പറയാൻ നിന്നുവോ-

നെങ്കലതിന്നു കനിഞ്ഞു തുണച്ചി-

ങ്ങേനം വാണിയുമിനിതിങ്ങനറം.

൧

ഇതു നിരണത്തു കപാലീശപരമാ-

നീടിന പശുപതിതന്നുളാലേ-

യിതമൊടവൻ തിരുവടിയുടെചരിത-

മിയമ്പുമതിന്നു തുനിഞ്ഞിതുമുറും

ബതതൂരുനാഥന്മാരറിവീടിയ

വേദവ്യാസാദികളുമെനിക്കി-

ങ്ങതിസുഖമായ് നല്ലീടുക വരമി-

ങ്ങണയാമമ പാതകമിതു ചൊന്നാൽ.

൨

പാതകമേ ചെയ്തീടിലുമെന്നും
 പതിതപം വാരാ പരമേശ്വര-
 പാദസരോജമൊരിക്കൽ നിനയ്ക്കിൽ-
 പശുമാരകരാമവർകൾതമക്കോ
 നീതിയിതെന്നറിയിപ്പതിനായേ
 നിരൂപമാരാകിയ മുനിതിലകന്മാ-
 രാദിയിലങ്ങിപ്പെട്ട മഹാകഥ-
 യായപ്രകാരമിതിനിന്നാൻ ചൊല്ലാം.   ൩

ചൊല്ലാമെന്നാലായപ്രകാരം
 ചൊല്ലേറിയമുനി തിലകന്മാർപ-
 ണ്ടല്ലാമങ്ങിപ്പെട്ട മഹാകഥ-
 യിതു പണിയുള്ളപ്രകാരംപറവാൻ.
 വല്ലാതേതൊന്നൊട്ടുചെയ്തു
 മനസിപൊരുക മഹാജനമായവ-
 റെല്ലാം നല്ലപ്രകാരംവരുവാ-
 നേകുകെന്നിങ്ങിനടിമലർതെഴുതേൻ.   ൪

അടിയൊഴുതിതു വേദവ്യാസൻ തിരു-
 വടിയരുൾചെയ്ത പ്രകാരം സൂതൻ
 പടുതരരായ മഹാമുനിമാരൊടു
 പറവതിനടെ ഭാഷാസംക്ഷേപം
 ദ്രവ്യമിതുങ്ങാൻ ചൊല്ലിൻറതു മുറും
 ദിവ്യമഹാകഥയിതു പലജാതിയു-
 മുടനരചെയ്തു പുരാണങ്ങളിലറി-
 വുടയമുനിപ്രവരന്മാരെന്നാൽ,   ൫

ഏന്നമുറച്ചു തവങ്കളെയെചെ-
 യ്തിടിയമുനിതിലകന്മാർ സൂതനൊ-
 ടന്നരുൾചെയ്താർ നീ ചൊന്നതുകേ-
 ടുറിവുറോം പാതകഫലമെല്ലാം;
 ഇന്നിവ പലവുമുഴരൊടു പോക്കി-
 യിതത്തൊടു മോക്ഷപദം പ്രാപിപ്പാൻ
 നന്നിവരുത്തുമുപായം ചൊല്ലുക
 നമ്മാടു നിതാനേയിനിയെൻറാർ.

൬

ഇനിയമഹാമുനി വേദവ്യാസനൊ-
 ടിതുതന്നേ ചോദിച്ചേൻഞാൻപ-
 ണഭനചിതപാതകകോടികൾതീപ്പാ-
 നായൊരുപായമവൻ തിരുവടിയും
 മനസികനിഞ്ഞെന്നോടരുൾ ചെയ്താൻ
 മലമാതോടുമഹേശൻ ചൊന്നതു
 പുനരവൾ തിരുവടിയരുമുഖനോടു
 പുകഴ്ന്നരുളിയ ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം.

൭

അംബുജ്ജനത്രാശോഭാവനായമ-
 ഹാമുനി വേദവ്യാസൻ തിരുവടി
 യിമ്പമിയ നറിയിച്ചു മഹാബ്രത-
 മിതുഞാൻ നിങ്ങളൊടും മുനിവരരേ
 സംപ്രതിചൊല്ലാമെന്നേ സൂതൻ
 താനുരചെയ്തതു കേട്ടേ മുനിവര-
 റിമ്പമൊടവനൊടു ചോദിച്ചാർ ശിവ-
 രാത്രിയുടേ മാഹാത്മ്യമനത്തും,

൮

ഉമ്പർപുരാനഖിലേശപരനാലേ-
 യുടനിതനുഷ്ഠിതമോ വ്രതമല്ലാ-
 ലമ്പിതു ചെയ്തവർകളിലുണ്ടായ് വര-
 മഖിലേശപരനെന്നോ? കേൾമുറും
 മുഖിലിതേതൊരു നാളുണ്ടായിതു
 മുഖ്യവ്രതമിതിനെത്തുവിധാനവു-
 മെമ്പവചൊൽകെന്നളവേ സൂത-
 നിയംപിനനെല്ലാം മുനിവരരോടേ.

൯

വരനാകിയ വിധിയൻ കല്പാനേ
 വരമൊരു നിദ്രാതൽപരനായാൻ
 പരമാദരവാടു മേദിനി കല്പ-
 പയോധിയിലേ താണിതു പുനരതിനാൽ
 അരുണാബ്ജനയനൻ നാരായണ-
 നനുപമസൂകരവിഗ്രഹമായേ
 പരമാദരവോടതിണിയുയർത്തി-
 പ്പരിപാലന ചെയ്യാൻ താഴാതേ.

൧൦

തേയാബലവീർച്ചാദികളോടു
 ജഗത്രയപാലന ചെയ്യാനോർത്താൽ
 നായകനാകിനതു ഞാനില്ലൊരു
 നാഥന്മാർ മറെറന്നു നിനച്ചേ
 പോയാഴിയിലരവണമീതഴകൊടു
 പുകുപുരാണപുമാൻ നിദ്രാവശ-
 നായതു കാലമുടൻ നിർമ്മിച്ചാ-
 നഖിലമുറങ്ങി യുണൻ വിരിഞ്ചൻ.

൧൧

അബ്യാഢമായവനിയിൽ നിമ്മിച്ചാ-
 നഖിലചരാചര ജാതികളുപുന-
 റിമ്പമൊടവയെല്ലാം കാണാനാ-
 യെങ്ങും നടന്നേ കണ്ടതു കാലം
 നൻ പുകഴോടേ വിശ്വപത്തിനൊരു
 നാഥൻ ഞാനിപ്പൊരുവരു മറെ-
 നിമ്പമിയന്നതി സന്തോഷിച്ചാ-
 നെവരേയും നിമ്മിച്ചു വിധാതാ.

൧൨

ധാതാവതു കാലത്തു മാഹാത്മം
 ദാമോദരനഖിലേശ്വരനരവന്ന
 മീതേനിദ്രാമുദ്രാചരനായ്
 മേവീടുനതു കണ്ടുമുനിന്തേ
 പാഥോധിയിൽ നീ യെത്തുകിടപ്പാൻ
 പറകഴുനിടൻറ കേൾവിശ്വപത്തി-
 ന്നാധാരം ഞാനേ നീയാരെ-
 നായനരുൾ ചെയ്യാൻ വിഷ്ണുവിനോടേ.

൧൩

വിനയമൊഴിഞ്ഞു മുനിന്തേഴുനിന്തേറ •
 വിഷ്ണുവിരിഞ്ചനൊടരുളിച്ചെയ്യാൻ
 മനസി നിനക്കുണ്ടോദ്രമമാരേ
 മരദുജഗത്തിനു പതിത്താനല്ലാൽ
 പുനരറിനിന്നുടെ കർത്താവും ഞാൻ
 പോന്നീ യെന്തരതിനേടറ മുനിന്തേ
 കനമിനി നമ്മിലെതിർത്തമർചെയ്തേ
 കല്പിക്കാവിതിതെന്നാനയനം.

൧൪

* എൻറതുകേട്ടേ. ശ്രീശാങ്ങ്വി-
 ല്ലത്രയമുഴറി വളച്ചു തളച്ചേ
 നിൻറതികോപിച്ചാബുജനേത്രൻ
 ഹേർചൊരുകെൻറ വിളിച്ചതു കാലം
 നൻറമർരിൽക്കൊല ഞാൻ ഞാനെന്നേ
 നാനുഖനം ചെന്നളവു ജനാദ്രന-
 നൊൻറാഴിയാതേ ദിവ്യാസ്രുങ്ങളെ-
 യുടനെയ്താൻ ചതുരാനനനെതിരേ.

൧൫

ചതുരാനനനവയെല്ലാമേതും
 താപമൊഴിഞ്ഞു കശാഗ്രങ്ങളെവി-
 ട്തിതമൊഴിച്ചസ്രൂം പലവിട്ടള-
 വിടർതീഞ്ഞ് ഹരിയും നിജചക്രം
 കതിരവർ പലർ കൂടിയ പോലൊളിവൊടു
 കാണായതിനെ മുതിന്നുവിട്ടാ-
 നതിനെയടക്കുവതിനായ് വിട്ടാ-
 നംബുജസംഭവനം ബ്രഹ്മാസ്രൂം.

൧൬

അസ്രൂമതിപ്രാബല്യം കൊണ്ടൊ-
 ട്ടഴിനിലയായേ മീണ്ടിതുവക്രം
 * വിരമതിവനെ കൊല്ലാതൊഴികിൽ-
 ചെമ്മേ പോരായെന്നു നിനച്ചേ
 ഭദ്രതരൻ നാരായണനവിടെ-
 പ്ലാതുപതാസ്രൂം വിട്ടതുകണ്ടേ
 തത്രവിധാതാവതിനെ മുതിൻ
 തടുപ്പാനസ്രൂമതേതാൻ വിട്ടാൻ.

൧൭

ആനതു കാലം പാശുപതാസ്രയു-
 ഗാനലാഭീപിതമായേവിശ്വാ
 ഭീനതയായ് വേകിനളവവിടേ
 നിൻറാരന്യോന്യം പീഡിതരായ്
 മാനമിതെൻറ വിഷ്ണുവിരിഞ്ച-
 നാർ പലസംവത്സര, മവസാനേ
 മാനിതമാഘമാസി ചതുർദ്ദ
 ശ്യാമസിതായാമീശാഗമനം.

൧൧൮

ഈശനശേഷജകത്തിനു മുടയവ-
 നിരുവകും മുതലാ വ മഹാത്മാ
 നാശമൊഴിപ്പതിനയോ ക്കും
 നാനാഭുവനത്തിനു മതു കാലാ
 ക്ലേശമകറിയ ശിവവിഗോഹൃതി
 'കേവലമായ' നിജതേജസ്സുതിനാ-
 ലാശകളൊക്കെ വിളക്കി മഹേശ്വര-
 നവരുടെ നടുവേ വത്തുളനായാൻ.

൧൧൯

ആനതു കാലത്തസ്രയുഗം പുന-
 രനുപമശിവലിംഗത്തിൽ മറഞ്ഞിതു
 ഭീനതപോയേ വിഷ്ണുവിനോടു
 നിരന്നു പറഞ്ഞാനവിടെ വിരിഞ്ചൻ
 താനഖിലേശൻ തേജോമയമിതു
 താഴാതിവിടെയേൻ പറന്നാൽ
 ഞാനറിവേൻ തേജസ്സിതിനന്തം
 നാടുകനീ കീഴേടവുമെൻറ.

൧൨൦

എൻറു പറഞ്ഞവർ കീഴും മേലും-
 മിതത്തോടു ചക്ഷിയുടേ വടിവായും
 പൻറിയുടേ വടിവായുമുഴൻറാർ
 ചലകാലവുമറിയാതേ മീണ്ടാർ
 നിൻറു പുകണ്ണാരയനൊടു ഹരിയും
 നിതരാമവിടെ വലത്തുമിടത്തും
 നൻറിമികും ശിവലിംഗസമീപേ
 നാഥനിവൻ താനെൻററിവുറേ.

൨൧

ഏവം നിൻറവരന്നു പുകണ്ണള-
 വീശനമാപതിത്തുലി പദാംബുജ-
 ഭാവനചെയ്തവർകൾക്കൊരനാളും
 പഴുതുപൊടാ നിജപദവികൊടുപ്പോൻ
 കേവലമൊരു വിഗ്രഹിയായേ. നിജ-
 ഗണപരിവൃതനായ് മലമാതാകിയ
 ദേവിയൊടും കാണാമാറവിടെ
 നിൻറിതു വിഷ്ണുവിനും കമലജനും.

൨൨

കമലജനും വിഷ്ണുവിനും മറ്റും
 കരുതുകിൽ വിശ്വപത്തിന്നേ കാരണ-
 നമലനമേയനമാൽശരീര-
 നശേഷവിഭ്രഷണഭ്രഷിതദേഹൻ
 വിമലനിശാകരലേശവിശോഭിത
 വിതതജടാഭാരാദിമനോഹര-
 നമിതരുചാ വരദാഭയടംകഗ-
 ദാഞ്ചിതകരനായ് നിൻറവനേ ജയ.

൨൩

കാലാന്തകനവിലേശനമാപതി
 കാരുണ്യമൃതപുണ്ണകടാക്ഷം
 ഫാലാഗ്നിജപലനേ ശലഭതപം
 പണ്ടംഗജന വരത്തിയ ദേവൻ
 നീലാരുണനിരമാം നിജദേഹേ
 നിൻറുവിനിശ്ചിതമാം വരദശമി-
 ജപാലാമാലകളാലേ വിശ്വം
 സ്തുപിതമിന്തെന്നുംവണ്ണം നിൻറാൻ.

൨൪

ആനതുകാലം മാഘമാസി നി-
 ശായാമസിതപതുശ്ശികാലേ
 മാനസസന്തോഷണ പുകണ്ണാർ
 മധുസൂധനനൈടു കമലോത്ഭവനം
 മാനിതനായ മഹേശ്വരനേ പര-
 മാത്മാവേ ജയ ഞങ്ങൾ നിനച്ചാൽ
 ഭീനതയായ് പശുഭാവമിയൻറവർ;
 നീയേപതിസകലത്തിനുമോത്താൽ.

൨൫

സകലേശാ നീ വിശ്വപത്തിനും
 താപമിതെങ്ങൾക്കും കളവാന്മാ-
 യകമേകാരുണ്യത്തെടു വനി-
 ങ്ങാവിർഭൂതാപരാതനനേ ജയ
 പുകഴുവതേവകാചിതു നിന്റയ്?
 പുരഹരനേ മനാലുമാരുത്തന-
 മകമേകാട്ടാമോ നീ കാട്ടുകി-
 ലപ്പാതറി തവമിയയത്രപാ?

൨൬

അംബുജബാസവനെക്കാണമതിനി-
 ഞാമോ പാത്താലൻ രമ്യകന-
 മിന്ദമൊടതുപോലേ കാണാൻപണി
 യേവകും തവ നിഷ്കളത്രപം
 സംപ്രതി നീയേ കാട്ടുകൊണ്ടു
 സദാശിവാതേജോമയ വിഗ്രഹമിതു-
 മന്വൊടുകണ്ടോം നിന്നുടെമായയി-
 ലഴിയാതവരാറേ പരമേശാ?.

പരമേശ്വര ഹര പന്നഗഭ്രൂഷണ
 പന്നിപെട്ടോമറിവാനായേ തവ
 പരതേജോമയ രൂപാഭ്യന്തം
 പലകാലം മൃഗതയൊടുഴന്റോം
 പരിപൂർണ്ണാനന്ദാമൃത ചിന്തയ
 ഭവ ഹര ജയ വിധനിലാനലജയ
 ധരനീപന്ദ്രാദിത്യാത്മകജയ
 സർവേശ്വര വിശ്വാത്മാവേ ജയ.

ആവതുമല്ല ഭവാനെപ്പുകഴ്വാ-
 നഴിവില്ലാ വടിവായൊരനാളും
 കേവലമെണ്ണിച്ചാത വിരിഞ്ച-
 ഗദാധരർതാമഴിവതു കാണാൻ നീ
 താവിന മാനൊടു മഴുവിനൊടും വര-
 ദായേ ശോഭിതമായ് നിറമോടും
 മേവിന തവ വിഗ്രഹമിതതൊഴുതോം
 വെററിവവരാർ നിന്നുതൈതപം?.

നിന്നുടെ പാദസരോരുഹസേവാ
 നിതരംഭോരോ ജാതിയൊരോനാൾ
 തൻ നിയമങ്ങൾ വിടാതെയെഴു
 ശതകൃതമുതലാങ്ങികുചാലകന്മാർ
 നിന്നുളളാലേ തമ്മുടെപദവികൾ
 നീക്കംവരാതേ പ്രാപിച്ചാ-
 രെൻറുമിതോത്താൽ നീയല്ലാലി-
 ങ്ങളവരാരുത്തർ ജഗത്തിനുകർത്താ?

൩൦

കർത്തനീയേ സൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയ-
 കർമ്മിയറുവതും ഭുവനങ്ങൾ
 ക്ഷത്വന്തം പല ജലപാത്രങ്ങളി-
 ലയിശോഭിതമാം ദിനകരബിംബം
 പ്രത്യേക പലവായ് തോൻറിൻറ
 പ്രകാരം സകല പ്രാണികളിലുമിഹ
 നിത്യം നീയേ ഞാൻഞാനെൻറ
 നിശ്ചയമായ് മരുവും പരമാത്മാ.

൩൧

പരമാത്മാനീ യെൻറാൽ നാമി-
 പ്ലാവതുമറിനീ താനേ നിന്നെ
 പരമാദരഖൊടുഴുൻറതുവേ തവ
 പാത്താൽ മായാബലമറിയായോ
 കരുതീടുംതോറും പരമേശ്വര
 കാണരുതെൻറ തോൻറിൻറിതുതവ
 പരമാനന്ദവിദാത്മകരൂപം
 റയരുതരികിലുള്ളപ്രകാരം

൩൨

അറിയാതെയുമറിഞ്ഞും കേവല-
 മഖിലേശ്വരനീതു നിശ്ചയമേതും
 കാവിതിനല്ലെന്റ പലജാതി
 കുറിക്കൊണ്ടേ സിദ്ധാന്തികൾപലരും
 പറവതുമഖിലേശ്വര തവ രൂപം
 പഴുതുപൊതുടനെന്നങ്ങുംനിറഞ്ഞൊ-
 രറിവാകിൻറ പരബ്രഹ്മം പുര-
 ഹര ഹര നമ്മുടെ മാനസതിമരം.

൩൩.

അംബുജസംഭവനംവിഷ്ണുവിനമി-
 തഖിലേശ്വരനരുളാലറിവുണ്ടാ-
 യിമ്പമൊടവരുടെ പൂജയിരറി-
 യിവണ്ണാ നിൻറപുകണ്ണതു കാലം
 തൻ പ്രിയമോടു മഹേശ്വരനഖില-
 ചരാചരഗുരുവരുൾചെയ്താനപ്പോൾ
 വമ്പൊടു നിങ്ങളിലേശിയവൈരം
 വൈകാതേ കളുവാനായ് വന്നേൻ.

൩൪

ആയിതുവിശ്വപത്തിന്നേതാപവു-
 മസ്രാഗ്നിജപാലാമാലകളാൽ
 നോയതു തീപ്പാനാമു വന്നേൻ
 നൊടിയിലിദാനീമിവിടെയിവണ്ണാ
 തീയതുതീപ്പാൻ മാഹേല മാസി
 സിന്തേതരയായ ചതുർദ്രശിഷ്യൻ-
 ണ്ണായ നിശീലേ നമ്മുടെസന്തോ-
 ഷായ യുവാം പ്രതമിതുചെയ്യണം.

൩൫

ഇതു ശിവരാത്രിവ്രതമിതുനിങ്ങൾ-

ഉദിതത്തൊടു ചെയ്യാലന്തജ്ഞാനം

നിതരാമുണ്ടാം നമ്മുടെ പദവിയെ

നിങ്ങൾക്കും പ്രാപിക്കാമെന്റേ

സുതരാമവരൊടു നിജതാതന്മാർ

ചൊല്ലുംവണ്ണമശേഷജഗൽപതി

ഹിതമാമാരും ചെയ്തു കേട്ടവ-

രിജവരമടിമലർ തൊഴുതുരചെയ്യാർ.

൩൬

ആരണർകാരണനേ പരമാത്മാ-

വായപുരാതനനേവ്രതമിതനാം

ധീരതയായ് ചെയ്യേണ്ടുവതെന്തിതു

ചെയ്വതിനുള്ള വിധാനവുമറിയോം

കാരുണികൻ നിൻതിരുവടിയരുംചെ-

യ്ക്കുവിലവുമെന്റതുകേട്ടറിയിച്ചാൻ

വാരണചമ്ബവരാംബരധരനാം

മദനാന്തകനതിനടയവിധാനം.

൩൭

ആനപ്രകാരം മുന്വിലു പിന്വിലു-

മർദ്ധനിശായാമസിതചതുർദൃശി

താനുടനണ്ടാം മാഘേ മാസി

സമസ്തമഹാപാതകമുവാനായ്

ദീനതവരാതേ ചെയ്യേണം

ചെമ്മേ ജാഗരമോടുപവാസവു-

മാനതിനടയ വിധാനവുമറികെ-

ൻറവിലേശ്ചരനവനോടറിയിച്ചാൻ.

൩൮

അറിയിച്ചാൻ വ്രതമിതിനദയാദൃഢ-
 യാന്തം ചെയ്യേണം നിയമങ്ങളെ
 നെറിയിൽ കുറവിയലാഭേ ഭക്ത്യാ-
 നിതരാമോഭോയാമന്തോരം
 നിരമുറീടിന ചൂജാറിധികൾ
 നിശായാം വ്രതമൊടുനിൻ്റബിലേശനെ
 മറയിൽചൊന്ന പ്രകാരം പുകഴ്ചും
 വഴിയും പരമേശ്വരനമ്പാലേ.

൩൯

അമ്പൊടുമീരാറാണ്ടു കഴിഞ്ഞാ-
 ലാകിലുമാം മുഖെട്ടാണ്ടതുപോ-
 ലിമ്പമിയന്റേ വ്രതമിതുചെയ്താ
 ലെങ്കിലുമാമുദ്യോപനകമ്ം
 പിമ്പതിനൊക്കും വിധികളുമേതും
 പിഴവാരാതിതു ചെയ്യാലന്നേ
 തൻപദമവരെയ്യിൻറതുമെൻറിവ
 സകലമവക്ശീശ്വരനറിയിച്ചാൻ.

൪൦

അറിയിച്ചാനേവം പരമേശ്വര-
 നവകളൊടൊൻറ മഹാമുനിവരരോ-
 ടറിയിച്ചാൻ സൂതനമതുകുല-
 ത്തവർകളുമവനൊടു ചോദ്യം ചെയ്താൻ
 കുറവറീടും വ്രതമിതിനുള്ള
 ഗുണങ്ങളുരയ്ക്കുൻറളവേ സൂതന-
 മറിയിച്ചാൻ ഹയമേധാദികളിലു-
 മതിപുണ്യം വ്രതമെൻററികെന്റേ.

൪൧

ഏതുമൊരിവില്ലാതേ പാതക-
 മേചെയ്യാനൊരു വിപ്രവാൻപ-
 ണ്ദാദിയിലവനൊരു നിമിഷംകണ്ടാ-
 നനുപമശിവരാത്രിവ്രതമഖിലം
 വീതഭയം പരമേശ്വരലോകേ
 വിരവോടവൻ പുക്കാനവസാനേ
 തീതിയലാവ്രതമിതിനുടെ മഹിമകൾ
 ചിന്തിക്കെൻറിയിച്ചാൻ സൂതൻ.

൪൨

അമ്പാടുനീയേ ചൊല്ലുക നമ്മോ-
 ടതിവിസ്തരമായേ കഥയിതു ബത
 മുഖതി പാതകമേചെയ്യാനിമ
 മുഖ്യതവന്നതു വിസ്മയമെൻറാർ
 ഇമ്പമിയൻറ മഹാമുനിപുരഗവ-
 രേവരുമരുളിച്ചെയ്തുകേട്ടേ
 സമ്പ്രതിചൊല്ലാം കഥയെൻറവരൊടു
 സർവ്ജ്ഞൻ സൂതനുമറിയിച്ചാൻ.

൪൩

അതിപുണ്യം ഭൂമനേ വിന്ധ്യാല-
 മതിനു വടക്കേ സിന്ധുമഹാനദി-
 യതിനുടെ തിരേ ക്ഷജരരാജ്യ-
 മമൻഊനായാൻ പണ്ടൊരു രാജാ
 വിധി പിഴയാതേ താനവരവരെ
 വിഷാദമൊഴിച്ചുകോടു ഭരിച്ചേ
 ഗതഭയമായ് വാണാൻ പലകാലം
 ഗജപുരമതിലന്നു പകലതിലകൻ.

൪൪

കുലവാനായ് വേദാദ്ധ്യയനാദി-
 ഗുണങ്ങളിണങ്ങിന വിപ്രോത്തമനള-
 നലിവൊടു കാർത്യാകാർത്യവിചാര
 മനത്തും ചെയാൻ നൃപന വിശേഷാൽ
 ചിലദിവസം ചെൻറളവു പിറന്നാൻ
 ചെമ്മേ വിപ്രവരണൊരുപുത്രൻ
 പലഗുണവാനവനടെ സൗന്ദര്യം
 പാവൊൻ പ. ണി മദനനമവനൊപ്പം.   ര് ൫

അവനതി ധീരൻമായേ കാമ-
 മഹാശാസ്ത്രങ്ങൾ പടിച്ചറിവുറേറ
 വിവശതയായ് നാരികളൊടു കൂട
 വിനോദിച്ചതിസുഖമായെപ്പൊഴും
 തവാമടുത്ത മഹാകർമ്മങ്ങൾ
 സമസ്തവുമൊട്ടൊഴിയാതെ മരണാ-
 നവരവരേ നിന്ദിക്കും പരിചൂട-
 നായാൻ വിപ്രവരൻ സുകുമാരൻ.   ര് ൬

സുകുമാരാഖ്യൻ വിപ്രനതീവ
 സുഖത്തെ വരുത്തിയഴിച്ചവധൂജന-
 മകമേ തന്നെയൊഴിഞ്ഞൊരു പുരുഷനെ-
 യരനിമിഷം നിനയാതപ്രകരം
 വിഗതാശങ്കം ക്രിയകൾ മുടിച്ചേ
 വേറുപുരാംഗനമാരവരവരേ
 സുഖമാകിൻറതിതെൻറവരവരേ
 ചൊല്ലമതെല്ലാം ചെയ്തൂളനായാൻ.   ര് ൭

ആരണനായേ ഷിഡ്ഗതപൃണ്ടവ-
 നാചണ്ഡാലവധൃജനമാനസ-
 ധീരതപോക്കി മുതിൻ രമിച്ചാൻ
 തീയതിതെൻററിയാതേമുററു
 സാരതയുള്ള വരാംഗനമാരും
 തൽപതികളെയുമുപേക്ഷിച്ചുവന്നൊടു
 ജാരവിനോദം ചെയ്യാതൊഴിയാൻ
 ജാതികളുടെധർമ്മിതൊരുനാളും.

൪൮

ഒരുപോലേ സകലാംഗനമാരും
 മുവന്നേഷിഡ്ഗനിലേറഴിറുറാ-
 രരുതേതാകിലുമെന്തിതിനൊരുകഴി-
 വതിനതില്ലരിതമിതെൻറവർചതിമാൻ
 പരിതാപത്തൊടുതമ്മിൽ നിരന്നേ
 പാത്ഥിവനോടിവയെപ്പും നാചെച-
 ന്റരികേ നിൻററിയില്ലോമിനിയെ-
 ന്റതിനായ് നരവരനരികുചുകുന്താൻ.

൪൯

അരികേനിൻറവർ ചൊന്നാരമചെന്നൊ-
 ടയശസ്തരമായതിചാതകമായ്-
 മരുവീടിൻറരാരുവൃത്താന്തം തവ
 മണ്ഡലമതിലുണ്ടറികനരേന്ദ്രാ
 വരനാം വിപ്രസുതൻ സുകുമാരൻ
 വടിവൊടുഷിഡ്ഗത പൃണ്ടുമഹീസുര-
 വരനാരിയർ മുതലായ് ചണ്ഡാല-
 വധൃജനവല്ലഭനാര്യലിൻറാൻ.

൫൦

ഇൻറവർ ഷിഡ്ഗനിലാഭരവാലേ-
 യെങ്ങളെ വേദപെടുത്തവനരികേ
 ചെൻറു വസിക്കിൻറാർ വല്ലഭമാർ
 ചെമ്മേ പണിയതൊഴിപ്പാനിപ്പോൾ
 എൻറതിനാലേ പാതിവ്രത്യവു-
 മീടിനവണ്ണാചാരങ്ങളുമിഹ-
 യൊൻറാഴിയാതേ പോയിതിതെക്കാ-
 ളുള്ളതുമെന്തേ പാതകമോത്താൽ.

൫൧

ഓത്താലിഹധമ്സ്ഥിതി പിഴയാ-
 തൊരുപോലെ നമ്മെപ്പാലിക്കും
 പാത്ഥിവനേ നിന്നോടിവയെല്ലാം
 പറവാൻ പരിതാപത്തൊടുവന്നോം;
 കീർത്തി നശിക്കുമിതിനിയൊഴിയായ്ക്കിൽ
 കേവലമുണ്ടാം നരകനിവാസവു-
 മാത്തികെടുക്കേൻറ പുരവാസിക-
 ഉവരവരേ നൃപനോടിയിച്ചാർ.

൫൨

അറിയിച്ചവർപോയളവേ ഭൂപതി-
 യരനാഴികവൈകാതേ ഷിഡ്ഗനെ
 നെറിയിൽക്കൊണ്ടിവിടെ വരികെൻറ
 നിൻറവരോടുരചെയ്തതിനഭംഗം
 പറകിൽകാലം വൈകുമവസ്ഥകൾ
 പാത്ഥിവനരികെപ്പോരികയെൻറ
 യുറവിൽച്ചൊല്ലിമുതിന്നേഷിഡ്ഗനെ
 യുടനരചെന്നെരിർ കൊണ്ടെചെൻറാർ.

൫൩

കൊണ്ടവർ ചെൽവതുകണ്ടേട്രുപതി
 കൊൽവാനാംപോൽ മുനിവൊടുനീമമ
 മണ്ഡലമതിൽ വസിയായ്ക്കു വസിക്കിൽ
 വരും തവനാശവുമെൻറതുകേട്ടേ
 ദണ്ഡമെനിക്കുണ്ടായ്ക്കുമെൻറ
 ദീനതയോടുടനങ്ങുകിരാതൻ-
 മണ്ഡലമെയ്യിവസിച്ചേ ഭൂഷണ-
 മഹിമണ്ഡലഗതനായ് മകിഴ് വുററാൻ. ൫൪

ആനവനവിടെക്കണ്ടാനഖിലജ -
 നാനന്ദാമൃതമാമൃദ്യാനം
 മാനിതകോകിലകേകികൾനാദ-
 മനോഹരമായേ പുഷ്പാമോദം
 ദീനതകൂടാതേ കൈക്കൊണ്ടു
 നിറഞ്ഞൊളിവിടിന മാരുതപോതക-
 മാനതിനാലുമതീവ സുഖാകര-
 മാകം ചൈത്രരഗേമാപമമായേ. ൫൫

ആയതമായ തടാകവുമതിനരി-
 കധികമനോഹരമായേകണ്ടാൻ
 തോയമിതതിനിമ്ബലമിവിടെ മമ
 സുഖമാമാറു കളിക്കാമെൻറ
 തീയവചെയ്യാരുഷിന്ദഗ്ഗൻതാനം
 ചിന്തിച്ചാനതുകാലാ വിധിവശ-
 മായേവൻറാളോരു ചണ്ഡാലിയു-
 മവിടെമുതിൻകളിപ്പാനായേ. ൫൬

ആയതലോചനയാമവൾകണ്ട
 യവനോടപാംഗം കൊണ്ടുപറഞ്ഞാൾ
 നീയതിസുന്ദരനറിയാമേററം
 നിപുണത.....ക്രീഡായാം
 നായകനാകേണം നീയേമമ
 നാരികളൊരുവരിൽ മറഴിയാതേ
 നീയുരചെയ്യവതെല്ലാം കേൾപ്പേൻ
 നിശ്ചയമിനിഞാനെൻറിവയെല്ലാം. ൫൭

ഇവയെല്ലാമൊരു ലജ്ജാഭാവ-
 മിയന്റേലതകൾ മറഞ്ഞതിർനിന്റെ
 വിവശതയവനണ്ടാമാരേററം
 വീക്ഷണമാത്രം കൊണ്ടറിയിച്ചാൾ
 ഇവളതിസുന്ദരി പണ്ടേവക-
 ണ്ദില്ലവരാംഗനമാർ പലരിലുമെ-
 ന്റവന്നമതിവമനോഭവപിഡിത-
 നായവളരികേ ചെൻറുപുകുന്താൻ. ൫൮

ആനവീളോടും പോയേകാന്ത-
 മമൻ രമിച്ചാനവനതുകാലം
 ദീനതയായ് പ്പരചശയായവളും
 നിതരാമഴിപ്പറവനൊടു ചൊന്നാൾ
 മാനിതനേ നാമിരുവരിലൊരുവർ
 മരിപ്പുളവുണ്ടാൻ പിരിയായ്ക്കെന്റും
 മാനിനികളിൽ നീയഴിയായ്ക്കെന്റും
 മററിതിനൊരുസത്യം ചെയ്തെന്റേൻ. ൫൯

എൻറതുകേട്ടതു ചെയ്തടനേപോ-
 യെഴുപതു സാമത്സരമവളോടും
 നൻറിയില്ലാത മഹാപാപങ്ങളെ
 നാനാജാതിയിയറി വസിച്ചാൻ
 ഒൻറാഴിയാതേ ജലചരജാതിക-
 ലോരോ വിധപക്ഷികൾനാനരിമുത-
 ലെൻറമൃഗങ്ങളിവറിനിറച്ചിക-
 ളെല്ലാം തിൻറതി സന്തോഷിച്ചാൻ.   ൬൦

സന്തോഷിച്ചവളും താനുംപല
 തരമായ് മദ്യമതീവനകണ്
 നിന്ദാകരമാം മാംസാദികളെ
 നിരാകലമുപജീവിച്ചു വസിച്ചാൻ
 എന്തേഗതിയിനിയെൻറടവികളി-
 ലിരുന്നചതിച്ചേ വിപ്രവധംചെ-
 യ്തന്നേ പുനരവരുടയധനം കൊ-
 ണുവരുടൽ ഭക്ഷിച്ചാൻ മധുപാനേ.   ൬൧

മധുപാനേ ഭക്ഷിപ്പാനേററം
 മഹിമമികും ഗോക്കളെവധചെയ്തേ-
 യിതമായേ വൃഷഭങ്ങളെയുംപുന-
 രേറിയതവമൊടിരിപ്പവർകളയും
 മതിസുഖമാമാരേഷിഡ്ഗനമഥ
 മക്കളുമൈവർ പുറന്നുളരായാ-
 രതിഭയമരുളിയ പഞ്ചമഹാപാ-
 തകമവതാരം ചെയ്തതുപോലേ.   ൬൨

ഏവമീരുന്നതുകാലം പിന്നെയും-
 മിരുവർ പുറന്നുളരായാർ പുത്രികൾ
 കേവലമഥ ഖണ്ഡാലിയിലവനവൾ
 ഗതയായാൾ വൈവസ്വതഭവനേ
 തീവിനതാനേയാകിയഷിഡ്ഗൻ
 ചെമ്മേ പുത്രികൾതമ്മെവളർത്തള-
 വാവികളുത്തു വിവാഹം ചെയ്താ-
 നവർകളെയിരുവരെയും പാപാത്മാ.   ൩൩

വരനാരികളിരുവരുമായൊരനാൾ
 വാധയൊഴിഞ്ഞു വസിച്ചതു കാല-
 ഞ്ഞൊരുപായം ധനമുണ്ടാവനെ-
 തുളളതുമെന്നു നിനച്ചു ഷിഡ്ഗൻ
 നരപാലൻ നല്കീടിയരത്ന-
 ധനാദികൾകൊണ്ടിവിടെ വിപ്രന്മാർ
 വരുമേതാകിലുമെന്റൊത്തടവിയിൽ
 വാസ്യവരാമവരോടുമിരുന്നാൻ.   ൩൪

ഇരുന്നചതിച്ചു വിപ്രരെ വധചെ-
 യ്ക്കേറിയധനമപഹാരം ചെയ്തേ
 പരന്നമഹാപാപങ്ങളുനേകം
 പാരാതൊക്കയിയറി മുടിച്ചാൻ
 ഇരുന്നസുഖിച്ചാൻ ഖണ്ഡാലികളൊടു-
 മേവംഷിഡ്ഗനനന്തരമരച-
 നിരുന്ന ചതിച്ചാർ കൊന്നതുവിപ്രരെ-
 യെൻറനെപഷിപ്പിച്ചാണെങ്ങും.   ൩൫

ഏങ്ങും നടന്നെചോരാനേപഷണ-
 മിതൃപദൂതന്മാർ ചെയ്യിന്റേറ-
 റിങ്ങിവിടെയുമിനിയില്ലയിരിപ്പെ-
 ന്റേറവരെയും കൈവിട്ടേ ഷിഡ്ഗൻ
 പൊങ്ങിനരാഗം കൊണ്ടെല്ലൊഴുതും
 പുത്രികളിരുവരുമായുടനേപോ-
 യങ്ങുവണിക്പഥപരാനസവിധമ-
 താം ചണ്ഡാലഗൃഹേഷുപുകുന്താൻ.   ൩൩൩

ആനവരിരുവർ സതന്മാർ ചണ്ഡാ-
 ലാംഗനയാം പ്രിയ പെററുളരായവ-
 രാനവരോടുമകൻറ വണിക്പഥ-
 മാനമഹാപത്തനമനരുകിതേ
 മാനിനിയാകിയ ചണ്ഡാലിരുമായ്
 മരുവിൻറാരുനാൾ മാഹ്യചതുർദശി-
 യാന നിശായാം മധുമാംസാദിക-
 ഉവാഃളാടുക്രൂടിയിരുന്നു നുകന്നാൻ.   ൩൩൪

ആനവനവളെയുടൻ മുടിപ്പാ-
 നായേ പുഷ്പങ്ങളെയനേപണി-
 ജ്ജനമില്ലാതെ വണിക്പഥപത്തന-
 മൊക്ക നടന്നുളവതിനു സമീപേ
 മാനിതമാകിയ നാഗേശപരമാം
 വടിവൊടമൻ ശിവസ്ഥാനേ ശുഭ-
 മാന മഹാവാദ്യം പലക്രൂടി
 മനോഹരമാകിയ ഘോഷംകേട്ടാൻ.   ൩൩൫

ഘോഷമിതെന്തറിയേണമിതെന്റ
 കൂടവിടെച്ചെൻറീടിയ ഷിഡ്ഗൻ
 ഭൂഷിതരായ് നാനാപുരവാസികൾ
 പുത്രകളത്രാദികൾ പലരോടും
 ഭൂഷണമരമാറേ ശിവരാത്രിയെ
 നോറവിടത്തിലുറക്കൊഴിവാനായ്
 വേഷമൊട്ടും വരുവതുകണ്ടൊട്ടേ
 വിസ്മയമാനസനായേനിൻറാൻ.

൬൯

നിൻറവനുകണ്ടാൻ ചെൻറവരവർ
 നിഖിലേശൻനൈരുടൻ പൂജിച്ചേ-
 യൻറവിടത്തിലുറങ്ങാതേ വ്രത-
 മഴകൊടിയറി വസിച്ചതുമുടനേ
 നൻറിമികുത്ത മഹാശിവലിംഗം
 നാനാജാതിയലംകൃതമായ്ച്ചെ-
 യ്യാൻറൊഴിയാതേ ജപപൂജാദിക-
 ളൊക്കെയിയാറി മുടിപ്പതുമവിടേ.

൭൦

ഏവരുമവിടെച്ചെൻറവർ കേത്യാ
 ഘോഷമാലകാർമ്മുക ശിവശംകര
 ദേവപുരാണദയാപര ഗിരിശ
 ദിഗംബരദിതിജപുരാന്തക ജയജയ
 സേവകമാനസപാപവിനാശന
 സിതവൃഷവാഹന പരമേശ്വരജയ
 നീവീരവാലൈങ്ങളുടേ താപം
 നീക്കുക തൊഴുതോമെൻറ പുകണ്ണാർ.

൭൧

എൻറവർ പുകഴും വേദാക്ഷങ്ങളുമതി-
 നിടയിൽ പൊങ്ങിന വേദലധനിയും
 നൻറിവരും പരിചെങ്ങുമിയമ്പിന
 നാനാവദ്യരവങ്ങളുമുടനേ
 എൻറിവകണ്ടറിവുറേഷിഡ്ഗനു-
 മിതമൊടു പൂജിതമീശപരബിംബവു-
 മൻറതി ദൂരൈക്കണ്ടടിമലർതൊഴു-
 തഖിലേശപര ശരണെൻറ പോയാൻ.

൭൨

പോയവനും ചണ്ഡാലഗൃഹേ നിജ-
 പുത്രിവസിക്കുമിടത്തിൽ വസിച്ചാ-
 നായപ്രകാരം ചെയ്യാൻ പാപ-
 മനത്തും പിന്നെയുമവനവളോടും
 പോയിതു വാണാളവനുടനൻറ
 പുകന്താർ മുത്യവുമന്തകല്ലതര-
 മായപ്രകാരം ഭണ്ഡിപ്പിപ്പോ-
 മതിനീചനെയെൻറാത്തു കളിച്ചാർ.

൭൩

ആത്തിവരത്തും ഭണ്ഡയാടു പാശവു-
 മനുപമമാകിന ശുലാമുൾഗദ-
 യാസ്ഥയൊടും കൈക്കൊണ്ടുടനവനെ-
 യണഞ്ഞു തറച്ചുകെട്ടിയിഴപ്പാൻ
 ഓർത്തുനേരമുമാപതി ശങ്കര-
 നഡുപതിലേശധരൻ പരമേശ്വര-
 നാസ്ഥയൊടരൾ ചെയ്തു ശിവദൂത-
 രനേകം വന്തരികത്തു പുകന്താർ,

൭൪

കന്യാശരാസനബാണനിശാത-
 കാരായുധരായ് നിമ്ബലരായേ
 സുന്ദരരായഥ ബാഹുചതുഷ്ടയ-
 ശോഭിതരായതിമുഷ്കരരായേ
 ചന്തമമന്ന ജടാഭാരത്തൊടു
 ചർമ്മാബരരായ് സുഭാക്രതിയൊടു-
 മിന്ദുകലാപമണിത്തവിചാംഗവു-
 മീശപരദൂതരിതത്തൊടു നിൻറാർ.

൭൫

ആർത്തിവരത്തിയീഴച്ചേ ഷിഡ്ഗനെ-
 യന്തകകിങ്കരർ കൊണ്ടേഭുപോവതു
 പാർത്തരുളിച്ചെയ്താർ ശിവദൂതർ
 ഭടന്മാരേ കേൾപ്പിൻ നിൽക്കേണേറ
 ചേർത്തിനിയിവനുടേ പാശമഴിപ്പിൻ
 ചെരിയമഹാത്മാവിവനെപ്പോലേ-
 യോർത്തിയിക്കിൽപ്പുണ്യം ചെയ്തവ-
 റൊരുവരുമില്ലഖിലേശപരനിഷ്ഠൻ.

൭൬

അമ്പൊടു ശിവദൂതരുമുരചെയ്തള-
 വന്തകദൂതന്മാർ ചോദിച്ചാർ
 സമ്പ്രതിവന്നവരാമേ നിങ്ങൾ
 തടുക്കരുതിവനെയിഴപ്പതിദാനീം
 എമ്പതു കേട്ടേശിവദൂതന്മാ-
 റെവരോടും ചൊന്നാർ വിഷ്ണുവിനോ-
 ടംബുജസംഭവനം കർത്താവാ-
 മവരുടെ ദൂതന്മാർനാമേണേറ.

൭൭

ഏൻറളവന്തകഭൃതരത്താ--

രീശപരഭൃതന്മാരേ കേവല-
മിൻറിവർ വന്നവർ നിങ്ങളിദാനീ-
മെന്തവനെപ്പരിപാലന ചെയ്യാൻ
കൊൻറമലർച്ചയനെച്ചകതാരിൽ-
കൊണ്ടുനിശം മരുവിൻറവരരികിൽ
ചെൻറവരെപ്പാലിക്കിലതു പിതം
ചെൽവതുപററാ പാപികളരികേ.

വെ

പാപികളിൽത്തലയാളിവനെൻറാൽ
പലപലകഷ്ടമഹായാതനകളിൽ
നാൾപലവും ദണ്ഡിപ്പിച്ചോമിനി
നാമിവനെപ്പനരാരിതൊഴിപ്പോർ
കോപമൊടവർകളിഴച്ചേ പാശം
കൊണ്ടുകഴുത്തിലതീവമുറുക്കി-
ത്താപമിയറിയിഴപ്പോമൊരുവനു
താഴ്ത്താമോയമശാന നയെൻറാർ.

൭൯

ഏൻറവർചൊന്നതുകേട്ടു ഗണേശപര-
രീശപരഭൃതന്മാരവരവരേ-
യൻറതികോപിച്ചന്തകകിങ്കര-
രാമവർകളെയെതിർ ചെൻറുതടുത്താർ
നിൻറമഹാശരവഷം ചെയ്യാർ
നിതരാം കോപിച്ചന്തകകിങ്കര-
രൊൻറാഴിയാതസ്രുങ്ങളെ വിട്ടാ-
രുടനതിദാരുണമായിതുയുദ്ധം.

൮൦

ഇതു ഭൂതന്മാർ ചിലർ വേഗംപോ-
 യിനസുതനാമന്തകനൊടു ചൊന്നാ-
 രതുകേട്ടേറക്കോപിച്ചേയമ-
 നളവില്ലാതളകിങ്കരരോടും
 ഗതഭയമായ് മരുവീടുമുദുംബര-
 ഗണപരിവൃന്ധനെ വിളിച്ചുരചെയ്താ-
 നിതുചെഴുതേപോയ് വിപ്രാധമനെ
 യിഴച്ചും കൊണ്ടിവിടേവരികെൻറാൻ. വൃ൧

വരുവതിനുപരോധം ചെയ്തുതിനായ്
 വരുമവർകളുമടിച്ചുയിർ കൊൾകെ-
 ന്റരിശമൊടന്തകനരുൾ ചെയ്തളവേ-
 യതിബലമീടുമുദുംബരനോടും
 ഭൂരിതസമുതഭവരാം വ്യാധികളും
 ഭൂഷണമേ ചെയ്യും മൃത്യുക്കുളു
 മരുതിനിനില്ലാണെൻറകിങ്കര-
 രാമവരോടും കൂടപ്പോയാർ. വൃ൨

ആത്തുകളിച്ചമർ ചെയ്യും ദേശ-
 മണത്തന്തകസൈന്യം ചൊരുതളവേ-
 യാത്തിയൊഴിഞ്ഞ ശിവഭൂതന്മാ-
 രസ്രമഹാവഷം വർഷിച്ചാർ
 കീർത്തിമികം വ്യാധികൾ നൂറെറട്ടൊട്ട
 കേവലമയ്യിരുപതു മൃത്യുക്കളെ
 നേത്തുയിർ കൊണ്ടാർ കിങ്കരസൈന്യം
 നിൻറവരൈരുംമടയകൊലചെയ്താർ. വൃ൩

ആഞ്ഞതിർചെൻറാനവിടെക്കാല-
 മഹാമൃത്യുവുമഖിലേന്ദ്രപരദൂതരൊ-
 ടാത്തിയവന്നു വരുത്തിയതീവ
 വരംപരിചവരസ്രം വർഷിച്ചാർ
 കീർത്തിനശിച്ചിതു ഞാനായിരോടേ
 കേവലമോടാമിവർ പൊരുതാലൊരു
 മാത്രജയിക്കരുതെൻറുടനേപോയ്
 വൈവസ്വതനൊടവസ്ഥകൾ ചെയ്യാൻ .വൃ൪

ആനതുകാലം പാശംമേദി-
 ച്ചവിടേസുകുമാരനേയവനേതും
 ഭീനതവാരാതേ കൈക്കൊണ്ടാർ
 നിഖിലേശ്വരദൂതന്മാരുടനേ
 മാനിതനാമഖിലേശ്വരനരികേ
 മറവനെ കൈക്കൊണ്ടെചെൻറള-
 വുന്നമിപ്പാതമേഹേശ്വരവിഗ്രഹ-
 മുടനവന്നും കണ്ടാനന്ദിച്ചാൻ. വൃ൫

ആനന്ദേന മഹാസിംഹാസന-
 മതിനുടമീതു വിരിച്ചുപുലിത്തോ-
 ലാനതിനുടമീതേ പരിപൂർണ്ണി-
 ശാകരരൊൻറിയുദിച്ചതുപോലേ
 ഭീനമിപ്പാ ദേഹപ്രഭയാന
 നിലാവതിനാലേ സേവകരാന്വർ
 മാനസകൈരവമാമോദേന
 മലൻറളവാം പരിചീഹാനിരുന്നാൻ. വൃ൮

നാനാസിദ്ധസുരാസുരമുനിജന-
 നാഗജനാദിനിഷേവിതനായേ
 വാനോരൊളിവൊടു ദക്ഷിണപാർശ്വ
 വാരിജസാഭവസേവിതനായേ
 താനാദരവൊടിടത്തു പുറത്തു
 സരോജവിലോ ചനസേവിതനായും
 ജ്ഞാനാകാരി മഹേശനിരുന്നതു
 നലമൊടുമഥ സുകുമാരൻ കണ്ടാൻ.

൮൭

ആനവനതിശയമാകിയഭക്തിയൊ-
 ടടിമലർ തൊഴുതുനമസ്കൃതിചെയ്തേ
 താനതികാരണ്യത്തൊടുകണ്ടു
 ചരാചരഗുരു വിരവോടെഴുനിൻറാൻ
 ഭീനതവാരാതേ തൃക്കൈകളെ
 നീട്ടിയെടുത്തുടൽതടവി നിനക്കൊരു
 ഹാനിവരാജ്ഞൻറരിയ വിമാനവു-
 മപ്പൊഴുതവനു കൊടുത്താനീശൻ.

൮൮

ഈശനിവണ്ണമിരുന്നളവങ്ങിട-
 രേറിയമൃത്യുവുചെന്നന്തകനൊടു
 നാശംകിങ്കരൻ സൈന്യത്തിന്നും
 നായകനായ തനിക്കുമിവണ്ണ
 നാശം തങ്ങൾക്കുണ്ടാകാതേ
 നമ്മെച്ചമീശപരദൂതരിയറി-
 പ്ലാശമരത്തേ വിപ്രനെയീശപര-
 ഭവനേ ചേർത്തതുമുടനറിയിച്ചാൻ.

൮൯

അറിയിച്ചുന്തകനും പാപങ്ങളെ-
 യവരവർചെയ്യിക്കും പുണ്യവുമൊരു
 നെറിപിഴയാതെയെഴുതുമമാത്യനെ
 നീതിയിലണയ വിളിച്ചുപറഞ്ഞാൻ
 അറിയിച്ചു സുകുമാരൻചരിത-
 മനത്തുമെനിക്കെൻറതുകേട്ടവനും
 പറകിൽകൂടാതളവുണ്ടവനുടെ
 പാതകമെൻറയമന്നറിയിച്ചാൻ.

൯൦

അറിവൊടുചിന്തിച്ചാൻ വൈവസ്വത-
 നതിപാതകമേ ചെയ്തുവന്നേപ്പുന-
 ളറൊവാടു ശിവഭൃതന്മാർകിങ്കര-
 രോടമർചെയ്തു ജയിച്ചുപരിച്ചു
 കുറവിയലാത മഹേശ്വരനരികെ-
 ക്കൊണ്ടുപോയതു മുചിതമിദാനീം
 കറമിറടൻ തിരുവടിയെക്കാണാൻ
 കാലംവൈകാതെൻറ മുതിന്താൻ.

൯൧

നാനാജനകമ്ങ്ങളെയറിയും
 നലമിലകിൻറ നിജമാത്യന്മാ-
 രാനോർ മുതലായന്തകകിങ്കര -
 രഖിലേശ്വരനെക്കാണാനായേ
 താനാദരവാടു മൂൻറാടിയുപതു
 തരമും വാനുലകംപിന്നിട്ടേ
 മാനാതീതരുചാമരുവുമുനി-
 മണ്ഡലമതിനും മീതേപോയാൻ.

൯൨

ആനവനവിടെ മഹാലോകാദിക-
 ഉടയകണ്ടറിവുററിൽമീതേ
 മാനിതമായ് മരുവീടിനസത്യ-
 മഹാലോകം കണ്ടതിനടെമീതേ
 ദീനതയെൻറും വാരാന്തോരതി-
 ദിവ്യമഹാവൈഷ്ണവലോകംക-
 ങ്ങാനതിനടെമേൽ നേജോമയമായ്
 മരുവീടിയ ശിവലോകംകണ്ടാൻ.

നറ

ലോകമതെണ്ണായിരകോടികളോടു
 യോജന വിസ്തരമാമൊളിവോടേ
 ശോകയഭാദികളീൻറിയതീവ
 സുഖാകരമായെതിർനോക്കത്തായേ
 തുകിനകാഞ്ചനരത്നപ്രഭകൾ
 തുടൻതി പുണ്യജനങ്ങളിണങ്ങിയ
 ഭോഗിവരാമലമാനവിമാനം-
 തുളതമിനതനയൻ കണ്ടു പുക്കന്താൻ.

നര

കണ്ടാനവിടെ മഹേശ്വരന്റെ സഭ
 കാഞ്ചനരത്നവിചിത്രമായ് നിറ-
 മുണ്ടായേറ മനോഹരമായിന
 നിഖിലാസനയാഗാദികളോടും
 കണ്ടാളിവിടും വെൺകടതഴയൊടു
 കവരികൾ മണിമയമാനവിമാനവു-
 മുണ്ടായാത്മവികാരം വരുമാ-
 ളവിന സുരഭിതമാനസമോടും,

ന 3

മാരുതസമഞ്ചലരാം ദ്വാന്ധനാർ

മരുവും ദ്വാന്ധമതുഷ്ടയകാഞ്ചന-
തോരണശോഭിതമായേ മോജന

സുന്ദരാമൊരു കോടികളിടുംമാടും
വാരണചന്ദ്രൻ പരമേശൻ

മരുവിയ സഭകണ്ടെയ്യിയമാനസ-
ധീരതയോടുകിഴക്കിൻഗോപുര-

ഭദേശ നന്ദീശപരനെക്കണ്ടാൻ.

൯൬

ഈശപരസേവകരേവരിലുംവര-

നിന്ദുകലാമലതിലകാരിഭൂഷിത-
നാശ്രിതവത്സലനമിതചരാക്രമ-

നരിയത്രിപുണ്ഡ്രാംകിത മസ്തകനായ്
കാശ്യമില്ലാ വടിവോടേത്തുലം

കാഞ്ചനവേത്രവുമെൻറിവ കൈക്കൊ-
ണ്ടാശ്ചര്യം വരനന്ദീശൻനി-

ൻറതുകണ്ടതകനടിമലർ തൊഴുതാൻ.

൯൭

അടിമലർതൊഴുതു നമസ്കാരം ചെ-

യ്ക്കുചിലനിജാമാത്യാദികളോടും
ദൃഢതയീയനറ കൃതാന്തനടൻ ന-

ന്ദീശപരേ ഓടു പറഞ്ഞാൻകാശ്യം
പടുതരനായ് വിശ്വാത്മാവാകിയ

പരമേശപരനെക്കാണാൻവന്നേ-
നടമയവൻ തിരുവടിതന്നോട-

തുണർത്തിക്കേണം വൈകാതെൻറ.

൯൮

എൻറതുകേടുടനേ നന്ദീശപര-
 നീശപരനടിമീലർ തൊഴുതറിയിച്ചാ-
 നൊൻറിയ പരിജനമോടേകോണൊ-
 നളനിഹ വന്നന്തകനവിലേശാ!
 ഇൻറവനൊടു പോകെൻറാനീ വര-
 കെൻറാ ചെല്ലമതടിയേൻ നീതിയി-
 തൊൻറരുളിച്ചെയ്തൻറീതുമാപതി-
 യോടനനയമായവനം ചൊന്നാൻ.   ൯൯

നാമ്പരയിൻ മുതലാം ദേവൻനിജ-
 നയനാഗ്നിപ്രഭയാൽതോറിച്ചാൻ
 കാമതിനായ് വന്തവനെവരുത്തുക
 കാലം വൈകാതെൻറതുകേട്ടേ
 താൻ മകിഴ് വൊടുപോയവനൊടുചൊന്നാൻ
 തത്രകൃതാന്തനൊടകമേപോരുക
 കാൺ മലമാതിനു വല്ലഭനാകിയ
 കാരുണികൻ പരമേശനെയെൻറ.   ൧൦൦

എൻറതുകേട്ടു പുകുതുക്രതാന്തൻ-
 മീശപരനടയ പുരോഭാഗേ പുന-
 രൻറുഗണേശപരരൈണിപ്പാതവ-
 രതിസുഖമായ് മരുവിൻറതുകണ്ടാൻ.
 വെൻറിമികം ശുദ്ധസ്പടികശ്രീ
 മേവീനവീർച്ചു വപുൽരരായേ
 നൻറികലൻ നിശാകരലേശ-
 സുനാമജടാ ഭാരാണിതരായും.   ൧൦൧

ആയതുബാഹുചതുഷ്ടയശോഭിത-
രായതി നിമ്ബഭസ്മോല്പുളിത-
കായരമായേ ചർമ്മാഞ്ചരായ്

കാലാന്തകസമവിക്രമരായേ
മായയെന്നീക്കും ബ്രവമശിരാവലി-
മാലാധരരായ് ള്ലജ്ജരരായേ

തുയഗണേശപരരൈക്കണ്ടകമേ

സുഖമായിതു വൈവസുപതനവിടേ

൧൦൨

അവിടെ മഹേശ്വരദക്ഷിണ ഭാഗ-

മമ്നവർകളെ യന്തകനും കണ്ടാൻ

ഭവനമനത്തൊടു വേദങ്ങളെയും

ചൊലിവൊടിയററിയ ധാതാവിനെയും

ശിവകരരായശ്ചാദശഭേദം

ചെയ്തുജഗത്രയമൊക്കവിളിക്കാ

കവലയലോലവിലോ ചാനയാകിയ

കയിൽമൊഴിയാൾഭാരതിയെ മുട്ടന്നേ.

൧൦൩

ഉടന്നേ സനകസനന്ദാദികളെയു-

മുത്തമരായ വസിഷ്ഠാദികളെയും

പടുതരരായ മുനിപ്രവരന്മാർ

പലരെയുമവിടെക്കണ്ടുകൃതാന്തൻ

വടിവൊടുമീശപരപശ്ചിമഭാഗേ

വന്വിലകം ദൈരവമാത്രക്കളു-

മുടന്നേ കാളനിശീഥിനിതാനു

മുചാംശുവുമായ് മരുവിൻറതുകണ്ടാൻ

൧൦൪

കണ്ടാനന്തകനുത്തരഭാഗേ

കാർന്നിരമീടിമനോഹരമായേ-
 യുണ്ടാകിയമെയ്‌മേൽ മണിഭൂഷണ-
 മൊളിയാടണിഞ്ഞൊരുകൗസ്തുഭരത്നാ
 കൊണ്ടൊരാളിവഴുകിയമാർവതിലേ
 കോമളമുത്തിൻമാലകളോടാ
 ഗണ്ഡോപാന്തലസന്മണികണ്ഡച
 കിരണമനോഹര തിരുമുഖമോടും.

൧൦൫

തിരുമുഖമോടും മണിമകുടത്തൊടു

ശ്രീവത്സാംകിത മാവിടമോടും
 നിരുപമശംഖൊടു ചക്രാദികളേ
 നീതിയിലേന്തിന ബാഹുക്കളോടും
 തിരുമാൽ പിതാംബരധരനായേ
 തിരമൊടുമിരുപത്തൊന്നുവിധം ചേ-
 ന്നുരുളിനമലർമതോടും നിൽപ്പതു-
 മന്തകനാശ്ചയ്തുത്തൊടു കണ്ടാൻ.

൧൦൬

ആനവരൈമർ വസുക്കളൊടീരാ-

റാദിത്യന്മാരെയുമേകാദശ-
 മാനിതരൂദ്രന്മാരാദികളും
 മറ്റും പലരെയുമവിടെക്കണ്ടാൻ
 താനതി സന്തോഷിച്ചു കൃതാന്തൻ
 സകലേശ്വരന്മാരെ മുഖിലുടൻ ചെ-
 ന്നാനതുകാലമവൻ തിരുവടിയുടെ-
 ഘരികിലിരിപ്പവർകളെയും കണ്ടാൻ.

൧൦൭

അവശതകൃടാന്തേ പാശങ്ങളെ-

ഉദത്തേകാത്മകരാമവരയേ
ശിവസാരൂപ്യമിയൻറ സുഖേന
ശിവൈകപരായണരായെ നാളം
തവമൊടു മേവീടിൻറവർകളെയും
സന്തോഷത്തൊടു കണ്ടു കൃതാന്തൻ
ഭൂവനജനത്തിനു നായകനായ
പുരാതാനിയെയും കണ്ടാനവിടേ.

൧൦൮

അവിടേ സുരമുനിയക്ഷാദികളാ-

ലതിസേവിതനാമഖിലജഗൽപതി-
ദിവസകരന്മാർ പലർകൂടിയപ്പോൾ
തിറമൊടു ഭൃഗുവിഭൃഷിതനായേ
ശിവകരതാഗജാഭാരോ പരി
ശീതകരാശ്ശുവിശോഭിതനായേ
നവമണീസിംഹാസന ഗതനായ് വര
നാഗാഭരണവിരാജിതനായേ

൧൦൯

ഏറമനോഹരമാം പുലിയുരിപോ-

ത്തേവക്ടും സംസാരവിമോചന-
മോവരത്തും റിദ്വിയെന്നും നിജ-
മെത്തിയ ശക്തിയുമായഖിലേശൻ
മാറില്ലയാത മഹത്വമിയൻറ
മരുവീടിൻറതു കണ്ടുകൃതാന്തൻ
കൂറത്താതള സന്തോഷത്തൊടു
കുകിമഹേശനെയടിമലർത്തൊഴുതാൻ.

൧൧൦

അടിമലർ തൊഴുതഥ ഭണ്ഡമഹാമു-
 ദ്രാമഖിലേശാ യെൻറകൃതാന്തനു-
 മുടനേ വച്ചുനമസ്കാരംചെ-
 യ്തുഴരീട്ടെഴുനിൻറഞ്ജലിചെയ്തേ
 ശാന്തയകന്നകതാർ തെളിയിക്കും
 ശശിശേഖരനെയതിവരപുകണ്ണാ-
 നടയവർ നീയച്ഛാലാരേമ-
 റൊറാവർക്കും പരമേശ്വരജയജയ.

൧൧൧

ജന്മജലധിയിൽ മേവും തിരമാലകൾ
 ചെമ്മേ ജലമയമായതുപോലേ
 നിയതമിവാണുമിയങ്ങിയ വിശ്വം
 നിഖിലം നീയേയവാപരമേശാ
 വയമമരേന്ദ്രാദികൾ തവപൂജകൾ
 വഴിവഴിചെയ്തേ നിജനിജപദവികൾ
 ഭയമൊടു വേറായെയ്തിയിരുന്നോർ
 പർവ്വതരാജസുതാപ്രിയനേ ജയ.

൧൧൨

പ്രിയകരഹര ജയ ശിവഭക്താനാ
 ഭീഷണഭോഗിവിഭ്രഷണനേജയ
 നയമറിയാതേ പാപമനേകാ
 നാൾതോറും മേന്മേലേ ചെയ്താൽ
 തുയർ കളവാണൊരു നേരം തവ ചേർ
 ചൊല്ലുകിലവനൊരു കാലാമൃതേതും
 ഭയമിയലാനിജലോകം നൽകും
 പരമചിദാനന്ദാത്മകനേ ജയ.

൧൧൩

അജഹരിമുതലായവരുണ്ടാക്കി

വളർത്തിടും ബ്രഹ്മമാണ്ഡക്ഷയകര

പ്രജകളതായ് മേവിൻറെ ചരാചര-

ഭേദവുമവരൊർ നീയല്ലാൽ

ത്രിജഗതി.ഗവത്രൂപംമരൊരാരുവനു

ചെമ്മേയറിയരുതല്ലൊ മൂടിയ

പ്രജിനവിനാശം നീയറിയായതു

വേദതിരുടെ വിളവെല്ലാം വിശ്വം.

൧൧൪

അംബരകേശദിഗംബരജയവിഷ-

മാംബക ഹരഹര ബിംബഹലാധര

യംബുജബകളദലാലങ്കാരചി

ദംബരസച്ചിന്മയചരനേജയ

തുംബുരുനാരദമുഖഭക്തനാച-

സ്തുതപദകമല മഹേശ്വരജ രജയ

കിം ബഹു നീതാനേതാനായും

കേൾനിന്നെപ്പുകഴിൻറതുമിപ്പോൾ.

൧൧൫

ഇപ്പോഴറിയിക്കാം മമകൃഷ്ണ-

മിതുകേട്ടരുൾ നിന്നിരുവടിയരുളാൽ

സൽഭാദഃത്തൊടുമടിയേൻഹനത

സമസ്തപ്രാണികളെരുമുയിർകൊണ്ടൻ

മുല്ലാഭേ പുണ്യം ചെയ്തവരെ

മുതിന്നാനന്ദിപ്പിപ്പേൻ പാപം-

തപ്പാതേചെയ്തവരെയവററിൻ

തക്കപ്രകാരം ഭണ്ഡിപ്പിപ്പേൻ.

൧൧൬

ദണ്ഡധരൻ ഞാനായിൻറളവും
 ചെയ്തേൻ കേവലമഖിലേശ്വരനേ
 ഖണ്ഡിതശാസനനായേനിപ്പോൾ
 ക്കനമിയലും തവദൂതന്മാരാൽ
 ഘൃണിച്ചയിലുമുള്ള വരിൽപ്പാതക-
 മേറിനസുകുമാരനെ മമകീങ്കരർ
 കൊണ്ടുനടന്നോരവർകളെയെല്ലാം
 കൊൻറവനെക്കൊണ്ടിങ്ങേപോന്നാർ.   ധമയ

ആത്തിവരത്തിയനേകം ഗോക്കളെ-
 യന്തണരായവർകളെയും വധചെ-
 യ്താസ്ഥയൊടും മാംസംകറിയായ് മധു-
 പാനംചെയ്താൻ ചണ്ഡാലിയുമായ്
 കാത്തസ്വരഹരണം ചെയ്താൻ പല-
 കാലം ചണ്ഡാലിയിലാത്മജരെ-
 ച്ചീർത്തമാപാതകസമരായവർ
 ചിലരെമുതിൻടനുല്ലാഭിച്ചാൻ.   ധമയ

ആനവൾ മരണം പ്രാപിച്ചുളവുനി-
 ജാത്മജയാം ചണ്ഡാലിയുമായേ
 താനതിസുഖമൊടു വാണാൻ പലനാൾ
 തനയർ കളവളിലുമുൽപ്പാദിച്ചാൻ
 വാനിട നിന്നവനിയിൽ വീഴുംചില
 മഴനീർത്തുള്ളികൾ ഭൂമിയിലേമണ-
 ലാനവയെണ്ണിക്കൊണ്ടാൻ പണിചെ-
 ടുതുപോലേ സുകുമാരകൃതാലം.   ധമൻ

സുകുമാരൻ വിപ്രാധമ്നേവം

ദുഷ്ടകൃതമേ ചെയ്യാനിതുകാല-
ത്തവിലേശാ തവലോകമിതിൽപോ-

ന്നതിസുഖമായ" മരുവിൻറൊന്നെൻറാൽ

സുകൃതം ചെയ്തുവരാതെയെൻറും

ദുഷ്ടകൃതമേ ചെയ്തുവരാതെൻറും
വിഗതാശങ്കമറിഞ്ഞെ കൊൾവാൻ

വിശേഷശുഭ പണിമുണ്ടിനിമേൽനാൾ. ൧൨൦

നാൾതോറും പരമേശ്വരവിധികളെ

നാനാജനവും ചെയ്തുഴലിൻറതു
ധാതാവാദികളൊരുവൻ ചൊൽപ്പടി

താഴ്വാഴിൻറവനവനല്ലെൻറ

വേറേയൊരു മഹിമാനം പറവതു

വേറെല്ലാരുമറിഞ്ഞാരിപ്പോൾ

നീതേചെയ്യിടുന്ന സുകുമാരന

ശിവപദമിൻറ കൊടുത്തതുമൂലം.

൧൨൧

അതുപോകട്ടിനിയെല്ലാം നിന്നിരു-

വടിയൊടുങ്ങാത്തിപ്പൂൻ വിടകൊണ്ടു-

നിതുകാലത്തടിയേറിനിവേണ്ടുവ-

തെന്തെന്നതുമരുളിച്ചെയ്യേണം

മതിപോരും തിരുമുഖിലിവെല്ലാം

വന്നടനിൻറ പറഞ്ഞതുമെൻറാ-

ലിതപാദം തൊഴുതേന്തെൻറന്തക-

നേവംചൊല്ലി നമസ്കൃതിചെയ്യാൻ. ൧൨൨

താനതി സന്തോഷിച്ചുന്തകനെ-
 ത്താൽ പർവ്വതൊടടുത്തുനിരത്തി-
 ത്തേനിയലും വചസായവനൊടു
 ചിരിച്ചുരുളിച്ചെയ്താനഖിലേശൻ
 മാനിതനെകേൾ നിന്നടയാജ്ഞകൾ
 മറെറാവന്നു മരുകരുതെൻറതു-
 മൃനമെനിക്കില്ലേന്റൊ കാരണ-
 മുണ്ടതുമിനിത്താൻ നിന്നൊടുചൊല്ലാം. ൧൨൩

ആമളവും പാപചെയ്താൻസുക-
 മാതനവർത്താനെങ്കിലുമൊരുനാൾ
 തീമമികം ചണ്ഡാലിനിമിത്തം
 ചെമ്മേ പുഷ്പാനേപഷണബുദ്ധ്യോ
 കാമരസാകലനെങ്കിലുമൊരുനാൾ
 കണ്ടാൻ ശിവരാത്രൗവ്രതമേതും
 തീമവരാതേ ചെയ്തുമമാഗ്രേ
 സേവകരായ് മരുവിൻറവരോടും. ൧൨൪

അവനറിയാവ്രതമെങ്കിലുമതിനാ-
 ലവന്നു നശിച്ചിട്ട് പാതകകോടിക-
 ള്ളവശതയുണ്ടു മുട്ടം പാപകനെ-
 ന്ററിയാതേ തൊട്ടാൽ മുട്ടമല്ലീ ?
 ശിപകരമാം വ്രതമിതു മതുപേലേ
 ചെമ്മേ പാപവിനാശനമെൻറാ-
 ലവന്നു ഗണേശപരപദവികൊടുത്തേ-
 ന്നതിനാൽ താനതി സന്തോഷിച്ചു. ൧൨൫

സന്തോഷത്തൊടു കൽപ്പാന്താവധി
 താനിവിടേയീവണ്ണമിരുന്നാ-
 ലേതെ ചെന്നുദധീചിതപോധന-
 നായവനിയിലിവനുള്ളനാം നീ കേൾ
 ഏന്തെ വഴിയിനി വൃത്രനെ വധചെ-
 യ്യിടർകളുവാണെൻറിന്ദ്രാദികൾ നിജ-
 സന്താപങ്ങളിയന്റേ ശ്രീപതി
 തന്നൊടു ചെൻറിയിപ്പർ വി.ഐ. ൧൨൩

ഏതുമുതിൻദധീചിതപോധന -
 നേവരിലും വരനുടയസരികളെ-
 ഭേതറിയണഞ്ഞിനി നിങ്ങളിരന്നാൾ
 ചെമ്മേ തരുമതരീവ മഹാത്മ്യം
 വേറതിനാലുണ്ടാക്കാ വരും
 വെപ്പാം വൃത്രനെയതുകൊണ്ടേൻറ
 ക്രൂറിയ നാരാ ചണനരുളാലേ
 കലയാതമരകളുവനൊടിരപ്പർ. ൧൨൪

അവനമരകൾ ശരീരം നല്കി-
 യനന്തരമെന്നൊടു വന്നൊരുമിടുക
 ശിവകരമതിനിവചെയ്യാം മൂലം
 ശിവരാത്രേ വൃതദർശനമറി നീ
 അവശത കൂടാതേ ശിവരാത്രി-
 യടുക്കും വണ്ണം നോല്പവരുടെ ഗുണ-
 മിവപലവും ചിന്തിച്ചുറികെന്റട-
 നീശരനൊക്കനോടിയിപ്പാൻ. ൧൨൫

അന്തകനതു കേട്ടാശ്ചയ്യത്തോ-

ടടിമലർ തൊഴുതീശനോടറിയിച്ചാ-
നെന്നു മുമ്പേശ്വര ശിവരാത്രേഽത്ര പ്രത-
മിതിനുണ്ടാവാനിത്ര മഹത്വം
അന്തവിധാനവുമെന്തിതിനെല്ലാ-

മരുൾ ചെയ്തെൻറതു കേട്ടീശനുമുട-
നെന്നിനു പലവ്യാ പറയിൻറതെനി-
ക്കേറ പ്രിയമതു നീയറികെന്റേറ.

൧൨൯

എൻറ മുമ്പേശ്വരനതിനുടെ വിധികളു-
മെല്ലാമന്തകനോടറിയിച്ചുട-
നൊൻറവനോടു വിശേഷിച്ചുവിനൊ-
ടുടനറിയിച്ചാനീശനുമവിടെ

ഇൻറ തുടങ്ങി മമപ്രിയകരരാ-
മെന്നുടെ ഭക്തന്മാരായവരെ-
ച്ചെൻറയിൻറ കൊൾവാനിനി നിനയായ്ക്കതു
ചിന്തിച്ചതിനാൽ വന്നിവയെല്ലാം.

൧൩൦

എല്ലാനാളും പാപംചെയ്യിലു-
മെന്നുടെ ഭക്തന്മാരവർകളെനീ
കൊല്ലായ്ക്കവസാനേമമകിങ്കരർ
കൊണ്ടവരെപ്പോരുവരിങ്ങെൻറാൽ
അല്ലാതവർകളെയവരവർ ചെയ്യിടു-
മതിപുണ്യം പാപത്തിനൊടൊത്തവ-
യെല്ലാം ചെയ്തെൻറ മലമകൾപതി-
യീശ്വരനന്തകനോടരുൾ ചെയ്യാൻ

൧൩൧

അരുളിച്ചെയ്യേണം മമഭക്ത-

കൂടയാളം പുനരേന്തേരുള്ളതു
കരുതിക്കൊൾവാനെൻറന്തകനഥ
കാലാന്തകനൊടു ചോദിച്ചുളവേ
പുരവിദ്വേഷിയുമാരുളിച്ചെയ്യാൻ
ഭൂതിവിഭൂഷിതരാമവർത്താമു
ഹരവിശേഷശര പാലയമാമേ-
ൻറനിശംഖൊല്ലി നടപ്പവർത്താമു

൧൩൨

അവശതകൂടാതേ വേദാധ്യയ-

നാദൃഢമാനസരാമവർ താമു
വിവശതകൂടാതേ മമപൂജാം
വിധിവഴിച്ചെയ്യിൻറവരുമിവണ്ണം
തവമൊടുമെന്നെച്ചിന്തിപ്പവരും
സന്തോഷം വരുമാറരനിമിഷം
വിവശതയായെങ്കിലുമെന്നരികേ
മേവീടിൻറവർകളുമറിമുററും.

൧൩൩

ഉന്വരിലും ചണ്ഡാലന്മാരിലും-

മൊട്ടുപോലെ പക്ഷം മമ ഭക്തരെ-
യ്യാമ്പതിനാലിങ്ങേണം നീ മ.-
ററിവരാദികൾ നമ്മുടെ ഭക്തന്മാർ
സമ്പ്രതിനീകേളിവരല്ലാത
സമസ്തപ്രാണികളും തവവശരെ-
ൻറമ്പൊടു വിശേഷശരനരുൾചെയ്തുള-
വന്തകനും വീണ്ണടിമലർ തൊഴുതാൻ. ൧൩൪

അടിമലർതെഴുതെഴുനിൻറഭണ്ഡമ
 ഹാമുദ്രാമഖിലേശ്വരനരുളാ-
 ലുടനേകൈക്കൊണ്ടതകനുംപോ-
 യുത്തമമാം നിജപുരിയിലിടന്നേ
 പടുതരരാകിയ കിങ്കരരോടു
 പാറഞ്ഞാൻ പാശുപതിഭക്തവരനാ-
 രുടയരികേ ചോകായ്യിൻ നിങ്ങളൊ-
 ടുപകാരംഞാനിൻറിതിരൻറൻ.

൧൩൫

ഇതുകേൾക്കേണമുദുംബരനാദിക-
 ളെന്നുടഭക്തമാരെല്ലാം
 മതിച്ചുട്ടാ പരമേശ്വരഭക്തരേ
 വന്ദനചെയ്തുമുതിന്നനയാതേ
 അതുചെയ്യാ തുപരോധംചെയ്തി-
 ലനത്ഥമെന്നിക്കും നിങ്ങൾക്കുവര-
 മിതുകാലം പരിപാകം വരുവാ-
 നിടമുണ്ടൊട്ടോത്താൽ നിങ്ങൾക്കു.

൧൩൬

ഓർത്തിവോടു നടപ്പിൽ മേലി-
 ലുപദ്രവമുണ്ടാകായ്യാനൊൻറുട-
 നാസ്ഥയൊടതകനരചെയ്തുതുകേ-
 ടുവനൊടു കിങ്കരരുംപോദിച്ചാർ
 ആർത്തിവരാത മഹേശ്വരഭക്ത-
 ക്കടയാളവുമരുളിച്ചെയ്യേണം
 പേത്തുമറിഞ്ഞു നടന്നീടായ്യിൻ-
 പ്പിഴയുണ്ടായ്യാരുമെങ്ങൾക്കുൻറ.

൧൩൭

എന്താതു കേട്ടറിയിച്ചാനന്തക-
 നിതുചൊല്ലാമവസാനേ കേൾപ്പിൻ
 നൻറിമികം വേദാധ്യയനം പല
 നാളം ചെയ്തീടും വിപ്രന്മാർ
 എൻറമടുത്ത പ്രകാരം ഭസ്മ-
 മെടുത്തു പിടിച്ചുജപിച്ചു ത്രിപുണ്ഡ്രം
 വെൻറിവരുംപരിചിട്ടഥ ശേഷം
 മേഖലങ്ങളും തേക്കിൻറവർ താമ്രം

൧൩൮

താനറിവോടേ രുദ്രാക്ഷങ്ങൾ
 ധരിപ്പവരും പരമേശ്വരശങ്കര
 കാമദ കാമവിനാശന ഗിരിജാ-
 കന്യക കലേന്ദകലാധര ശംഭോ
 സോമസുരാസുര വന്ദുജഗന്മയ
 സുകൃതാനന്ദാമല തവത്രാപം
 നാമറിവോം നമ്മെപ്പാലിച്ചുരൾ
 നശ്വരായെൻറുരചെയ്തവർ താമ്രം

൧൩൯

ആമളവും ഭക്ത്യാ മൃഗടംകവാ-
 രാഭയകര മുമമാതിനൊടൊൻറായ്
 തീമയില്ലാമരവും പരമേശ്വര-
 ദേഹംചിന്തിപ്പവരമതല്ലാൽ
 താമകമേ പഞ്ചാനനായ
 സദാശിവ മൂർത്തിയെയല്ലാൽനിത്യം
 ശ്രീമരവും വിഗ്രഹമതിലോൻറിനെ
 നിയതം ചിന്തിക്കിൻറവർ താമ്രം

൧൪൦

അവയവയേ പരമേശ്വര വിഗ്രഹം-
 മഖിലവുമിങ്ങനായ് ചരാചര-
 മിവയവയിററിനിൽ മുഖ്യതമൈക-
 മലേക്ഷണനോടാബുജ സംഭവനം
 ശിവകരരാമിതിലൊരുവരെ നിയതം
 ചിന്തിപ്പവർ മാതാപിതൃസേവക-
 ഉവശമൊഴിഞ്ഞെ ചെയ്തവരാദിക
 ഉഖിലേശ്വര ഭക്തന്മാർ മുറും.

൧൪൧

മുറും പാതകമേ ചെയ്താലും
 മൂക്കാൽ നിമിഷം കൊണ്ടു മഹേശ്വര-
 നററമില്ലാ പ്രിയമുണ്ടാം കർമ്മ-
 മറിഞ്ഞാകിലുമറിയാതും ചെയ്താൽ
 മററതിനാലേ പാപമകന്നു
 വരും ശിവലോക പ്രാപ്തിയവനെ-
 ന്റററ റികെല്ലാമെന്റേറയന്തക-
 നരചെയ്യാൻ നിജകിങ്കരരോടേ.

൧൪൨

ഏറമതിണ്ണല്ലാരുമിതറിവാ-
 നിതമോടു നിജപുരവരമതിലെങ്ങും
 തേറിയടൻ പറകൊട്ടി നടത്തി-
 ചെമ്മേ യന്തകനടനറിയിച്ചാൻ
 മാറുകശിവഭക്തരെ വധചെയ്യും
 മററവരെൻ ഭൃതരുമല്ലന്റേ-
 യേറിയ കോപത്തോടു ഞാനവർകളെ-
 യിടുവൻ ശൂലാഗ്രേ പുനരെന്റേ.

൧൪൩

എന്തറിഞ്ഞെ കിങ്കരരാമവ-

രേവതമടിമലർ തൊഴുതന്തകനൊടു
നിൻറുരചെയ്യാർ നിന്തിരുവടിയുടെ
നിനവിന്നൊത്ത പ്രകാശമിരിപ്പോം
ഒൻറിനമൊരു കുറവിലല്ലെങ്ങൾക്കിനി-

യുപരോധം പരമേശ്വരഭക്ത-
കുൻറുമിയാറുന്നില്ലൊരു സത്യമി-
തിന്നു വിഷാദിക്കൊല്ലായെൻറ.

൧൪൪

ഏവം കിങ്കരർ ചൊന്നതു കേട്ടുക-

മേ പരിതോഷമിയന്നന്തകനും
ദേവ പുരാന്തക പൂണ്ണ പുരാണ
ദയാപര നീയേ മമ ഗതിയെൻറ
കേവലമീശ്വരപൂജയിയാറി-
കു്ഖേദമൊഴിഞ്ഞുളനായാൻ നിയതം
പാവനരാകിയ കിങ്കരരെല്ലാം

പരമേശ്വരഭക്തന്മാരായാർ.

൧൪൫

ആത്തിയൊഴികും ശിവരാത്രൗ വ്രത-

മതിൻ വിധിച്ചു മഹാത്മ്യംകൊണ്ടേ
യാസ്ഥയോടും മന്ദരഗിരിമീതിനി-
ലമരുമൊരുമയൊടു ശിവനരുൾ ചെയ്യാൻ
കാന്തിക തന്മകനോടരുൾ ചെയ്യാൾ
കമലജസുതമുനിയോടു കുമാരൻ
ചേർത്തിരിച്ചാനമ്മുനിയൊടുതു
പിമ്പുപരാശരസുതനൊടു ചൊന്നാൻ. ൧൪൬

ചൊന്ന മഹാപ്രതമിതു പുനരെന്നൊടു
 ചൊന്നാൻ ശ്രീവേദവ്യാസൻ മുനി-
 യെന്നുടെ ഗുരുവിതി വണ്ണാ നിങ്ങളൊ-
 ടെന്നുലായ പ്രകാരം ചൊന്നേൻ
 ധന്യമിതേന്ദ്ര സൂതൻ ചൊന്നതു
 താപസർകേട്ടതിസന്തോഷിച്ചു
 മുനിൽ മഹേശ്വർ പൂജയിരറി-
 മുതിന്നവനെയുമതിസന്തോഷിച്ചാർ.

൧൪൭

ആരണരാദി സമസ്തപ്രാണിക-
 ളാമറർകൾക്കും പാപം കളവാൻ
 കാരണമാകിയ ശിവരാത്രൗ പ്രത-
 കഥയിതു തന്നാലായപ്രകാരം
 സാരതയില്ലാതേ കൃതിരാമൻ
 താൻനിരണത്തുകപാലീശ്വരമേ
 ചേരമുമാപതിതന്നരുളാലേ
 ചെയ്യാനേവം ഭാഷയിനാലേ.

൧൪൮

ഭാഷാമിത്രമിതെൻറികഴാതേ
 പരമേശ്വര ഭക്ത്യാ വല്ലവരും
 താഴാത്താഴി മററു ചതുർദ്രുശി
 സകലേശ്വരാത്രികളിലുമെല്ലാം
 ഭാഷാപഹമഴകോടേ ചൊൽവർ
 ഭൂരിതമശേഷമുത്തിരലോകേ
 വീഴാതേ ശിവഭൂതരൊടും പോയ്
 മേവുവരന്തേ ശങ്കരലോകേ.

൧൪൯

ലോകത്തിൽ സ്ഥിതരാമന്തണരും
ലോകക്ക്കധിപതി ഭൂപതിമാരും
ശോകിച്ചിട്ടറിയാ വൈശ്യകളും
ശുഭ്രജമമ്പലവാസികൾ മുറും
കോകിലവാണികളാം നാരികളും
കുന്ദോസി ചതുർദ്രശിനോറി-
ദ്രേകമനസ്സോടുകൈമൊഴിഞ്ഞാ-
ലേശുവർ ശിവപദതാരിനൊടചിരാൽ. ൧൫൦

ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം സമാപ്തം.

ഭഗവൽഗീത

ടിപ്പണം.

ഒന്നാമദ്ധ്യായം

൧. അമൃത് = അമൃതത്തിന്റെ രത്നഭവം. മോക്ഷമ
നന്ദം. ശ്രിയൈ ചാമൃതായ ച എന്ന അമരസിംഹന്റെ
പ്രയോഗം നോക്കുക. മര = മരത്തിരിക്കുന്നത്, അതിരഹ
സ്യമായത്, വേദമെന്നത്. മരനാലിനമറിവ് = നാലുവേ
ദങ്ങൾ കൂടി ഗ്രഹിക്കാനുള്ള സാരം. അഖിലജഗൽപു
ണ്ണാ = പതിനാലു ലോകങ്ങളിലും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇ
രഭവം = ജനനം. കരണാദികൾ = ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ തുടങ്ങിയ
വ. കരണപദത്തിന് ദേഹമെന്നു മതം കല്പിക്കാം. ഒളിവാ
യി = ഗൃഹ്യമായി. ഒളിവായേ എന്ന പദത്തിലും മരം കാണ
ുന്ന ഏ എന്ന നിപാതം പാദപൂരണത്തിനുവേണ്ടി നിരണ
കവികൾ ചേർക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഈ പ്രയോഗം എഴു
ത്തച്ഛന്റെ കാലത്ത് വിരളപ്രചാരമായിരുന്നു എങ്കിലും നി
ശ്ശേഷം ഇല്ലാതെയായ് തീർന്നിരുന്നില്ല. തദനന്തരമുള്ള ക
വിതകളിൽ അതിന്റെ പ്രസംഗമേയില്ല. സ്ഥാവരം =
അചരം. പരമാത്മാവിനും ചരാചരങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള
സംബന്ധം പൂവിനും അതിന്റെ മണത്തിനും തമ്മിലുള്ള
താണെന്നു കവിസങ്കല്പിക്കുന്നു. സംബന്ധമില്ലെങ്കിലും സം
ബന്ധമുള്ള നിലയിലാണ് പരമാത്മാവിന്റെ സ്ഥിതി.

പൊരുൾ=വസ്തു. സുഖം=ആനന്ദം. സച്ചിത്സുഖം=സത്തം ചിത്തം ആനന്ദവും. നിന്നീടിയ=നിന്ന. ഇക്കാലത്തു നിന്നീടിനെന്നല്ലാതെ കവികൾനിന്നീടിയ എന്നെഴുതാറില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള പരബ്രഹ്മസ്തുതികൊണ്ടുള്ള ഗ്രന്ഥാരംഭം രാമായണം ഭാരതംമുതലായ നിരണകവികളുടെ ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണുന്നുണ്ട്

൨. ചുടരൊളി=ചുടരിന്റെ ഒളി. ചുടർ=അഗ്നി, അഗ്നിശിഖയെന്നർത്ഥം. ഒളി=ശോഭ. കാട്ടീടിന്ന=കാട്ടീടുന്ന എന്നതിന്റെ പൂർവ്വരൂപം. കാട്ടിൻറതു എന്ന തമിഴ് പദം കാട്ടിൻറു ആയും പിന്നീട് കാട്ടിന്നു ആയും ഒടുവിൽ കാട്ടുന്നു ആയും രൂപഭേദത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. പഴിയില്ലാ=നിഷ്കലങ്കനായ. ജ്യോതിസ്സുപരൂപനായ. ആദിത്യൻ=ആദിത്യന്റെ പുത്രൻ. പരി=അഴകുള്ള. ഇവിടെ കതിര എന്നർത്ഥമില്ല. ആദിത്യൻ പരിരശ്മികൾ=ആദിത്യന്റെ മനോഹരങ്ങളായകിരണങ്ങൾ. മുഴുതും=മുഴുവനും. മുടി=ശിരസ്സ്. മുടിയൊവടിവായി എന്നുള്ള പാഠാന്തരത്തിനു ഇതുപോലേ അർത്ഥപുഷ്ടിയില്ലായ്മയാൽ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. വടിവ്=ഉടൽ. മൂലം=വേർ. മൂലവുംമദ്ധ്യവുംഗ്രവും മുഴുവനും അദ്വൈതം തന്നെയാണെന്ന് കവിവർണ്ണിക്കുന്നു. അദ്വൈതം=പരമാത്മാവും ജീവാത്മാവും അഭേദമെന്നുള്ള മതം. ഈ മതപ്രവർത്തകന്മാരിൽ പ്രധാനി ഒരു കേരളീയനായ ശ്രീമച്ഛങ്കരഭഗവൽപാദരാണ് അദ്വൈതമഹാപദം=അദ്വൈതപരബ്രഹ്മം. ദർശനം=ദർശനം. ജഗദുപാദാനകാരണം അദ്വൈതമതപ്രകാരം ശക്തിയാകയാൽ പരമോത്മാപാസനാനന്തരം കവിഅതിനെ ഉപാസിക്കുന്നു. അതിന്റെഫലം വിളക്കു എങ്ങനെ

അതികൽജപലിക്കുന്ന അഗ്നിയേയും സൂര്യരശ്മി സൂര്യനെ യുംകാണിക്കുമോ അതുപേലെ ശക്തിഅദ്വൈതമായ ബ്രഹ്മത്തെകാണിച്ചു തരുമെന്നുള്ളതാണ്. അദ്വൈതമഹാപഥം എന്നപാഠം സ്വീകാർത്ഥമല്ല.

൩. ശിവൻ ആനയും ശക്തി (ചാവ്തി) പിടിയുമായി. ഉള്ളൻ=ഉണ്ടായവൻ. മത്തം=മദ്ദിച്ചത് നിനവുറോൻ=നിനവോടു കൂടിയനൻ=വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നു.

൪. അമലൻ=പരാശുൽമൻ. നരപതി=രാജാവു. നേരേ=വഴിപോലെ. പോർമീത്=യുദ്ധത്തിൽവെച്ച്. ഞാനം=ജ്ഞാനത്തിന്റെ തത്ത്വം പാരാശർമ്മൻ=പരാശരപുത്രനായ വേദവ്യാസൻ, പാരാശരൻ എന്നും പറയാം. മുനിതിലകൻ=മുനിശ്രേഷ്ഠൻ. അരുൾ=കൃപ. നാരായണനരുളാൽ=ശ്രീനാരായണന്റെ കൃപകൊണ്ട്. നരകൃമി=പുഴുപോലെ തുച്ഛനായ മനുഷ്യൻ. ഒരുപടി=ഒരു പ്രകാരത്തിൽ, യഥാകഥത്തിൽ.

൫. യോഗം=ആത്മവിചാരം, യോഗശ്ചിത്തവൃത്തി നിരോധഃ എന്നു പാതഞ്ജലസൂത്രം. തികയ=തികയെ, പരിപൂർണ്ണമായി. പെരുമതകം=വലിച്ചുമുള്ള. ശ്രീപാൽക്കടൽ=ശ്രീമത്തായ ക്ഷീരസമുദ്രം. പിപീലി=ഉരമ്പു. വിപീലകഃ വിപീലികഃ വിപീലികാ, ഈ രൂപാന്തരങ്ങൾ എല്ലാം സാധുക്കൾതന്നെ. തന്റെ സാഹസത്തെ കവി ഒരു ഉരമ്പു ക്ഷീരസമുദ്രത്തെ പാതം ചെയ്യാൻ കരുതുന്നതിനോടു ഉൽപ്രേക്ഷിക്കുന്നു. കുറ=കുറവു

൬. മലരയൻ=മലരികൽനിന്നു (താമരപ്പവിൽനിന്നു) ജനിച്ച അജൻ (ബ്രഹ്മാവ) മലരവൻ എന്നും പ്രയോഗം

ഗമുണ്ടു്. നലനല=നല്ലനല്ല. 'ല്ല' എന്നവണ്ണത്തിന്റെദി
 തപം പലപ്പോഴും നിർണ്ണ കവികൾ തമിഴു് സമ്പ്രദായ
 ത്തെ അനുസരിച്ചു ലോപിപ്പിക്കാറുണ്ടു്. കവി=കവിത.(ത
 തഭവാ). അരുതു്=പ്രയാസമായിട്ടുള്ളതു് അരിയമുതലായ
 പദങ്ങൾ കാണുക. പൊന്നിൻചെപ്പു്=സപണ്ണച്ചെപ്പു്.
 അലവല=കീറിപ്പറിഞ്ഞതു് തുകിൽ=തൂണി. മഹിമവിരോ
 ധം=മഹിമയ്ക്കുവിരോധം (തടവു്). സപണ്ണച്ചെപ്പിൽ പൊ
 തിഞ്ഞാലും കീറപ്പഴുത്തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞാലുംരത്തത്തി
 ന്റെ തൂണത്തിനു് എങ്ങനെ ഭേദം വരികയില്ലയൊ
 അതുപോലെ ഭഗവൽഗീത സംസ്കൃതത്തിലെഴുതിയാലും
 ഭാഷയിലെഴുതിയാലും അതിന്റെ മഹിമയ്ക്കു വ്യത്യാസ
 മൊന്നും വരികയില്ലെന്നു താല്പര്യം.

൭. കഥാരംഭം. വരുമാരു=(ലോകത്തിൽ) ഉള്ള.
 അനത്തിനു്=എല്ലാത്തിനും. പരം=ശ്രേഷ്ഠം സർവ്വവ്യ
 ക്ഷേത്രങ്ങളിലുംവെച്ചു് കുരുക്ഷേത്രം ശ്രേഷ്ഠമെന്നു താല്പര്യം.
 വേദവ്യാസൻ ധർമ്മക്ഷേത്രപദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതും
 ഈ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയാണു് ക്ഷേത്രം=സ്ഥലം. പരി=
 കതിര. കാലാൾ=പദാതി. നാം=കൌരവന്മാർ. കുരുക്ഷേ
 ത്രത്തിൽ ചെന്നാൽ ആർക്കും അധർമ്മഭീരുത്വമുണ്ടാവാ
 നിടയുള്ളതുകൊണ്ടാണു് ധൃതരാഷ്ട്രർക്കു യുദ്ധംതന്നെ നട
 നിരിക്കുമൊ എന്നു സംശയം ജനിക്കുന്നതിനിടവന്നതു്.
 അൻപു്=സ്നേഹം. തപരിതം=വേഗത്തിൽ.

൮. ആ പാർത്ഥൻ=ദ്രോണാചാർത്ഥൻ. പാണ്ഡവർസൈ
 ന്യം=പാണ്ഡവന്മാരുടെ സൈന്യം. ആധുനികഭാഷാ
 ശൈലിയിൽ ഈ സമാസംയോജിക്കുന്നതല്ല. പാരായ്=

കണ്ടാലും. സുരപതിനേരമകൾ=ദേവേന്ദ്രനോടു തുല്യനായ രാജാക്കന്മാർ, അരചർകൾ എന്നതിന്റെ സങ്കചിതരൂപം. ദേവകൾ എന്ന പദം നോക്കുക. അരചുകൾ എന്നും പറയാം. ഭീമാജ്ജനതുല്യമഹാരഥർ=ഭീമനും അജ്ജനനും സമന്വയമായ മഹാരഥന്മാർ. ഏകോദശ സഹസ്രാണി യോഗ്യേദ്യസ്തുധനപിനാം ശസ്ത്രശാസ്ത്രപ്രവീണശ്ച വിജ്ഞേയസ്തുമഹാരഥഃ (പതിനായിരം പേരോടു ഒരൊക്കെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവനും ധനുർവേദജ്ഞനും എന്നും സുപതിനോരായരും തേരുകൾക്കധിപതി എന്നും മഹാരഥശബ്ദത്തിന് നിർവചനം കാണുന്നുണ്ട്.) ഉളർ=ഉള്ളവർ, ഉണ്ടു്. നായകൻ=നേതാവു്, നയിക്കുന്നവൻ. 'ടു' എന്നതു് ഇവിടെ സംയുക്താക്ഷരത്തിൽ നിന്നു് ചുവ്മാണെങ്കിലും ലഘുവായിട്ടുച്ചരിക്കേണ്ടതാണ് പ്ര, ഹ്ര, ഈ രണ്ടു വണ്ണങ്ങൾക്കും മുൻപെയുള്ള വണ്ണം ഗുരുവാകണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. ത്വദിതിപ്രവിശഗേഹം ഇത്യാദി പ്രയോഗങ്ങൾ കാണുക. പ്രാണത്യാഗമിയറുക =ചത്തെങ്കിലും ജയം നേടുക. ഈ പ്രയോഗം പഠിക്കരുടെ സ്വന്തം മനോധർമ്മമാണു് ഭീഷ്മരേ രക്ഷിക്കണമെന്നു് മറ്റുമേ മൂലത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ഒടുവിൽ പ്രാണത്യാഗംതന്നെയാണു് ദ്രോണർ ചെയ്യുന്നതു്.

ൻ. കരുതലർ=ശത്രുക്കൾ (കരുതേണ്ടവർഎന്നു പദാർത്ഥം) ഇളകൊന്നു്=ഇളക+ഒന്നു്. ഇപ്പോൾ ഭാഷയിൽ ഈമാതിരി സന്ധിഇഷ്ടമല്ല. ഇളകത്തക്കവണ്ണംഒന്നെന്നു താല്പര്യം. മുരച്=മുരശ് (മുരജത്തിന്റെ തത്ഭവം) പണവാദികൾ=മൃദംഗം തുടങ്ങിയുള്ള വാദ്യങ്ങൾ. മുറു=ഏറ്റവും. മുരൻറ=(ഭൂതക്രിയ. വർത്തമാനരൂപം മുരലുന്നു.

ശബ്ദിച്ചു) മുരണ്ടു എന്നു ഭാഷയിൽ ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള പദത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ഇതുതന്നെ. പക്ഷെ വണ്ടിന്റെ ശബ്ദത്തെയാണ് ഭ്രാന്തിപ്പിക്കുന്നത്. മറത്ത്=പിന്നെ അത്. ഹരി=ശ്രീകൃഷ്ണനെ. അടലിടി=കൊല്ലുന്ന ഇടിനാദം, അടലിന് യുദ്ധമെന്നർത്ഥമുണ്ട്, അടർ എന്നു ഭാഷയിൽ രൂപാന്തരം.

൧൦. വാനവർദത്തം=ദേവദത്തമെന്നു പേരുള്ളതു് ഉന്നമില്ലാതൊരുവിജയം=അനന്തവിജയമെന്നു പേരുള്ളതു്, യുധിഷ്ഠിരന്റെ ശംഖം. നകുലന്റെ ശംഖം സുലോഷം, സഹദേവന്റെതു് മഹത്തായ മണിപ്പുഷ്പം. സുലോഷ മഹാമണി പുഷ്പം=അകാരാന്തപുല്ലിംഗം ദ്രി വചനം, ദ്രവ്യസമാസം. വാൻ=സ്വർഗ്ഗം. ഭൂവനം=ഇവിടെ പണിക്കർ ഭൂമി എന്ന ഭ്രാവിഡഭാഷാർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഭൂവനി എന്നും പ്രയോഗിക്കും. മാറലർ=ശത്രുക്കൾ.

൧൧. മായൻ=മായയുള്ളവൻ, ശ്രീകൃഷ്ണൻ. മരതകമണി വണ്ണൻ എന്നു പദാന്തരം. ഇതു ഒന്നുകൂടി. സപീകാർച്ചമായി തോന്നുന്നു. ശ്യാമവണ്ണനെന്നർത്ഥം. മരതകമുക്തി വണ്ണനെ പദത്തിന് മരതകത്തെയും മുക്തിലിനേയും പോലെ വണ്ണമുള്ളവനെന്തർത്ഥാപരയാം. സാക്ഷാൽപദം മരതകമാണു് വണ്ണം മറിഞ്ഞു മരതകമായി. കാറ്റിനു മുൻ ചെല്ലു=വായു വേഗത്തെ ജയിക്കുന്ന. കരുതി=ആലോചനയോടുകൂടി. വിരഞ്ഞു=വേഗത്തിൽ. കടാവുക=നടത്തുക. ഈ പദം പൂന്താനം നമ്പൂരിയുടെ കാലം വരെ ഭാഷയിൽ പ്രചാരപ്രചാരമായിരുന്നതായി കാണുന്നു പോറ്റി=രക്ഷിതാവു്

൧൨. രണഭ്രമേഃ=യുദ്ധഭ്രമിയിൽ (ഇകാരാന്ത സ്രീ ലിംഗം സപ്തമൈകവചനം) നന്നിമിക്ം=നന്മ അധിക മുഖമുഖം. മണിമുടിമന്നർ=രത്നകിരീടധാരികളായ രാജാക്കന്മാർ. ഇന്ദ്രാത്മജൻ=അർജ്ജുനൻ. ഒരു=അനിവചനീയമായ. കൃപയാ=കരുണയാൽ. പരിവേഷിതൻ=ചുറ്റപ്പെട്ടവൻ. വരന്തി=വ്യസനിച്ചു്.

൧൩. തക്കം=യോഗ്യന്മാരായ. തമർ=സമർ. മൂന്നാളുള്ള മഹാബന്ധുക്കളെ=പണ്ടേ തന്നെ അടുത്ത ബന്ധുത്വമുള്ള ജനങ്ങളെ. സഖികൾ=വയസ്യന്മാർ, സംസ്കൃതമനുസരിച്ചു പുല്ലിംഗത്തിൽ സഖാ എന്നു വേണം. എന്നാലെ=ഞാനായിട്ടു്.

൧൪. ധനഞ്ജയൻ=രാജസൂയയാഗത്തിനു വേണ്ടി അനേകം ധനം സമ്പാദിക്കയാലും ധനത്തിങ്കൽ ആഗ്രഹമില്ലായ്മയാലും അർജ്ജുനനു് ഈ പേർ വന്നതായി പറയുന്നു. എവൈരമാൻ=എന്റെ നാഥൻ, ശ്രീകൃഷ്ണൻ. ഒന്നറിയേൻ=ഞാനൊന്നുമറിയുന്നില്ല. ഉലൻ=വാടി (ഉലക എന്നു ക്രിയ) ഉടമ്പു്=ശരീരം. വെന്നിമിക്ം=ജയിക്കുന്നതായ. വീഴിന്നുവിതു=വീഴിന്നു+ഇതു്. ശത്രുക്കളെക്കാണുതോരും മേൽവിവരിച്ചതു കൾ ഉണ്ടാകുന്നു എന്നു താല്പര്യം.

൧൫. ഉലകാണ്ടാൽ=രാജ്യം ഭരിച്ചാൽ. വണ്ടാർ=വണ്ടു് ആർക്കെന്ന, സുഗന്ധമുള്ള. ഉറാവർ=ബന്ധുക്കൾ.

൧൬. കൊറാവർ=രാജാക്കന്മാർ. പതിവ്രതയിൽ 'തി'ഗുരുവല്ല. തലകേടായി=തലകീഴായി. ചൊല്ലമർനല്ല=കേൾവികേട്ടതും നല്ലതുമായ. കലനാശംനിമിത്തം കലധ

മുത്തീനു നാശവും കലധർമ്മനാശത്താൽ പാതിവ്രത്യനാശവും പാതിവ്രത്യനാശത്താൽ വണ്ണസങ്കരവുമുണ്ടാകുമെന്നു അജ്ജനൻ പറയുന്നു. ഏതു നല്ലസ്ഥലവും ആചാരമീനമായ് തലകീഴായി ചരിണമിക്കുമെന്നു താൽപര്യം. കലമതിനാൽ=കലനാശത്താൽ എന്നു സാരം.

൧൭. തങ്കൾ=തണ്ടൾ. അതിലേ ചേർന്നിടുന്നവർ=അവരുടെ പിൻവാഴ്ചക്കാർ. മഹാനരകം=വലുതായനരകം, (നരക നരകത്തിന്റെ തത്ത്വം) എഴുതുക=പ്രാപിക്കുക. മുൻ=ചണ്ടു. വാൻലകപുകന്തവർ=സ്വപ്നത്തെ പ്രാപിച്ചവർ. മുടിയും=നശിക്കും. ഇതിൽകാൾ=ഇതിനെക്കാൾ

൧൮ മുനിവ്=കോപം. മുട്ടുകുക=സന്നദ്ധരായി എതിർക്കുക. കരുണാകരൻ=ദയവിന് വിളനിലമായിട്ടുള്ളവൻ. കനഘില=വളച്ചവില്ല്. തക്കത്=ഉചിതം. മരുകുക=തടയുക. ചുറം=ബന്ധുസ്നേഹം. ചൊല്ലാർ=പ്രശസ്തനായ.

രണ്ടാമദ്ധ്യായം
-----

൧. ആനവൻ=ആ അജ്ജനൻ. അജൻ=ജനനമില്ലാത്തവൻ. കമലാക്ഷൻ=താമരക്കണ്ണൻ. അബലകളുടെ തൊഴിലിതു=കരയുന്നതു സ്ത്രീകളുടെ പ്രവൃത്തിയാണെന്നും പുരുഷധർമ്മമല്ലെന്നും പറയുന്നു (പണിക്കരുടെ സ്വന്തം മനോധർമ്മം).

൨. അടിമകൾ=അടിയാന്റെ പ്രവൃത്തികൾ. പഴി=കറാം. ഭൈക്ഷം=ഭിക്ഷയ്ക്കു ഭിക്ഷയുടെ സമൂഹത്തിനും പറയാം.

൩. രക്തം കൂട്ടിയ (ചേർത്ത) ചോരനാമെങ്ങനെ ഭക്ഷിക്കയില്ലയോ അതുപോലെ ശത്രുക്കളെ കൊന്നുകൊടുക്കുന്ന രാജ്യം ഭജിക്കുന്നത് അരുചികരമാണെന്നു പറയുന്നു. ഇതിൽ യുക്തം=ഇതിൽ നിന്നു വിരമിക്കുക. പോരുക=യുദ്ധം ചെയ്യുക. പടുക=മരിക്കുക. നിതരാം=ഏറ്റവും.

൪. തിമിരം=ഒരുമാതിരി നയനരോഗം. (ഇത്ര പകം പണിക്കരുടെ സ്വന്തമാണ്) ഉററിവു്=തത്പജ്ഞാനം. നെറി=മുറ. ഇടർ=വ്യസനം. ഒക്കുകൾക=ഒക്കെഅകലുക. അടിയേൻ=അടിയൻ എന്നതിന്റെ പൂർവ്വരൂപം. വേണ്ടമതു്=വേണ്ടവതു് എന്നതിന്റെ പൂർവ്വരൂപം, കർത്തവ്യം.

൫. ഇഹലോകം=ഭൂലോകം. അമരലക്=ദേവലോകം. ഉരിയാടൽ=ഉരയയാടൽ എന്നതിൽ നിന്നുവന്നതു്, പറച്ചിൽ.

൬. പണിക്കരുടെ സ്വന്തം. മെയ് മാവിൽ=ദേഹത്തിലുള്ള നെഞ്ഞിൽ. നന്മാവിൽ എന്നു പാഠാന്തരം. മുഴുത മെഴും-കണ്ണീർപൊഴിഞ്ഞു് ഹൃദയമെങ്ങും വ്യാപിച്ചു് ശമിക്ക=ശമിക്കത്തക്കവണ്ണം. അഞ്ജനമേഘം=അഞ്ജനംപോലെ കറുത്തമേഘം മിന്നു്=മിന്നൽ. ധാര=അവിച്ഛിന്നമായ ജലപ്രവാഹം. ഉണ്മ=യാഥാർത്ഥ്യം, തത്വം.

൭. പഴുതു=വ്യർത്ഥം. അനന്തരം=ദേഹത്യാഗാനന്തരം.

൮. ഉടൽ നിന്നു്=ഉടലിൽ നിന്നു് പൊകാതെ ക=പോകാതെയിരിക്ക. മരിച്ചാലും മരിക്കാതിരുന്നാലും

രണ്ടും ഒന്നുപോലെ (ഒത്ത) തുല്യമാണ്. ഏതാ
 മൊരു=യാതൊരു. വാണിടം വാണിടം എന്നതിന്റെ
 പൂർവ്വരൂപം. ചമ്പുകാരന്മാരുടെ കാലത്തിലും ഈ പ്രയോഗം
 ഗമ്യമായിരുന്നു. മിക്കൊളി=അതികാന്തിയുള്ള. വാർ=
 ശുദ്ധമായ (ദീർഘമെന്നും സൂക്ഷ്മമെന്നും കൂടി ഈ പദ
 ത്തിനർത്ഥമുണ്ട്.)

൩. ചാം=ചാകം (ഉൽസൃജാമിചാമിവ എന്ന് ഉ
 സ്സായിവാരിയർ) കൌമാരം=ബാല്യം. യൌവന്യം=യൌ
 വനം. വയോധികം=വയോധികാവസ്ഥ, വാർദ്ധക്യം. ദ്ര
 ഡം=ദ്രവ്യം. ബാല്യവും യൌവനവും എങ്ങനെ ദേഹ
 ത്തിലുണ്ടാകുന്നുവോ അതുപോലെതന്നെയാണ് മരണാ
 നന്തരമുള്ള ദേഹാന്തരപ്രാപ്തിയുമെന്നുസാരം. മരിക്കുമ്പോ
 ഴും ധീരന്മാർ (ധീരോമനീഷീജ്ഞഃപ്രാജ്ഞഃ എന്നമരം,
 ബുദ്ധിമാന്മാർ) ചലിയാർ=ഇളകുകയില്ല, മോഹിക്കുകയി
 ല്ല. അടവെ=മുഴുവൻ. രൂപവത്തായിരിക്കുന്ന ദേഹംനശി
 ക്കും. അതാർക്കും തടുക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല.

൧൦. ഉണർവ്=ബോധം. ഉയർഗതി=മേൽഗതി.
 അടയ്ക്കം=ലഭിക്കും. ആരയിർ=പ്രിയമുള്ള ശരീരം. അക
 താർ തുള്ളുക=ബലപ്പെടുക. ശീതോഷ്ണങ്ങളേയും സുഖദുഃ
 ഖങ്ങളേയും അറിയുന്നതു് ഇന്ദ്രിയവിഷയമാണ് അതു
 അനിത്യമായ അറിവുമാണ്. അതിനാൽ പരമാത്മാവി
 നെ അറിവാൻ സാധിക്കുന്നതുമല്ല.

൧൧. പൊയ്ക്ക്=വ്യാജം, അതിനു അഴിവു ഉണ്ടാ
 കും. നിത്യമായിട്ടുള്ളതു് യഥാത്മജ്ഞാനമാണ് എന്നി
 ട=എന്നിൽനിന്ന്.

൧൨. കാരണമായെങ്കൽ=കാരണമായ എന്നിൽ, ഉള്ളവഴി തടയുന്നതല്ല=ആവഴി (ആരും) തടയുന്നതല്ല. (തണ്ടാർ) താമരപ്പുറത്തിലുള്ള വക്ഷസ്സോടു കൂടിയവൻ അജ്ഞാൻ. അവികാരം=ഭേദമില്ലാത്തത് അരൂപമായ ആത്മാവ് ഞാൻ തന്നെയാണ് നാശത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതു രൂപം മാത്രമാണ്

൧൩. ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവങ്ങൾ ജനനം, വളർച്ച, ബാല്യാവസ്ഥ, മുറുപ്പ് (പൂർണ്ണയൗവനാവസ്ഥ) ഉപചയം, മരണം, ഇങ്ങനെ ആറാണ്. വാരാതെ=വരാതെ എന്നതിന്റെ പ്രാചീനരൂപാന്തരം. ഇറപ്പ്=മരണം. പൊരുൾ=വസ്തു.

൧൪. പോത്തുന്ന=ധരിക്കുന്ന, തുകിൽ=വസ്രം, പുതു മതകം=പുത്തനായ, വേദം=മറൊന്നും, നരന്മാർ=മനുഷ്യർ, നാമെങ്ങനെ പഴയവസ്രത്തെക്കുറഞ്ഞു നവീനമായ വസ്രത്തെ ധരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ ദേഹി ജീർണ്ണമായ പഴയ ശരീരത്തെ ത്യജിച്ച് നവീനമായ ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഔര്യധമതിനാൽ=ആയുധത്താൽ, ദേഹിക്കു ആയുധാദികളാൽ വികാരം വരികയില്ലെന്നു പറയുന്നു.

൧൫. എന്നാളം=സദാ, അവൃക്തം=നല്ലപോലെ അറിവാൻ പാടിപ്പാത്തത് നിഷ്കളം=വിഭജിക്കാൻ പാടിപ്പാത്തത്, സനാതനം=ഏതുകാലത്തുമുള്ളത്, കലയാതത്=നശിക്കാത്തത് ശാശ്വതം=ഓരോവിധത്തിലുമുള്ളത്

൧൬. ഇവെല്ലാം=ഇവ+എല്ലാം. ഇരുൾ=മോഹം, അതല്ലാൽ=അതല്ലാതെ, നരവരൻ=മനുഷ്യശ്രേഷ്ഠൻ, അവർപോലുമറിയുന്നില്ലെന്നതാൽപര്യം.

൧൭. അതിനെ യുരത്തതുപോൽ എന്ന പാഠാന്തരം സഹിക്കാതും, തോയ് = അറിഞ്ഞാലും.

൧൮. തെറത്താകിയ = അറിവാൻ പ്രയാസമായിട്ടുള്ള, അഹംഭാവം = അഹന്ത, ഞാനെന്നുള്ള ഭാവം, മകിഴ് = സന്തോഷിച്ചു, അമർ = യുദ്ധം (സമരത്തിന്റെ തത്ഭവം) വീർ = നൈരാശ്യം, സംഗ്രാമം = യുദ്ധം.

൧൯. ഛത്രജ വെൺചാമരം = കടയും, കൊടിയും, വെൺചാമരവും, ചാമരത്തിന് ചാമര എന്നാണ് പ്രാചീനകവിപ്രയോഗം. ഇരണ്ടു് = രണ്ടു്, രണ്ടുപ്രകാരം = മരിച്ചാലും ജയിച്ചാലും. ഏവമാനം = ഏറെഅവമാനം.

൨൦. മാടിന = പിൻവാങ്ങിയ (കരുതലരോടു പോരിട മാടി ഓടുക എന്നു രാമചരിതം. മാടുക എന്നുള്ള ക്രിയയുടെ അർത്ഥം നോക്കുക.) എമ്പത് = രണ്ടിരിക്കൊണ്ടു് പിൻവാങ്ങിയ രാജാവു് എന്നുള്ള വാത്. നീളനടന്നാൽ = രാജ്യമൊട്ടുക്കു പ്രസിദ്ധമായാൽ. നീ മുന്വ ചൂഴ്ത്തതും എന്നു പാഠാന്തരം മുടിയും = പശുവസാനിക്കും. സുഖദുഃഖങ്ങളും ലാഭനഷ്ടങ്ങളും ജയാപജയങ്ങളും തുല്യമെന്നു കരുതുക.

൨൧. നൽവിന, തീവിന = ധർമ്മധർമ്മരൂപമായ കർമ്മബന്ധം. മയൽ = മോഹം. ഇതിന്മേൽ = ഇതിലധികമായി. അറിവുള്ളവർ നിനവു് = അറിവുള്ളവരുടെ നിനവു്.

൨൨. വേദാർത്ഥത്തെ ശ്രവിക്കുമ്പോഴും അജ്ഞാൻ ഫലത്തെത്തന്നെ കരുതുന്നു. നിപുണതചേർ = നൈപുണ്യമുള്ള, വിശിഷ്ടമായ. നെറിനില്ലാതൊരു ഗുണർ = നല്ല

വഴിയിൽ കൂടി പോകാത്തവരും സതപരജസ്തമോ ഗുണങ്ങളിലൊന്നിനോടു കൂടിയവരും.

൨൩. കർമ്മ ഫലങ്ങളെക്കരുതാതെ കർമ്മങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കണം. ഇടർ=ദുഃഖം. അറവിടുക=തീരെ വിടുക (അറുപോകാവണ്ണം വിടുക) ചെയ്തമ്പും=ചൈതന്യത്തിനൊടറിവ്, തത്പജ്ഞാനം. അതുവേ=അതുതന്നെ. ചേതസി=മനസ്സിൽ.

൨൪. വിന=കർമ്മം. അഭിരുചി=അഭിസന്ധി, ആഗ്രഹം. ദുഷ്ടതം=പാപം അർത്ഥം=ലാഭം എന്നർത്ഥം.

൨൫. അതിമതിതെളിവ്=ബുദ്ധിക്ക് അധികമായുള്ള തെളിവ് എന്ന്=ഏതുകാലത്തും. ഉതിച്ചെച്ചാമാനസം=ചെന്നുചേരാത്ത മനസ്സ്. ആശ്രിക്കുക=ആശ്രയിക്കുക എന്നതിന്റെ സങ്കുചിത രൂപം. നെറി=മുറ, സമ്പ്രദായം. പരമാംപൊരുൾ എന്നു പാഠാന്തരം. ചതി=ഗ്രഹം (ഭൂമിയെന്നർത്ഥം. ദ്രാവിഡം) പൊരുൾ=ദ്രവ്യം. ചലിയാമൽ=ഇളകാതെ. അങ്ങനെയുള്ള അതുഭൂതമായ ജ്ഞാനയോഗം.

൨൬. ഇതും അടുത്ത രണ്ടു പാട്ടുകളുംകൂടി കളകം. ഭാഷ=സമ്പ്രദായം. വേശകൾ=വേശ്യകൾ. അഴിവു=നാശത്തെ പ്രാപിക്കുവണ്ണം. സുഖദുഃഖങ്ങളും നാശത്തെ പ്രാപിക്കത്തക്കവണ്ണം.

൨൭. ഇമ്പം=സന്തോഷം. ഇടയേ=ഇടയിൽ, മദ്ധ്യത്തിൽ. വകവക=ഇച്ചൊന്ന ഭിന്നരീതികൾ. ആമ തന്റെ അവയവങ്ങൾ അഞ്ചിനേയും ഉള്ളിലേക്കു വലിക്കുന്നതുപോലെ. ആമയ്ക്കു പഞ്ചാംഗമെന്നു പേരുണ്ടു്.

൨൮. വായ്മ=മൊഴി. തെളിയ=തെളിഞ്ഞ, വിശിഷ്ടമായ ശാസ്ത്രം പഠിച്ച വിഷയാദികളെ അടക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു പോകുന്നവർ അവയിൽ തന്നെ (ചൊള്ളെന=ചൊള്ളെന്ന്=ചെട്ടെന്ന്) വീഴും.

൨൯. അടയം=സിദ്ധിക്കും. അടയതു=അടയ (മുഴുവൻ) +അതു അവിലവും കൈ=എല്ലാം മുഴുവൻ.

൩൦. വിധേയം=സ്വാധീനത (ആത്മാവിന്റെ എന്ന് ചേർന്നു,) ആത്മാവ് സ്വാധീനനാകുമെന്നു താല്പര്യം. കരുതിയ=ഉറപ്പിക്കുവാൻ കൂടി പ്രയാസമായ. ഹാനി=നാശം.

൩൧. അടുത്തവ=യോഗ്യമായവ. വെന്നിമികം=ജയം തരുന്ന. മെച്ചുണ്ണർവ്=തത്പജ്ഞാനം. ഒന്നിയ=ഇണങ്ങിയ.

൩൨. കാതൽ=ആഗ്രഹം. ചേത=ചേതസ്സിന്റെ തത്ഭവം. ചെവിയാദികൾ=ആഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ഒന്നുതന്നെ. കാറു് എങ്ങനെ കപ്പലിനെ മുക്കുമോ അതുപോലെ. വായ്നാമമിവാംഭസി എന്നേ മൂലത്തിലുള്ളൂ. “മൊതിയെഴുന്നു.....മരക്കലം” എന്ന വണ്ണ പണിക്കരുടെ സ്വന്തമാണ് മോതി=ഉയൻ് അലയാഴി=അലയോടു കൂടിയ സമുദ്രം. ചൊരുതി=ശാന്തി.

൩൩. സംയമി=ജിതേന്ദ്രിയൻ, യോഗി. എല്ലാവരും ഉറങ്ങുമ്പോൾ യോഗി ഉണർന്നിരിക്കുന്നു, അതായത് പരമാർത്ഥതയും ജിതേന്ദ്രിയൻ മാത്രമേ അറിയുന്നുള്ളൂ എന്നു താല്പര്യം. തോയമതൈകൊടു=ജലം കൊണ്ടു തന്നെ: പൂരിതം=നിറയ്ക്കപ്പെട്ടത്. കടൽ=സമുദ്രത്തെ.

൩൪. നിസ്പൃഹം=ആഗ്രഹമില്ലായ്മ കൈക്കൊണ്ടീടിയ=കൈക്കൊണ്ടു. നിമ്നമൻ=മമതയില്ലാത്തവൻ ആമളം=കഴിയുന്നിടത്തോളം. പുനർഭവം=പുനർജന്മം.

മൂന്നാമദ്ധ്യായം,

൧. അനന്തൻ=അവസാനമില്ലാത്തവൻ, അനാദി കൾ=ഉത്ഭവരഹിതങ്ങളായ വേദങ്ങൾ, നാങ്കം=നാലിലും, അമന്തുൻവ്=അമഞ്ഞുള്ള (അടങ്ങിയിട്ടുള്ള) ജ്ഞാനം. നിനന്തു്=വിചാരിച്ചു്, അരുതാത്ത=അരുതാത്ത, വടിവ്=സ്വരൂപം, മരൂത്തം=വീണ്ടും, ഫാൽഗുനി=അജ്ജനൻ, ഫാൽഗുനൻ എന്നോ ഫൽഗുനനെന്നോ വേണം.

൨. തികഴ്=ശോഭ, അജനത്തിന്റെ ശോഭയോടു കൂടിയ ദേഹം മൈതികഴ്=മേനി, ആദ്യം നിവൃത്തിമാഗ്നമായ സാംഖ്യബുദ്ധിയേയും പിന്നീടു പ്രവൃത്തിമാഗ്നമായ യോഗബുദ്ധിയേയും രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ ഉപദേശിക്കുക നിമിത്തം അജ്ജനൻ സംശയാത്മാവായി ആ രണ്ടു മാഗ്നങ്ങളിൽ ഏതാണ് നല്ലതെന്ന് വീണ്ടും ചോദിക്കുന്നു. ചെയ്യിചെട=ചന്ദ്രൻ അറിവാനായി (ഇവിടുത്തെ ചെയ്യി ആവിതു് ഇത്യാദിനോക്കുക.) മേയ്=സത്യം. ഭഗവാൻ അധികാരിഭേദേന ആണ് രണ്ടുമാഗ്നങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചതെന്നും ആശവിടാത്തവർ കർമ്മ വിടുന്നത് അനുചിതമാണെന്നും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

൩. അവനെറി=ഭൂമാഗ്നം, അകർത്തവ്യം. അവനെറിനിൽക്കുന്നോൻ=ഭൂർവാസന പോകാത്തവൻ, അകൃത്യം

ചെയ്യുന്നവൻ, കൈവല്യാ=മോക്ഷം, ഉള്ളം വിഷയത്തിൽ
പോകാതെ എന്നനാപയം, ആകാനെറി=ആകാത്തമുറ,
ഭർമ്മാഗ്നം, മരപിറവി=പുനർജനം.

൪. അരൾ=കൃപ, ദേവകളെ പൂജിച്ചാൽ എല്ലാം
സിദ്ധിക്കും. പൊരുളോടും=വേണ്ട യജ്ഞദ്രവ്യങ്ങളോടു
കൂടി, ഇരുളേറിയ=ഇരുണ്ട ഏറ്റവും കറുത്ത, ഇഴടി
യ=ഇഴുട്ടുള്ള, ശാശ്വതമായ, മരുളുക=മയങ്ങുക, ഒന്നൊട
ടുക്കുമെന്നു പാഠാന്തരം.

൫. പൊരുൾ=ധനം, നടത്താത്തീനത്ത് =നടത്താതെ
യിരിക്കുന്നത്. തീത്ത്=ചീത്ത, മനുഷ്യർക്ക് പഞ്ചയജ്ഞം
പ്രധാനമാണ് അവവേദാദ്ധ്യാപാനമാകുന്ന ബ്രഹ്മയജ്ഞ
വും, തപ്പണമാകുന്ന പിതൃയജ്ഞവും, ഹോമമാകുന്ന ദേ
വയജ്ഞയും, ബഹിയാകുന്ന ഭൂതയജ്ഞവും, അതിറിപൂജ
യാകുന്ന നൃയജ്ഞവുമാകുന്നു. ഇവ ചെയ്യാതെ പ്രത്യേ
കിച്ചു ദേവയജ്ഞം ചെയ്യാതെ ഭജിക്കുന്നവൻ പാപത്തെ
ത്തന്നെയാണ് ഭജിക്കുന്നത് എന്നു താല്പര്യം.

൬. പ്രാണികൾ അന്നരസത്തിൽ നിന്നും അന്നം
മഴയിൽനിന്നും മഴദേവപ്രീതിയിൽനിന്നും ദേവപ്രീതിശു
ഭകർമ്മ (യജ്ഞ)ത്തിൽ നിന്നും ശുഭകർമ്മം വേദത്തിൽനിന്നും
വെദം ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്നു. ചൊന്ന=മുൻ
ചൊന്ന ദേവ പ്രീതിയെന്നു താൽപര്യം. ബ്രഹ്മാക്ഷരം=
അക്ഷരമായ ബ്രഹ്മം. അക്ഷരം=അനശ്വരം ലോകം പ
രബ്രഹ്മത്തിലുളവായെന്നും ലോകത്തിൽ നിറഞ്ഞതു ബ്ര
ഹ്മമാണെന്നും പറയുന്നു.

൭. അങ്ങനെയുള്ള ലോകം യജ്ഞാദികമ്ങ്ങളാലാകുന്നു വർദ്ധിക്കുന്നത് ക്രൂരിയ=പറഞ്ഞു. വീണ്ണ്=വീണ്ണ് എന്നതിന്റെ പ്രാചീനരൂപം. മറവാതെ=നല്ല കാമ്യോടുകൂടി. ഫലത്തിൽ ആകാംക്ഷമരൂത്തു് =ഫലത്തിൽ ആഗ്രഹത്തെ ഒഴിച്ചു് അടുത്തവ=മുറയായിട്ടുള്ള കമ്ങ്ങൾ.

൮. ജനകാദികൾ=ജനകൻ, അശപപതി, മുതലായ ക്ഷത്രിയന്മാർ, ജനകാദികൾ നിഷ്കാമകമ്മാ ചെയ്തുകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു; അതല്ലാതെ കമ്ം ചെയ്യാതെയിരുന്നില്ല. മുടിത്ത്-അവസാനിപ്പിച്ചു്, മുടിയാതള=അവസാനിക്കാത്തതിടത്തോളം (ഉണ്ടു്) എന്നു താല്പര്യം മുടിയാതളമുളർ കേൾമുടിമന്നാ എന്നുള്ളപാഠഭേദം ഒന്നുകൂടി സ്വീകാര്യമായി തോന്നുന്നു. ഇതെന്നി=ഇതൊഴിച്ചു.

൯. ഭഗവാൻ തന്നെയും അവിടുത്തെക്കു കമ്ം കൊണ്ടു് യാതൊരു പ്രയോജനവും സിദ്ധിക്കുവാനില്ലെങ്കിലും ലോകസംഗ്രഹത്തിനായിട്ടു കമ്ം ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുന്നു. വിരാധം-ദോഷമെന്നു താൽപര്യം. സരോജസമാനവിശാലാക്ഷൻ=താമരയിതൾപോലെ നീണ്ടകണ്ണോടുകൂടിയവൻ, ശ്രീകൃഷ്ണൻ.

൧൦. ഉണ്മ=യഥാർത്ഥവസ്തു, അതുതാനാണെന്നും. ശബ്ദാദികളറിവു്=ശബ്ദാദികൾ (ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ) നിമിത്തം ലഭിക്കുന്ന ജ്ഞാനം, അതു മറ്റൊന്നാണെന്നും. ഉണ്മരുക=അറിയുക, തൊഴിൽ=കമ്ം, അങ്ങനെ അറിഞ്ഞു ചെയ്യപ്പെടുന്ന കമ്ം കമ്ബന്ധത്തെ ഘേദിക്കുമെന്നു താൽപര്യം. ഇന്ദ്രിയങ്ങളാണു് താനല്ല കമ്ങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ള ബോധമുണ്ടാകണം.

൧൧. ഇകണ്ഠ=വെറുത്തു. നെറിയെ=നേരെ. ഉറുതി=നിശ്ചയം. ഈ പാട്ടിലെ ഉപമ മൂലത്തിലില്ല. ഉയച്ചി വരാതെ=ഉയച്ച് ഉണ്ടാകാതെ. ഉപമയുടെ സ്വാരസ്യം സ്പഷ്ടമാകുന്നില്ല.

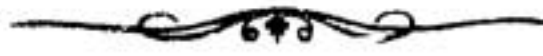
൧൨. പഞ്ചേന്ദ്രയാദിഷു=പഞ്ചേന്ദ്രിയാദികളിൽ. വിഷയാദികളിൽ വീണ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഇന്ദ്രിയാദികളിൽ കിടന്നുഴലുന്ന ജീവൻ ഭൂഖം തീരാൻ വഴി പറയുന്നു. ഇന്ദ്ര്യം-വൃത്തസൗകര്യത്തിനു വേണ്ടി കവി ഇന്ദ്രിയ പദത്തെ ഈ വിധത്തിൽ മാറി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

൧൩. തടഞ്ഞു ഭൂമാഗ്നിയിൽ ചാടിക്കുന്നതാരെന്ന് അജ്ജനൻ ചോദിക്കുന്നു. നിരാമയൻ=ദീനമില്ലാത്തവൻ. രജഗുണം=രജോഗുണം (ഇന്ദ്ര്യംപോലെ ഒരു സ്വതന്ത്രപ്രയോഗം) ചിന്തം=ക്രോധം. കാമം തന്നെയാണ് അതിന്റെ സ്വച്ഛന്ദസഞ്ചാരത്തിന് പ്രതിബന്ധംവരുമ്പോൾ ക്രോധമായി പരിണമിക്കുന്നത്.

൧൪. ഇവിടെ കാമക്രോധങ്ങളെ യഥാസംഖ്യമായിട്ടല്ല ഉദാഹരിച്ചിരിക്കുന്നത് രണ്ടുപദകളും രണ്ടിനും യോജിക്കുന്നു. മലം=താഴ്വര. ഒന്നിയ=ഇണങ്ങിയ. ജ്ഞാനവിജ്ഞാനങ്ങളുടെ സ്വരൂപത്തെ ഭഗവാൻ ഏകാമദ്ധ്യായത്തിൽ ഉപപാദിക്കുന്നു. മൂലത്തിൽ മൂന്നുപദകളുണ്ടായശ്ലോകബേനാവൃതോഗർഭം എന്ന ഭാഗം പണിക്കർ തർജ്ജിമചെയ്തിട്ടില്ല. ഉൽബം=മരപിള്ള.

൧൫. പേണി=ബലമായി. ഈ കാമക്രോധാത്മകമായ ശത്രുവിന് അകത്തു പ്രവേശിക്കാനുള്ള ദ്വാരം ഇന്ദ്രിയമാണ്

൧൬. ദേഹത്തേക്കാൾ ഇന്ദ്രിയങ്ങളും അവയേക്കാൾ മനസ്സും അതിനേക്കാൾ ബുദ്ധിയും ബുദ്ധിയെക്കാൾ ആത്മാവും (പരം) ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു. ചരതം=വാസ്തവം (സത്യമായിട്ട്) തീക്കിയലാതെ=നല്ലപോലെ.

നാലാമദ്ധ്യായം.

൧. രവി=ആദിത്യൻ. മനു=വൈമസ്യൻ. വൈമസ്യൻ തന്റെ പുത്രനും ആദ്യത്തെ സൂര്യവംശരാജാവുമായ ഇക്ഷ്വാകുവിന് ഉപദേശിച്ചു. അങ്ങനെ രാജാക്കന്മാർക്ക് ഇതു പൂർവ്കാലങ്ങളിൽ പരമ്പരയായി ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണ് അർച്ചം=ഭയം.

൨. കേൾ + ഇരഹസ്യം=കേളിരഹസ്യം.

൩. ഉടമ്പ്=ശരീരം. ഈ ശരീരം പണ്ടത്തെതല്ല, മരണാനാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവിടുന്ന് ഈ യോഗരഹസ്യം ആദ്യം ആദിത്യനുപദേശിച്ചു എന്നുള്ള വസ്തുത എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കി എന്ന് അജ്ഞനൻ ഭഗവാനോടു ചോദിക്കുന്നു. എന്നാൽ=അതുകൊണ്ട്, താൻ ഭൂതദേവിയുപാസനകൾ മൂന്നിനേയും ചെയ്യുന്നവനാണെന്നു ഭഗവൻ പറയുന്നു.

൪. അഴിയാ=നശിക്കാത്ത. നാടുകിൽ=വിചാരിക്കുമ്പോൾ. സാധുനാം: ഉകാരാന്തപുല്ലിംഗം ഷഷ്ഠീബഹുവചനം.

ചനം=സാധുക്കളുടെ. അഥ=പിന്നീട് ദൃഷ്ടതം=പാപം. ഞാൻ എന്റെ മാമയെ സ്വീകരിച്ചാണ് ഓരോ യുഗത്തിലും അവതാരം ചെയ്യുന്നത് എന്നു താല്പര്യം.

൫. എന്റെ ജന്മം ദിവ്യമാകയാൽ ഞാൻ സകല കാര്യങ്ങളും അറിയുന്നതാകൂടി പുനർജന്മം വരാതെ പരമപദത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള എന്റെ സ്ഥിതി സൂക്ഷ്മമായിരുന്നവർ എന്നെ പ്രാപിക്കുന്നു.

൬. നാലു വണ്ണങ്ങളേയും സൃഷ്ടിച്ചതും പരിപാലിക്കുന്നതും ഞാനാണ് കന്നാതെ=കറവില്ലാതെ, കേടുക്രമംതെ.

൭. ഞാൻ കർമ്മഫലത്തിൽ കാംക്ഷക്രമംതെയ്യാണു് കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് അതിനാൽ ആ കർമ്മങ്ങൾക്കൊന്നിന്നും എന്നെ അവയിൽ ആസക്തിയുള്ള വനാക്കിത്തിർന്നതിനു കഴിയുന്നില്ല. ഇതു ഗുരുമുഖത്തിൽനിന്നു് അറിഞ്ഞവർ ചെയ്യുന്ന വിധത്തിലുള്ള കറമില്ലാത്ത കർമ്മംതന്നെയാണു് നീയും ചെയ്യേണ്ടതു്

൮. ഈ പാട്ടിൽ കാണുന്ന ഉപമമൂലത്തിലുള്ളതല്ല. ശാങ്കരഭാഷ്യത്തിലുള്ളതാണു്. ഇതിൽ നിന്നും മറ്റും പണിക്കർശാങ്കരഭാഷ്യം വായിച്ചിരുന്നതായി ഉറഹിക്കാം. ആറിൽ ഒരു വള്ളം വളരെ വേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവനു് താനല്ല ആറിന്റെ കരയിൽ നില്ക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളാണു് സഞ്ചരിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുമല്ലോ. അതുപോലെ യല്ലാതെ ആത്മാവു കർമ്മരഹിതനാണെന്നും ആത്മാവു കർമ്മം ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ള ബോധം ഭ്രമമാണെന്നും ഉള്ള സൂക്ഷ്മജ്ഞാനത്തോടുകൂടി ആർ കർമ്മം ചെയ്യുന്നുവോ അ

വൻ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു കർമ്മവും ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ ആ ജ്ഞാനത്തോടു കൂടാതെ ചെയ്യപ്പെടുന്ന കർമ്മങ്ങൾ വിഷയാദികളെക്കൊണ്ടു കർത്താവിനെ ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യും.

൯. ആയുഃ=കഴിവുള്ളിടത്തോളം. മുൻ വിവരിച്ച ജ്ഞാനത്തോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾ ആ ജ്ഞാനാഗ്നിയിൽ തന്നെ ദഹിച്ചുപോകും. വിഷയാദികളിൽ മേവുന്ന ഭൂതായമനഃപ്യർ ആ ജ്ഞാനമില്ലാതെയിരുന്നാൽ അതിൽ വീഴുകയേയുള്ളൂ. ചായം നിലയോടകന്ന് =സംശയബുദ്ധികൂടാതെ. വായടങ്ങിയവൻ =മൗനീ.

൧൦. 'ബ്രഹ്മമതാകിയ ഹവിഷാകനിവൊടു ബ്രഹ്മമതായ ഹൃതം ചെയ്യുന്നവർ ബ്രഹ്മമതെയ്തിടുവോരിതു ചിലവക പ്രിയമൊടു കേൾ നീയജ്ഞമനത്തും, എന്നു ചൊല്ലുന്നതരം. വരുഹലവും എന്നു ചൊല്ലിയാലും വിരോധമില്ല. ബ്രഹ്മമതായവർ=ബ്രഹ്മസ്വരൂപികളായ ഹോതാക്കൾ.

ഹവിഷാ=സകാരാന്തനപുംസകലിജ്ഞാനതീയൈക വചനം. ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയായവൻ തന്നെയും, അഗ്നിയേയും മന്ത്രഃത്തേയും ഹവിസ്സിനേയും ദേവതയേയും ആഹൃതിയേയും ബ്രഹ്മമായിത്തന്നെ കാണുന്നു. അപ്പോൾ അവന്റെ കർമ്മം ബ്രഹ്മത്തിൽത്തന്നെ ലയിച്ചു ബ്രഹ്മാഗ്നിയായ് ദഗ്ദ്ധമാകുന്നു.

൧൧. ചിലർ (ശമം) സംയമാഗ്നിയിൽ ശ്രോത്രാദികളായ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ദഹിപ്പിക്കുന്നു. മറ്റുചിലർ തങ്ങളെ (വാടുക) കഴുപ്പെടുത്തു ശബ്ദാദിവിഷയങ്ങളെ ഇന്ദ്രിയാഗ്നിയിൽ ഹോമിക്കും. ഇന്ദ്രാഗ്നിഷു ഹോമിക്കുമെ

ന്നു പാഠാന്തരം, ഇനിയും ചിലർ സവാണി=അകാരാ
 ന്ത നപുംസകവിങ്ഗം ദിശിയാബഹുവചനം. ഇന്ദ്രി
 യം കർമാദികൾ, ഇവയ്ക്കു വിശേഷണം. എല്ലാ ജ്ഞാ
 നേന്ദ്രിയ കർമ്മന്ദ്രിയകർമ്മങ്ങളേയുംമെന്നുതാൽപര്യം, യോ
 ഗാഗ്നിയെ ഉരട്ടുക=യോഗാഗ്നിയിൽ ഹോമിക്ക.

൧൨. ജ്ഞാനം= വേദാർത്ഥപരിജ്ഞാനം, ദ്രവ്യം=
 ധനം. ദ്രവ്യത്തേ. ദാനത്തെ ചിലർ യജ്ഞമായി കരുതു
 ന്നു. ഈ നാലുവിധത്തിലുമല്ലാതെയുള്ള യജ്ഞവിഷ
 യങ്ങളെപ്പറ്റി ഭഗവാൻ മേൽ ഉപപാദിക്കുന്നു.

൧൩. ചിലർ പ്രാണവായുവിനെ അപാനനിൽ
 ഹോമിക്കുന്നു. അതു പൂരകം, ചിലർ പ്രാണവാദവിൽ
 അപാനനെ ഹോമിക്കുന്നു. അതുരേചകം. ഇയക്കം=കർമ്മം,
 ചാഞ്ചല്യമെന്നമർത്ഥമുണ്ടു് കർമ്മബന്ധത്തെ ഈ രണ്ടു
 മാർഗ്ഗങ്ങളും ഹോമിക്കുമെന്നു താൽപര്യം. അവർക്കു് പ്രാ
 ണായാമം തന്നെ നിയതമായ (പരിമിതമായ) ആഹാ
 രം എന്നുപണിക്കർ പറയുന്നു. മൂലംഇതിൽനിന്നു സ്വപ്നം
 വ്യത്യാസപ്പെട്ടാണു്, അവിടെ അപരെ നിയതാഹാരം
 പ്രാണാൻ പ്രാണേഷു ജ്വപതി എന്നു കാണുന്നു. രേ
 ചകവും പൂരകവും പ്രാണായാമത്തിന്റെ വകഭേദങ്ങ
 ലാണു്. തൽപരദർശികൾ=അതിനെ നല്ലപോലെ
 കാണുന്നവർ.

൧൪. ^{V. 388} അവർക്കു യജ്ഞത്തിൽ ശേഷിക്കുന്നതാണു്
 ആഹാരം. അതു് അമൃതതുല്യമായ ബ്രഹ്മംതന്നെയാണു്
 ഉരത്തിടിയ=പറഞ്ഞു. മതിരെളിവോടെയുവർ എന്നു്
 പാഠാന്തരം.

൧൫. ഏതു കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോഴും അതു ബ്രഹ്മലോകം നേടാനായിട്ടു ചെയ്യേണ്ടതാണ് പണ്ടേതാനം=അനാദിയായ ജ്ഞാനം തന്നെയാണ് ഇതിനെ നമുക്കുപദേശിക്കേണ്ടതു്. തീർത്തു=നിസ്സംശയമായി.

൧൬. ജ്ഞാനമാകുന്ന കപ്പൽമൂലമാണ് കർമ്മസമുദ്രത്തിൽ കിടന്നുഴലുന്നവർ മരുകര പ്രാപിക്കുന്നതു് മൂലത്തിൽ വിറകുകളെ (ഏഡാംസി) അഗ്നി ഭക്ഷിക്കുന്നതാണ് ഉപമാനം. പണിക്കർ അതു സ്വല്പം മാറിയിരിക്കുന്നു. വെണ്ണീർ=ഭസ്മം, കറുപ്പനരം=ജ്ഞാനത്തെ അറിയുന്ന, സൂക്ഷ്മജ്ഞാനമുള്ള.

൧൭. മയൽ=മയക്കം, ജ്ഞാനം കൊണ്ടു സംശയംതീരൂ എന്നു താൽപര്യം.

൧൮. വരമെല്ലാം=വരുന്ന സകലത്തിനേയും, അകമേ തോന്നിയ സംശയമെല്ലാം എന്നു പാഠാന്തരം. അറമിന്നം=(അറം) ധർമ്മം പ്രകാശിക്കുന്ന മരമിന്നം എന്നു പാഠാന്തരം. വേദത്തിൽ മിന്നുന്ന. ജ്ഞാനാസിയുള്ളൂക്കി എന്നുവേണമെന്നുതോന്നുന്നു. ആ മാതിരിയാണ് മൂലവും 'ഇളക്കി' എന്നു പദപ്രയോഗംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഉപമാവും. തിരമിന്നം=തിര (കുപ്പം) അല്ലെങ്കിൽ തിരം (സാമത്വം) മിന്നുന്ന. മുടിക്കുക=സമാപിപ്പിക്കുക, യുദ്ധംചെയ്യുക എന്നുതാൽപര്യം. നിരമിന്നം=നിരത്തോടുകൂടി മിന്നുന്ന.

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

൧. കർമ്മയോഗമാണ് വിശേഷമെന്നു മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിലും കർമ്മസന്യാസമാണ് റിശേഷമെന്നു നാലാമദ്ധ്യായത്തിലും അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്തവല്ലോ. ഇവരണ്ടും അന്യോന്യ വിരുദ്ധങ്ങളുമാണ് അതിനാൽ ഈ ഉപദേശത്തിന്റെ ഉപപത്തി മനസ്സിലാകുന്നില്ല എന്ന് അജ്ജനൻ പറയുന്നു. പാശങ്ങളുൾ = ബന്ധങ്ങളുൾ. എന്നായ് = എന്നു ന്നി പറഞ്ഞു. പേർത്തുരചെയ്തതു മെത്തു മുരാറെ എന്നു പറയാതരും.

൨. ഇന്ദ്രം = സ്നേഹം. സന്യാസമിതിൽക്കാൾ = ഈ സന്യാസത്തെക്കാൾ. വെന്നിക്കൊൾ = വെന്നിക്കൊള്ളുന്ന = ജയപ്രദമായ. കർമ്മജ്ഞാനം = ഈ പദത്തെ കർമ്മയോഗ പര്യായമായി പണിക്കർ പ്രയോഗിക്കുന്നു. മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിലും നാലാമദ്ധ്യായം പതിനെട്ടാമത്തെ പാട്ടിലും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രകാരത്തിൽ ജ്ഞാനലക്ഷ്യമായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന കർമ്മമെന്ന് ഇതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാം. കർമ്മാൻഷ്യാനദപാരാ സിദ്ധിക്കുന്ന ജ്ഞാനമെന്നു പറയാം.

൩. കർമ്മയോഗി സന്യാസിയോടു സമൻതന്നെയാണ് എന്ന് ഭഗവാൻ ഉപപാദിക്കുന്നു. വിജിതാത്മാവ് = വിജിതം (ജയിക്കപ്പെട്ടത്) ആയ ആത്മാവോടുകൂടിയവൻ ബഹുവ്രീഹിസമാനം) ഇടൻ = ദുഃഖം. വാചാ = വാക്കുകൊണ്ടു (പകാരാണസ്മിപ്ലിങ്ഗം തൃതീയൈകവചനം.) ദേശാവസ്ഥ = പരിതഃസ്ഥിതി. ശിവം = മംഗലൻ. ഒപ്പോൻ = ഒക്കുന്നവൻ.

൪. കർമ്മയോഗവും സന്യാസവും രണ്ടാണെന്നു വിചാരിച്ചു ഉചിതങ്ങളായ ആ രണ്ടു വകയേയും (ഒരെ മുഹൂർത്തത്തിൽ) സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കു ഞാനുമായി ഐക്യത്തെ പ്രാപിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടു് അറിവോൻ=അറിയുന്നവനാണു് അല്ലാതോക്കു് എന്നു പാഠാന്തരം.

൫. ത്യാഗിക്കുക=ത്യജിക്കുക (നാമത്തിൽനിന്നു് വന്ന ക്രിയ) പഞ്ചേന്ദ്രിയത്തെ ജയിക്കാത്തവർ കർമ്മത്യാഗം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. ഏതം=പാപം.

൬. കർമ്മയോഗം യോഗിക്കും സന്യാസം ജ്ഞാനിക്കും വിധിക്കപ്പെടുന്നു. രണ്ടിന്റെയും ഫലം ഒന്നുതന്നെ. “ഗതി വരുവാൻ നൽകർമ്മമഹായോഗത്തിനെ ഞ്ഞു മിയറുവീടുന്നവർ” എന്നു പാഠാന്തരം. “സാംഖ്യത്താൽ യാതൊരു ദർശനമുണ്ടാമുടനതുതന്നെ” എന്നു പാഠാന്തരം ഒന്നുകൂടി സ്വീകാർത്ഥമാണു് ‘സാംഖ്യത്താലെയും സ്ഥാനം പ്രാപിക്കും’ എന്ന പാഠഭേദവും സ്വീകാർത്ഥമാണെന്നു്. ജ്ഞാനനിഷ്ഠമാകും കർമ്മത്യാഗികളുമായ സന്യാസികൾ യാതൊരു സ്ഥാനത്തെ പ്രാപിക്കുന്നുവോ ആ സ്ഥാനം കർമ്മയോഗിയും പ്രാപിക്കും. രണ്ടുപേർക്കും അവസാനത്തിൽ സിദ്ധിക്കുന്ന പദം ഒന്നുതന്നെയെന്നു താല്പര്യം. ഇയൽപൊരു=ഉണ്ടാകുന്ന. ദർശനം=കാഴ്ച, ജ്ഞാനം.

൭. അശിക്കും=ഭക്ഷിക്കും. നെറി=നീതി. മുർച്ചിനിവീക്ഷം എന്നു പാഠാന്തരം. മുരിനിവിക്ഷകം=ചടവുതീക്ഷകം. മുരി=ക്ഷീണം, ചടവു് ചെറുകയടക്കുക=ദേഹം ചുരുക്കുക. ഇന്ദ്രിയാണി (അകാരാന്ത നപുംസകലിംഗം പ്രഥമൈക

വചനം) ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ=ഇന്ദ്രിയവിഷയങ്ങളായ വസ്തുക്കളിൽ സ്നേഹത്തോടുകൂടിയെഴുന്ന പ്രവർത്തികളാണെന്നു് ഓർക്കുന്നു. ഉണർവ്=ജ്ഞാനം.

വൃ. ഞാൻകാരണമായി=എനിക്കുവേണ്ടി, ഈശ്വരാർപ്പണമായി എന്നർത്ഥം. താമരയിൽ ജലം പിരളാത്തതു പോലെ. പത്മപത്രമിവാംഭസാ എന്നു മൂലം. പിന്നും=പിന്നെയും, സംഗിക്കും.

൯. 'പഞ്ചേന്ദ്രിയ വിഷയമിവെല്ലാം കൊണ്ടു' എന്നു പാഠാന്തരം. നടമാടിനവൻ=നടൻ (ഉപമസ്വപ്നം) മായാമയങ്ങളായ സിദ്ധികളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നതു സംസാരം തന്നെയാണു്

൧൦. ഒൻപതു ദ്വാരങ്ങൾ, രണ്ടു കണ്ണു്, രണ്ടു ചെവി രണ്ടു മൂക്കു, വായു്, ഗുദം, ഗുഹ്യംഈ ഒൻപതു വാതിലുള്ള പുരംഭേദം. ഞാൻ (ഈശ്വരൻ) ഇങ്ങനെ സുഖമായിരിക്കുന്നതു കർമ്മഫലങ്ങളുടെ കാർഷ്വകൃടാതെ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണു് നിപുണത=(സാരം) യാഥാർത്ഥ്യമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ പണിക്കർ ഈ പദം പ്രയോഗിക്കുന്നു. ഇല=ഇല്ല.

൧൧. പഞ്ചമലങ്ങൾ=ഇവത്രണവം, കർമ്മം, മായ, ബൈന്ദവം, തിരോധായി ഈ അഞ്ചു മലങ്ങളുമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അജ്ഞാനേനത്രവൃതം=അജ്ഞാനം കൊണ്ടു മുടപ്പെട്ടതു്. വളരൊളി=വളരുന്ന ശോഭയോടുകൂടിയതു്. ഇടമുടയോർ=സൌകര്യമുള്ളവർ.

൧൨. ദിനകരൻ=സൂര്യൻ. തേഷാമാദിത്യവൽ ജ്ഞാനം. പ്രകാശയതി എന്നു മൂലം. ഒളിചെയ്യുക=പ്രകാശിക്കുക.

൧൩. ശൂനി=പെൺകുട്ടി. അരുകലഹീനൻ=തീരെത്താണ കലത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, ചണ്ഡാലൻ. എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളെയും ഈശ്വരരൂപേണ സമദർശിക്കുവാനു പണ്ഡിതർ കാണുന്നു എന്നു താല്പര്യം. ഭാവികുക=വിചാരിക്കുക. കുറവു=കുറവു. മഹിമാനം=(നകാരാന്തപുല്ലിംഗം ദ്വിതീയൈകവചനം) മഹിമാവിനേയും ഗുണങ്ങളെയും പറവാൻ കഴിയുള്ളവർ ഭൂമിയിലില്ല. മഹിമാന ഗുണങ്ങൾ എന്നു ദ്രാവിഡ സമ്പ്രദായത്തിൽ അനുസ്മാരലോപത്തോടുകൂടിയും പാഠാന്തരം.

൧൪. ഇകണ്ഠ=വെറുത്തു, പരിത്യജിച്ചു. ചിററിമ്പം=(ചെറുതായ) തുച്ഛമായ സുഖം, വിഷയസുഖമെന്നു താല്പര്യം. ആമളം=ആവോളം.

൧൫. തണ്ടാതെ=വിലകാതെ. കാമക്രോധാദികളെ കൊണ്ടാടാതെ (കാർഷ്ണികമായി ഗണിക്കാതെ) ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്നു ജ്ഞാനവും ആനന്ദവുമുണ്ടാകും. കൂറിയ=പ്രസിദ്ധമായ. മെയ്തകം=യഥാർത്ഥമായ. മററിമ്പം=അന്യമായ സുഖം.

൧൬. മനസിചൊരപ്പിച്ചിട്രിയമെല്ലാം=ഇട്രിയങ്ങളെ മനസ്സിനാൽ ജയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. പുരുവം=പുറകിൽനിന്നു പുറംപുറം. വിഴി=മിഴിയുടെ പുറംപുറം. വിഴികൊടുനോക്കുക=കണ്ണുകൊണ്ടുള്ള നോക്കുക. ഭൂക്കളടമദ്ധ്യത്തിലാകണം. പ്രാണാപാനസമം ചെയ്യുക=കുറുക

ക്രിയ ചെയ്യുക. സംസാരാണുവചാരമറിഞ്ഞവർ=സംസാര സമുദ്രത്തിന്റെ മുകൾകണ്ടവർ. ജീവന്മുക്തന്മാർ എന്നു താല്പര്യം. ഭാരതൻ=ഭരതവംശജൻ, അജ്ജനൻ,

മ. തവം=തപം. തവമുക്തേഠ എന്ന പാഠം ഒന്നുകൂടി സദീപായം. വീണയിലും=നാരദന്റെ മഹതി എന്ന വീണയിലും. നടമാടും=നടനം ചെയ്യുന്ന. പുരാണൻ=പ്രാചീനൻ.

ആനാമദ്വായം.

മ. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഭഗവാൻ ധ്യാനയോഗത്തെ ഉപന്യസിക്കുന്നു. പുകഴ്ചകളെല്ലാം എന്നു പാഠഭേദം. ഐന്ദ്രി=ഇന്ദ്രപുത്രൻ, അജ്ജനൻ. നണ്ണും=ധ്യാനിക്കുന്ന. കർമ്മചരമാക്കു മനാശ്രിതനായി=കർമ്മലഭത്തെ ഒന്നിനേയും ആശ്രയിക്കാത്തവനായി. അങ്ങനെയുള്ളവൻ ജ്ഞാനിയും യോഗിയും യജ്ഞാദികൾ ചെയ്യുന്ന കർമ്മമാണ് യോഗി=മനസ്സുമാധാനത്തോടുകൂടിവൻ. ചകയർ=ശത്രുക്കൾ. വിനകൾ=കർമ്മങ്ങൾ. കാമം=ഛലകാക്ഷ. യോഗിവടിവ്=യോഗിയുടെ നില.

൨. യോഗം=കർമ്മയോഗം. യോഗം=ജ്ഞാനയോഗം. തക്കവിന=ഉചിതമായ കർമ്മം. എരിപുക്കുവിറക്=ദൃഢമായ വിറക് നികർ=തുല്യൻ.

൩. താൻ=ആത്മാവുതന്നെ. മുനിവുചെയ്യുന്നോർ=കോപിക്കുന്നവർ, വിരോധപ്പെടുന്നവർ, ശത്രുക്കൾ. നരർ=മനുഷ്യർ. അല്ലാൽ=അല്ലാതെ, ഉറവ്=ബന്ധുത്വം. ബന്ധു=ഇവിടെ ഭീഷ്മം വൃത്തനിയമത്തിനു വേണ്ടിയാണ്. ബന്ധുവുഎന്നു പാഠഭേദം. പക=വിരോധം, ശത്രുത്വം. ദ്വന്ദ്വം=മനസ്സിനും ആത്മാവിനും തമ്മിലുള്ള വിരോധം. വിനയം=കർമ്മസന്യാസംചെയ്യും.

൪. ശാസ്ത്രോപദേശംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്നതു ജ്ഞാനം. അതിങ്കൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്ന അപരോക്ഷാനുഭൂതി വിജ്ഞാനം=ജ്ഞാനം വിജ്ഞാനമായി പരിണമിക്കണം; അതിൽനിന്നു (അമൃതം) നിർവാണവും അതിൽനിന്നു നിത്യതൃപ്തിയും സിദ്ധിക്കണം. ഒരു മനമിയന്നു്=ഭേദബുദ്ധികൂടാതെ. വിന=സ്ഥിതി. മകിഴുവോൻ=സ്തുതിക്കുന്നവൻ

൫. സാക്ഷാദ്യോഗിയായിത്തീരുന്നതെങ്ങനെയെന്നു പദേശിക്കുന്നു. ഇയലാതു=ഇല്ലാതെ. അപരിഗ്രഹി=പരിഗ്രഹിയല്ലാത്തവൻ, പരിഗ്രഹത്തോടു കൂടാത്തവൻ, യാതൊന്നിനേയും സൂക്ഷിച്ചു വൈക്കാത്തവൻ. ഇല്ലാമൽ=ഇല്ലാതെ. നല്ലതോരിടം=നല്ലതായ ഒരു സ്ഥലം. നീഴ്കുശം=നീളമുള്ള ഭർഭ. നീഴ് നീൾ എന്നതിന്റെ രൂപഭേദം, നീൾ കുശ എന്നും പാഠാന്തരം കാണുന്നു. പടുത്തു=വിരിച്ച് ആദ്യം കുശയും, അതിനുമേൽ വ്യാഖ്യാദി മൃഗങ്ങളുടെ ചർമ്മവും അതിനുമേൽ വസ്ത്രവും വിരിക്കണം. തുകി വിതറാതു=പലവിഷയിൽപ്പെട്ടു മിന്നഭിന്നമായിപോകാതെ. ശ്രോത്രമുതൽ=ശ്രോത്രംമുതൽ, ൫- ൩- ഈ പാട്ടുകൾ ചേർന്നു് ഒരു യുഗ്മകമാണു്

-

൬. ഞായം=ജേണായം, അറിയേണ്ടതു് ഗ്രീവം=ഗ്രീവ, കഴുത്തു. സംസ്കൃതത്തിൽ ഈ പദം ഗ്രീവാ എന്നു സ്രീലിംഗമായേ കണ്ടിട്ടുള്ളു. ശിരം=ശിരസ്സിന്റെ തത്ത്വം. നോയ്=ദുഃഖം. യമി=മുനി. ഇന്ദ്രിയ വൃത്തിയെ നിയന്ത്രിച്ചവൻ. അഭയമോടു്=പേടി കൂടാതെ. പുനഃ=പിന്നെ.

൭. മികവുണ്ണം=അധികമായി ഉണ്ണുന്ന. ഉണ്ണാൻ=ഉണ്ണാത്തവൻ. ജീവനതുപോയതിന്നു നെരുങ്ങുവോനം=ചത്തതുപോലെ കിടന്നുറങ്ങുന്നവൻ, ഇതു പണിക്കരുടെ ഫലിതങ്ങളിലൊന്നാണു് 'അതിസപ്തശീലസ' എന്നേ മൂലത്തിലുള്ളു. ചിന്തയിൽ മറന്നു്=മനസ്സിൽ ബോധം കൂടാതെ. നറുങ്ങു്=ശകലം. ഇയോഗം=യോഗം. കേൾപ്പെഴു്=കേൾവികേട്ടു. കെല്ലെഴു് എന്നു പാഠാന്തരം. വിഹാരം=നടക്കുക തുടങ്ങിയ ചോദ്യകൾ.

൮. അറിഞ്ഞറിവു്=അറിഞ്ഞ അറിവു്, പരമാന്തം=ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുന്ന അവനാനന്തോടു കൂടിയതു്, പരമാർത്ഥമെന്നു പാഠഭേദം. വായുതടയാതവിടെ=വായുവന്നു തടുക്കാത്ത സ്ഥലത്തു് തയ്യു=പരിശുദ്ധമായ. വൈയം=ഭൂമി, വൈയകമെന്നുമുണ്ടു് ഏതു്=മേൽ.

൯. പരം=ശ്രേഷ്ഠം. തപ്പാ=പിഴയ്ക്കും.

൧൦. ഉന്മൂലവവേ=അകത്തു കടക്കത്തക്കവണ്ണം. ഉന്മൂലു്=ഉള്ളു. ചാടുക=കുത്തിക്കൊറുക. നീടു്=ദീപ്തമായ. നാഗം=പാമ്പു് അനന്തം=തീ. ആകം=മനസ്സു്. അരിയതു്=പ്രയാസമായിട്ടുള്ളതു് ശന്നൈഃ ശന്നൈഃ=പതുക്കെപ്പതു

കൈ, ക്രമേണ, ഇതിൽ കാണുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ പണി കരുടെ സ്വന്തമാണ്

൧൧. മനസരസിജം=താമരപ്പു പോലെയുള്ള മനസ്സ്. ചെവിയാണ്ടു് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ വെച്ചു് ഏറ്റവും ഭൂതസ്ഥിതമായ വസ്തുവിനെ നാമമായി സംബന്ധിപ്പിക്കുന്നതു് വലയാതതു്=വലയാതെ. മനസ്സിനെ ബുദ്ധികൊണ്ടു് നിറുത്തി. പുനീതം=പ്രാചീനമലയാളത്തിൽ ശുദ്ധി എന്നർത്ഥം. മഹിമയുട=മഹിമയുടയ, മഹിമയുള്ള.

൧൨. അപ്പാടു്=അങ്ങനെതന്നെ, അന്വോടു് എന്നു പാഠാന്തരം. കേടാശയുഃ=ചീത്തയായ കാമം. കേടാർചെയ്യും എന്നുപാഠാന്തരം. ചരതമോടു് സത്യത്തിൽ. ഒന്നാമതോ=ചേരത്തക്കതോ, പാഠാന്തരത്തിൽ ഒന്നു് ആമതൊ എന്നു പദമേദം, കതം=ബലം. മതിതെളിവിനോടിവെല്ലാം, എന്നും മനസി കനിവോടുശ്രീ, എന്നും പാഠാന്തരം.

൧൩. തിരുവുള്ളം ചെയ്യുക=കരുണ ചെയ്യുക, കനിയുക, കരുത്തു്=സാമർത്ഥ്യം. പിടിക്കുക=ഗ്രഹിക്ക. വായോരിവ സുഭാഷ്കരം എന്ന മൂലത്തെ പണിക്കർ എത്ര ഭാങ്ഗിയായി തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു കാണുക.

൧൪. വൈരാഗ്യം=ഇഷ്ടവസ്തുക്കളിൽ അനിഷ്ടദർശനം പരിശീലിച്ചു് തന്നിമിത്തം അവയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വിരക്തി, അഭ്യാസം=ഒരു വിഷയത്തെതന്നെ മനസ്സിൽ വീണ്ടു്, വീണ്ടും വിചാരിച്ചു ശീലിക്കുക. വഴിയേ=വേണ്ട പോലെ, വരാതവ=സിദ്ധിക്കാത്തവ.

൧൫. ഉയിർപോകുക=മരിക്കുക.

൧൬. എന്ന=എന്നുപറഞ്ഞപ്പോൾ. ഉയൻ്റ്=സ്ത്രീ
ഘണ്ടോടു കൂടി, ഉപവി എന്നു ക്രിയാനാമം. (ഓമന=
ഉപന്ന, മനമുള്ളതു്)

൧൭. എല്ലാരും പുകഴു്=എല്ലാരും പുകഴു്തന്ന.

൧൮. പുരിയുക=ചെയ്യുക, ഈ പാട്ടിൽ ദ്വിതീ
യ പാദാന്തത്തിൽ കൂടി വിരാമം കാണുന്നില്ല. മുജ്ജന്മ
ത്തിൽ ചെയ്ത യോഗം ഇന്നത്തെ ജന്മത്തിൽ തന്നെ
ത്താൻ വന്നുചേരും. യോഗം നന്നാണെന്നു പറയുന്ന
വൻ തനിയെ ആ വാസനവരും. യോഗത്തിൽനിന്നു്
മനസ്സു് വ്യതിചലിച്ചാലും.

൧൯. പൊയ്തവിരും=കള്ളം കൂടാതെയുള്ള. ഈ
ന്നി=കൂടാതെ. തപസ്വികളെക്കാൾ ജ്ഞാനികളും ജ്ഞാ
നികളെക്കാൾ കർമ്മികളും കർമ്മികളെക്കാൾ യോഗികളും
അധികന്മാരാണെന്നു മുഖം.

൨൦. എന്നിൽ ശ്രദ്ധയും ഭക്തിയുമാർക്കധികമോ
അവരോടു് എന്നിങ്ങും അധികമായ വാത്സല്യമുണ്ടു്
നല്ലാ=നല്ലവനെ! (സംബോധന)

ഏഴാമദ്ധ്യായം

൧. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഭഗവാൻ വിജ്ഞാനയോഗ
ത്തെ ഉപപാദിക്കുന്നു. മാമാശ്രിതൻ=എന്നെ ആശ്രയിച്ച
വൻ-മകിഴു്=ആനന്ദ യുക്തനായി.

൨. എൻപത് = എണ്ണപറയുന്നതും. അറിവുള്ള ജനങ്ങൾ അതുകായിരംപേരിൽ തത്പജ്ഞൻ (പരമാത്മ ജ്ഞാനമുള്ളവൻ) ഒരുത്തനേയുള്ളൂ. ധരണീവരൻ = ഭൂമിയുടെഭർതാവ്. ധരണീവരൻ എന്നുപദപുണ്ഡ്രംചെയ്യാം. ധരണീധരൻ എന്നുപാഠഭേദം.

൩. ഖം = ആകാശം മായയെ എട്ടായിവിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. അവഭൂമിമുതൽ അഹങ്കാരംവരെയുള്ള എട്ടുമാണ്. നിൽപത് = സ്ഥാവരം. ചരം = ജാഗമം.

൪. സൂത്രമണിഗണമിവ = നൂൽപരദിൽ രത്നങ്ങൾ എന്നതുപോലെ. നാടരതായ് = ധ്യാനിക്കുവാൻ പ്രയാസമായി. ഇറയവൻ = രാജാവ് വയിശ്യാനരൻ = അഗ്നി. ഇരുന്നീ എന്നപദത്തിൽ അന്ത്യവണ്ണം ദീപ്തമായതു പാദപൂരണത്തിനാണ് ദീനതയീനിയവൈശ്യാനരൻ എന്നുപാഠഭേദം. തവമാളിനവാർകൾ = തപസ്വികൾ.

൫. ബുദ്ധിമതാ = (രകാരാന്തപുല്ലിറ്റം, ഷഷ്ഠീബഹുവചനം) ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ.

൬. ഉറവ് = ചെളി, സ്നേഹം. പടയാളികൾപുകൾ = യോഗാക്കളുടെയശസ്ത്രം ക്രമാനുഭവം ക്രമാത(കാമരാഗ വിവജ്ജിതമെന്നുമുദ്രം) അതതു വസ്തുക്കളിലുള്ള ഉത്തമാംശം ഞാനാണ്

൭. തമഗുണം = തമോഗുണം (ദ്രാവിഡശൈലിലുള്ള പ്രയോഗം). നമിടയേ = എനിൽനിന്നു ഉടൈത്തോന്ന് = സ്വാമി, ഉടമസ്ഥൻ. ഇരടിയ = വലുതായ. നീടിയ = തഴച്ചു, വ

ഉണ്. ഈ ഗുണങ്ങളൊക്കെ മകന്നു നില്ക്കുന്ന നായ എന്നതിൽ ഗുണങ്ങളാൽ മോഹിതനായ പ്രാണികൾ അറിയുന്നില്ല.

൮. നീണാൾ = എല്ലാക്കാലവും. പൂണാർ = ലഭിക്കാത്തവർ. തികപ്പെടു = മുഴുവൻ. നാണാളം = നാണത്തക്കവണ്ണം ആളുന്ന = തന്നോടുവന്നു യോജിക്കുന്ന.

൯. നേരെയമൻ പുടയോൻ = നേരിങ്കൽ (യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനത്തിൽ). എഴുന്ന അമ്പോടു = (ആഗ്രഹത്തോടു) കൂടിയവൻ. ജിജ്ഞാസു എന്നു താല്പര്യം. വേരിതകം = വാസനയോടു കൂടിയ. പുകൾത്താനി = പുക്കഴോടു കൂടിയ ജ്ഞാനി. വേഴ് = സ്നേഹം. ഈരം = അഴക്, അറിവ്, സ്നേഹം, കൃപ ഈ അർത്ഥങ്ങളിൽ ഈ പദം പ്രയോഗിക്കാം. എനിക്കും ജ്ഞാനിക്കും ഒന്നുപോലെ ഭൂതിയുണ്ടാകുമെന്നു താല്പര്യം.

൧൦. അവൻ ചെയ്യുന്ന കാര്യമെല്ലാം ഈശ്വരാർപ്പണമായി തീരുന്നു. അവനെ പ്രതി = അവനെക്കുറിച്ച് ഹിരവിയകന്നു = ജന്മം കൂടാതെ.

൧൧. ഉണ്ടു = ഭക്ഷിച്ചു ഉമിഴു = തുപ്പുന്ന. ഇയലകിൽ = ഈ ലോകത്തിൽ. അജ്ഞാനത്തിമിരം = അജ്ഞാനമാകുന്ന ഇരുട്ടു (ദ്രാവിഡസമ്പ്രദായത്തിൽ ദ്വിതപം, ചന്ദ്രക്കലാദിപദങ്ങളിൽ പോലെ.) ഇന്നം = ഇനിയും.

൧൨. ഇയാതൊരു = യാതൊരു. ദേവതയും = ദേവതയേയും, ദേവതയെ എന്നു പറയാനാവാം. തേടാതെ = ചെല്ലാതെ. അച്ചിക്കണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടിയോ കൂടാതെയോ അച്ചിച്ചാലും എന്നു താല്പര്യം. മേളം =

സമ്മേളനം, അവസ്ഥ. വെളിയാകാമൽ=പ്രകാശിക്കാ
തെ.

൧൪. മറവേൻ=ഞാൻ മറയും. ഇാവൻ=ഇശ്ശാ
രൻ. ഇറ എന്നും പറയാം. ഗോപാലൻ മറവനിവൻ
ഇത്യാദി കാണുന്നത് പണിക്കരുടെ ഫലിതമാണ്. മൂല
ത്തിൽ മൃഡോയം നാഭിജാനാതി എന്നേയുള്ളൂ. മാട്=
പശു. അറിയാ=അറിവിപ്പാത്ത. അറം=ധർമ്മം. സമതീ
തം=എല്ലാത്തിനേയും കടന്നത് ഇവിടെ പണിക്കർക്കു ത
ജ്ജിമയിൽ സല്ലാ കഴുപ്പു പറവീടുണ്ടു മൂലത്തിൽ വേ
ദാഹം എന്നാണ് പ്രയോഗം. വേദ എന്നതു വിദ്യാ
തവിൽ നിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളതും ലട്ടിൽ പരസ്പരപദത്തി
ൽ ഉത്തമപുരുഷൈകവചനവുമാകുന്നു. അതിനു ഞാന
റിയുന്നു എന്നാണ് അർത്ഥം. ഇവിടെ പണിക്കർ ഞാൻ
വേദമാണ് എന്നു തജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പണിക്കരു
ടെ പാട്ടിനും അർത്ഥമുണ്ടെങ്കിലും ഭാഷാന്തരം ശരിയായി
ട്ടില്ല. പാദോനോക്കിതർജ്ജിമ ചെയ്തതൊ എന്നതറിവില്ല.

൧൫. ദപന്ദപങ്ങൾ=ശീതോഷ്ണസുഖദുഃഖാദികൾ. ഇ
കഴ്ന്നു=ത്യജിച്ചു, മാനമിയന്നു എന്നും പാദോദം കാ
ണുന്നുണ്ടു അതിനു അഹങ്കാരയുക്തന്മാരായി എന്ന്ത്ഥം
കല്പിക്കാം. ഒഴിയാ=വിട്ടുനീങ്ങുന്നതല്ല.

൧൬. ഉഴത്ത്=ചരിത്രമിച്ചു, ഉഴന്നു എന്നു പാ
റാന്തരം. കരുതാർ=ചിന്തിക്കുകയില്ല, ആഗ്രഹിക്കുകയില്ല.

൧൭. മീദവ്യം=മീണ്ടും, വീണ്ടും. മാളുക=മരിക്കുക.

എട്ടാമദ്ധ്യായം.

൨. ബ്രഹ്മം ഉത്തമോത്തമവും അതു വാക്കുകൾക്ക് അർഗോചരവുമാണ്. പരമമായുള്ള സ്വഭാവമാണ് അദ്ധ്യായം. അതായത് ബ്രഹ്മം അതിന്റെ അംശമായി ഓരോ ദേഹത്തിലും ജീവരൂപമായി ഭവിക്കുന്നുവല്ലോ അതാണ് അദ്ധ്യായം. ഭൂതങ്ങളുടെ ഉത്ഭവത്തിനു കാരണമായിട്ടുള്ള ദേവപ്രീതികരമായ യജ്ഞത്തെ കർമ്മമെന്നു പറയുന്നു. ക്ഷരഭാവം=നാശം. നാശത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന ദേഹാദി പദാർത്ഥങ്ങൾ അധിഭൂതം. വിരാഡപുരുഷനാണ് അധിദൈവമായിട്ടുള്ളതു് അധിയജ്ഞൻ ഞാൻ തന്നെ. യജ്ഞകർമ്മത്തിനു് ഫലത്തെ ദാനം ചെയ്യുന്നതു ഞാനാണ്.

൩. കുറുകി=ചെന്ന്

൪. തസ്കാൽ=അതു ഹേതുവായിട്ടു്. പൊരുക=യുദ്ധം ചെയ്യുക. അഭിലാഷകൾ=അഭിലാഷങ്ങൾ (തത്ഭവം), ആഗ്രഹങ്ങൾ.

൫. ഇരുമുതൽ ഏട്ടു വരെ പാട്ടുകൾ കളകമാണ് പെരുമയവർഷം=പെരുമയുള്ളവർഷം, മഹാനാഷം. ഭാവിക്കവും എന്നു പാഠാന്തരം, ഭാവിക്കുന്നതിനു് എന്നർത്ഥം. ഭാവിക്കുക=മനസ്സിൽ വിചാരിക്കുക. മരുവുംപരിചൊടു=ഉള്ള വിധത്തിൽ. യഥാർത്ഥമായി=ഭയവും ഏദയചാഞ്ചല്യവും അകലത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള ഭക്തിയോടു കൂടി.

നൃ. ആവേശിക്കുക=പ്രാപിപ്പിക്കുക. എന്നിവിടെ അർത്ഥം ഖദൈവജ്ഞാൻ=ദൈവത്തെ അറിയുന്നവൻ, എൻപാർ=എന്നുപറയുന്നു.

൭. ചോദനയോടു്=ബലമായി.

വൃ. ആയാതെ=ആരായാതെ, അനേചക്ഷിക്കാതെ. ഈ പാട്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിലെ ശബ്ദസൂചം നോക്കുക.

ൻ. നിരുപമനായ പിതാമഹലോകെ=നിരുപമമായ ബ്രഹ്മാവിന്റെ ലോകത്തിൽ. തുയ=ചരിത്രലേഖനമായ, ഭാവൻ=അവരുടെ. നാൾ=ആയുസ്സ്.

൧൦. ഇതിൽ പറയുന്ന ദേവവർണ്ണസംഖ്യ ശരിയാകുന്നില്ല. പാഠമബലമായിരിക്കണം. അറയാതെയൊരു പകലെന്നു അവരമരകളവരുടെ രാത്രിയിലഴിയും, എന്നൊരു പാഠം കാണണ്ടു് അതുകൊണ്ടും വ്യക്തമായി അർത്ഥം സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. ആശ്രിതർ മീളാനില=ആശ്രിതന്മാരുടെ പുനരാവൃത്തിഹീനമായ പദവി.

൧൧. എയ്തും=സിദ്ധിക്കും, കൈവശമാകും.

ഒൻപതാമദ്ധ്യായം.

൧. പവിത്ര ചരിത്രലേഖനം.

൨. രാജമഹാവിദ്യ=മഹാവിദ്യകളിൽ വെച്ചു രാജാവു് രാജരഹസ്യം=രഹസ്യങ്ങളിൽവെച്ചു രാജാവു്. അതി

ശ്രേഷ്ഠമെന്നു താല്പര്യം. മികവിതു=മിക+ഇതു=ഇതു ഏറ്റവും. ജനി=ജനനം.

൩. ചോത്തൽ=ചോത്തൽ=മുട്ടുക.

൪. ആകാശത്തിൽ വായു എങ്ങനെ അതോടുകൂടി ചോരാതെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവോ അതുപോലെ സർവ്വപ്രാണികളും എന്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സകല ചരാചരങ്ങളും നശിക്കുമ്പോൾ പ്രാപിക്കുന്നതുമെന്നതാണ്

൫. ഇതിലെ ഉപമ ശാങ്കരഭാഷ്യത്തിലുള്ളതാണ്. മൂലത്തിലില്ല. വൽവിന=വലുതായ കർമ്മം, പ്രാരബ്ധം.

൬. അരക്കർ=രാക്ഷസർ. പൊരുന്നതു=പൊരുന്നുകയില്ല, നിരക്കുകയില്ല. ഉവക്കുക=സ്നേഹിക്കുക. ഉള്ളിലുവന്ന്=ഹാള്മായി. വായാര=വായ് ആര (നിറയ, ചേര) തക്കവണ്ണം. എങ്കൽ ബുദ്ധിപൊരുന്ന എന്നു പാഠാനന്തരം.

൭. അറിവു, കാലം, പൊരൾ, ഇടം ഈ നാനാലും. കുറിയെന്നായ്=ലക്ഷ്യത്തിൽ ഭേദബുദ്ധിയില്ലാതെ. ചമയം=മതം, ഭിന്നമതസ്ഥന്മാർ എല്ലാവരും പല വിധത്തിൽ എന്നെത്തന്നെയാണു ചി്ചിക്കുന്നതു്. വാനവും=ദൈവലോകവും.

൯. കോളാകന്ന=ഗുണമുള്ള.

൧൦. സ്ഥാനം=ആധാരം. നിധാനം=പ്രളയസ്ഥാനം. ഇരക്ഷ=രക്ഷ. ആനത്=ആ(മുൻചൊന്ന) അത്. മൃത്യുവെന്താൻ എന്നു പാഠഭേദം.

൧൧. അച്ചിച്ഛിദിനതു=അച്ചിക്കപ്പെടുന്നത്.

൧൨. ഒരു ജാതിയും=യാതൊരു പ്രകാരത്തിലും

൧൩. അമ്പർ=ഇഷ്ടന്മാർ, ഭക്തർ. മുററം=സ്നേഹം.

൧൪. മുററം=മുഴുവനും.

൧൩. ഉവക്കുക=സ്നേഹിക്കുക. കൌതുകം=ചിത്രം.

൧൫. അകലവും ആഴവും=വിസ്താരവും അഴിവും. അ
പ്രകാരം=പ്രയാസങ്ങൾ. വിധിമുഖന്മാർക്കു കൂടി അദൃശ്യനാ
ണെങ്കിലും ഭൂതാരം തീർക്കുന്നതിനു വേണ്ടി എല്ലാവരും കാ
ണത്തക്കവണ്ണം ഭൂമിയിലവതരിച്ച പുരുഷോത്തമൻ.

പത്താമദ്ധ്യായം

൧. പരം=ശ്രേഷ്ഠം ഉണർവരുതായ=അറിയുവാൻ പ്ര
യാസമായിട്ടുള്ള.

൨. രണ്ടും മൂന്നും പാട്ടുകൾ രുഗ്മകം. ബുദ്ധി=വിവേ
ചനശക്തി. അഴിവ്=അഭാവം, നാശം, ദിനപ്രിയം=ദി
നം(പതിവാദി) പ്രിയം. രണ്ടു പദമായി മുറിക്കണം

൩. തവഞ്ചേർ=തപസ്സുചേരുന്ന. മനുക്കൾ=സാവ
ണ്ണമനുക്കൾ. പിനെ=പിന്നെ. ഇവരെല്ലാം എന്റെ മാ
നസഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നുണ്ടായവരാണ് ബുദ്ധിജ്ഞാനാ
ദികളും അതുപോലേതന്നെയുണ്ടായിരിക്കുന്നു.

൪. ഞാനവിളക്കു് = ജ്ഞാനദീപം. മാനാതീതം = അളക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തത് പരംധാമം = ഉത്തമമായ ആശ്രയം. അരിന്ദമൻ = ശത്രുക്കളെ അടക്കുന്നവൻ.

൫. നല്ലായ് = നല്ലവനെ.

൬. വിഭൃതി = സപരൂപവിശേഷം.

൭. എല്ലാം = എല്ലാവസ്തുക്കളും, ജ്യോതിഷാമന്ത്രമാൻ രവിഃ എന്ന മൂലത്തിനു രവിരശ്മികളിൽ അമന്ത്രമാനായതു ഞാനാണെന്നു തജ്ജമകാണുന്നു. ജ്യോതിസ്സുകളിൽ അമന്ത്രമാനായ (കിരണങ്ങളോടുകൂടിയ) സൂര്യൻ ഞാനാണെന്നാണ് അർത്ഥം, അതു തജ്ജമകൊണ്ടു കഷ്ടിച്ചു വരുന്നുള്ളു. സപ്തമരന്ത്രകളിൽ മരീചി എന്ന മരന്ത്രം ഞാനാണ്

൮. ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ മനസ്സും പ്രാണികൾ (ചേതന) വിശേഷജ്ഞാനവും ഞാനാകുന്നു. ഭൂതാനാമസ്തി ചേതനാ എന്നു മൂലമുള്ളു. പണിക്കർ ചേതനൻ എന്നു തജ്ജമ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

൯. അഷ്ടവസുക്കളിൽ ഞാൻ അഗ്നിയാണ് അസ്തി (ലട്ടിൽ പരസ്പരപദത്തിൽ ഉത്തമപുരുഷൈകവചനം) ഞാനാകുന്നു. മാനിതസരസാം = വിശിഷ്ടങ്ങളായ സരസ്സുകളിൽ. നൽഗിരാം = നല്ല വാക്കുകളിൽ. ഏകാക്ഷരം = ഓങ്കാരം, പ്ര വം. ജപയജ്ഞാ.

൧൦. ഉച്ചൈശ് ശ്രവസൻ = ഉച്ചൈശ് ശ്രവസ്സിന്റെ തത്ഭവം.

൧൧. ധേനുനാമസ്തികാമധുക് എന്നു മൂലത്തിലുള്ളു. അതിനു പകരം സുരഭി എന്നു തജ്ജമചെയ്തതു

പണിക്കരുടെ ഔചിത്യത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കുന്നു. പ്രജനശ്യാസ്മികന്ദപ്പുഃ എന്നാണമൂലം. അതിൽ നിന്നു തജ്ജിമയ്ക്കു ഹൃഷഭപ്രത്യാസമുണ്ടു്. സപ്പുങ്ങൾ=വിഷമുള്ളവ, നാഗങ്ങൾ=വിഷമില്ലാത്തവ.

൧൨. യമതാം=യമത്തുകൾക്കിടയിൽ; ഭണ്ഡിക്കുന്നവരിൽ. സമമീയലാ=നിസ്തുലനായ, വിനതാസുതൻ=ഗരുഡൻ. പവത്തുകളിൽ=പരിശുദ്ധിയെ ചെയ്യുന്നവസ്തുക്കളിൽ, രാമശ്ശസ്രുട്ടതാം എന്നേമൂലത്തിലുള്ളു. ഏതരമനാണെന്നു തജ്ജിമയിൽകാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്

൧൩. സഗ്ഗുങ്ങൾ=വ്യാജികൾ. ആദ്യന്തം=ആദിയും അന്തവും. തൽപൊലിമല്യം=ആസഗ്ഗുങ്ങളിൽ(പൊലിയുന്ന)തെളിഞ്ഞുകാണുന്നമല്യവും. പ്രതിവാക്യം=ഉത്തരം. വാദഃ പ്രവദതാമഹം എന്നാണമൂലം.

൧൪. കമ്മിരണ്ടു്=സല്യമ്കവും ഭുജ്യമ്കവും. അറവേ=മുഴുവനെ. ധൃതി=ധൈര്യം.

൧൫. മാസാനാം മാർകഴിയുംഎന്നുപാഠഭേദം. കസുമാകരം=വസന്തം. വ്യവസായം=പ്രയത്നം, ഉദ്യമം. വ്യവസായികളുടെ വ്യവസായമെന്നർത്ഥം. നതപവതാം=സാത്വികന്മാരുടെ.

൧൬. ഉശൻ=ഉശനസ്സിന്റെറതത്ഭവം, ശുക്രൻ. ഇഹ്യാനാം=ഗോപനീയങ്ങളായ വസ്തുക്കളിൽ, ജ്ഞാനിജനങ്ങൾ=ജ്ഞാനികളായ ജനങ്ങൾ. വീങ്കിനു=വീങ്ങിയ, വലുതായ, ഓങ്കിയത്=വളന്നത്.

൧. ഉടക്കി=തുടന്ന് ഉലുഖലാ=ഉരൽ. ഉരടു= ഉരടെ.

പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം.

൧. എന്റെ ഉള്ളിലുള്ള ഭുഖമെല്ലാം എന്നെയാകുന്നു നടന്നു കഴിഞ്ഞു. തമ്പിരാൻ=തമ്പുരാന്റെ പൂവ്ത്രപം. ഈ രൂപം തന്നെയാണ് ചമ്പുകാരന്മാരുടെ കാലത്തും നടപ്പായിരുന്നത് അവണ്ണം=അവുണ്ണം, അപ്രകാരം.

൨. വിധങ്ങളുംപല=പലഭേദങ്ങളും. മരുത്തർ=സപ്തമരുത്തുകൾ. സൂര്യർ=ദ്വാദശാദിത്യന്മാർ. വസുകൾ=അഷ്ടവസുകൾ. അശ്വിനേന (നകാരാന്ത പുല്ലിംഗം ദ്വിതീയാദിവിചനം)=അശ്വനീ ദേവകൾ രണ്ടുപേരെ, ഭദ്രന്മാർ= ഏകാദശ ഭദ്രന്മാർ. ആശ്വരിയം=ആശ്വതുത്തിന്റെ തത്ത്വം. സ്വപക്ഷുഷാ=നിന്റെ (മാംസ) ചക്ഷുസ്സുകൊണ്ട്.

൩. ചക്ഷു=ചക്ഷുസ്സിന്റെ തത്ത്വം (ധനു എന്ന പദം നോക്കുക) കണ്ണ് അവർ മേനി=അഭ്രഹത്തിന്റെ ദേഹം; വിരാഡ് രൂപം, അവന്മേനിയല്ലാൽ എന്നും പറയേണ്ടതുണ്ട് ഉറു=സ്ഥിതിചെയ്തു.

൪. രോമരാശി=രോമ സമൂഹം, രോമാഞ്ചം, ചെമ്പകഴിച്ചെപ്പാ=ചുവന്ന പവിഴംപോലെ ശോഭിക്കുന്ന അധരം. പണിത്താൻ=തൊഴുതു.

൫ ഇലങ്കിന=അവാശോഭിക്കുന്നു. വിണികൽ എന്നു
ദ്രാവിഡ സമ്പ്രദായത്തിൽ ദ്വിതപലോപം ചെയ്തു ചൂരിക്കേ
ണ്ടതാണ്

൬. ഏറെരിഞ്ഞു്=ഏറെയെരിഞ്ഞു് നൃൽത്തി
രുമാർവർ=ദ്വിജന്മാർ, ബ്രാഹ്മണർ. തിരുമാർവിൽ പൂണ
നൃലുളുവർ (ഇതു പണി കരുടെ ഒരു വിശേഷപദമാണ്).
എല്ല=എലുക. അതിർ നിധാനം=ആശ്രയം. മറയ്ക്കം=
വേദത്തിനും പൊരുൾ നീ തന്നെ.

൭. മതിക്കരുതാത=അനാർങ്ങളായ.

൯. ചിലാനനത്തിൽ= ചിലആനനത്തിൽ= ചി
ലമുഖങ്ങളിൽ, ചെണ്ട=ദംഗി, ഇലകുക= ഇയലുക.

൧൦. ദമിഷ്ടാ=ദംഷ്ട്ര, വീർപ്പല്ല. ദശനാന്തരം=പല്ല
കളുടെ ഇട. ഒരിമുപ്പിൽ=ഒന്ന് ഇമയ്ക്കുന്ന സമയത്തിൽ

൧൧. ലേലിഹ്യസേഗ്ര സമാനഃ എന്ന മൂലത്തിനു
പണിക്കരുടെ തന്മയതപത്തോടുകൂടിയുള്ള തജ്ജിമ നോക്ക
ക. നാടിയിത്തുട=നാഡിയിൽ കൂടിയും, ഏറാവുമെന്നർത്ഥം.
പണിക്കരുടെ സ്വന്ത മനോധർമ്മമാണ് ഈ പ്രയോഗ
വും. കൊണ്ടൊരുകോലം=സൂചികരിച്ച സ്വരൂപം.

൧൨. മയാ=എന്നാൽ. നല്ല പൂജ്യം=നല്ല പൂജ്യതപ
ത്തേയും മേവുക=ചേരുക. സഗൽഗദൻ=തൊണ്ട വിറ
യോടുകൂടിയവൻ.

൧൩. പ്രകീർത്തി=മാഹാത്മ്യസങ്കീർത്തനം. കരണ
ങ്ങൾ=ജ്ഞാനേന്ദ്രിയകേന്ദ്രിയങ്ങൾ, മനസ്സ്, ബുദ്ധി,
അഹങ്കാരം, മായ, ഇങ്ങനെ ൪ തിന്നാലു്.

൧൪. വട്ടം=പ്രാവശ്യം.

൧൫. “സഖേതിമത്യാ പ്രസഭേയദുകതം” ഇത്യാദി പദ്യഭായത്തിന് പണിക്കർ ചെയ്തിരിക്കുന്ന തജ്ജിമയ്ക്ക് എത്രമാത്രാ തന്മയത്വം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് സർവ്വഭയന്മാർക്കു കാണാവുന്നതാണ് “കോലുഃമടുത്തുടൻ കഴലും വിളിച്ചുഥ” ഇത്യാദി വണ്ണന സ്വന്തമാണ്. മൂലത്തിൽ “ഘോ കൃഷ്ണ ഘോ യാദവ” എന്നേയുള്ളൂ. പറഞ്ഞൻ=പറഞ്ഞൻ=ഞാൻ പറഞ്ഞു ചാലശനം=ചാലെ അശനം, ആസനം=ഇരിപ്പ് കൂടതു=കൂടെ അത് ആ അശന വിഹാരാദികൾ.

൧൬. നിനക്കു മികത്തത്=നിന്നേക്കാൾ വലിയവരായിട്ടുള്ളത്.

൧൭. കണ്ടരുളീരോ=നിങ്ങൾ കണ്ടരുളുന്നുവോ? ആത്മയോഗം=യോഗമായാസാമത്വ്യം

൧൮. അജ്ജനൻകണ്ടരൂപം മററാരു കണ്ടിട്ടില്ല. യശോദാദികൾ കണ്ടത് സമ്പൂർണ്ണ വിരാഡ് രൂപമല്ലെന്നു താൽപര്യം.

പന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

---

൧. ഭഗവാൻ ഏകാദശാദ്ധ്യായത്തിൽ കാണിച്ച സഗുണബ്രഹ്മത്തെയോ അതോ വേദങ്ങൾക്കുകൂടിയും അറിവാൻ പാടില്ലാത്ത നിർഗുണ ബ്രഹ്മത്തെയോ അറിവുള്ളവർ ഉപാസിക്കുന്നതെന്ന് അജ്ജനൻ ചോദിക്കുന്നു.

൩. നിശ്ചിതബ്രഹ്മത്തെ ഉപാസിക്കുവാൻ വളരെ ക്ലേശമുണ്ട്.

൪. മൃത്യുസംസാരസാഗരാൽ എന്നേ മൂലത്തിലുള്ളു. അതുമുതൽപോലെ എന്നുള്ളതു പണിക്കരുടെ സ്വന്തമാണ്. നചിരാൽ=വേഗത്തിൽ, ഓർകനിയോടെന്നെ എന്നു പാഠാന്തരം. അതു സമീകാർത്ഥമാണ്, അർത്ഥം ഒരു കനിവ് എന്നുതന്നെ. കനിവ്=ഭക്തി.

൫. ജ്ഞാനത്തേക്കാൾ ധ്യാനവും ധ്യാനത്തേക്കാൾ ത്യാഗവും ത്യാഗത്തേക്കാൾ ശാന്തിയും ശ്രേഷ്ഠമാണ്.

൭. അത്=ആ പ്രിയം. യതാത്മാ=സംയതമായ ആത്മാവോടുകൂടിയവൻ, പേണി=ബലമായി, ലക്ഷ്യമാക്കി.

൧൦. നേരാൻ=ശത്രുക്കൾ, ഇരുവകു=ദുഷ്ടന്മാർ.

൧൧. അഹം=ഞാൻ. കായമൊടേ മുകുതിയിൽ മരുവിന്നോൻ=ജീവന്മുക്തൻ. ഈ പാട്ടിലുള്ള ഭഗവദ്വർണ്ണനത്തിന്റെ സ്വാരസ്യം നോക്കുക, പേയ്=പുതന.

പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം.

൧. ഉടലുയിരറിവാൻ=ക്ഷേത്രക്ഷേത്രജ്ഞ ഭദ്രമറിവാൻ. കർമ്മഫലങ്ങളാകുന്ന വിളവുകൾ ശരീരത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നു.

ന. എട്ടു പഞ്ചഭൂതങ്ങളും, അഹങ്കാരവും, ബുദ്ധിയും, മായയും. ഒന്നു=മനസ്സു്. ആഘാതം=ശരീരം.

ര. പുതൽവർ=ചുരൂർ.

മ. ചെപ്പാനിന്ന=ചെല്ലുന്ന പ്രകൃതിപുരുഷവിവേകയോഗമെന്ന ഈ അദ്ധ്യായം തുലോം ഗാനമാണു്. ഇതിന്റെ തജ്ജിമ വളരെ ഒഴുക്കനായിപ്പോയി. മൂലാത്മം പല ദിക്കിലും വന്നിട്ടില്ല.

പതിനാലാമദ്ധ്യായം.

൧. അമർമുനിമാർ=അമരുന്ന മഹർഷിമാർ. ചെവിയിലടിച്ചാലും ചെപ്പാതതു എന്നുള്ളതു പണിക്കരുടെ ഫലിതങ്ങളിലൊന്നാണു്.

൨. ഭൂതം=ഭൂതങ്ങൾ.

൪. പ്രമാദം=കർത്തവ്യമായിട്ടുള്ളതിനെ ഓർമ്മിക്കാതിരിക്ക. ആലസ്യം=കർത്തവ്യത്തിൽ ഉത്സാഹമില്ലായ്മ.

൮. സൂക്ഷ്മം=സൂക്ഷ്മം.

൧൧. എയ്യാവക-കിട്ടാത്തതു്.

൧൨. തുയർ=പീഡ.

൧൩. ഉരുതയരീനി=ഉണ്ടാകുന്ന ദുഃഖംകൂടാതെ.

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

൧. അടവടവേ=വകവകയായി.

൪. തിരയാഴിയിൽ നിന്നെഴുവതിനൊത്തു എന്നതു സപന്തമാണ്.

൬. ഇതിൽ കാണുന്ന ഉപമകൾ ശാങ്കരഭാഷ്യത്തിലുള്ളതാണ്. ഷഡിന്ദ്രിയം=ആറാമത്തെ ഇന്ദ്രിയം, അസ്സീ

൭. കൃഷ്ണ-ദേഹം.

൧൦. വയിശ്ചാനരൻ= വൈശ്യാനരൻ= അഗ്നി.

൧൦. ജോതി= ജ്യോതിസ്സു്

പതിനാറാമദ്ധ്യായം.

൧. വ്യവസ്ഥിതി= നിഷ്ഠ

൨. പതുഷ്പ്=വിനയം, ഗവ്മില്ലായ്ക.

൩. അറം=ധർമ്മം.

൪. എടുഷ്പ്=നാട്ടും, അരുവയർ=സുന്ദരിമാർ. അരുവ എന്നപദത്തോടുകൂടി അർപ്രത്യയം ചേർത്തതാണ്, ചയരമായി യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ല.

൬. കൻറാതെ=കറയാതെ, നിൻറാമളം=നിൽക്ക

നിടത്തോളമുള്ള, ധാരാളമായ. കോടികൾ=മാതിരികൾ. സമ്പ്രദായങ്ങൾ.

വൃ. കുറുളു=കുറളയുടെപുർവ്വരൂപം, ഏഷണി, പിന്നീടു വ്യാജമെന്നു മീപദത്തിന്നർത്ഥമാവുന്നു.

ന. രൂപകം സ്വന്തമാണു്.

മൗ. കളി= മദം, മയക്കം, വെറി. ഇതിൽ കാണുന്ന ഉപമമൂലത്തിലില്ല.

മന്ദ. മാറൊൻറാകാതെ= മാറുന്ന മറൊരാളവിചാരം കൂടാതെ.

പതിനേഴാമദ്ധ്യായം

൩. പയിൽവർ=അവർചെയ്യും.

൫. അരം=പ്രയാസമായ, അധികമായ. കടിയ=എരിവുള്ള.പോയരസം=രസംപോയത്. ഗതരസമെന്നുമൂലം.

൬. മററു്=ആയാഗം വേറിട്ടൊന്നാണു് അതുതന്നെരാജസയാഗം.

൭. ചോരപ്രസംഗ്ഗ മൊഴിഞ്ഞെ=അന്നദാനത്തിന്റെ കഥപോലുമില്ലാതെ.

൮. തെരുവയർ=സുന്ദരിമാർ, സ്ത്രീകൾ. “തെരിവൈ”എന്നുപുർവ്വരൂപം, അരിവൈ എന്നുപദംപോലെ

൯. സ്വാദ്ധ്യായോസം=സ്വാദ്ധ്യായോസം എന്നതിനെ ചുരുക്കി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. വേദശാസ്ത്രാദികളുടെ അദ്ധ്യായമെന്നു താൽപ്പര്യം. ആത്മവിനിഗ്രഹം=ആത്മാവിനെ വിഷയാദികളിൽനിന്നു നിവർത്തിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതു്.

൧൧. അന്വേഷാദിഭിരഹിതം ഇത്യാദിസംബോധനയിലെ ശബ്ദഭംഗിനോക്കുക.

൧൩. നാടരം=വിചാരിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിട്ടുള്ളതു്. പൊന്നിൽ വിളങ്ങുമണി എന്ന ഉപമസ്വപ്നമാണു്.

പതിനെട്ടാമദ്ധ്യായം.

൧. സന്യാസത്തിന്റേയും ത്യാഗത്തിന്റേയും വ്യത്യാസമെന്തെന്നറിവാനായി അജ്ജ്ഞൻ ചോദിക്കുന്നു. ഫലത്യാഗത്തെത്യാഗമെന്നും കാര്യകർമ്മത്യാഗത്തെ സന്യാസമെന്നും പറയേണ്ടതാണെന്നു ഭഗവാൻ പദേശിക്കുന്നു.

- ൨. മുനീശ്വരൻ=സാംഖ്യകാരൻ, കപിലമഹർഷി.
- ൩. അടാതതു=യോഗ്യമല്ലാത്തതു്.
- ൩. ഉപമസ്വപ്നം.
- ൭. കരണം=ഇന്ദ്രിയം. തൊഴിൽ=ചേഷ്ട.

൯. ഓരാൻ=ഓർക്കാതെ യിരിക്കുന്നു. യാവൻ=യാതൊരുത്തൻ. ചെറിയുര=ചെറിയുള്ള, അധികമായ.

൧൩. കോത്=കററം.

൧൪. നാസ്തിയൊടും=ഇല്ലാതെ.

൧൫. തീത=ചീത്തയായ.

൧൬. വിഷാദി=വ്യസനിക്കുന്നവൻ

൧൭. അയഥാവൽ=സന്ദേഹത്തോടുകൂടി.

൧൮. മാറിയചിനമൊടു=കോപംകൂടാതെ.

൧൯, അനുബന്ധം=അവസാനം.

൨൦. വണികയർ=വണിപ്പുകൾ, വൈശ്യന്മാർ
വേന്തൻ=രാജാവ്.

൨൧. ചെൽവം=ഐശ്വര്യം, യുദ്ധേയപലായനം=
യുദ്ധത്തിൽ പിൻതിരിഞ്ഞു് ഓടാതെ.

൨൨. അല്ലാവിന=അനുവദിക്കപ്പെട്ടില്ലാത്ത ധ
ർമ്മം. പുകയെങ്ങനെ അഗ്നിയിൽ നിന്നകലുന്നില്ലയോ
അതുപോലെ ദോഷം കർമ്മത്തിൽ നിന്നകലുന്നില്ല.

൨൩. പററാ-ഉചിതമല്ല.

൨൪. ഇയനപിയ=ചേലാത്ത.

൨൫. പടർ=ദുഃഖം.

൨൬. അണു=തുച്ഛൻ.

൨൭. ചതിയേ കണ്ണല്ലാകണ്ണില്ലാൻ=ചതിയാകുന്ന
കണ്ണല്ലാതെ വേറെ കണ്ണില്ലാത്തവൻ തരണീപതി=ധര
ണീപതി, രാജാവ്. മതിയില്ലാ=ബുദ്ധിയില്ലാത്ത.

൨൮. പനുവൽ=ശാസ്ത്രം, വിദ്യ.

൨൯. അഖിലതരം=എല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള, കൊ
മ്പോടുയർ=കൊമ്പോടുകൂടി ഉയരുന്ന.

ശ്രീഭം.

ശുദ്ധിപത്രം.

പുറം. പാട്ട്.	അബലം.	സുബലം.
1	2 പഥ	പദ
3	6 പൊന്നിൽ	പൊന്നിൻ
4	9 വദാകിൾ	വാദികൾ
5	13 ആമതു	ആമള
„	14 ഉപന്നിതു	ഉലന്നിതു
10	8 ഉടലതിൽ	ഉലകിതിൽ
13	16 ഇറന്ന	ഇയന്ന
	17 ഒരുവരൻ	ഒരുവൻ
„	„ കേട്ടതുപോലുര	ഉരത്തതുപോലുര
16	26 അഴിവു	അഴിവുറ
17	21 വീഴ്വാ	വീഴ്വാ
18	31 ചെയ്തവർകൾക്കിനി	ചെയ്യാതവർകൾക്കി
„	33 തോയമതഴുകൊടു	തോയത്തെകൊടു
20	3 അവനറി	അവനെറി
„	„ ആകുന്നെറിയേപ്പോ	ആകുന്നെറിയേപ്പോ
24	11 പ്രിയമായവർ [യ്]	പ്രിയമായവ [യ്]
24	14 ക്രാമ	കാമ
26	6 ഇച്ഛ	ഇച്ഛി
27	7 ഇയറുവർ	ഇയറുവൻ
„	9 വീഴ്വ	വീഴ്വ
21	11 വാട്ടു	വാട്ടി

പുറം പാട്ട്,	അബദ്ധം,	സുബദ്ധം,
„	„ കളിഖിലം	കളഖിലം
„	12 ദിവ്യം	ദ്രവ്യം
29	13 ഇറക്കയും	ഇയക്കവും
32	4 അറിവാൻ	അറിവോൻ
33	7 നടകം	നടക്കം
	„ പൂക്കം	പൂകം
	8 പോലെ	പോലേ
„	9 ഇയറുകിലേതൊഴിൽ	ഇയറുകിലത്തൊഴിൽ
35	13 മുറ	മുര
„	14 അവകൾ	അവകൾ
36	17 തിലക	തിലകാ
„	„ തവമുലകം	തവമുക്കേൾ
38	5 പരിശ്രമി	പരിശ്രമി
„	16 ജേയം	ജേയം
39	8 ഒപ്പോൽ	അപ്പോൾ
40	11 മഹിമയുടെ	മഹിമയുടേ
„	12 ഒക്കയും പാടു	ഒക്കയുപാടു
41	13 വരികുന്നു	വരികെന്നു
44	2 തത്വങ്ങൾ	തത്വജ്ഞൻ
45	6 നിന്നീ	നന്നീ
47	10 അകത്തെന്നൊടു	അകന്നെന്നൊടു
48	13 ഫലങ്ങളനന്തം	ഫലങ്ങളുനന്തം
49	16 എന്നയും	എന്നെയും
51	5 യെവകും	യവകും
52	9 ആയവകയ്ക്കൊ	ആയവർകൾക്കൊ
53	10 നിലയൊ	നിലയെ

	അക്ഷരം.	സുബദ്ധം.
2	എന്ന	എന്നെ
4	വിടാതെ	വിടാതേ
„	മുമ്പിലെ	മുമ്പിലെ മുറമയിനാ-
6	അവർ	അവർ [ലെ
„	പൊരുന്നാരെ	പൊരുന്നാരെ
9	കോള	കോളെ
17	ഇശ്വരൻ കാണ	ഇശ്വരൻ കാണാ
2	ദീനജനപ്രിയ	ദീനപ്രിയമപ്രിയ
4	ടിന്നതു	ടെന്നതു
14	അറിവേ	അറവേ
1	സൂര്യവസുക്കൾ	സൂര്യർ, വസുക്കൾ
4	'മാല്യമോട്ട'	മാല്യമൊട്ട'
6	അപ്രെ	അപ്ര
17	ഏതാകിലും	ഏതാകിലും
„	മാറി	മാറിനി
1	മറയിലും	മറയിലും
൨	ഒരുക	ഒർക
13	അതിൻകാൾ	അതിലുക്കാൾ
3	ഭൂതാ	ഭൂതം
4	സതപര	സതപം
5	രണ്ടും	രണ്ടും
„	മോട്ടങ്ങളും	മൊട്ടങ്ങളും
2	ഇയിന്ന	ഇയന്ന
4	ഉണ്ണ	ഉണന്ന
17	മൊര	

പുറം. പാട്ടു^പ അബലം.

99	10	ഇരപ്പി	ഇപ്പ
101	4	അകൻറ	അക
102	5	വിടാതെ	വിടാതേ
105	16	വിഷാധി	വിഷാദി
107	20	അനുബല	അനുബന
„	22	ചെല്ലാ	ചെൽവാ
108	23	രക്ഷി	രക്ഷാ
111	32	തന്നെ	തന്നേ
„	34	അകൻറ	അകൻറ
114	41	സംജ്ഞ	സംജ
	43	നമ്പ്ര	ലമ്പ്ര

